

F 26

Handwritten signature

Zákony

Handwritten: 11. prosince 1915

Nařízení zemská

pro

markrabství Moravské.

Ročník 1915,

obsahující čísky I. až XLVII.

Čís. I. až 114.

V Brně 1915.

Tiskem a nákladem Rudolfa M. Kobera v Brně.

OSTREDNI KNIHOVNA
MUNICIPAL LIBRARY

542

1950

Chronologický seznam

zákonů a nařízení pro markrabství Moravské, vydaných od 1. ledna
až do konce prosince 1915.

Datum nařízení	Den vydání	O b s a h	Číslo		Strana
			čísly	nařízení	
1914 3. března	30. ledna	Zákon, platný pro markrabství Moravské a moravské úhrady ve Slezsku, kterým se určují pravidla a obecní úkoly souvisej- ícího k představením kinematografickým .	VI	6	25
21. pros.	25. "	Vyhláška o. k. místodržitelce na Moravě, jež se týká Nejvyšším rozhodnutím občanského vybírání dávek a poplatků v několika obcích	II	2	3
26. "	30. března	Zákon, platný pro markrabství Moravské a moravské úhrady ve Slezsku, kterým určí se rozsah a obecní dávka v pří- nosti hodnoty nemovitostí	XIII	10	50
28. "	29. ledna	Vyhláška o. k. mor. úst. úřadu ve věci zemědělské, jež se týče zemědělců pro vyslan- ování v místnostech kolektivních a vodo- převodů	V	5	21
1915 8. ledna	14. "	Nářízení o. k. místodržitele na Moravě, jež se na základě § 4. ministerského nařízení ze dne 5. ledna 1915, F. z. St. 5, o nákladu spotřeby obilnice a maselného krámu, vylučují ustanovení o proslábní tohoto nařízení	I	1	1
8. "	9. února	Zákon, platný pro markrabství Moravské, jež se týče určení vody a městského odvodu domů dle úst. úřadu v Brně a vybírání poplatků za odbranu vody .	VII	7	36

Datum nařízení	Den vydání	O b s a h	Číslo		
			části	nařízení	stran
1915 19. ledna	1915 25. ledna	Nařízení c. k. místodržitele na Moravě, jež se týká zákona vytvoření poštovních úřadů hospodářských a výhledových	III	2	85
21. "	26. "	Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě, kterou se dle § 8, poslední odstavce zákona ze dne 5. května 1909, t. z. č. 46, nahradí veškerého ministerstva ze dne 15. ledna 1915, t. z. č. 11, a vydávají občanských policajních nařízení v příslušných ve zřízení úřadů	IV	4	13
22. "	9. února	Vyhláška moravského zemského výboru o zemských přírůbích pro rok 1915	VII	6	85
23. "	27. "	Nařízení c. k. místodržitele na Moravě, jež se v obcích se stávkou obelgum okresu hranického v Moravské Ostravě, Přívoze a Vítkovicích upovídá pořádku veřejné bezpečnosti národy bezprostředně po vypuknutí války	IX	11	41
27. "	30. ledna	Nařízení c. k. místodržitele na Moravě ku provedení zákona ze dne 5. července 1914, t. z. č. 4 z roku 1913, kterým se změnila zemědělská a obecní dávka ze vstupného k představením kinematografickým	VI	7	39
29. "	5. března	Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě, týkající se ústavů říšských motorových vozidel	X	14	47
3. února	9. února	Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě, jež se týká stávkování národy, tržní a prodejní ceny malého poštovní	VIII	10	39
6. "	27. "	Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě, kterou se stanoví jednotky na obilnině chlebové a porub na rok 1915	IX	12	42

Datum náhlasy	Den vydání	O b s a h	Číslo		
			listy	náhlasy	strany
1913 24. února	1913 23. března	Náhlasy c. k. ministerstva vnitra, c. k. ministerstva finanční a c. k. ministerstva spravedlnosti ku provedení moravského zemského zákona ze dne 23. prosince 1914, č. 18 z. z. z. 1915, kterým zavádí se zemská a obecní daňka z přírostu hodnoty nemovitosti	XIII	19	66
24. "	26. "	Náhlasy c. k. ministerstva vnitra a finanční a c. k. finanční zemským velitelství v Brně a moravským zemským výborům ku provedení zákona ze dne 23. prosince 1914, č. 18 z. z. 1915, kterým zavádí se zemská a obecní daňka z přírostu hodnoty nemovitosti v markrabství Moravskému a moravských obvodech ve Slezsku	XIII	20	69
19. "	8. "	Náhlasy c. k. místodržitele na Moravě ku provedení zákona ze dne 20. května 1914, z. z. č. 18, jež se týká příspěvků domovských obcí k úkladu ošetrovaní na jejich příslušky, kteří nemohou platit ošetrování na veřejných ústavcích a ústavcích pro choromyslné	X	13	43
27. "	12. "	Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě, jež se týká Nejvyšším rozhodnutím schváleného výběru dárek z újemného v městě Hudebních	XI	16	50
6. března	12. "	Náhlasy c. k. místodržitele na Moravě o zákazu, užívání lesných a kovárných strojků při živnostech kovárných a vytopných	XI	15	49
11. "	13. "	Náhlasy c. k. místodržitele na Moravě, jež se má vztahovat k branadní mlynářských výrobků	XII	17	51

Datum nařízení	Den vyhlášení	O b s a h	Číslo		
			částky	nařízení	strana
1915 15. března	1915 29. května	Zákon, platný pro markrabství Moravské a moravské úhrady ve Slezsku, týkající se vyhlášení zemské kadební dávky . . .	XX	28	181
20. "	25. dubna	Vyhláškamoravského vojvodenského, týkající se přenesení vyměření a vyhlášení dávky a přivlastnění hodnoty nemovitosti na několik obcí	XV	24	105
24. "	25. "	Zákon, platný pro markrabství Moravské, jest se týká zemského soudního vady z územního vedování do domů v obci Husčích a vyhlášení poplatků na obecní vodu	XV	25	106
26. "	25. "	Zákon, platný pro markrabství Moravské, jest se týká vyhlášení dávky z územního v místní obci Král. Pol	XV	26	109
28. "	30. "	Zákon, platný pro markrabství Moravské, jest se týká zemského soudního vady z územního vedování domů v místě Rudčova, jakož i vyhlášení poplatků na obecní vodu	XVI	27	113
28. "	29. března	Nařízení o. k. místodržitele na Moravě, týkající se navedení úředních výkazních listků a správních oběhů a mešky	XIV	21	95
28. "	29. "	Nařízení o. k. místodržitele na Moravě, jest se týká vývozu dovozního práva . .	XIV	22	104
28. "	29. "	Vyhláška o. k. místodržitele na Moravě o navedení, barvení apležení vajec a obchodování barvenými vejci	XIV	23	104

Datum nálezení	Den vydání	O b s a h	Číslo		Stran.
			částka	nálezení	
1915 13. dubna	1915 20. dubna	Vyhláška z. k. místodržitele na Moravě, jež se týká přeložení a změny označení z. k. hlavní ulice v Mor. Ostravě	XVI	28	116
26. "	18. května	Zákon, platný pro markrabství Moravská, kterým se povoluje občanské obci Staroborským Hradem vybírati místníkem daně z důchodů statečků	XIX	35	125
30. "	13. "	Vyhláška z. k. místodržitele na Moravě, jež se vztahuje k poplatkům na vstoupených zemanech na Moravě na rok 1915 . .	XVII	30	118
30. "	13. "	Národní moravského zemského výboru o 16. výlozevni dlužních úpisů 4 proc. mor. zemské půjčky	XVIII	31	119
4. května	15. "	Národní moravského zemského výboru o prozatímne další vyhlášení zemských půjček	XVIII	30	117
6. "	1. srpna	Zákon, platný pro markrabství Moravská, jež se týká vybírání daně z nájemného v městské obci Prácheň	XI	38	143
8. "	13. května	Národní z. k. místodržitele na Moravě, jež se vztahuje k poskytování tržiny a směny ulice, vstoupí a změny při slavnostních přehlídkách	XVIII	38	121
12. "	13. "	Národní z. k. místodržitele na Moravě, jež se vztahuje k dny, ve kterých dovozem jež prodeje maso a je živnostensku prozatímne povolání masných pokrmů	XIX	34	123

Datum nařízení	Den vydání	O b s a h	Číslo		Strana
			částka	nařízení	
1913 18. května	1913- 26. květen	Nařízení c. k. místodržitele na Moravě, kterým se provádí zákon ze dne 18. března 1913, z. č. 26, o vyhlášení zemské hudební školy v městě Bratruševě na Moravě a v moravských obcích ve Slavsku	XX	37	186
12. "	1. června	Vyhláška moravského úřadu prosvětelného, týkající se přezkoušení vysočanské a vrbenské školy a přístupu kadyse na kral. hlavní město Olomouc	XXI	39	146
13. "	15. května	Nařízení c. k. místodržitele na Moravě, jímž stanovuje se vývoj a drobný prodej pásového lístku a obchod s ním v politických okresech Moravsko-Ostrovském, Hlavenčském, Novečeském a Slavnském	XVIII	38	122
21. "	12. června	Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě, týkající se obřadních poplatků ve veřejných nemocnicích v Uhrovi a v Hradci na rok 1915	XXIII	41	159
21. "	12. "	Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě, týkající se obřadních poplatků ve veřejných nemocnicích a humanitárních ústavech na Moravě na rok 1915	XXIII	42	160
23. "	12. "	Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě, týkající se obřadních poplatků ve všeobecných veřejných nemocnicích ležících v teritoriálním obvodu c. a k. vojenského velitelství v Krakově pro různé neb nemocné osoby vojenské v těchto ústavech umístěné na rok 1915	XXIII	43	161
23. "	12. "	Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě, kterou se prohlašují kral. Lázeňské na město Blatná	XXIII	46	163

Datum nařízení	Den vydání	O b s a h	Číslo		
			čísly	nařízení	stran
1945 27. května	1945 4. června	Nařízení č. k. ministriství na Moravě, týka- jící se úředních vykazovacích listků a spotřební oběda a masný	XXII	40	145
2. června	12. .	Vyhláška č. k. ministriství na Moravě, jíž se dle § 8. postulu občanského zákona ze dne 5. května 1945, t. z. čís. 65, vyhlášeje nařízení veřejného ministerstva ze dne 27. května 1945, t. z. čís. 104, jímž se doplňuje § 4. nařízení veřejného mini- sterstva ze dne 15. ledna 1945, t. z. čís. 11, kterým se vydávají obmázaní polní nařízení v přísluší pastí	XXIII	44	144
3. .	12. .	Nařízení č. k. ministriství na Moravě o věrné správě spotřebky na tolední poměry . . .	XXIII	45	142
11. .	10. června	Nařízení č. k. ministriství na Moravě, jímž se zakazuje nákup dobyteka obilovinami .	XXIV	49	148
18. .	10. .	Vyhláška č. k. ministriství na Moravě, týka- jící se odřazování poplatků ve veřejné nemocnici v Jihlavě na rok 1945 . . .	XXIV	50	149
29. .	21. srpna	Zákon, platný pro narkulativní Masovské a moravské území ve Slezsku, kterým se doplňuje zrušené nařízení pro narkulativní Moravské ze dne 26. února 1941	XXVII	57	197
5. června	19. června	Nařízení č. k. ministriství na Moravě, jímž se uznávají jednotlivá ustanovení nařízení ze dne 27. května 1945, čís. a nat. zrušená čís. 18, týkající se úředních vykazovacích listků a spotřební oběda a masný . . .	XXIV	43	167

Datum nařízení	Den vydání	O b s a h	Číslo		
			čísly	nařízení	stran
1915 2. března.	10. března.	Vyhlaška z. k. místodržitele na Moravě, jej se určuje den, kterýmž postávají náhle byli společenská nařízení ministra vnitra ze dne 29. března 1915, t. z. č. 112, zejména ustanovení společenství obcí a moky	XXIV	48	166
3. „	20. „	Vyhlaška z. k. místodržitele na Moravě, kterou se vydává lid křesťanského násta lázeň Lábeň	XXV	53	171
14. „	21. srpna	Vyhlaška z. k. místodržitele na Moravě, týkající se vyřízení obřadních poplatků III. třídy ve všeobecné veřejné nemocnici ve Znojme na rok 1915	XXVII	58	198
19. „	26. března.	Nařízení z. k. místodržitele na Moravě, týkající se stanovení nejvyšších cen pro obilné cukrem ve velkém a malém díle § 11. ministerického nařízení ze dne 7. března 1915, t. z. č. 106	XXV	52	189
2. srpna	21. srpna	Národní moravského zemského výboru a prozatímne dalším vyřízení zemských přírůků	XXVII	58	198
11. „	17. srpna	Zákon, platný pro markrabství Moravské, týkající se vyřízení dávky ze sáhas v křiževském městě Znojme	XXXI	64	211
12. „	17. „	Zákon, platný pro markrabství Moravské, týkající se vyřízení kancelářských poplatků v křiževském městě Znojme	XXXI	67	216
12. „	24. „	Zákon, platný pro markrabství Moravské, jest se týká usazení vody z obecného vodovodu do domů v ulici Oránsova a vyřízení poplatků za rodu a vodovodu toho odloženo	XXXII	69	221

Datum nařízení	Den vyhlášení	O b s a h	Číslo		Strana
			částky	nařízení	
1918 10. srpna	1915 28. září	Zákon, platný pro markoborní Moravské, týkající se nuceného zavážení vody a městského vodárenstva do dvou třídních skup Jeviška a oklebské vyhlášení poplatků za odčerpávanou vodu	XXXII	69	225
16. "	21. srpna	Nařízení z. k. místodržitele na Moravě, týkající se prodeje mouky v drubkách	XXVI	58	193
17. "	21. "	Vyhláška z. k. místodržitele na Moravě, kterou se upravuje výroba a prodej obilna	XXVI	54	195
17. "	21. "	Vyhláška z. k. místodržitele na Moravě, týkající se určení nařízení, kterým stanoveny byly maximální ceny pro velkoobchod obilna a mouky	XXVI	54	196
17. "	21. "	Vyhláška z. k. místodržitele na Moravě, týkající se zákona výroby drubkové polévky	XXVI	54	196
18. "	7. září	Vyhláška z. k. místodržitele na Moravě, jež se týká Nejvyššímu rozhodnutí schváleného vyhlášení silničních přírůstků v několika silničních okresech	XXIX	62	206
18. "	13. "	Vyhláška moravského výběru zemského týkající se přeměny vyměřování a vyhlášení dílek a přístavů hodnoty na ústě Svitavy	XXX	65	209
21. "	7. "	Nařízení z. k. místodržitele na Moravě, kterým se pozdějijsí nařízení ze dne 25. května 1915, z. z. č. 40, týkající se úředních výkazních listů o spotřebě obilna a mouky	XXIX	61	205

Datum nařízení	Den vydání	O b s a h	Číslo		
			listů	nařízením	stran
1912 26. srpna	26. srpna	Nařízení o. k. místodržitelů na Moravě, jež se týče úlev při pokračování výpočtu hranice ústředního národního území na severu . . .	XXVIII	66	201
16. "	18. srp.	Výhláška o. k. místodržitelů na Moravě, týkající se výpočtu obecních poplatků III. třídy ve vícečetných voličských obvodech v Travníciích na rok 1915	XXX	66	203
16. "	18. "	Výhláška o. k. místodržitelů na Moravě, týkající se obřadních poplatků ve vícečetných voličských obvodech nemovných, ležících v teritoriálním obvodu o. k. vojenského velitelství ve Vídni pro země sech nemovné osoby vojenské v letech ústavních zastupitelů na rok 1915	XXX	64	210
3. září	9. října	Zákon, platný pro markrabství Moravská, týkající se odvodění pozemků v obci Leškově	XXXV	73	234
2. "	2. "	Zákon, platný pro markrabství Moravská, týkající se úpravy potoka Rompy a odvodění pozemků v obci Hluzci a Chrástěch	XXXV	74	235
3. "	3. "	Zákon, platný pro markrabství Moravská, týkající se odvodění pozemků v obci Vinově	XXXV	75	236
3. "	14. "	Zákon, platný pro markrabství Moravská, týkající se odvodění pozemků v obcích Křemenci a Šestově	XXXVI	78	243
3. "	14. "	Zákon, platný pro markrabství Moravská, týkající se odvodění pozemků v obci Perné	XXXVI	79	245

Datum nařízení	Den vydání	O b s a h	Číslo		
			čísly	nařízení	stran
1915 2. září	1915 16. října	Zákon, platný pro markrabství Moravské, týkající se obvoduštní pozemků v obcích Štancov, Mo. Ludbřovic, Chocentov a Bohusovicích	XXXVI	80	347
2. "	22. "	Zákon, platný pro markrabství Moravské, týkající se obvoduštní pozemků v obci Lezná, okres Uh. Ostroh	XXXVII	80	351
2. "	22. "	Zákon, platný pro markrabství Moravské, týkající se obvoduštní pozemků v obcích Kalčí, Hor. Dubenčích, Dejčovic a Jihlavce	XXXVII	80	352
2. "	22. "	Zákon, platný pro markrabství Moravské, týkající se obvoduštní pozemků v obci Brnišperka	XXXVII	80	353
2. "	3. listop.	Zákon, platný pro markrabství Moravské, jež se týká hranic potoka Okůvky v obcích Starčovic a Hornčovic a potoka Borešického v obci Borešicích	XXXVIII	80	361
2. "	9. "	Zákon, platný pro markrabství Moravské, týkající se číselné úpravy řeky Švárnary v obci Uheřovicích	XXXVIII	80	363
17. "	2. října	Vyhláška z. k. místodržitele na Moravě, týkající se vyřízení státních poplatků III. třídy ve veřejných nemocnicích v Mor. Ostrově, v Mor. Třebor. a v Novém Jiříně na rok 1915	XXXIV	71	338
17. "	2. "	Vyhláška z. k. místodržitele na Moravě, týkající se státních poplatků ve státních veřejných nemocnicích v Jihlavě pro souštné neb nemocné osoby vojenské v tomto číselném umístění na rok 1915	XXXIV	72	339

Datum nařízení	Den vyhlášení	O b s a h	Číslo		
			listiny	nařízení	strana
1915 29. září	1915 29. září	Nařízení c. k. místodržitele na Moravě, týka- jící se stanovení nejvyšších cen pro obilná výrobní drůbež vlny ve volném a malém	XXXIII	70	229
2. října	7. října	Nařízení c. k. místodržitele na Moravě, týka- jící se středních výkazních listů a sporech dělů a mešků	XXXV	76	241
4. „	9. „	Nařízení c. k. místodržitele na Moravě, týka- jící se stanovení cen krambů v dobovém proskví	XXXV	77	242
11. „	16. „	Nařízení c. k. místodržitele na Moravě, týka- jící se stanovení nejvyšší ceny škrobu bramborového a mešky z bramborového šrobu	XXXVI	81	249
12. „	16. „	Nařízení c. k. místodržitele na Moravě, jímž se ukládá vyhlášení pěstování ovce při nákupu nezbytně potřebných předmětů	XXXVI	82	250
12. „	22. „	Vyhlášení c. k. místodržitele na Moravě, kterým se nařízením nastavuje náhon a po- třebování školou povinných dětí na ná- háně při kosení	XXXVII	86	257
16. „	15. pros.	Zákon, platný pro markrabství Moravské, týkající se ukázení Podolského potoka v Rymatově	XLIII	100	285
16. „	18. „	Zákon, platný pro markrabství Moravské, týkající se odvodnění pozemků v obcích Podlívě a Blavčicích	XLIII	101	289
16. „	20. „	Zákon, platný pro markrabství Moravské, týka- jící se odvodnění pozemků v obci Ivaní .	XLIV	102	291

Datum nařízení	Den vydání	O b s a h	Číslo		Strana
			obecný	základní	
1913 16. října	1915 20. pros.	Zákon, platný pro markrabství Moravská, týkající se odvodnění pozemků v obci Topolná	XLIV	103	294
16. "	20. "	Zákon, platný pro markrabství Moravská, týkající se odvodnění pozemků v obci Lovčičkách	XLIV	104	295
16. "	20. "	Zákon, platný pro markrabství Moravská, týkající se odvodnění pozemků v obci Kákoskách	XLIV	105	296
16. "	20. "	Zákon, platný pro markrabství Moravská, týkající se meliorace pozemků v obcích Velkým Týnci, Veštku, Dřevcově, Haliči a Kolčanech	XLIV	106	298
16. "	20. "	Zákon, platný pro markrabství Moravská, jenž se týká zakrácení potoků Věštky a Luňany v území obcí Hranice a území ležícího ústředí v pramenitých potoci státní . . .	XLIV	107	300
16. "	20. "	Zákon, platný pro markrabství Moravská, jenž se týká regulace kuzelinského a dlouho-louckého potoka v Mor. Třebové . . .	XLIV	108	301
18. "	22. října	Saňžovní z. k. místodržitelé na Moravě, jimiž obmývanose výhled a dohledný prodej pásovkých Hruvých úspojí a obchod s nimi, jakat i s nedokončeným lhanu v polišických okresích Mor.-Ostrovském, Místekšém, Nava-žitském a Hranickém	XXXVII	67	257
20. "	20. listop.	Zákon, platný pro markrabství Moravská, jenž se týká zrušení vody a územního vodo-vedu do šumy v obci Čyčkově Lázních a vyřízení poplasků na rodu a vodovodu také odbranou	XXXIX	91	262

Datum nařízení	Den vydání	O b s a h	Číslo		
			částky	listůvek	stran
1915 20. října	1915 20. listop.	Zákon, platný pro markrabství Moravská, jenž se týká zřízení rady z oborůh země- vedy do domů v obci Loholčovicích a vy- bírání poplatků za vodu z rodurodů toh- održovan	XXXIX	90	109
20. "	22. "	Národní moravského zemského výboru o po- sazením dalších vybíránízemských přírátek	XXXIX	90	172
21. "	3. "	Vyhlaška o. k. místopředsle na Moravě, týka- jící se zřízení obživovacích poplatků III. třídy ve stárodních veřejných nemocnic v Kynčově na rok 1915	XXXVIII	89	264
20. "	20. "	Národní moravského zemského výboru o 51. výloženosti čluních úpisů únos. mor. zemské pětky	XXXIX	94	470
7. "	7. pros.	Vyhlaška o. k. místopředsle na Moravě, kterou se prohlašuje za základě schválení o. k. ministerstva orby ze dne 26. října 1915, čís. 46.245, k provedení zákona ze dne 2. srpna 1915, čís. 75 a. z., týkajícího se odvodnění pozemků v obci Vinová ve smyšle § 4. tohoto zákona mezi státní úpravou, zemským výborem a rodním družstvem ve Vinové státním ústavu . .	XLI	95	277
7. listop.	7. "	Vyhlaška o. k. místopředsle na Moravě, kterou se prohlašuje za základě schválení o. k. ministerstva orby ze dne 27. října 1915, čís. 46.245, k provedení zákona ze dne 2. srpna 1915, čís. 75 a. z., týkajícího se odvodnění pozemků v obci Ložnově, ve smyšle § 4. tohoto zákona mezi státní úpravou, zemským výborem moravským a rodním družstvem v Ložnově státním ústavu	XLI	97	281

Datum nařízení	Den vydání	O b s a h	Číslo		Strana
			číslo nařízení	část	
1915 8. listop.	1915 7. pros.	Vyhláška v. k. místodržitele na Moravě, týkající se zřízení obřadních popelnic III. třídy ve víceobecných obcích ne-mocnostních v Písečném a Písečném za rok 1915	XLI	16	294
21. "	2. "	Nařízení v. k. místodržitele na Moravě, týkající se prodeje kopy v družstvu	XI.	16	373
22. "	21. "	Vyhláška v. k. místodržitele na Moravě, kterou se prohlašuje na základě schválení v. k. ministerstva uchy se dne 3. listopadu 1915, č. 16348, k provedení zákona ze dne 2. srpna 1915, č. 85 z. z., týkající se odvodnění pozemků v obci Hrušperku ve směru § 4. tohoto zákona mezi státní správou, zemským výborem moravským a vodním družstvem v Hrušperku státního družstva	XLVII	111	309
22. "	21. "	Vyhláška v. k. místodržitele na Moravě, kterou se prohlašuje na základě schválení v. k. ministerstva uchy se dne 8. listopadu 1915, č. 16348, k provedení zákona ze dne 2. srpna 1915, č. 78 z. z., týkající se odvodnění pozemků v obcích Křemčové a Ščokavě ve směru § 4. tohoto zákona mezi státní správou, zemským výborem moravským a vodním družstvem v Křemčové a Ščokavě státního družstva	XLVII	112	312
28. "	1. "	Nařízení v. k. místodržitele na Moravě, týkající se státního cen v družstvu obchodu zemské	XLII	99	284

Datum nařízení	Den vydání	O b s a h	Číslo		
			strany	nařízení	strany
1913 1. pros.	1913 31. pros.	Nařízení c. k. místodržitele na Moravě, týka- jící se zákona býh Bukhlanino	XLVII	114	316
15. "	20. "	Výběžka c. k. místodržitele na Moravě, již se používá působení nařízení ze dne 27. května 1913, s. a. s., ve znění, týkajícího se úředních vykazovacích listků a spotřební chleba a mouky na území obce moravské	XLV	109	313
11. "	31. "	Nařízení c. k. místodržitele na Moravě, týka- jící se stanovení nejvyšších cen pro obchod cukrem v malém	XLVIII	118	318
22. "	26. "	Nařízení c. k. místodržitele na Moravě, kterým vydávají se prováděcí ustanovení k míni- stevskému nařízení ze dne 28. listopadu 1913, t. s. 86. 248, týkajícímu se stanovení nejvyšších cen vepřevého masa, vepřevé slaniny a vepřevého masa	XLVI	110	315

Druhý obsah.

Abecední seznam věcný

zákonů a nařízení, obzvláště v ročníku 1915 zákonů a nařízení českých pro území ústředí Moravské.)*

B.

Brančovice, státní obec v dobovém prodeji 77, 242, 99, 284.

Braždařov, obecního pozemků 111, 309.

Budovice, dílna v majetku 16, 36.

Bukovina, náhr 114, 316.

C.

Čelední panství, vše území společny 45, 163.

Čáslav, státní nejvyššího obce pro obce ve velkém a dobovém 52, 199.

— státní nejvyššího obce pro obce v území ústředí 70, 229, 113, 316.

D.

Dárky a poplatky v území obce, 2, 3.

Dárky a přídava hodoty nemovitosti, provádění nařízení 19, 66, 53, 62.

— přídava vnitřní a vnitřní území obce 24, 102.

— přídava vnitřní na kolonizaci území ústředí Olomouci 39, 144.

— přídava vnitřní na území Brno 44, 210.

Dobruška, náhr náhr obce 43, 169.

H.

Hudobní dílna česká, provádění nařízení 37, 136.

Ch.

Chláb, území ústředí a prodeje 34, 134.

Chroustův a poměry, obce na rok 1915 12, 44.

K.

Křemžovská představená, dílna ve vnitřní, provádění nařízení 7, 32.

Křemžovská obce a majetek, náhr společny 1, 1.

Kroupy, prodej v dobovém 25, 225.

Křemžov, obecního pozemků 112, 312.

L.

Ležná, obecního pozemků 97, 351.

Luhovítice, území ústředí 51, 171.

— provádění území ústředí 48, 162.

M.

Mace a majetek pohrady, státní dílna, kdy je dobovém prodej 34, 134.

Machovská obce pro velkostatky obce a majetek 55, 196.

* Proti území mají být nařízení, území, území, území.

- Hlýnské výrubky, zamenení hranicemi 13, 51.**
Nezka, prodej v dřevině 14, 123.
**Nov. Ostrava, přístavení a změna označení
 a. k. území celkem 23, 116.**

X.

- Nezbytné potřebné předměty, náklady vyhlá-
 šovací přístavení roz. 22, 299.**

Q.

- Občerstvení náklady, příspěvky domovních
 obcí 13, 45.**

- Občerstvení poplatky ve veřejných nemoc-
 nicích na rok 1915 30, 118, 43, 140.**

- ve veřejných nemocnicích v Ústevě a Braní-
 cích 41, 159.

- ve všeobecných veřejných nemocnicích, léč-
 nicích v teritoriálním obvodu a. k. vojens-
 kého velitelství v Krakově pro raněné srb-
 skomocné osoby vojenské 43, 161.

- veřejné nemocnice v Jihlavě na rok 1915
 16, 162.

- ve veřejné nemocnici ve Znojme na rok 1915
 16, 178.

- III. třídy ve všeobecné veřejné nemocnici
 v Trutavě na rok 1915 62, 209.

- ve všeobecných veřejných nemocnicích léč-
 nicích v teritoriálním obvodu a. k. vojens-
 kého velitelství ve Vídni pro raněné srb-
 skomocné osoby vojenské 64, 210.

- III. třídy ve veřejných nemocnicích v Mor.
 Ostravě, v Mor. Třebové a v Novém Jišně
 na rok 1915 71, 223.

- ve všeobecné veřejné nemocnici v Jihlavě
 pro raněné a nemocné osoby vojenské na
 rok 1915 72, 234.

- III. třídy ve všeobecné veřejné nemocnici
 v Brně na rok 1915 30, 264.

- III. třídy ve veřejných nemocnicích v Přerově
 a v Prostějově 23, 291.

P.

- Pasy, občerstvení polonoží ustředí 4, 17,
 44, 161.**

- Příloha drobné, náklady výrubky 22, 104, 54, 156.**

- Příloha, zamenování území, tvzení a prodejní roz. 10,
 39.**

- náklady vyhlášení v místnostech hostinských
 a rybnicích 3, 15.

- Převýšení území, cest a nákladů tráven
 a zamen. náklady 22, 121.**

S.

- Silniční příspěvky v několika silničních okre-
 sích 62, 205.**

- Šíření válečné území, území při přístavení
 hranic 60, 201.**

- Školení povinné dívky, poskytnutí zastavení
 nákladů poskytnutí jich za náklady při
 hranicích 54, 157.**

- Školení hraničářův a nezka z hraničářův
 území, zamenování nejvyšších roz. 31, 202.**

- Šumav. občerstvení povinné 112, 312.**

- Společná státní a nezka, vyhlášení zastavení
 45, 165.**

T.

- Tančovní náklady, náklady pořádku v obcích ve
 území několika území obvodu hraničářův bez-
 prostředně po vyhlášení roz. 11, 41.**

U.

- Územní území a hraničářův, náklady posky-
 tnutí při zamenování hostinských a rybnicích
 11, 49.**

V.

- Vojen. náklady hranic a občerstvení hraničářův
 voj. 23, 104.**

- Vyhlášení území, vyhlášení území a vyhlášení
 zamen. zamenování nejvyšších roz. 110, 282.**

Vítez, odvodění pozemků 95, 257.

Výstup pálených hlíny a nádob
maturovaného lína, obecními 33, 199,
63, 257.

Výkanní dílky a společná chléva a moky
21, 26, 40, 147, 47, 167, 61, 203, 76,
241, 199, 202.

— spravy 155.

Z.

Zákon ze dne 2. srpna 1914, kterým se
zavádí přeměti a obecní dílky se vstup-
ními a povolenými kámenozedlačskými
6, 22.

— ze dne 24. prosince 1914, kterým se za-
vádí zemská a obecní dílky z přístavu
hadovky zeměřství 18, 22.

— ze dne 8. ledna 1915, jež se týká naco-
ného zřízení vody z městského vodovodu do
domů města Štítava a vybírání poplatků za
odbornou vodu 8, 24.

— ze dne 18. března 1915, týkající se vybi-
rání zemské hadovky dílky 26, 121.

— ze dne 28. března 1915, jež se týká naco-
ného zřízení vody z obecního vodovodu do domů
v obci Huskovicích a vybírání poplatků za
odbornou vodu 23, 196.

— ze dne 28. března 1915, jež se týká vybi-
rání dílky z nájmu a z městské obci
Kráč. Polí 25, 199.

— ze dne 28. března 1915, jež se týká naco-
ného zřízení vody z městského vodovodu
do domů v městě Rudolfově, jež se
týká vybírání poplatků za odbornou vodu
27, 113.

— ze dne 28. dubna 1915, kterým se povol-
ňuje městské obci Marjánkynům Horním vybi-
rání městskou daň z dílniček státních
35, 126.

— ze dne 6. května 1915, jež se týká vybi-
rání dílky z nájmu a z městské obci
Pratčovic 28, 143.

Zákon ze dne 29. června 1915, kterým se
doplňuje zemské zřízení pro zeměřství
Moravské ze dne 28. června 1911 27, 197.

— ze dne 12. srpna 1915, týkající se vybírání
dílky ze záhon v královském městě Znojmo
68, 111.

— ze dne 12. srpna 1915, týkající se vybírání
kancelářských poplatků v královském městě
Znojmo 67, 216.

— ze dne 12. srpna 1915, jež se týká naco-
ného zřízení vody z obecního vodovodu do domů
v obci Gráňarce a vybírání poplatků za
vodu z vodovodu nebo odbornou 68, 221.

— ze dne 24. srpna 1915, kterým se zavádí
novo zřízení vody z městského vodovodu
do domů Hlávské obce Jeviška a obecní
vybírání poplatků za odbornou vodu 69, 225.

— ze dne 2. září 1915, týkající se odvodění
zemských v obci Ložnově 73, 225.

— ze dne 2. září 1915, týkající se upravení
přístavu Rompy a odvodění pozemků v obci
Hlávě a Chrástovic 74, 227.

— ze dne 2. září 1915, týkající se odvodění
zemských v obci Vítezi 75, 229.

— ze dne 2. září 1915, týkající se odvodění
zemských v obcích Křemčovic a Čáslavě 78,
243.

— ze dne 2. září 1915, týkající se odvodění
zemských v obci Perné 79, 244.

— ze dne 2. září 1915, týkající se odvodění
zemských v obcích Starém, Mst. Lednicích,
Chrástovic a Běloušovicích 80, 247.

— ze dne 2. září 1915, týkající se odvodění
zemských v obci Louce, okres Uh. Ostroh
83, 251.

— ze dne 2. září 1915, týkající se odvodění
zemských v obcích Kalčce, Horních Dub-
čicích, Běloušovicích a Jihlavě 84, 252.

— ze dne 2. září 1915, týkající se odvodění
zemských v obci Bratčovic 85, 253.

- Zákon ze dne 2. října 1918, jež se týká hraniční potoka Okluky v obcích Šlachově a Hrnčovní a potoka Borličského v obci Borličce 68, 261.
- ze dne 2. října 1918, týkající se ústečné správy řeky Šumavany v obci Uherčovicích 89, 262.
- ze dne 14. října 1918, týkající se zahrnutí Podolského potoka v Hrnčově 100, 267.
- ze dne 16. října 1918, týkající se odvodnění pozemků v obcích Pedříně a Blatovicích 101, 269.
- ze dne 16. října 1918, týkající se odvodnění pozemků v obci Isani 102, 291.
- ze dne 16. října 1918, týkající se odvodnění pozemků v obci Topolná 103, 293.
- ze dne 16. října 1918, týkající se odvodnění pozemků v obci Ladvěticích 104, 295.
- ze dne 16. října 1918, týkající se odvodnění pozemků v obci Koberkích 105, 296.
- ze dne 16. října 1918, týkající se meliorace pozemků v obcích Velkém Týněci, Valsku, Grygově, Haliči a Kotešanech 106, 298.

Zákon ze dne 16. října 1918, jež se týká náhradu potoků Valůvky a Ludiny v části obce Hrnčova a ústředí lapošů šlůcku a pramenití potoků Ústie 107, 300.

- ze dne 16. října 1918, jež se týká regulace Kaulčínského a dílnsko-keckského potoka v Mr. Těchově 108, 301.
- ze dne 20. října 1918, jež se týká úpravy vody z obecního vodovodu do domů v obci Čtyřlístí Lázeň a vybírání popelnic na vozu z vodovodu toho obce 91, 265.
- ze dne 20. října 1918, jež se týká úpravy vody z obecního vodovodu do domů v obci Lukotovicích a vybírání popelnic na vozu z vodovodu toho obce 92, 269.

Zemské půjčky, 50. vyloučení důlních úprav 81, 119, 94, 373.

Zemské přírůsky, prozatímní další vybírání 8, 35, 39, 117, 59, 198, 93, 373.

Zkoušky stálosti motorových vozidel 14, 47.

Znalci pro vylučování v záležitostech lesnických a vodoprávních 5, 31.

Ročník 1915.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Číska 1. — Vydána a rozeslána dne 14. ledna 1915.

Obzvy: Čís. 1272. Markrabství pro se se shodou s k. ministerského nařízením ze dne 5. ledna 1915, l. z. čís. 5, o nároku společnosti obilníků a moučnického krmiva, vydávajícího a provádějícího tohoto nařízení.

1.

Nařízení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 8. ledna 1915.

Jině se na základě § 4. ministerského nařízení ze dne 5. ledna 1915, l. z. čís. 5, o zákazu spotřeby obilného a moučnického krmiva, vydávají ustanovení o provádění tohoto nařízení.

§ 1.

Politické okresní úřady mají být pod prostřednictvím svých vlastních úředních zřizenců, nebo obecní nad prováděním ministerského nařízení ze dne 5. ledna 1915, l. z. čís. 5, a jsou za tím účelem zvláště opatřeny každé doby prohlášením, po případě dání prohlášením, stáje, jakž i k složení nebo k přípravě píce sloužící místnosti.

§ 2.

Držitelé mlýnů, v nichž obilí se drtí (strotuje), jsou povinni, aby na požádání vedli seznam o vykonaných příkazech, které jim byly dány od zřizovatele

nebo jeho jménem za příčinou dodávky pšenice, žitného nebo ječmenného šrotu nebo pšenice, žita nebo ječmene na šrot.

§ 3.

Obchodníci obilím a obilním šrotem (obchodníci pšeničnými) jsou povinni, aby na požádání o výkonarupch jednolitéch dodávkách drátné (šrotované) pšenice a žita nebo ječmene vedli seznamy, které mají obsahovati běžné číslo, jméno, povolání a bydliště zákazníkova, váhu dodaného množství šrotu a den dodávky.

Politický okresní úřad může svými úředními zřizenci nebo prostřednictvím obcí požádat do oněch seznamů jasně i za příčinou prozkoumání těchto také do knih oněch osob, kteří jsou k vedení seznamů povinni, přidělovati.

§ 4.

Politické okresní úřady jsou oprávněny, aby požadovaly svými vlastními úředními zřizenci nebo prostřednictvím obcí to, co v § 2. a 3. jest obsaženo.

§ 5.

Prestupky tohoto nařízení trestají se politickými úřady první stolice dle § 5. ministerského nařízení ze dne 5. ledna 1915, ř. z. čís. 5.

§ 6.

Toto nařízení nabývá platnosti zároveň s ministerským nařízením ze dne 5. ledna 1915, ř. z. čís. 5, a platí po dobu trvání tohoto ministerského nařízení.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Regner svobodný pán Bleyleben v. r.

Ročník 1915.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Částka II. — Vydána a rozvešlena dne 25. ledna 1915.

Obsah: (Čís. 2.) 2. Vyhláška, jež se týká Nejvyšším rozhodnutím schváleného vybírání dávek a poplatků v několika obcích.

2.

Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 21. prosince 1914.

Jež se týká Nejvyšším rozhodnutím schváleného vybírání dávek a poplatků v několika obcích.

Jeho c. a k. Apostolské Veličenstvo ráčí Nejvyšším rozhodnutím ze dne 6. listopadu 1914 nejmilostivěji schváliti usnesení zemského sněmu moravského ze dne 28. února 1914, jímž povoleno bylo několika obcím na základě § 80. moravského obecního řádu, zrušeného novelou ze dne 2. června 1898, č. 45 z. z., vybírání obecních dávek a poplatků, s tímto ustanovením:

Dávky a vna, povolání obcím Vinovicím a Červené Vodě smají býti vybírány teprve od toho dne, kterého bylo Nejvyšším schválení vyhlášeno v zákonech a nařízeních zemských. Při vybírání dávek a vna v obci Červené Vodě dležno toto dlehati, že slovesem „doprava“ se vyrozumívá katřé odhánění vna, státní potřeby daní a vna nepodrobeného, ze strany soukromíků, pro jejich vlastní potřebu.

Dávky, povolené obci Loučeň a židovské obci Pohodělcům smíjí vybírány býti až do konce roku 1922.

Vybírání hřbitovních poplatků v obcích Fomštáts p. R., Trojanovicích, Červené Vodě a Přerově omezuje se na dobu 10 let, t. j. až do konce roku 1925.

Ustanovení, na něž se obec Červená Voda usazela, že totiž poplatky za hroby, určené pro chudé, mají zaplatiti příslušné domovní obce, dlužno vyloučiti, jelikož dle své podstaty nespadá do rámce usnesení zemského sněmu, učiněného na základě § 50. obecního řádu a kromě toho se neshoduje s ustanoveními, platnými pro Moravu o povinnosti domovských obcí, opatrovati chudé, kteří v sobě zastírá toliko státní, dávati jim potřebnou výživu a poskytovat jim opatrování v případě nemoci.

Povoluje se tedy:

1. Obci Vlnaviciem vybrati obecní dávku ve výši 5 K 94 š a hektolitrů vina státního soukromníky spotřebovaného a státní daní nepodléhajícího a 1 K 48 š z hektolitrů ovocného vina soukromníky spotřebovaného a státní potravní daní nepodléhajícího na dobu až do konce roku 1919. Dávka tato smí býti vybírána teprve od toho dne, kterého bylo Nejvyšší schválení vyhlášeno v zákonech a nařízeních zemských.

2. Obci Červené Vodě, politického okresu zábrčického, vybrati obecní dávku 4 K z každého hektolitrů vina, soukromníky osobami pro vlastní potřebu dopravného a státní potravní daní nepodléhajícího na 6 let. Dávka tato smí býti vybírána teprve od toho dne, kterého bylo Nejvyšší schválení vyhlášeno v zákonech a nařízeních zemských.

Při vybírání dávek dlužno toho dáti, že slovem „doprava“ se vyznačívá každé odvětví vina, státní potravní daní z vina nepodléhajícího ze strany soukromníků pro jejich vlastní potřebu.

3. Obci Nové Bělé, soudního okresu moravského, až do konce roku 1918 další vybírání následujících poplatků ze sbírav tančebních a divadelních:

- a) z tančebních sbírav všeobecných 5 K,
- b) z tančebních sbírav svazebních a z tančebních sbírav pořádaných spolky dobročinnými a vzdělávacími 3 K,
- c) z divadelních představení 3 K,
- d) z divadelních představení karantén komedií (gymnastiky) a z kolodě, hospoděk a podobných sbírav 3 K.

4. Židovské městské obci Pohořelcům na dobu až do konce roku 1923 vybírati poplatky za odvoz fekalí a hospodářských odpadků z domů v obci, a sice tím způsobem, že se od každého majitele domu za každý jednotlivý dům vybírají 2 K a od každého nájemníka v těchto domech bydličního rovněž 2 K.

5. Městské obci Královu Poli dále vybírati obecní dávky ze staveb na dobu až do 31. prosince 1914, a sice tím způsobem, že dávka tato činí 1 K, kterou vybírají dříve jednou pro vždy při udělení povolení ke stavbě z každého čtverečného metru ke stavebním účelům parcelované plochy s tím omezením, že od této dávky jsou osvobozeny veřejné stavby státní a země.

6. Obci Krasná, okresu moravského, na dobu až do konce roku 1923 vybírají poplatky ve výši 3 K v celkové podstatě majitelů domů a zahradních budov neb i těch pořízených stavbami, které potřebují úředního povolení.

7. Městu Lipníku vybírají na dobu 5 let činovní dávky obecní z úrodné opavenného nájemného (nájemní hodnoty) z budov a bytů dani činovní podrobených, desíťdílným způsobem totiž, že dávky tyto z bytů s činovní hodnotou do 100 K 2¹/₂, a od 100 K 8¹/₂, občanští mají.

Dávka tato buď vybírána na základě zvláštního řízení, na němž jest ve obecním výboru usněší, a jenž buď schválen zemským výborem v ústředí s o. k. moravským místodržitelstvem.

8. Městu Frenštátu p. R. na dobu 10 let, t. j. do konce roku 1923, vybírají tyto hřbitovní poplatky:

a) Poplatky za kopání hrobů:

I. V oddělení při zdi (hrobky):

Za velký hrob rovněž 12 K.

Za velký hrob na 1/2 cihly zděný 18 K.

Za velký hrob na okraji cihly zděný neb za vykopání hrobky 20 K.

Pro hrobky za vykopání každé dají přístupy jednoho hrobu 16 K.

II. V oddělení krajním, to jest kolem skupin, na novém neb po stranách prostředního chodníku na starém hřbitově.

Za velký hrob rovněž 10 K.

Za velký hrob na 1/2 cihly zděný 12 K.

Za velký hrob na okraji cihly zděný 14 K.

III. V oddělení skupinových, to jest umístí skupin, na novém areálu za prvními řadami hrobů při chodníku na starém hřbitově: za velký hrob při pohřbu se má svatá a se zřízení náhrobku 10 K.

Za velký hrob při pohřbu bez svatá a se zřízení náhrobku 6 K.

IV. Za dětský hrob v místech ad III uvedených se zřízením náhrobku 4 K.
Za dětský hrob v místech pod I a II uvedených polovičku.

V. Za čtyřerý hrobu nebo hrobky 10 K.

VI. Za velký hrob pro chudé s náhrobkem 4 K.

VII. Za dětský hrob pro chudé s náhrobkem 3 K.

VIII. Za velký hrob v oddělení pro jinovce se zřízením náhrobku 10 K.
Za dětský hrob v témtě oddělení s náhrobkem 4 K.

h) Poplatky za místa pro hroby:

I. Pro hrobky rodinné při sdí, každé místo prostoru jednoho hrobu zaujímající na dobu trvání hřbitova 120 K.

II. Místo pro jeden hrob při sdí na novém hřbitově na dobu trvání hřbitova 100 K.

Totéž místo na 12 let 40 K.

III. Místo pro jeden hrob krajní, to jest kolmý skupin na novém areálu v prvníh řadách po stranách prostředního chodníku na starém hřbitově na dobu trvání hřbitova 80 K.

Totéž místo na 12 let 30 K.

IV. Místo pro jeden hrob skupinový, to jest umístí skupin, na novém areálu za prvními řadami hrobů při prostředním chodníku na starém hřbitově na 12 let 8 K.

Totéž místo pro děti do stáří 10 let 5 K.

V. Místo s počátky (jen na starém hřbitově) za prvními řadami při chodníku, bez práva na obnovení a při pohřbech bez svatá 4 K.

Totéž místo pro děti do stáří 10 let 2 K.

VI. Místa pro děti pod čís. II. a III. uvedená za týž ceny jako velké hroby.

VII. Místo v oddělení pro jinovce na 12 let 8 K.

Totéž místo pro děti do stáří 10 let 5 K.

Místa pro chudé, na účet obce pochovaní, zdarma. Poplatky za místa pro hroby v oddělení pro jinovčice a samovrahy, které oddělení jest společné pro město Frenštát p. R. a pro obec Trojanovice, připadají oné obci, ve které jinovčice neb samovrah zemřel.

9. Obci Trojanovicím, soudního okresu frenštátského, na dobu 10 let, t. j. do konce roku 1923, vybírání následujících hřbitovních poplatků za místa pro hroby:

a) Pro hroby rodinné (při sdi) každé místo (prostoru jednoho hrobu zaujímající) na dobu trvání hřbitova 50 K.

Totéž místo na 12 let 20 K.

b) Místo krajní, t. j. kolena skupin, na dobu trvání hřbitova 20 K.

Totéž místo na 12 let 30 K.

c) Místo ve skupinách, t. j. uvnitř skupin podle potřeb pro děti přes 14 let jakož i pro dospělé 4 K.

Totéž místo pro děti ve věku přes 4 až 14 let 3 K.

Totéž místo pro děti do stáří 4 let 2 K.

Místa pro chudé na účet obce pochovaní zdarma.

Poplatky za místa pro hroby v oddělení pro jinovčice a samovrahy, které oddělení jest společné pro město Frenštát p. R. a pro obec Trojanovice, připadají oné obci, ve které jinovčice neb samovrah zemřel.

Za obnovení užívачho práva po uplynutí prvního období na dalších 12 let platí se tytéž poplatky znovu.

10. Obci Červené Vodě, policejního okresu nářezského, na dobu 10 let, t. j. do konce roku 1923, vybírání následující hřbitovní poplatky:

Poplatek platí za jednotlivý hrob.

a) Za hrob a hřbitovní sdi na 20 roků 60 K,

b) za hrob při hlavních cestách na dobu 20 let 35 K,

c) za hrob při podélných cestách na dobu 20 let 35 K,

d) za hrob v poradi dle volby na dobu 20 let 15 K,

e) za hrob, jenž po čase se vykope v nuceném poradi 10 K,

f) za hrob pro chudé 5 K,

g) za hrob dětský 5 K,

h) za dětský hrob mírného chudáse 1 K.

Za převážení mrtvol do jiného místa, aby tam pochovány byly na jiném hřbitově, anebo z jiných příčin, platí se poplatek 20 K.

Poplatky za vřadobu hrobů:

Za vřadobu hrobů na dobu pohřebních obřadů obřadů poplatek 2 K.

Za zveřejn. úpravu, vřadobu a založení hrobů a vřadobu prvního zasedání platí se ročně:

při pohřbu I. třídy 12 K,

při pohřbu II. třídy 8 K,

při pohřbu III. třídy 4 K,

při pohřbu IV. třídy (dětských hrobů) 2 K.

Opětné zasedání kvotů na hrobech stávaných jest doložé stavy se hřbitovním hřbitovem.

Hroby se předávají na dobu 20 let, též možno ročním nabýti vlastnický k jednotlivému nebo ročnímu hrobu na 40 let nebo případně 60 let, zaplatí se předem poplatek za 40, respektive 60 roků vypočtený na základě dotyčného poplatku za 20 roků.

Jest obecni nepřipustno, aby strany přeměňovaly nabýté hroby nebo hrobky cizím, respektive třetím osobám, odchýlka od tohoto ustanovení jest jen tehdy možná, schválí-li ji představenstvo obce. Kdožkoliv nabude hrobu, přejímá závazek, že veškeré náklady vzniklé postavením nebo odstraňováním pomníku hradil a za postavení jakéhokoliv druhu zodpovědným bude.

Kde by se ucházel o hrob na dobu 20 let nebo dobu delší, má se příslušným stávaním podrobiti a jest zavázán pokud toho třeba vřadodem k nabýtinu hrobu, aby zachoval příslušné stávaní, arož zvláštní pokyny hřbitovní správy.

11. Židovské obci Lipníku dlel vřadobní obecni dátky činnovní ve výši 5%, z úředně opráveného nájemného z budov a bytů daní činnovní podnikových, respektive z činnovní hodnoty domů, jichž majitelé souč. užívají a síce na dobu 5 let, počínaje rokem 1914 a konče rokem 1918.

Dátka tato buď vřadobna na základě zvláštního říší, na němž jest se obecniím vřadobu usmětí a jest buď schválen zemským vřadobem v. doložé s c. k. moc. místodržitelství.

12. Obci Ústevu povoluje se vřadobiti na dobu 3 let poplatky ze psů, a to tím způsobem, že vlastník jednoho psa má a něho pláti 1 K, vlastník několika psů za každého 2 K ročně.

Od poplatků jsou osvobozeni:

- a) Psi mládí, dokud ještě stojí.
- b) psi váleční, jakož i psi chováni v obci k veřejným účelům.
- c) psi, kteří náleží osobám cestujícím tento obcí, jakož i osobám, kteří v obci této nebyli.

13. Obec Hukvaldům-Sklonová, soudního okresu místeckého, na léta 1914 až 1916 vybíráni obecní dávky za chlévání dobytka a masa při porážce v městě tímto způsobem:

- a) Z vlna, býka, krávy a jalovice (hovězí dobytek před prvním vystráčením masa) z kusů 1 K.
- b) z ostatního drůbeže dobytka (ovčáček, kozy, drůbež) z kusů 25 h.

14. Městu Prerovu na dobu 10 let, t. j. do konce roku 1923, vybíráni následujících hřbitovních poplatků:

I. Za místa pro hrobky na dobu 25 let:

- Za hrobku pro 2 osoby v šířce 200 cm 120 K,
- za hrobku pro 4 osoby v šířce 250 cm 200 K,
- za hrobku pro 6 osob v šířce do 300 cm 300 K,
- za hrobku pro 8 osob v šířce do 500 cm 400 K.

Za obnovení práva na hrobku na dalších 25 let platí se poloviční poplatek hrobový.

Za zapůjčení městské hrobky do zhotovení hrobky vlastní platí se v prvních 3 měsících po pohřbení po 8 K měsíčně, a to čtrnáctkrát napřed 24 K, za další zapůjčení městské hrobky jest třikrát měsíčně ráda písemně a vyměřuje se dvojnásobný poplatek za čtvrt roku 48 K.

Při přenesení mrtvoly do vlastní hrobky před pojítím hrobky uvedené odevzati se zaplacený vyhrázející poplatek.

Za hrobky na dobu trvalé stávajícího hřbitova platí se mimo hrobových poplatků pololetních za druhých 25 let (za obnovení práva) ještě za hrobku:

- Pro 2 osoby 60 K,
- pro 4 osoby 100 K,
- pro 6 osob 150 K,
- pro 8 osob 200 K,

kterážto částka účelí se jako fond v městské spořitelně.

Pro dalších 25 letech zaplatí se jak z tohoto fondu poplatek za další ponechání hrobky, a zbytku po ponechání základního kapitálu původně uloženoho může se použít ke stavběnová opravám dotyčné hrobky. V případě zrušení dosavadního hřbitova, tedy i hrobek na věčné časy určených, použije se uloženoho kapitálu pro chudinské účely.

Přeje-li si někdo hrobku na věčné časy, totiž, aby hrobka jeho v případě zrušení dosavadního hřbitova byla znovu zřízena na hřbitově novém, pokud se tyto poplatky nemohou, pomocí sáz, aby byly přeneseny, na dále udržování, okrasování a podobně, státi v následném dávkově jistina, která se ara dle projevených přání vypočte tak, aby z jejího úroku dostatek poplatky sad mohly býti zapravovány a státi se jako fond v obecní sportelně.

Poplatky tyto vztahují se se společnou platností na stávající hrobky po protě době 25 roků ode dne zakončení, pokud se tyto prvého pobítení.

Zděné hrobky provede obec sama a účtuje za tyto hrobky:

Pro 2 osoby 350 K,

pro 4 osoby 550 K,

pro 6 osob 800 K,

pro 8 osob 1000 K.

II. Za hrobky zákupní a skupinové

	Za místo poplatek			Poplatek		Úrok		Očísloval poplatek za další úrok hrobky		
	roky	do měsíce	období	do měsíce	období	do měsíce	období	roky	do měsíce	období
1. Hrob skupin pro dospělé	15	5	12	240	3	2	250	10	5	12
2. Hrob skupin pro děti 5—10 roků	10	5	8	180	2	1	150	10	4	8
3. Hrob skupin pro děti do 3 let	5	3	1	120	—	1	100	5	2	5
4. Hrobky zákupní jednotlivé	20	40	50	4—	3	3	4—	20	50	35
5. Hrobky zákupní dvojité	20	80	—	4—	1	3	4—	20	60	80
6. Hrobky zákupní dětské	15	20	25	2—	2	2	250	15	10	15
7. Při hrobkách	—	—	—	5—	20	3	5—	—	—	—

Za skupinové hroby, zadané výslovně mimo oddělení nebo pole, kde se právě postupně pohřbívali, nutno zaplatiti mimo obvyklý poplatek za místo ještě zvláštní poplatek 6 K, a to jak při zakoupení, tak i při pohřbení.

Ve svezku uvedených poplatcích jest již obsažena při hrobech skupinových i zákupních první úprava hrobů včetně obložení těchto dřevem. Za další údržbování jsou uvedeny poplatky v dalším odstavci IV.

Skupinové hroby (světří pole), jakž i zákupní (veškeré krajní hroby při chodnicích) nesmí se vyplňti a musí se vždy vyznačat místo pro stouku.

Do skupinových i zákupních hrobů nesmí se pohřbívat více než 2 osoby téhož věku, a to jak u dospělých tak i u dětí. Při pohřbení dospělé neb dítěte do hrobů v kovech musí dříve zaplatiti úhrad při pohřbení dávky za dva narůstasy. Dávky za další třetní hrobů vstájí se vždy při každém pohřbení neb zakoupení, což platí i o hrobech stávajících, za což dosud poplatky nebýly zapláceny.

Stávající hroby porouchají se v dosavadní síle a délce buď do jejich doplnění neb do nejbližšího pohřbení do nich, po tomto pak musí se upravit do síly a délky dle nové zhotovených plánů, jinak hroby čiliány za dvojitě nebo trojitě hroby. Za stávající hroby zákupní (krajní) slušeno do jich projíti dvojnásobně zaplatiti svezku uvedeně poplatky jako za porouchání na další dobu 25 roků, při čemž se poplatky dosud zaplacené za dobu 12 roků odečtou.

Zákupní hroby možno zakoupiti i na dobu třetně stávajícího hřbitova, zaplatí-li se dvojnásobný poplatek obnovovací, z něhož polovina se uloží v obecní spořitelně jako fond k úhradě dalších poplatků, při čemž náleží se při případném zrušení hřbitova s nimi téžtž jako u hrobek.

Proje-li někdo zákupní hrob i na věčné časy, tedy i snad na novém hřbitově v případě zrušení hřbitova stávajícího, platí totžtž, jak bylo shora uvedeno u hrobek.

Do jednoduchého hrobu možno i pohřbiti 2 osoby a zaplatí se úhrad při zakoupení poplatek z místa za jednu osobu (40 K), při pohřbení pak prvě osoby pouze vedlejší poplatky výše uvedené, za druhou nutno zaplati se poplatek z místa i poplatky vedlejší. Při dvojitím hrobu zákupním zaplatí se při objednání téhož základní poplatek z místa za dvě osoby (80 K), při pohřbení téhož pak pouze poplatky vedlejší. Při pohřbení třetím a čtvrtím vždy poloviční poplatek za hrob dvojitý (40 K) a poplatky vedlejší.

III. Sazba poplatků za povolení ke postavení pomníků, náhrobků, křížů a vyřízení zákládů k jich postavení

Druh pomníků — za hrob jednotlivý — za jeden hrob	Poplatek za povolění základ	Poplatek za vyřízení základů	
		základní plochy do 100 cm ²	základní plochy přes 100 cm ²
	K	K	K
1. Při hrobkách	—	—	—
2. Při hrobkách na vidy zakopaných	—	—	—
3. Při hrobkách skupinových	—	—	—
a) z pozemku do šířky 1 m	4	4—	8
b) z pozemku přes šířku 1 m	8	—	8
c) z malého kříže telegrafního	2	4—	—
d) z malého kříže telegrafního	2	1—00	—
e) z kříže dřevěného	1	—	—
f) za kamennou desku náhrobní	8	—	—
g) za kamennou obrubu náhrobní	6	—	—

Kamenné obruby kod hrobů skupinových (tedy uvnitř oddělení letních) se nepovolují.

Vyřízení zákládů provede obec sama.

IV. Sazba poplatků za udržování a okrašlování hrobů

A. Úprava hrobů.

Druh hrobu	Za údržbu živou			Hrobky		Za udržení	
	malý hrobek	střední hrobek	velký hrobek	malý	střední	na základě	za základě
	K	K	K	K	K	K	K
1. Dřevěný jednotlivý	3—	1—00	1—	—00	1—00	—00	3—
2. Dřevěný dvojitý	5—	2—00	2—	1—00	2—	—00	5—
3. Velký jednotlivý	4—	2—	1—00	1—	1—00	1—	4—
4. Velký dvojitý	7—	3—00	2—00	1—00	2—	1—00	6—
5. Vnitřní seř. předstih	3—	1—00	2—	—	—	2—	3—

B. Okrašlování hrobů a hrobek květinami

Druh hrobu	Květiny a rostliny do výšky			Za udržení a udržování hrobů & záklád	Příměstí vzdálené za pozemkem	Sazební příloha každ. hrobu
	I.	II.	III.			
	K	K	K	K	K	K
1. Na hrobě dřevěném	3—	2—	1—	2—	—00	—00
2. Na jednotlivém hrobě dřevěném	4—	4—	2—	2—	1—	—00
3. Na dvojitém hrobě dřevěném	5—	5—	4—	4—	1—00	—00

Za vyzázení hrobu od konce hřbitva jarními květinami (macešky, pomněnky, sedmikráska) platí se pokrovice výše uvedených sazeb, které platí jako při zalévání po dobu 6 měsíců, t. j. od 15. května do 3. listopadu.

Za vyzázení 2 třířdí od 2—6 K,

za vyzázení 1 smuteční vrby od 1-60—2 K,

za vyzázení 1 smutečního jasanu od 2—3 K.

Po vyzázení stanou se stromy majetkem obce.

Za dohledku a čišťení hrobky v čase letním, jakot i čišťení od sněhu v čase zimním platí se:

1. Za jednoduchou hrobku roční poplatek 5 K,

2. za dřevěnou hrobku roční poplatek 10 K.

Za udržování a okrášlení hrobky neb hrobu navzáj dlužno ukoliti zvláštní řád v městské společnosti, který se v jednotlivém případě stanoví po dohodě se starostou samou dle toho, jaké požadavky činí.

V. Poplatky za přenesení pozůstatků a jiné.

1. Za vřep a přenos pozůstatků z hrobů šoud neprošlých:

a) z dětského hrobu 10 K,

b) z velkého hrobu 20 K.

2. Za vřep a přenos pozůstatků z hrobů prošlých:

a) z dětského hrobu 5 K,

b) z velkého hrobu 10 K.

3. Za přenesení z hrobek:

a) dětských pozůstatků 5 K,

b) pozůstatků osob dospělých 14 K.

4. Za dovinění hrobu neb hrobky při přenesení:

a) u dospělého 2 K,

b) u dítěte 1 K.

Dávky tyto jsou stanoveny pouze za přenos pozůstatků jedné osoby, a to bez převzetí pozůstatků.

5. Za květinovou dekoraci, která se žádá při pohřbu z místnosti přívrž uveřejněných, platí se:

- a) při pohřbu do hrobky 10 K,
- b) při pohřbu do zákupního hrobu 8 K,
- c) při pohřbu do skupinového hrobu 8 K,
- d) při pohřbu do dětského hrobu 2 K.

Což se následněm výnosem c. k. ministerstva vnitra ze dne 12. listopadu 1914, č. 34536, evid. tímto ve všeobecnou známost.

C. k. místochrátil

Dr. Oktavian Regner svobodný pán Bleyleben z. r.

Ročník 1915.

Zákony a Nařízení zemská

Markrabství Moravské.

Částka III. — Vydána a rozšířena dne 25. ledna 1915.

Číslo 175. 1915. Nařízení c. k. místodržitele na Moravě, vyloučení pečiva v místnostech hostinských a výčepních.

B.

Nařízení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 19. ledna 1915.

Jež se týká zákazu vyloučení pečiva v místnostech hostinských a výčepních.

Na základě § 54, odst. 2, sirmostenského řádu ze dne 5. února 1907, z. r. č. 26, ukazuje se, aby v hostinských a výčepních místnostech jakékoliv pečivo na stolech pro hosty bylo připraveno.

Každému hostu buďti žádné pečivo zvlášť podáváno.

Tento způsob podávání pečiva buďti v hostinských a výčepních místnostech náležitě vyhlášen.

Průstupy tohoto nařízení trestají se sirmostenskými články I. stolice č. 131, po příjmu § 138 a, čl. a sirmostenského řádu.

Toto nařízení nabývá platnosti dnem 25. ledna 1915.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Regner svobodný pán Bleyleben v. z.

Journal of the American Medical Association

Published Weekly, except on Sundays, Holidays, and Days when the Office is Closed

Subscription Price, \$5.00 per Annum in Advance

Published by the American Medical Association, 535 North Dearborn Street, Chicago, Ill.

Volume 64, Number 1, January 1917

CONTENTS

Ročník 1915.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Číska IV. — Vydána a rozeslána dne 29. ledna 1915.

Obzvy: Čís. 4) z Vyhlášky, kterou se st. 1. 1. 1915. vyhlášením zákona ze dne 5. května 1909, z. z. č. 66, nařízení velkého ministerstva ze dne 15. ledna 1915, z. z. č. 11, a vyhláškou velkého ministerstva ze dne 15. ledna 1915, z. z. č. 11, o vydávání obmezujících policejních nařízení v příčině pasů ve známosti uvádí.

4.

Vyhláška c. k. mistodržitele na Moravě

ze dne 22. ledna 1915,

kterým se dle § 8., poslední odstavce zákona ze dne 5. května 1909, z. z. č. 66, nařízení velkého ministerstva ze dne 15. ledna 1915, z. z. č. 11, o vydávání obmezujících policejních nařízení v příčině pasů ve známosti uvádí.

Nařízení velkého ministerstva ze dne 15. ledna 1915, kterým se vydávají obmezující policejní nařízení v příčině pasů.

Vzhledem k nařízení velkého ministerstva ze dne 26. července 1914, z. z. č. 158, kterým byly zrušeny články 8, 9, 10, 12 a 13 státního základního zákona o všeobecných právech státních občanů ze dne 21. prosince 1867, z. z. č. 142, vydávají se na základě § 8. zákona ze dne 5. května 1909, z. z. č. 66, následkem uročení velkého ministerstva, tato obmezující policejní nařízení ve znění pasů:

§ 1.

Překročí hranice (oběky) království a zemí v radě říšské zastoupených, pokud jsou spolei hranicemi Rakousko-uherského mocnářství, jest dovoleno toliko

na místech zemským náčelníkem ve shodě s vojenským teritoriálním velitelem ku předstupu ustanovených.

§ 2.

Kákoliv se odělně do tuzemska aneb cizozemska přes hranice v § 1. namáhá, jakoz i každý cizozemec, po tuzemska cestující, má se vytknouti řádným cestovním pasem.

Cestovní pas budiz předkoten na případné úřední požádání a překročí-li se hranice, nemizí základy ve přitčné dalsí cesty, budiz opatřen pohraničním úřadem státním o řádnosti.

Aně cestovní listiny, jako legitimace listky, pracovní knížky, čelední knížky a cestovní listky nemajz platnost pro tyto cestující.

§ 3.

Cestovní pas necti vyhovuje požadavkům § 20. ministerské vyhlášky ze dne 10. května 1907, z. r. čís. 30, necti obsahuje papiz osoby i opatři se podobenkou, podobající vřnou podobu cestujícího a úředním osvědčením, že majzel pasa skutečně jest osobou, jest podobenkou se znázorňuje.

Podobenku necti cestující vlastní rukou inkoustem poleptá na obrázce samem před úřadem vyhlávkčím. Podobenka budiz v pas cestovní vřpana a úřední pečati opatřena tím způsobem, že se umístí asi polovinou na podobenku, druhou polovinou na papiru cestovního pasa.

Úřední osvědčení, stanovené v odstavci 1., budiz vyhotoveno příslušným politickým aneb zemšťanským policejním úřadem vřtátně vřpancem neb konzulem z povolání státní, k němuž majzel pasa přitkázi; v cizozemska dostečí i osvědčení soudu neb notáře.

§ 4.

Cestovní pas, vyhotovený cizozemským úřadem, musí opatřen býti visem c. a k. míse aneb c. a k. konzulátu k tomu zmocněného.

§ 5.

Zemský náčelník ve shodě s vojenským teritoriálním velitelem máto ustanoviti pro pohraniční obyvatele úřady z ustanovení §§ 1. a 4. tohoto nřtízení.

Tíz vyřazuje se zemšťanský náčelník, bý v případech, kdy nelze se pasem opatřiti, připuští, dohodav se s vojenským teritoriálním velitelem, uznání jiných úředních papírů za dostatečný příkaz.

§ 6.

Prototypy tohoto nřtízení třeňaj se politickým úřady okresními a v místech, kde se nacházi vlastní zemšťanský policejní úřad, tímto úřadem podle § 9. zákona ze dne 5. května 1909, z. r. čís. 66.

Je-li pěstovatelem cizozemcem, buďte kromě toho, podle platných předpisů, vyhovět z království a země na říšské ražbě zastoupených.

§ 7.

Zemský náčelník, ve shodě s finančními zemskými úřady, má vydati nařízení, kterých je třeba, aby rovně paš na hranicích cizozemských, v § 1. ustanovených, byla prováděna pohraničními celními a bezpečnostními úřady.

§ 8.

Toto nařízení nabývá moci dnem 20. ledna 1915.

Toto doložte se nařízením velkého ministerstva ze dne 25. července 1914, z. č. čís. 159, a čl. července 1914, z. č. čís. 167.

C. k. sekretářel

Dr. Oktavian Begner svobodný pán z Rieysleben a z

Ročník 1915.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Číslo 1. Vydána a rozeslána dne 29. ledna 1915.

Obchodní číslo 52. Vydáno, jak se týče soudů, pro vyhlášení v úředním věstníku.

3.

Vyhláška c. k. mor.-slez. vrchního soudu zemského

ze dne 28. prosince 1914.

Jed se týče znalců pro vyhlášení v záležitostech železničních a vodoprávních.

Seznam A

znalců v obvodu c. k. mor.-slez. vrchního soudu zemského pro rok 1915 ustanovených pro vyhlášení za účelem zřizování a provozování dráh (§ 24. zákona ze dne 18. února 1878, č. 30 t. z.).

číslo řad.	Jméno a příjmení	Bydliště	Soudní okres	Stav
1.	František Dvořák	Brno	Brno	městský stavitel
2.	Martin Fleischhacker	"	"	stavitel
3.	Jan Haraschín	"	"	ředitel panství knížete Lichtensteina n. o.
4.	Leopold Jungmann	"	"	stavitel

Číslo státního úřadu	Jméno a příjmení	Bydliště	Soudní okres	Stav
5	Dr. Hanuš Kellner	Brno	Brno	městský stavební ředitel
6	Karel Kolb	"	"	vládní rada a inspektor odborných škol
7	Leopold Kurisch	"	"	stavitel
8	Karel Laboch	"	"	inspektor c. k. státních drah
9	Josef Müller	"	"	stavitel
10	Habert Oberth	"	"	stavitel
11	Augustin Wawroczyka	"	"	lesník
12	František Weber	"	"	zemský rybníkářský inspektor
13	Josef Wytřásl	Komárov	"	radce
14	Vilém Pataří	Křídlovo Pole u Brna	"	lesník hraběte Mensdorffa
15	Josef Frinks	"	"	kani správce ra odp.
16	Josef Nášer	Žibotice	"	rolník
17	Josef Konečný	Trosbsko	"	rolník
18	Adalbert Waneček	Jeviško	Jeviško	ředitel statku
19	Jan Houdek	Kuněčít	Kuněčít	děchodní hraběte Coudenhove
20	František Homma	St. Město	Star. Těšová	predstavující obec
21	František Beneš	Tišov	Tišov	ředitel statku
22	Dominik Springer	Lomnice	"	správce statku hraběte Serényiho
23	František Homolka	Kroměříž	Kroměříž	ředitel statku
24	Eduard svob. pán Gayer a Ehrenbergh	Olomouc	Olomouc	ředitel statku
25	František Langr	"	"	stavitel
26	Josef Scharf	Nový Dvůr, obec Holice	"	hospodářský inspektor
27	František Kropil	Příkazy	"	rolník
28	Josef Zimmer	Kralovice	Šternberk	rolník
29	Josef Ustavy	Kojetín	Kojetín	stavitel
30	Jan Adamec	Přerov	Přerov	ředitel hospodářské střední školy
31	Vincenc Wenzlik	Prostějov	Prostějov	stavitel
32	Václav Souták	"	"	intendant a civilní geometr
33	František Blass	Šumperk	Šumperk	stavitel
34	Eduard Gittel	Neštábe	Příbor	hospod. správce hraběte Vettera

Číslo číslo	Jméno a příjmení	Bydliště	Soudní okres	Stav
35	Josef Richter	Hrotačice	Falnsk	majitel hospodářství
36	Jindřich Fritsch	Suchbát	"	rolník a zemský poslanec
37	Václav Macourek	M. Ostrava	M. Ostrava	dir. agr. div. geometr a báňský inženýr
38	Hanzl Ulrich	"	"	stavitel
39	Herman Ripper	Míték	Míték	stavitel
40	Josef Hromádka	Hodslavice	Nový Jičín	predstavený obec
41	Ladislav Schwetz	Rožnov	Rožnov	nadlesná
42	Karel Schweder	Uh. Hradiště	Uh. Hradiště	hospodářský inspektor
43	Julius Zeman	Uh. Brod	Uh. Brod	lesník
44	Antonín Hrdoušek	Lázněčovice	"	rolník
45	Tomáš Martinec	Čejkovice	Hodonín	rolník
46	Josef Němec	Holetov	Holetov	reditel statků
47	Julius Fleischer	Lukov	"	reditel statků
48	Josef Hromádka	Slavtín	Val. Kloboucký	starosta a rolník
49	Bedřich Křížal	Kroměříž	Kroměříž	civilní inženýr
50	Ladislav Sarnocký	Tumašov	Napajedla	rolník
51	František Jemel	Jihlava	Jihlava	zemský lesník a civilní geometr
52	Viktor Nagl	Březice	"	hospodářský ředitel
53	František Křížal	Kuchařec	"	rolník
54	Karel Šaldík	Slavkovice	Žďár	rolník a zemský poslanec
55	František Plavetz	Znojmo	Znojmo	poštomý n. odp.
56	Jos. Schweighofer ml.	"	"	stavitel
57	František Wagner	Lechovice	"	rolník, říšský a zemský poslanec
58	Josef Wanzach	Hrotačice	Hrotačice	nadlesná
59	Josef Kucharik	Vadonice	"	rolník
60	Karel Böhm	Opava	Opava	lesník n. odp.
61	Ondřej Duschek	"	"	nadlesná n. odp.
62	Alon Goldner	"	"	stavitel
63	Gustav Buschil	"	"	hospodářský inspektor n. odp.
64	Oskar Krüsch	Štrobý Hrad	Frývaldov	majitel rychty
65	Antonín Šaidl	Falkenstein	Osobitka	majitel dědičné rychty
66	Karel Bayer	Javorník	Javorník	knih. hřib. lesní rada

Jméno a příjmení	Bydliště	Soudní okres	Stav	
67	Eduard Schlessinger	Vidnava	Vidnava	stavitel
68	Dr. Leonard Hulek	Těšín	Těšín	městský vrchní inženýr
69	Alexander Schmidt	"	"	ředitel penzství n. odp.
70	Judřich Wanick	"	"	hospod. inspektor hrab. Larisch-Mönnicha
71	Josef Wonderting	"	"	arcibiskupský hospodářský inspektor n. odp.
72	Adolf Richterle	Břecko	Břecko	magistr domů
73	Karel Šrout	Budějov	Vyškov	lesník a správce státek
74	Ervin Glaser	Jihlava	Jihlava	městský vrchní inženýr
75	Richard Schüller	"	"	správce státek n. odp.
76	Karel Čuonský	Báňov	"	ředitel státek
77	Eduard Kafka	Břeclava	Břeclava	hospodář a průmyslník
78	Ferdinand Plachetka	Vel. Meziříčí	Vel. Meziříčí	ředitel státek hraběte Harracha
79	Jan Kolouch	Vodň	"	rolník
80	Alfred Parma	Frenštát	Frenštát	stavitel
81	Jindřich TH	Náměst n. O.	Náměst n. O.	lesník hraběte Haugwitz
82	Ladislav Dědek	Bzenec	Uh. Ostroh	ředitel zemědělské rolnické a vnitřní školy
83	Pavel Stenowski	Těšín	Těšín	stavitel n. odp.
84	Franzšek Burkert	Křtšov	Křtšov	majitel hospodářství
85	Bruno Korner	Mor. Ostrava	Mor. Ostrava	úř. opatrovatel inženýr staveb, a civ. geometr
86	Bertold Buchbaum	"	"	"
87	Dr. Vilém Lachse	Ležnice	Břeclava	vládní rada a kníže Liechten- steinský ředitel zahrad
88	Adolf Mühlle	Brno	Brno	zemědělský a obchod. mířník
89	Antonín Čížek	Opava	Opava	hospodářský správce
90	Rudolf Hartel	Křtšov	Křtšov	inženýr a stavitel
91	Jan Gross	Bohumín	Bohumín	hospodářský ředitel kníž. Starbenberga n. odp.
92	Hans Pospíšek	Brno	Brno	nadlesní knížete Dietrich- steina n. odp.
93	Karel Weber	Osavany	Ležnice	lesník a inspektor státek
94	Alain Postel	Brno	Brno	civ. rada, tajemník zemědělské rady markrabství moravského

Seznam B

znalci v obvodu c. k. mar.-skn. vrchního soudu zemského pro rok 1918 ustanovených ku vyšetření odškodného za vyřazení prŕ a dŕl voŕnŕch (§ 14, min. nat. ze dne 28. dubna 1908, čis. 90 f. z.).

Mŕstnŕ číslo	Jméno a příjmenŕ	Bydliŕte	Soudnŕ okrsek	Stav
1	Ferdinand Aht	Breno	Breno	mŕstnŕský vrchnŕ stavebnŕ rada
2	Leopold Grimm	"	"	c. k. profesor vysokŕ školy
3	Dr. Harant Kellner	"	"	mŕstnŕský stavebnŕ radŕ
4	Dr. Jan Kollmann	"	"	c. k. profesor vysokŕ školy
5	Antonŕn Šimek	"	"	c. k. profesor vysokŕ školy
6	Hubert Tomasek	"	"	mŕstnŕský stavebnŕ rada
7	Jan Jalovec	Hŕbovice	"	majitel mŕjny
8	Josef Nalner	Ždiŕkov	"	statik
9	Marie Jaroch	Krŕhovo Pole	"	majitel mŕjny
10	Vojtŕch Wandŕek	Jenŕtko	Jenŕtko	radŕ stŕku
11	Karel Jirusch	Ždiŕchovice	Ždiŕchovice	ŕt. nat. stavebnŕ inženýr
12	František Homolka	Kromŕŕŕ	Kromŕŕŕ	radŕ stŕku
13	Edvard svob. pŕŕt Gayer z Ehrenburg	Olomouc	Olomouc	radŕ stŕku
14	Leopold Novŕk	"	"	ŕt. nat. geomeŕ a zemědŕlskŕ technik
15	Vojtŕch Wodacek	Stŕchovice	Plamŕov	majitel mŕjny
16	Karel Černŕ	Prerov	Prerov	mŕstnŕský stavitel a civ. inženýr
17	Julius Žilka	Uh. Brod	Uh. Brod	radŕ
18	Antonŕn Heyduk	Lahŕovice	"	besedŕ
19	Karel Drazdil	Bohŕslavice	Kyjov	majitel mŕjny
20	Jan Fuks	Stŕbŕtice	Holešov	majitel mŕjny
21	Bedřich Křŕl	Kromŕŕŕ	Kromŕŕŕ	civilnŕ inženýr
22	Max Hedlŕka	Strŕžnice	Strŕžnice	c. k. lesnŕ rada
23	Karl Scholaster	Lpa	Vpovnice	majitel mŕjny
24	Richard Kienel	Novŕ Jŕtŕ	Novŕ Jŕtŕ	zemŕdŕlskŕ technik a civilnŕ inženýr
25	Josef Hromŕdka	Hodslavice	"	obecnŕ starosta
26	Josef Zichŕnek	Brumŕf	Bystrice p. H.	majitel mŕjny a pŕrŕ pŕŕ, starosta obce a pŕedseda sŕstnŕlnŕho vŕboru

Číslo číslo	Jméno a příjmení	Bydliště	Soudní okres	Stav
27	Beroldi Huxbaum	M. Ostrava	M. Ostrava	dr. aut. stavební inženýr a geometr
28	Karel Czernawa	"	"	městský stavební inspektor
29	Josef Ehrlich	Val. Meziříčí	Val. Meziříčí	bývalý majitel
30	Theodor Dreydler	Choryň	"	majitel mlýna a obecní starosta
31	Martin Valchar	Jablunko	Tešín	majitel mlýna a rolník
32	Franzisek Fworst	Znojmo	Znojmo	poskyt. ve veřejné správě
33	Alois Winter	Mikulov	Mikulov	správce mlýna
34	Jan Gross	Bohumín	Bohumín	hejř. reditel králov. Starohorný n. odp.
35	Dr. Leonard Hrálek	Tešín	Tešín	veřejn. městský inženýr
36	Alexander Schmidt	"	"	reditel parní n. odp.
37	Adolf Richterle	Blisko	Blisko	majitel domu
38	Eduard Foltinek	Pol. Ostrava	Pol. Ostrava	reditel stáku hraběte Wilczka
39	Jan Starowski	Pogorz	Školov	stákar
40	Alois Hoffmann	Křišov	Křišov	továrník uškon
41	Jindřich Steuer	"	"	veřejnostník
42	Jindřich Kandler	"	"	majitel mlýna
43	Jindřich Adamek	Dlouhá ves- Vrchotěšice	Kojetín	majitel mlýna
44	August Agredor	Opava	Opava	městský lesní správce n. odp.
45	Josef Trádal	Bystrice p. H.	Bystrice p. H.	dělník n. odp.

Tyto roční seznamy se tímto uvádějí a všeobecnou známost.

C. k. mor.-slez. vrchní zemský soud.

Ročník 1915.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Číslo VI. — Vydána a rozehlána dne 30. ledna 1915.

Označí: Čís. 6 a 7.) 6. Zákon, platný pro markrabství Moravské k účinnosti zákony ve Slezsku, kterým se zavádí zemská a obecní dávka ze vstupného k představením kinematografickým. — 7. Nařízení k provedení zákona ze dne 5. srpence 1914, a. s. čís. 6 z roku 1915, kterým se zavádí zemská a obecní dávka ze vstupného k představením kinematografickým.

6.

Zákon

daný dne 5. srpence 1914,

platný pro markrabství Moravské a moravské obvody ve Slezsku, kterým se zavádí zemská a obecní dávka ze vstupného k představením kinematografickým.

K návrhu zemského sněmu Město markrabství Moravského vidí se býti nastiňti takto:

§ 1.

Předmet a způsob dárky.

V markrabství Moravském a v moravských obvodech ve Slezsku podrobeni jsou kinematografická představení dávce ze vstupného. Při tom nečiní rozdílu, zda kinematografické projekce jsou výlučným produktem představení nebo jen jeho částí.

§ 2.

Týměna dávek.

Dávka činí 20²/₁₀ vstupného.

Listky předplatní podrobeny jsou dávce podle obnosu, který jest za ně zaplacen.

Listky volně podrobeny jsou dávce podle vstupného, jež platili jest za listky placené té které kategorie; naproti tomu nejsou dávce podrobeny volně listky vydané pro osoby, které mají býti z důvodu úřední služby představením píllované.

Při vyměřování dávek počítají se zlozky řad 0-5 A za celé haléře.

§ 3.

Kde jest dávkou povinen a kde za ní ručí.

Dávku platiti jest povinen pořadatel představení, majitel koncertu udělené k provozování kinematografického divadla ručí za obnosy dávek jeho nájemci nebo zástupci předepsané, pokud neohlátek není starší jednoho roku.

Několik pořadatelů ručí za dávku rakou nerozdílnou.

§ 4.

Vyměřování úřed. a vyměřování penězky.

Dávka vyměřování a vybírání jsou povinny obce.

Umá-li však zemský výbor za potřebné, může dáti dávku ve všech nebo jednotlivých obcích vlastním orgánům vyměřování a vybírání.

Nabylo-li dávka paušalována (§ 5.), smí býti vstup k představením dávce podrobeným dovolen jen na vstupenky, jež hoďte obcí opatřeny známkem. Mimo to, co se za tyto vstupenky platí, nesmí býti od nájemcůvých vybráno žádné jiné vstupné.

§ 5.

Placení dávek a její pachtění.

Osoby dávkou povinné mají orgánem představeným obce (obecní, městskou radou) k tomu určenému odezdati a pravidla po uzavření pokladny, nejpozději však do 3 dnů po dni představení seznam vybraného vstupného sestavený podle kategorií, které tu snad jsou, a obnos připadající ze vstupného na dávku.

Představený obce (obecní, městská rada) může s přivolením zemského výboru s osobou dávkou povinnou vstří dávek, již jest jí platiti za jeden rok nebo za dobu kratší na měsíce vyměřenou, pachtěně.

Představený obec (obecní, městská rada) může také prosl představenstva žádati přiměřené nejmenší dávky.

§ 6.

Povolení lhůty k placení dávek.

Povolení k se představení pravidelně nejmeně po dobu jednoho měsíce, může představený obec (obecní, městská rada) — rovněž však jen s přivolením zemského vřbaru — povolit místo denního účtování týdeni; v tomto případě jest však dávkou povinnému složit napřed kauci odpovídající průměru z očekávaného nebo skutečného týdenního příjmu z dávek.

Kontrola.

Osoby dávkou povinné jsou povinny dovoliti osobám pověřeným kontrolou dávek nahlédnouti do obchodních zápisů, pokud se tyto zápisý vztahují na sčítavání vstupného. Kontrolní osoby jsou také oprávněny kontrolovati při představených (a pokladny nebo u vchodů) zda se setí předpisů tohoto zákona.

§ 7.

Právo k stížnosti, lhůta k stížnosti.

O stížnostech proti opatřením představenstva obec (obecní, městská rada) ve věcech této dávky rozhoduje zemský vřbar. Stížnosti podati jest do 14 dnů po dni, kterého strana o opatření v odpor vstěm byla zpravena, a představenstva obec (obecní, městská rada), který dotyčné opatření učinil, a tento jest povinen předklati je zemskému vřbaru k rozhodnutí.

Padne-li poslední den lhůty na neděli nebo všeobecný svátek, končí lhůta teprve nejbližším dnem všedním.

Stížnost nemá však na povinnost ku placení účinku odkládacího.

§ 8.

Náhradní úroky.

Bylo-li stížností vyhověno a přesahuje-li výnos, který na dávce a úrocích z prodání se má vrátiti, 100 K, nahradí se úprocentní roční úroky z celého obnosu, jest se má nahraditi, a to ode dne zaplacení až do dne, kterého strana byla zpravena o tom, že stížnosti její bylo vyhověno.

§ 10.

Vymáhání dávek.

Nesplacené obnosy dávek vymáhají se buď ve smyslu § 3. císařského nařízení ze dne 20. dubna 1854, čís. 96 t. z., nebo na základě výkazu nedoplatků potvrděného úřadem vyměřovacího soudně.

§ 11.

Úroky z prodlení.

Přesahuje-li nedoplatek úroku z jednostranných předpisů výměry, celkem 100 K, mohou býti vyhlášeny šprocentní roční úroky z prodlení počínaje ode dne splatnosti každého jednotlivého předepsaného obnosu dávek.

§ 12.

Prodlení.

V příčině prodlení jest užiti obdobně ustanovení zákona ze dne 18. března 1878, čís. 31 t. z., jen platí pro státní přísné daně.

§ 13.

Přestupky a tresty.

Přestupky tohoto zákona a předpisů k výkonu jeho vplacených trestají se, pokud nelze užiti všeobecného trestního zákona, pokutami od 5 K do 100 K.

Nastane-li však v těchto případech skutečně zkrácení dávek, nebo je-li dávka vydána nebezpečí zkrácení, hodně pokuty vyměřeny dvojnásobným obnosem, o který dávka měla býti zkrácena, nejvýše však obnosem 5 K a nejvýše obnosem 1000 K.

Jsou-li pokuty nedobytné, hodně místo nich vyměřeny tresty vězení od 12 hodin do jednoho měsíce.

§ 14.

Trestní řízení.

V příčině trestního řízení jest užiti ministerského nařízení ze dne 3. dubna 1855, čís. 61 t. z., s tou odchýlkou, že pro prodlení trestností přestupků trestných podle tohoto zákona stanoví se lhůta jednoho roku.

Pokuty vymáhají ve smyslu § 3. císařského nařízení ze dne 20. dubna 1854, čís. 96 t. z., politické úřady; pokuty plynou do chadimského řádu oně úřadů, v jejichž obvodu trestní skutky býjí spáchány.

Výkon zákonitého trestu neuvolňuje od placení povinné dávek.

§ 15.

Posmittí výnosu dávky.

Z výnosu plyne jedna polovice do zemského fondu, druhá do obecní pokladny.

Za tím účelem mají obec, které vybírají dávky provádějí, odváděti zemské pokladně čtvrtletně polovici výnosu zaplacených obecních dávek, z něhož předem sráží se sněží pouze obnosy vrácené, náhodní úroky a náklady exekutní.

V případě § 4, odst. 2, má zemský výbor polovici výnosu dávek obcím čtvrtletně přikázati.

§ 16.

Kontrola vybírání dávek zemským výborem.

Zemský výbor jest zmocněn, aby veřejně orgány — kromě výkonu kontrolního práva zeměměřičův § 2 tohoto zákona — vybírají dávky obcemi kdykoliv prokurával.

§ 17.

Obecní dávky, které se již s klimatografických představení vybírají.

Obce, které mají v době, kdy zákon tento vstoupí v platnost, již právo vybírati obecní dávky ze vstupného k představením klimatografickým, mohou tuto dávku i dále vybírati, nenaší však v tom případě nároku na podíl z výnosu dávky podle tohoto zákona vybírané starověky v § 15. tohoto zákona.

I tyto obce jsou však povinny zákonem tímto stanovenou dávku a to v poloviční výši (§ 2.) vybírati a zemské pokladně odváděti (§ 15.).

§ 18.

Platnost zákona.

Zákon tento nabude platnosti 30 dní po vyhlášení.

§ 19.

Provádění zařízení.

Podrobná ustanovení o provedení tohoto zákona budou vydána ministerstvem zemědělského politického úřadu v dohodě se zemským výborem.

§ 20.

Měna ministra vnitra a Měna ministru financí se ukládá, aby zákon tento v dohodě s veřejnými národnostními ministry provedli.

Víděň, dne 5. července 1914.

František Josef v. r.

Helldol v. r.

Nariadení c. k. mistodržitele na Moravě

ze dne 27. ledna 1915,

ku provedení zákona ze dne 5. července 1914, z. z. čís. 6 z roku 1915, kterým se zavádí zemská a obecní dávka ze vstupného k představením kinematografickým.

Na základě zmocnění c. k. ministrem vnitra ve shodě se zúčastněnými ministerstvy vydávají se ku provedení zákona ze dne 5. července 1914, čís. 6 z. z. z roku 1915, kterým se zavádí zemská a obecní dávka ze vstupného k představením kinematografickým, ve shodě se zemským výborem markrabství moravského a z c. k. ředitelství zemským ředitelstvím v Brně tato ustanovení:

§ 1.

Každý pořadatel představení dávky podle shora uvedeného zákona podrobného jest povinen nejméně 12 hodin před začátkem představení dávky podrobného oznámiti to obecnímu představenému (obecní město radě) a přitom, nebyla-li dávka postelováním (§ 5.) předložiti seznam vstupenek, jež mají býti obcí opatřeny znákem a mají býti vydávány, sestavený podle kategorií, které tu snad jsou.

§ 2.

Výjimně případ dále uvedený musí býti veškeré vstupenky obcí opatřeny znákem (znakem a pod.). Za tím účelem mají býti vstupenky předloženy zároveň se seznamem v § 1. uvedeným a to nejméně v takovém počtu, jehož jest pro jeden den třeba, a jen v celých juxtorých svazcích, jež jsou postupně číslovány a čísly serií označeny. Listky sítě (prodávání atd.) musí býti rovněž a to za současného zaplacení dávky, jež jest z úhrnů cen vstupného plátna, dávky, než jich bude použito, obcí předloženy za tím účelem, aby byly opatřeny znákem. Znákem musí býti opatřeny i listky volné, nikoli však vstupenky pro osoby, které mají míti dozor nad představením (§ 2. zákona). Avšak pořadatel představení má na žádost obec oznámiti, kolik a pro které osoby (čísly) byly tyto vstupenky vydány.

Juxty musí míti takový formát, aby na nich bylo dosti místa pro obecní nebo jinaký obcí zvolený znak, ježto obec má znákem opatřiti jak číst, která má ve svazku juxtorům zůstatí, tak i vstupenka.

Značkem opatřené vstupenky (juxty) jest pořadatelem pokud možno brzy vrátiť, při čemž buďto dleho doba předjezdí (předpředjezdí).

§ 3.

Vstupenky, opatřené kontrolním kuponem, mají obsahovati: Dělné číslo, jméno pořadatele, označení kategorie místa, pro které lístek platí (kreslo, I. místo atd.), vstupné, z něhož se dávkou počítá i s obnosem dávkový, datum den a hodinu představení a konečně pozdravku, že lístek má býti po době představení uchován a kontrolním orgánům (§ 4.) na požádání ukázán. Kromě výjimek uvedených v § 2. nesmějí se vydávati jiné vstupenky než obelí znakem opatřené.

§ 4.

Členové senného výboru za potřebné, může naříditi, aby svazky juxtově (§ 2.) pořizované byly podle určitého vzoru.

§ 5.

Dávčím povinnými mají osobně nebo svým zřizenci býti nad tím, aby se s výjimkou uvedenou v § 2. používalo jen vstupenek úředním znakem opatřených a aby výjimek pořadatele (§ 1.), jeho personál při představení zaměstnaný, orgány kontrolní (§ 4.) jakot i osoby, které dle úředních předpisů jsou oprávněny mít dozor nad představením, nikdo bez takového lístka k představením nebyl připuštěn.

§ 6.

Obce mají právo dohlížeti na zachování předpisů tohoto nařízení svým orgánem, které za tím účelem mají mít písemné potvrzení, a to jak před představením, tak i za představením (u pokladny, u vchodu). Majitelé lístků jsou povinni tímto orgánům lístky na požádání ukázati.

§ 7.

Použije-li senný výbor práva jemu v § 4., odst. 2, zřekna vyhrazeného, jest obdobně použit ustanovení předcházejících.

§ 8.

Ustanovení §§ 2., 3., 4., 5. a 6. neplatí, je-li dávkou pantoflová (§ 5. zákona).

§ 9.

Prestupky tohoto nařízení trestají se ve smyslu ustanovení §§ 13. a 14. zákona.

Za přestupek jest zvláště považovati, když dávkou povinný sponzore činiti oznámí, k níž jest podle zákona, pokud se třeba tohoto nařízení povinen, aneb činí-li udání, které mohou způsobiti zkrácení dávky, aneb oznámí-li úmyslně při podávání vyvození podstatné ošklivosti.

§ 10.

Nařízení toto vstoupí v platnost zároveň se zákonem.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Rogner svobodný pán Bleysschen v. z.

Zákon

daný dne 8. ledna 1913.

platný pro markrabství Moravské, jenž se týče zavádění vody z městského vodovodu dovnitř domů města Svitav a vybírání poplatků za odebranou vodu.

K návrhu zemského sněmu Město markrabství Moravského vidí se mi naříditi takto:

§ 1.

Ode dne, kdy zákon tento vejde v působnost, jsou majitelé všech domů města Svitav, jež v té době již jsou aneb v příštích době budou vystavěny, povinni připojit své domy za účelem odebrání vody k městskému vodovodu dle ustanovení technického regulativu, který k tomu účelu bude vydán, a to ihned, jakmile potrubí v dotýčné třídě bude položeno.

Na tomto regulativu usnese se obecní výbor, musí však před vydáním a v případě změny schválen býti moravským zemským výborem a c. k. moravským místodržitelstvím.

§ 2.

Majitelé domů jsou povinni hraditi jen náklad na zřízení a udržování vodovodu uvnitř domu a v obvodu svého majetku a mohou k tomu potřebné práce díti provésti kterýmkoli podnikatelem dle živnostenského řádu k tomu způsobilým, kterého provedení musí však vyhovovati ustanovením technického regulativu, kdežto navržení veřejného potrubí a spojení s ním mimo hranice majetku provedeno býti může jen městskými orgány. Náklad na připojení domů, jež provedena byla do 1. října 1913, hraditi má městská obec Svitavy z vlastních prostředků; náklad na připojení po této době provedené nahradí městské obci majitelé domů.

§ 3.

Připojení domů musí býti provedeno nejdříve do 6 měsíců po stavění vodovodu v dotýčné třídě.

Připojení domů, jež budou později vystavěny, hraditi provedeno dříve, než dáno bude poselení k jich obyvatí.

Kdyby některý majitel domu zavedení vody do svého domu vůbec aneb v ustanovené lhůtě nezavítal, jest městská obec oprávněna provésti připojení k vodovodu na nebezpečí a úhraty dotýčného majitele domu.

§ 4.

Za odbranou vozu jest majitel domu povinen zapraviti roční veštanovených debetách splatnosti městské pokladně poplatků, připadající dle vydané sazby.

Na saze poplatků za vozu a každé její změně usnáší se obecní výbor a musí usnesení toto býti schváleno moravským zemským výborem a t. k. moravským místodržitelstvím.

Obec má právo vybrání za dobu od splatnosti poplatku až do skutečného jeho zapravení 4%, úroky a prodlení.

Nedoplatky vedlejších poplatků a úroky a prodlení vymáhají se dle § 4. císařského patentu ze dne 29. dubna 1854, čis. 99 t. z.

§ 5.

Zákon tento nabude platnosti dnem vyhlášení.

§ 6.

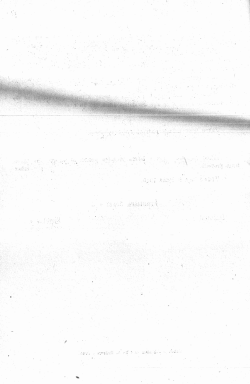
Mému ministru vnitra a Mému ministru financí se ukládá, aby zákon tento provedli.

Víděň, dne 8. ledna 1913.

František Josef v. r.

Reinold v. r.

Engel v. r.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Částka VIII. — Vydána a rozeslána dne 9. února 1915.

Obzvláště č. 10. 19. Vyhláška je o vyhlášení nové vyhlášky pro rok 1915.

19.

Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 5. února 1915.

Jež se týká stanovení váhy, tvaru a prodejní ceny malého pečiva.

Na základě návrhu ministerstva obchodu vydaného ve shodě s ministry vnitra, práce a zemědělství ze dne 30. ledna 1915, z. l. č. 21, stanoví se ohledně výroby a prodeje malého pečiva toto:

Výroba malého pečiva na Moravě obzvláště se až na další opatření vřadně jen na výrobu kulatě tvaru (šálčeka) a jest tudíž vyráběna každého jiného druhu malého pečiva z mouky pšeničné zakázána.

Najmenší váha této země má obsaheti 45 dekagramů a musí při její výrobě použito býti mouky mleté dle § 3. díle uvedeného ministerského nařízení. Cena za jednu takovou země stanoví se na 4 (čtyři) haléře.

V živnostenských provozovnách musí se tato uvedená malá pečiva jen jednou za 24 hodin péci.

Kontrola váhy země té musí se stanoviti na jeden kus, naopak hodit s jednou provozovny nejmenší deset kusů předvázeno.

Průstupy tohoto nařízení tvoří, pokud nehodou stihány třetím soudem, politický úřad první stolice pokutami až do 5000 K nebo věznicí až do 6 měsíců.

Mimo to může se sčítané sivocepníky, pokud jsou to podmínky § 183. b), odst. 1, lit. a) sivocepníckého řádu, nadržiti oděti sivocepníckého oprávnění.

Toto nadržení jest výslovně v pekarských provozovnách a prodejních místnostech počiva.

Narozem toto nabývá mezi dnem vyhlásováním.

C. k. ministerská:

Dr. Oktavian Regner svobodný pán Bleyleben v. r.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Číslo IX. Vydána a zveřejněna dne 27. února 1915.

Obsah: Čís. 11. a 105 11. Nařízení, jak se v obcích se slezským uhelným okrajem hranicích v Moravské Ostravě, Přívoze a Vítkovicích pořídí veřejné taneční zábavy bezprostředně po výplatě mzdy. — 12. Vyhlášení, kterým se stanoví obědy za službu čestnosti a pocty za rok 1914.

II.

Nařízení o. k. místodržitele na Moravě

ze dne 28. ledna 1915.

Již se v obcích se slezským uhelným okrajem hranicích v Moravské Ostravě, Přívoze a Vítkovicích zapovídá poříditi veřejné taneční zábavy bezprostředně po výplatě mzdy.

Dle zákona ze dne 3. června 1912, zák. a nař. zemsk. čis. 23, nařizuje se ve shodě s moravským zemským výborem toto:

V obcích Moravské Ostravě, Přívoze a Vítkovicích, politického okresu moravsko-ostravského, se zakazuje poříditi veřejných zábav tanečních v roce 1915 v ony dny, kdy dle zákona ze dne 17. května, 1912, t. z. čis. 107, v podnikách dočasných uhelného okraje se má mzda vypláceti, jakož i ve dnech bezprostředně po nich následujících.

Zákaz uveden týká se následujících dnů v měsíci:

ledna 30. a 31.;

února 13., 14., 27. a 28.;

března 13., 14., 27. a 28.;
 dubna 10., 11., 24. a 25.;
 května 8., 9., 22. a 23.;
 června 5., 6., 19. a 20.;
 červenci 3., 4., 17., 18. a 31.;
 srpna 1., 14., 15., 28. a 29.;
 září 11., 12., 25. a 26.;
 října 9., 10., 23. a 24.;
 listopadu 4., 7., 20. a 21.;
 prosince 4., 5., 18., 19. a 31.

V masopustě od společné poctivé plesy, vědecký a polobalní zábavy jsou za zákazem vyloučeny.

Přestoupili toto nařízení členové občasného představenstva, bažkou trestáni dle § 99. moravského občasného řádu moravským zemským výborem disciplinárně, hodnostní a výšepní, po příjmu jejich zástupci nebo poctiví pak, v jejichžto místnostech by se takové zakázané taneční zábavy konaly, jakož i pořadatelé oněch tanečních záber polibickým okresním úřadem dle §§ 7. a 11. českého nařízení ze dne 20. dubna 1884, t. z. čís. 96.

C. k. místodržitel:

Dr. Octavian Begner svobodný pán Bleyleben v. r.

12.

Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 4. února 1915,

kteou se stanoví odměny za sbírání chroutů a porrav na rok 1915.

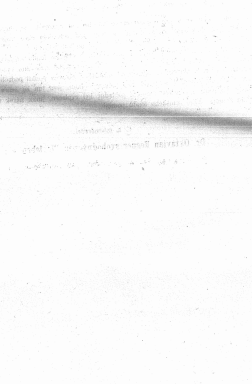
Na základě § 9. zákona ze dne 20. dubna 1870, t. z. čís. 37, o ochraně zemědělství proti apasložená, hrozdímú housenkám, chrouty a jiným škodlivým hmyzem, stanoví se ve shodě s moravským výborem zemským na rok 1915 odměna, která z občasných pokladny zapravena a s polovice ze zemského fondu nahrazena býti má, za rovný hektolitr chroutů na dvě (2) koruny a za rovný hektolitr porrav na deset (10) korun.

Toto uvádí se s tím doložením ve všeobecnou záměru, že chroustí a ponavy, jež dotýkají se obcí, mají se pod dohledem obce mají se uzavřít a potom sbratelským odvodem, aby s nimi po vůli nastáli.

O náhradu za odměny, která z moravského zemského fondu napravena býti má, náleží obcím najít se do 31. října t. r. u moravského zemského výboru prostřednictvím o. k. okresního hejmanství zúčastněti a zároveň podati podrobný výkaz, v kterém jednotliví sbratelské mají potvrditi účnos, jest jim za sebrané chroustí, po případě ponavy z obecní pokladny býti vyplacen, jinak nárok na náhradu z moravského zemského fondu pomine.

C. k. ministři:

Dr. Oktavian Bognar zvláštní pán Bloyleben v. r.

Zákony a Nařízení zemská

—

Markrabství Moravské.

Číska X. — Vydána a rozšířena dne 5. března 1915.

Ukazuje: Čís. 13. a 14.) 13. Nařízení ku provedení zákona ze dne 20. května 1914, z. z. č. 19, jenž se týká příspěvků domovských obcí k nákladům ošetrovacím za jejich příslušníky, kteří nemohou platit ošetrování ve veřejných nemocnicích a ústavech pro choromyslné. — 14. Tydlička, týkající se ústavů řídití motorových vozidel.

13.

Nařízení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 20. února 1915.

ku provedení zákona ze dne 20. května 1914, z. z. č. 19, jenž se týká příspěvků domovských obcí k nákladům ošetrovacím za jejich příslušníky, kteří nemohou platit ošetrování ve veřejných nemocnicích a ústavech pro choromyslné.

Na základě § 2. zákona ze dne 20. května 1914, z. z. č. 19, vydávají se v dohodě se zemským výborem markrabství Moravského tato ustanovení:

§ 1.

Příspěvky obcí k nákladům ošetrovacím, jež mají obce domovské dle zákona moravskému zemskému fondu nahradit, předpisuje a vyměří moravský zemský výběrčí úřad v Brně, jenž byl k tomu zemským výborem určen.

§ 2.

Příspěvky předpisuje zemský výborčí úřad na základě výkazů, jež mu dává zemská ústředna. Výkazy vyhotovuje zemská ústředna podle norem vydaných zemským výborem o zúčtování osetřovacích útrat.

§ 3.

Na základě výkazů (§ 2) předpisuje zemský výborčí úřad domovským obcím k placení příspěvků v zájmově uvedených platebních příkazech, a to k osetřovacím útratám vzejlým ze veřejných ústavůch pro chorobnýdlné čtvrtletně a k osetřovacím útratám vzejlým ze veřejných nemocnicích (výjma porodnice a porodnické oddělení) v obcích zemským výborem určených.

§ 4.

Platební příkazy mají obsahovati kromě výše příspěvku k osetřovacím útratám k náhradě předepsané též vztah a úcta o osetřovacích útratách, z něhož předepsaný obnos byl vzat, jakož i jiné okolnosti rozhodné pro platební povinnost domovské obce.

O státnostech obcí do těchto platebních příkazů rozhodují úřady politické.

§ 5.

Pro posouzení, zdali některá obec podle § 1., odst. 2., zákona jest povinna toliko s omezením k náhradě, jest rozhodný běžný předpis státního účetního roku přímých daní přírůstkům podrobených dne 30. června roku předcházejícího bezprostředně před rokem, v němž se náhrada táká. U poplatníků, jimž daň až do konce roku nebyla vyměřena, dlužno připočítati povinnost předcházejícího roku (§ 5. zákona ze dne 9. března 1870, t. z. čís. 23). Neobnáší-li předpis takto spočítaný více než 5000 K, možno táká náhradu namnožit 10%, tohoto předpisu.

§ 6.

Předepsané obnosy jest zaplášti do 30 dnů po doručení platebního rozkazu u moravské zemské pokladny v Brně postovním spořitelnovu, a to jen složenkou k platebnímu rozkazu připojenou.

Podle ustanovení na rubu složenky osetřovacích jest však datam složenky a to vždy den, kterého se vklad skutečně děje, vyplní obci obnos vkladový.

§ 7.

Náhrady osetřovacích útrat, jimž jsou obce povinny v roce 1914, jest jim sice podle ustanovení § 3. předpsaných, obcím jest však volně zaplášti je teprve v prvních třech měsících roku 1915.

Ustanovení § 5. tohoto nařízení platí pro požadavků náhrad za rok 1914 a tím, že tu rozhoduje danový předpis kalendářního roku 1913 podle stavu ze dne 31. prosince 1913.

§ 8.

Toto nařízení nabude platnosti dnem vyhlášení.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Begner svobodný pán Bleyleben v. r.

11.

Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 29. ledna 1913,

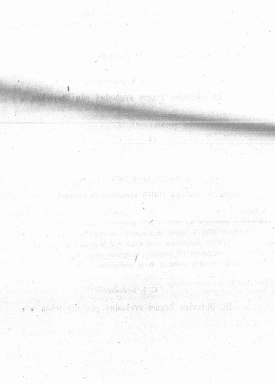
týkající se zkoušek řídnů motorových vozidel.

K doplnění § 5. vyhlášky mě ze dne 6. srpna 1910 (n. z. čl. 61) nařizuji, aby k žádostem o připuštění ke zkoušce bylo přikládáno žadatelem také vysvědčení o fyzické schopnosti jeho k řízení motorových vozidel, vystavené příslušným úředním lékařem bydliště žadatele — v Brně a v Moravské Ostravě úředním lékařem policejního ředitelství, po případě policejního komisariátu.

Tato vyhláška nabývá platnosti dnem uveřejnění.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Begner svobodný pán Bleyleben v. r.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Číslo 21. Vydáno a rozvoláno dne 12. března 1915.

Obsah: (Čís. 15. a 16.) 15. Nařízení o nárazu, nárazu letových a havlíkových ubrousků při živnostech hostinských a vřepních. — 16. Vykáňka, jak se týká Nejvyšším rozhodnutím schválená vyhlášení dílek v nájezdu v místě Buzovského.

15.

Nařízení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 6. března 1915.

o zákazu, užívání letových a havlíkových ubrousků při živnostech hostinských a vřepních.

Vzhledem ku stávajícímu nebezpečí přenosu nakažlivých nemocí, zakazuje se až na další opatření na základě § 54, odstavce 2, živnostenského řádu se zdravotních ohledů, užívání letových a havlíkových ubrousků při hostinských a vřepních živnostech.

Místo jich slušně užívati výhradně papírových ubrousků, které po upotřebení ihned spáleny býti musí.

Přestupky tohoto nařízení trestá živnostenský úřad dle § 131. živnostenského řádu.

Toto nařízení nabývá moci dnem 20. března 1915.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Regner svobodný pán Bleyleben v. r.

Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 27. února 1915.

Jež se týká Nejvyšším rozhodnutím schváleného vybírání dávky z nájemného v městě Hačovicích.

Jeho cíl. a text. Apsaného Vládním úřadem Nejvyšším rozhodnutím ze dne 10. února 1915 nejvyššosoudy schválením senátní zemského sněmu ze dne 28. února 1914 o vybírání dávky z nájemného v městě Hačovicích.

Ustanovení zní takto:

„Městu Hačovicím povoluje se vybírati 10 š z každé koruny hodnoty nájemní bytů pronajmaných i nepronajmaných na dobu až do 31. prosince 1918.

Tuto dávku plátní maji nájemníci, majitelé domů z bytů jimi obývaných a pak užívatelé bytů naturálních dle zákřadu vyměřovacího, stanoveného komisí zvalenou za tím účelem obecním výborem.

Od této přírůžky jsou sprostřeny byty, jejichž hodnota nájemní nepřesahuje ročně 100 K.

Při výpočtění nájemní hodnoty dlužno vyloučiti místnosti obchodní, skladové, dílny atd., pak vůbec místnosti, které nejsou místnostmi obytnými.

Výtěžek tohoto poplatku má sloužiti na úhradu obecních potřeb.“

Což se následkem výnosu c. k. ministerstva vnitra ze dne 15. února 1915, čís. 1734, uvádí tímto ve všeobecnou známost.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Begner svobodný pán Bleyleben v. r.

Ročník 1915.

Zákony a Nařízení zemská

Markrabství Moravské.

Částka XII. — Vydána a rozvešlena dne 12. března 1915.

Obsah: Čís. 17. 17. Nařízení, čímž se má zamezit hromadění mlýnských výrobků.

17.

Nařízení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 11. března 1915.

Jímž se má zamezit hromadění mlýnských výrobků.

Dle § 3. čl. 3) císařského nařízení ze dne 21. února 1915, t. z. čís. 41, nařizuje se tímto, že živnostníci, zaměstři v § 3. čl. 3) horejského nařízení, nesmějí v době od 15. až do 31. března 1915 prodati více, nežli tři čtvrtiny svého průměrného množství mlýnských výrobků, jež jimi za dobu od 1. až do 15. února 1915 při soupisu zásob dne 28. února 1915 dle § 6, odstavce 3. císařského nařízení ze dne 21. února 1915, t. z. čís. 41, bylo uloženo.

Dále se nařizuje, že se mlýnské výrobky smějí nanejvýš prodati jen ve množství nejvýše půl kilogramu.

Přivodilo-li by provedení tohoto nařízení porušení bezpodmínečně náležejícího zásobování, jest politický úřad své státní oprávnění, aby k záležitosti intervencí povolil výjimku.

Prestupky tohoto rázu se ve smyslu § 25. císařského nařízení ze dne 21. února 1915, t. z. čís. 41, peněžitým trestem až do 2000 K nebo vězením až do 3 měsíců, za příškrtných okolností však peněžitým trestem až do 5000 K nebo vězením až do 6 měsíců.

C. k. místopředsed:

Dr. Oktavian Bogner svobodný pán Ebleben v. r.

Ročník 1915.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Číslo XIII. — Vydána a rozeslána dne 20. března 1915.

Oznámi: Čís. 18., zn. a 20.) 18. Zákon, platný pro markrabství Moravské a moravské obvody ve Slezsku, kterým zavádí se zemská a obecní dávka a přirážka hodnoty nemovitostí. — 19. Nařízení, ku provedení markrabského zemského zákona ze dne 26. prosince 1914, čís. 18 a n. ze 1914, kterým zavádí se zemská a obecní dávka a přirážka hodnoty nemovitostí. — 20. Nařízení, ku provedení zákona ze dne 26. prosince 1914, čís. 18 a n. ze 1914, kterým zavádí se zemská a obecní dávka a přirážka hodnoty nemovitostí v markrabství Moravském a moravských obvodech ve Slezsku.

18.

Zákon

daný dne 26. prosince 1914,

platný pro markrabství Moravské a moravské obvody ve Slezsku, kterým zavádí se zemská a obecní dávka z přirážky hodnoty nemovitostí.

K návrhu zemského sněmu Něho markrabství Moravského vidí se Mi nastáti takto:

§ 1.

Při knihovním nebo nárádkovním převodu nemovitostí zastavené nebo nezastavené, ležící v obvodu platnosti tohoto zákona, nebo podílu na nemovitosti vyhlásí se dávka z přirážky hodnoty podle následujících ustanovení.

Převodu nemovitostí (podílu na nemovitosti) rovná se přirážka jejího do majetku společnosti společníkem, jakož i převod z majetku společnosti do majetku společníkova.

Změnu v osobách veřejné obchodní společnosti, společnosti s ručením omezeným nebo společnosti podle občanského práva a změna v osobách osobně ručitelných společností komanditistických nebo komanditistických na akcie, které mají nemovitosti, rovnatí jest převodu ideálního podílu na těchto nemovitostech v té výměře, která odpovídá poměru účastnictví vystupujícího, pokud se týká nově vstupujícího společníka na jmění společnosti. Obdobně nakužli jest se změnou v poměru podílů společníků beze změny v osobách.

Osvobození od dávky z přírůstu hodnoty.

Ocelní.

§ 2.

Od dávky z přírůstu hodnoty jsou jako zvláštní nemovitosti nebo podíly na nemovitostech osvobozeni:

1. císař;
2. státi a fondy státem spravované nebo nadané;
3. země moravská a fondy jí spravované nebo nadané;

4. ústřední okresní fondy, obce a dílní obce (obce berní, osady), jde-li o nemovitosti, které leží v jejich obvodu, dále okresní a městní školní fondy, školní okresy, školní obce, jakoz i veřejné obecné (městfanské) školy, pokud vystupují jako zvláštní právní subjekty;

5. kostely, obročí a obce státnem uznanych církví a náboženských společností, jakoz i jejich fondy a ústavy určené k údržbě bohoslužby, duchovní správy a vysvětování náboženství;

6. osoby, jimž přísluší toto osvobození na základě státních smluv nebo jinak podle zisad práva mezinárodního;

7. nadace pro obecné bláho a obecné užitečná stavební sdružení, které mají podle stanov za úkol opatřit laciné byty a zařízení pro obecné dobro, neryplácují členům většího zisku než 4⁰/₁₀₀, a v případě rozjetí se věnovala podle stanov čistý zisk po umorání všech dluhů a realizování jmění vycházející obecně užitečným účelům bytovým.

Osoby uvedené pod čís. 1.—7. jsou takz jako nabyvatelé nemovitostí (podíly na nemovitostech) osvobozeny od ručení za dávku z přírůstu hodnoty.

Věcní.

§ 3.

Od placení dávky z přírůstu hodnoty jsou dále osvobozeny převody:

1. nepřevyšuje-li přírůst hodnoty 10⁰/₁₀₀ hodnoty nabývací;

2. nucenou dražbou, pokud není se dávkou z přirosta hodnoty úhradou ze zbytku rozdělování podstaty, který případně: důlníkovi po uzavření všech nároků, jež mají býti z nejvyššího počtu hrazeny.

Převody, jež nejsou podrobeny dávce z přirosta hodnoty.

§ 4.

Dávce z přirosta hodnoty nejsou podrobeny:

1. převody na případ smrti na dědice neb odkazovnický nebo nezáplatný právní jednání mezi živými;

2. převody nemovitosti pozůstalostních na dědice, odkazovnický a ty, které mají právo na díl povinný, během projednávání pozůstalosti;

3. platné převody mezi ptečky a potomky a mezi manžoly;

4. změna pozemků, kterýchž účel je zemědělský, za účelem zalesnění, pokud změna ta jest ve smyslu §§ 1. a 2. zákona ze dne 27. srpna 1898, č. 17 t. z., a zákona ze dne 27. prosince 1898, č. 203 t. z., od poplatků osvobozena, pokud se týče pokud jsou poplatky z ní sníženy;

5. převody za účelem rozdělení hospodářských pozemků a za účelem očištění lesů od cizích záklíčků a zalesňovací hranic lesních směnou pozemků polních a lesních a za účelem dělení společných pozemků, pokud jsou tyto převody osvobozeny od státních poplatků z převoda majetku ve smyslu některé ze dne 7. srpna 1883, č. 92, 93 a 94 t. z., a ze dne 21. dubna 1909, č. 131 t. z.;

6. dobrovolná výměna pozemků za tím účelem, aby se docílilo vhodnějšího útvaru stavení, pokud jest tato skutečnost příslušným úřadem stavebním potvrzena a kromě toho nepřesahuje případně příplatek 600 K.

Při následujících převodech jest při vyšetřování přirosta hodnoty a doby držení hleděti k převodům pod č. 1—6 uvedených tak, jako by jimi změna v držení vůbec se nebyla stala.

O přirostu hodnoty.

§ 5.

Za přirost hodnoty počítá se rozdíl mezi stizovací cenou nemovitosti (podle na nemovitosti), to jest cenou při převodu, který jest podroben k vyšetření dávky, ze strany jedné a hodnotou nabývací, to jest cenou nabývací a připočtením toho, co jest podle § 2. dovoleno vpočítati, ze strany druhé; za cenu nabývací považovati jest cenu při posledním dávkou povinném nebo ve smyslu §§ 2. a 3. od placení dávky osvobozeném převodu. Při účtení, jenž předcházel některý z převodů v § 4., č. 4 až 6, vyznačených, jest rozhodnou hodnotou pozemku v jeho převodní podobě.

Cena se určuje podle úhrnného obsahu vzájemného přání, pojímajíc v to plnění, jež nabýval převzal nebo k němuž jest jinak následkem zřízení povinen, zvláště dávku z přirůstu hodnoty, byla-li snad nabývatelem k placení převezata — při této však jen v té věci, v které by jí byl měl něsiti ziskitel —, dále vyhrazené, na nemovitosti vzniklou užítky, a při smlouvách o plnění na místě placení podle hodnoty, za kterou předměty na místě placení byly přijaty.

Přiděle-li některé ze smluvních stran právo volby nebo právo stanoviti v určitých mezích objem plnění vzájemného, jest pro vyměření dávky rozhodným nejvyšší možný obsah jako vzájemné plnění.

Hodnota plnění neb užitek se opětovně určuje se podle § 16. popř. tohoto zákona ze dne 9. února 1850, čís. 50 t. z.

Na místo cen shora zmíněných mají nastoupiti v případech v tomto zákoně zvláště uvedených obecné hodnoty v době zřízení, pokud se týká nabýti.

Při výpočtování přirůstu hodnoty počítati jest jen s hodnotou nemovitosti samé; k nabývací a zřizovací hodnotě příslušenství (§ 296. ob. zák. obč.) se nehledí.

O smlouvách směnných, dělení společných pozemků.

§ 6.

Při směnných smlouvách o nemovitostech (podílech na nemovitostech) jest, pokud obě nemovitosti leží v obvodu platnosti tohoto zákona, přičetí hodnoty při každé směnované nemovitosti (podílu na nemovitosti) zvláště vyšetřiti a dávku na jeho základě vyměřiti.

K přirůstu hodnoty nemovitostí, které leží mimo obvod platnosti tohoto zákona, se nehledí.

Při převodech za účelem dělení nemovitostí, jest jsou ve spoluvlastnictví, jest obdobně postřiti, pokud se nepoužije § 4., ustanovení § 1. odstavce 3.

Započtení ztrát.

§ 7.

Převádějí-li se části komplexu nemovitostí, místně a hospodářsky souvislého, různými právními jednáními téhož ziskitele nebo jeho dědiců, jest od přirůstu hodnoty jedné části odečísti prokazatelnou ztrátu hodnoty jiné nebo několika jiných částí, pokud se zřízení se ztrátou spojené stalo současně, nebo v době tři let před převodem, dávka z přirůstu hodnoty podrobeným.

O ceně nabyvací.

§ 8.

Někdo-li nadejdeji nabyvací cenu bezpečně zjistí, nebo jsou-li pochybnosti o tom, odpovídá-li zjištěná cena nabyvací obecné hodnotě nemovitosti (podle na nemovitosti) v době nabytí, může výměrovací úřad vyměřiti přirost hodnoty na základě vyšetřené obecné hodnoty v době nabytí.

Bylo-li nabyto nemovitostí ručenou dražbou (§ 8), plati za nabyvací cenu dočasně nejvyšší podmíni; vydráždili však nemovitost některý věřitel hypotekární, plati za nabyvací cenu cenou výměr obnos, který by byl v době ručené dražby k jeho uspokojení stačil, pokud nepřevyšuje obecnou hodnotu v této době.

Při převodu převodu nemovitosti po nabytí platnosti tohoto zákona plati za její nabyvací cenu cena v době posledního převodu před posazením pozemku tohoto zákona, ježtž rozděliti do kategorií převodů v § 4. uvedených; stali-li se však tento převod před dnem 1. ledna 1904, plati za nabyvací cenu obecná hodnota dne 1. ledna 1904. Zjistitel má však právo žádati, aby za základ výměření v takových případech místo obecné hodnoty dne 1. ledna 1904 vzata byla výměr cena nabyvací, jim před touto dobou zaplacená, kterou jest mu prokázati.

§ 9.

K nabyvací ceně (obecné hodnotě) jest za účelem vyšetření dívkou povinného přirostu hodnoty připočítati:

1. Veškeré náklady, jež vynaložil zcizitel nebo jeho právní předchůdce v době, ježtž má býti vzata za základ výměření dívkou, na trvalé zřízení hodnoty nemovitosti, jako zvláště náklady na novostavby, přístavby, výstavby a přestavby, na zlepšení kulturního stavu polních a lesních pozemků a na jiné hospodářské meliorace, včasně pro vodovody, náklady nebo příspěvky k nákladům na stavby silnic, chodníků, stok, na stavby vodní, příspěvky na vodní družstva, pokud určeny jsou tyto příspěvky na zřízení a ne na udržování vodních staveb a p.).

2. 5%, z nabyvací ceny (obecné hodnoty) jako náhrada zvláštěních vydání a někdejších nabytím spojených (za poplatky převodní, obnosy na zastupování atd.).

Byly-li v době pro výpočet přirostu hodnoty rozhodující bezplatně odstupňovaný pozemky pro veřejné silnice a místa, vpočítá se veškeré nadejdeji nabyvací cena na obřadnici část pozemnosti.

O ceně zcizovací.

§ 10.

Nelze-li zcizovací cenou bezpečně zjistiti, neb jsou-li pochybnosti o tom, odpovídá-li zjištěná cena zcizovací obecné hodnotě nemovitosti (podle na nemovitosti), může vyměřovací úřad vzíti za základ výpočtu přirostu hodnoty vyšetřencou obecnou hodnotu v době zcizení (§ 18.).

O zčástelném zcizení v celku nabytých nemovitostí
a o celkovém zcizení po částech nabytých nemovitostí

§ 11.

Při zcizení části komplexu nemovitostí v celku nabytého výše se nabývací cena na tuto část připadající podle poměru její plošné výměry k plošné výměře celkového komplexu. Stejně výše se při zcizení ideálního vlastnického podílu nabývací cena podle poměrné výše vlastnického podílu z nabývací ceny celé nemovitosti. V § 9. přípustná vpočítání mají se státi v poměru, jaké vzal byl za základ při vyšetření ceny nabývací.

Při celkovém zcizení nemovitosti, jejíž reálné nebo ideální podíly byly v různých dobách nabyty, děje se vyšetření částkou povinného přirostu hodnoty a vyměření částky pro každou z těchto částí zvlášť a to tím způsobem, že se zcizovací cena celé nemovitosti rozdělí na jednotlivé části podle plošné výměry a při ideálních podílech podle poměru podílů a porovná s náležitě nabývací cenou jednotlivých podílů.

Obdobně jest si počínati, zcizila-li nemovitost společnost, a byla-li částka z jednotlivých podílů nemovitostí již dříve vyměřena při změně v osobách nebo v poměru podílů společníků (§ 1., odstavec 3.).

Při nastojné jakosti částí komplexu nemovitostí mají býti ceny jednotlivých podílů vypočteny místo podle plošné výměry (odstavec 1. a 2.) vyšetřením jejich obecné hodnoty.

O základu pro vyměření částky.

§ 12.

Pro vyšetření přirostu hodnoty (§§ 5. až 11.) a rozhodující doby držení jest rozhodným obsah a doba zcizovacího jednání (nálezu vyřizovacího, rozsudku), na jehož základě se převod děje.

Z přírůstu hodnoty podle předcházejících ustanovení vyšetřenoho musí se 10%, hodnoty nabývající jako částka dárky prosta. Co zůstane, jest základem pro výměru dárky.

O výši dárky.

§ 13.

Dávka z přírůstu hodnoty činí v procentech ohnosa, jest má býti vzat za základ výměru dárky:

- 5%, při zvýšení hodnoty nad 10 až včetně do 20%, nabývající hodnoty;
- 6%, při zvýšení hodnoty nad 20 až včetně do 30%,
- 7%, při zvýšení hodnoty nad 30 až včetně do 40%,
- 8%, při zvýšení hodnoty nad 40 až včetně do 50%,
- 9%, při zvýšení hodnoty nad 50 až včetně do 60%,
- 10%, při zvýšení hodnoty nad 60 až včetně do 70%,
- 11%, při zvýšení hodnoty nad 70 až včetně do 80%,
- 12%, při zvýšení hodnoty nad 80 až včetně do 90%,
- 13%, při zvýšení hodnoty nad 90 až včetně do 100%,
- 15%, při zvýšení hodnoty nad 100 až včetně do 110%,
- 17%, při zvýšení hodnoty nad 110 až včetně do 125%,
- 21%, při zvýšení hodnoty nad 125 až včetně do 150%,
- 25%, při zvýšení hodnoty nad 150%.

Pro volbu procenta dárky jest rozhodující vyšší přírost hodnoty, čítaje v to dárky prostou částku 10% (§ 12.).

Po změně dárky z přírůstu hodnoty podle výšeho stupně nesmí dárkou proviznému z přírůstu hodnoty nikdy býti méně, než by bylo z přírůstu hodnoty, který by neprošel nejvyšší ohnosa pro nejbližší nižší stupeň jest připuštěn.

Ohnosa dárky podle odstavce 1 a 2 vyšetřeny smí se o:

- 10%, při době držení obnášející více než 5 až 10 roků;
- 20%, při době držení obnášející více než 10 až 15 roků;
- 30%, při době držení obnášející více než 15 až 20 roků;
- 40%, při době držení obnášející více než 20 až 25 roků;
- 50%, při době držení obnášející více než 25 až 40 roků;
- 60%, při době držení obnášející více než 40 roků.

O převodech mimořádných.

§ 14.

Býlo-li knihovně převedena vlastnictví nemovitosti (podílů na nemovitostech) na základě několika po sobě jdoucích mimořádných převodů (§ 32. zákona

křehavilho) bezprostředně z prvního zcizitele na posledního nabyvatele, jest dávku z každého převodu zvláště počítati. Dávky takto vyčíslené hodíť v jeden obnos sečteny.

Při tom budít k oněm nímeknikovním převodům, které jsou podle § 3., čis. 1, od dávky osvobozeny, hleděno tak, jakoby jimi vůbec změna držení nebyla se stala (§ 4., poslední odstavec).

Kde dávka platí a kdo za ni ručí

§ 13.

Dávku z přístupu hodnoty platiti povinen jest zcizitel, je-li však zcizená nemovitost (podíl na nemovitosti) ve spoluvlastnictví, včelňal spoluvlastnosti rukou nerodilnou.

Při nedohytnosti dávky u zcizitele ručí za ni nabyvatel výjma případy v § 3., bod 2. Tento může však žádati, aby vyměřovací úřed obnos dávky, nad který nemáte býti na něm ručení požadováno, nejkratší cestu a bez zábraku naproti zciziteli vyčísřil a jemu oznámil.

Rušení zaniká, jakmile zcizitel obnos dávky zaplatil nebo zajistil a zajištění to od vyměřovacího úřadu (§ 16.) za dostatečné bylo uznáno.

V případe § 14., odstavec 1., požívá se za zcizitele první zcizitel, za nabyvatele poslední nabyvatel; s tímto ručí však i mezdilní nabyvatelé za celou platební povinnost rukou nerodilnou; stejně ručí ten, kdo převede práve ze zcizovacího jednání nabytá na osobu třetí nebo dodatečně prohlásí, že těchto práv nabyl pro osobu třetí.

O řízení ukládacím.

Účely.

§ 16.

Vyměřovati dávku z přístupu hodnoty říkostí zemského úřadu, jest vyměřováním a vybíráním dávky z přístupu hodnoty jest pověřen a zemskému výboru má býti podřízen.

Zemský výbor jest však oprávněn přenešeti vyměřování a vybírání této dávky také na jednotlivé obce.

Povinnost podati oznámení a vysvětlení.

§ 17.

Ten, kdo jest povinen dávkou platiti, dále každý zcizitel v případech § 14., jakoz i zcizitel v případech § 3., čis. 1, jest povinen učiniti o převodu do 14 dnů

placemé nebo protokolárné oznámení vyměřovacího úřadu, uveda vedlejší pro vyměření dávky podstatné okolnosti a připoje ty které listiny v průpise neb ověřeném opise, a podati na vprávní vyměřovacího úřadu (§ 16.) ve lhůta jim stanovéné přízná k dávce z přirosta hodnoty podle formuláře, jest stanovén bude naličená, z kteréžto přízná mají býti stejny okolnosti pro vyměření dávky potřebné, jakž i vůbec podati o určitých pro uložení dávky závažných skutečnostech vysvětlení. Přízná budit učiněna s ujetěním, že udání učiněna byla podle nejlepšího vědomí a svědomí.

Okolnosti, na základě kterých se činí při vyměřování dávky nárok na výhody (vypočítání aid), jest v přízná uvéstí, jinak by k nim při vyměřování dávky nebylo přihlíženo.

Stejnou povinnost podati oznámení a vysvětlení mají společnosti uvedené v § 1. odst. 2., a zvláště v odstavcích 2. a 3. posvazu podlé společností.

K podání vysvětlení o určitých skutečnostech s nabytím nemovitosti spojených jest povinen též nabyvatel nemovitosti.

Jak se hodnota zjišťuje a dávka vyměřuje.

§ 18.

Vyměřovací úřad má, shledá-li, že udání strany jest správná, vyměření provéstí. Shledá-li však, že udání isto nejso správná, může, buďto bezprostředně diti provéstí vyšetření hodnoty soudním odhadem, jenžž po případě má předcházetí výsledk porovnávatých osob, nebo má strané oznámiti, jaké má pochybnosti o hodnotě jí udané, a zároveň uvéstí, co sám za hodnotu považuje. V posledním případě jest strana povinna ve lhůta, jest jí má býti nejméně 14 dní vyměření, vysvětliti a vyjádřiti se o tom, co vyměřovací úřad za hodnotu považuje. Má-li vyměřovací úřad za to, že stav věci jest vyjádřením se strany dostatečně objasněn, může dávku vyměřiti, jinak má nejprve sázřiti další potřebná šetření, po případě i soudní odhad.

Výšobý soudního odhadu hrađi ten, kdo jest povinen dávkou pláti, je-li podle výsledku odhadního buď nabývací cena (obecná hodnota) nejméně o 12 $\frac{1}{2}$ %, níže nebo nabývací hodnota nejméně o 12 $\frac{1}{2}$ %, výše, než jak byla v přízná k dávce z přirosta hodnoty udána.

Nevyhoví-li strana ve lhůta jí dané vprávní, aby předložila přízná k dávce, jest vyměřovací úřad (§ 16.) oprávněn provéstí vyměření a mozi úřední na základě pomůcek, jest má po ruce.

O rozkazu platebním a rozkazu platebním záručném.
O doručování a opravných prostředcích.

§ 19.

O vyměření dávky vyrozuměti jest toho, kdo jest povinen ji platiti, platebním rozkazem, z něhož musí býti stejny podklady: vyměření (nabývací cena, zrizovací cena, co bylo vpočítáno, jak co bylo rozděleno, zjištěný přínos hodnoty, poměr přínosu hodnoty k nabývací hodnotě, doba držení) a výpočet dávky.

Stejně uvědomiti jest ty, kdo za dávku ručí, o tom, že na ně došlo.

Platební (záručně platební) rozkazy doručiti jest způsobem upraveným v §§ 267. a 268. zákona ze dne 25. října 1898, čís. 229 t. z., v příjímých částech osobních, změněného zákonem ze dne 23. ledna 1914, čís. 13 t. z.

§ 20.

Proti platebnímu (záručnému platebnímu) rozkazu připusina jest ve lhůtě 30 dní od jeho doručení stížnost k zemskému výboru, jež má býti podána přímo u úřadu, jemuž zemský výbor vyměřování a vybírání dávky svědčí, v případě však, že vyměřování a vybírání dávky bylo přeneseno ve smyslu § 16, odst. 2, na některou obec, u obecního představenstva (obecní, městské rady) této obce a jež nemá účinku odkladného.

Strana, která si stěžuje, má právo, žádati, aby hodnota byla vyčíslena soudním odhadem. Výlohy soudního odhadu hraje v případě tomto ten, kdo jest povinen dávku platiti, není-li podle výsledku odhadního hod nabývací cena (obecná hodnota) o $12\frac{1}{2}\%$ vyšší nebo zrizovací hodnota o $12\frac{1}{4}\%$ nižší než, jak byla vzata za základ rozhodnutí v odpor vzáicho.

Jinak platí obecné ustanovení zákona ze dne 19. března 1876, čís. 28 t. z.

Ukáže-li se přišetření zvláště narkozně, že sdělení o cenách a nákladech uvedení ve stížnosti jsou úplně neb z větší části nesprávná, jest uložiti zvláštní útraty a výlohy za tato šetření stěžovateli.

O placení.

§ 21.

Dávku jest zaplatiti do 14 dnů po doručení platebního (záručného platebního) rozkazu, a to v obcích, ve kterých ji vyměřuje obec, u obecní pokladny, v jiných případech přímo u zemského úřadu vybírání dávky pověřeného.

Kromě toho uděliti jest dárkou povinnému výšky šetření vadě tím, že odpěl podati vyvěření.

O nuceném vymáhání

§ 25.

Nobyla-li dárka zaplácena ve lhátě v § 21. naznačené, kodit vymáhána bud podle § 3. zemského zákona ze dne 20. dubna 1854, čís. 96 t. z., pohrirkou exekucí nebo na základě výkazu zedoplátek vyměřovacím úřadem potvrzeného soudně.

O promlčení.

§ 26.

O promlčení dárky a zvýšení dárky platí ustanovení zákona ze dne 18. března 1878, čís. 31 t. z., týkající se poplatků přímo zapracovaných,

O užiti výnosu dárky, zvýšené dárky a peněžních pokut.

§ 27.

Z výnosu dárky z přirostu hodnoty plyne jedna polovice do zemského fondu, druhá do pokladem obcí, v nichž leží dárkou povinné zrcené pozemky.

Ony obce, na něž vyměřování a vybírání dárky bylo přeneseno (§ 16, odst. 2.), obdrží kromě této polovice ještě 10%, jako náhradu nákladů spojených a vyměřováním a vybíráním.

Za tím účelem mají obce, které obstarávají vybírání dárky, odváděti pro zemský fond zemskému úřadu vybíráním dárky potvrzenému čtvrtině čtyři desetiny výnosu zaplácených dávek a zvýšených dávek, z něhož předem smazáti lze pouze obnosy vrácené, náhradní úroky, náklady soudního odhadu a exekucí.

Naopak má zemský úřad jednu polovici výnosu dávek a zvýšených dávek z něho vyměřených a vybíráních příkazem obcím, v nichž leží dárkou povinné zrcené pozemky, druhou pak převést na zemský fond. Výnos jest ve smyslu třetího odstavce vypočítati a pro každou obec zvlášť vypočítiti.

Pokuty peněžité plynou do chudinského fondu oně obce, v nich leží pozemek, který jest předmětem dárky.

O kontrole zemským výborem.

§ 28.

Zemský výbor je zmocněn, aby vyměřoval a vybíral (§ 16, odst. 2.) dávky a přirážku hodnoty obstarávané obcemi kontrolovat.

O výkazech statistických.

§ 29.

Obce (§ 16, odst. 2.) jsou povinny dodávat zemskému výboru statistické výkazy o dávce a přirážce hodnoty podle formuláře, jež bude stanoven nařízením.

Výkazy tyto jest i s výkazy zemským úřadem státním způsobem ustanoveným příslušné úřady a zemskému úřadu, jakost i na poždění také vstati předložiti.

O předpisu prováděcím.

§ 30.

Případně spolupůsobení státních úřadů bude upraveno sčástněnými ministerstvy nařízením. Jinak vydáno bude prováděcí nařízení zemským politickým úřadem v dohodě se zemským finančním úřadem a zemským výborem.

O době platnosti.

§ 31.

Zákon tento nabude platnosti dnem vyhlášení prováděcího nařízení a končí dnem 31. prosince 1917.

Povinnost k dávce (§ 1.) podle tohoto zákona vztahuje se též na přízemí jednání, která se stala dříve před platností tohoto zákona, avšak po 28. únoru 1914.

§ 32.

Mému ministru vnitra a Mému ministru financí se ukládá, aby zákon tento v dohodě s ostatními sčástněnými ministry provedli.

Víděň, 26. prosince 1914.

František Josef v. r.

Hochenburger v. r.

Reinold v. r.

Engel v. r.

Nářízení c. k. ministerstva vnitra, c. k. ministerstva financí a c. k. ministerstva spravedlnosti

ze dne 24. února 1915,

ku provedení moravského zemského zákona ze dne 26. prosince 1914,
čís. 18 z. z. č. 1915, kterým zavádí se zemská a obecní dávka
z přírostu hodnoty nemovitostí.

Na základě § 89. moravského zemského zákona ze dne 26. prosince 1914,
čís. 18 z. z., kterým zavádí se zemská a obecní dávka z přírostu hodnoty
nemovitostí, nařizuje se toto:

§ 1.

Soudy na Moravě, jakož i soudy ve Slezsku, příslušné pro obce moravských území ve Slezsku, mají zaslati usnesení, jimiž se nařizuje knihovní provedení převodu vlastnictví k nemovitosti, kací na Moravě a v moravských územích ve Slezsku, nebo vlastnického podílu na takové nemovitosti na základě úplatného právního jednání, rozsudku nebo nálezu vykládacího, v jednom vyhotovení zemského úřadu, jenž vyměřování a vybírání dávky z přírostu hodnoty jest pověřen (zemský výběrčí úřad, oddělení pro dávku z přírostu hodnoty, v Brně).

Usnesení o knihovním provedení úplatných převodů mezi předky a potomky a mezi manžely netřeba sdělovati.

Zemský soud v Brně a krajské soudy na Moravě mají každou změnu v osobách nebo v poměru podílů společných společností s ručením omezeným, o níž se dovědí z oznámení nebo na základě podání nařízených v § 26. zákona ze dne 6. března 1906, čís. 38 f. z., oznámiti zemskému úřadu v prvním odstavci tohoto paragrafu jmenovanému. Totéž povinnost má zemský soud v Opavě ohledně společností s ručením omezeným, které mají své sídlo v moravských územích ve Slezsku.

§ 2.

Úřady k vedení poplatkových rejstříků na Moravě povolání, jakož i úřady téhož druhu ve Slezsku, příslušné pro obce moravských území ve Slezsku, mají o převodech uvedených v § 1., odst. 1. a 2., zákona vyrozuměti do

30 dnů po zápisu do poplatečného rejstříku zemský úřad (§ 1.) připsan podle připojeného vzorce.

Ošedně právních jednání podle § 31., odst. 2., zákona dávec podléhajících, kteří ustanovená byla dříve před platností zákona, ale po 28. únoru 1914, platí předchozí pravidla a tím ustanovením, že lhůta stanoví se na 60 dnů od vyhlášení prováděcího nařízení.

Toboto vypočítání není třeba, došlo-li úřad k vedení poplatečných rejstříků povolanej před uplynutím této lhůty soudní usnesení a knihovním provedení takového převodu. Dále není třeba vypočítání, jde-li o úplné převody mezi předky a potomky a mezi manžely.

Kromě toho mají úřady k vedení poplatečných rejstříků povolanej sdělovati zemskému úřadu (§ 1.) k jeho žádosti ošedně nemovitosti, tvořící předmět převodu, všechny dostupné údaje rozhodný pro vypočítání poplatku, kupní cenu skutečnou při posledním předchozím převodu koupě a v odlišném případě a poslední soudní cenu odhadní, pokud lze tyto údaje seznati a pomůcek, jež mají po ruce (likvidční knihy, spisy o vypočítání poplatku). Nejsou-li ve spise o vypočítání poplatku, jež se týká převodu podrobeného dávece a přírostu hodnoty, údaje, jež usměšňují výsledkem změnějích údajů, jež vyvětkeni podali jen tehdy, když zemský úřad (§ 1.) sdělí úřadu k vedení poplatečných rejstříků povolanejmu rok, ve kterém a osobě, mezi kterými dřívejší převod se stal. Na základě vyvětkovací, k nimž došlo dohodou, nevztahuje se povinnost podávati vyvětkení.

Dotazy zemského úřadu (§ 1.) na čistý katastrální výnos, na výměru, na pozemkovou, domovní úhradu, domovní činžovní a 0⁰/₁₀₀ ml daň jest bez odkladu zodpověděti.

§ 3.

Vyměřují-li dávece a přírostu hodnoty podle § 16., pokud se týče 27. zákona obec, jest číselní sdělení uvedená v §§ 1. a 2. dotyčným obcím.

§ 4.

Toto nařízení nabývá platnosti dnem vyhlášení.

Hochenburger v. r.

Heinold v. r.

Engel v. r.

Berní úřad _____ dne _____ 19____

Položka rejstříku B. _____ z roku 19____

Moravskému zemskému výběrčímu úřadu

(oddělení pro dávku z přírustu hodnoty)

v Brně.

Pod položkou shora uvedenou zvěděl úřad o přechodu vlastnictví nemovitost (části nemovitost _____), čís. vl. _____ (zemských desk) (katastrální obec _____, soudní okres _____), s _____ na _____ na základě _____

O tom se ve smyslu § 2. nařízení c. k. ministerstva vnitra, c. k. ministerstva financí a c. k. ministerstva spravedlnosti ze dne 24. února 1915, čís. 19 z. z., čini sdělení.

L. S.

Předseda úřadu.

Kontrolor.

**Nařízení c. k. místodržitele na Moravě v dorozumění
s c. k. finančním zemským ředitelstvím v Brně a moravským
zemským výborem**

ze dne 24. února 1915.

ku provedení zákona ze dne 36. prosince 1914, č. 18 ex 1915, kterým zavádí se zemská a obecní dávka z přírostu hodnoty nemovitostí v markrabství Moravském a moravských obvodech ve Slezsku.

1. Oddíl

Předmět dávky. Osвобоzení a výjimky.

Článek 1.

(K § 1. zákona.)

Případy, ve kterých se dávka z přírostu hodnoty vybírá, upraveny jsou v § 1. v souvislosti s §§ 2. až 4. zákona.

Dávka vztahuje se na převody nemovitostí jak zastavených, tak i nezastavených a na převody podílů na nemovitostech; nerozhoduje, zda převod byl knihovně proveden či nik.

Dávka z přírostu hodnoty může vždy a zvláště i při uzavření smluv směřujících o nemovitostech, které leží v zemi Moravské, t. j. v markrabství Moravském a moravských obvodech ve Slezsku, a mimo zemi Moravskou, směřovati jen převody nemovitostí nebo podílů na nemovitostech, ležících v zemi Moravské.

Podnětem k vybírání dávky jest též převod nemovitostí ze jmění společnosti do jmění společnosti a převod ze jmění společnosti na jednotlivého občana, dále změna v osobách společnosti, která má nemovitosti, ležící v zemi Moravské nebo podílů na takových nemovitostech, konečně změna v poměru podílů společníků bez změny v osobách.

Článek 2.

(K §§ 2. a 4. zákona.)

Případy osobního nebo věcného osvobození od dávky z přírostu hodnoty jsou taxativně vypočteny v §§ 2. a 3. zákona.

Osvobození od dárky ve smyslu § 2. a 3. zákona má na rozdíl od výjimečných případů § 4. ten účinek, že při nejprve příslušným dárkou povinným převodu bere se za základ pro vyměření dárky doba držení od převodu osvobozeného a jako hodnota nabývající hodnota v době tohoto převodu.

V případech § 4. zákona hledí se naproti tomu při nejblížešším dárkou povinným zřízení na převod předcházející (který dárkou nebyl ořízen) tak, jak by se vůbec nebyl stal; doba držení a přírost hodnoty počítají se tedy od nabytí dřívějším majitelem (při sdělených dědici tedy od nabytí zůstavitelem).

Strany, které se ve své prospěch domáhají uznání některého přechodu dárkou osvobodovacího podle § 2. nebo 3. zákona nebo zvláštního z výjimečných případů podle § 4. zákona, mají prokázat, že tu jsou zákonné předpoklady.

Článek 3.

(K § 2. zákona.)

Osobní osvobození zcizitelů v § 2. zákona jmenovaných způsobuje, že osoby, jmenované v bodech 1. až 7., jsou úplně zproštěny nejen jako zcizitelé platební povinností (§ 13. zákona), nýbrž i jako nabyvatelé nemovitosti nebo podílů na nemovitostech ručení za dárku (§ 15. zákona).

Článek 4.

(K § 3. zákona.)

Je-li dle ustanovení § 2., čis. 2. zákona předepsati dárku z přičtu hodnoty z převodu na základě nucené dražby, jest vyměření dárky předsevzati dle všeobecných zásad. Nebudíž však předepsána kvota dárky převyšující výměšek, který placením povinnému při rozdělení nejvyššího podílu zůstane. Při převodu nemovitosti, která jest ve spolevnáctví z částí dárkou povinných, z části dle § 2. zákona osvobozených osob, jest dárku dle všeobecných předpisů vypočítati, avšak předepsati jen oněmi kvotami, které připadají na podíl zcizovatelů dárkou povinných.

Článek 5.

(K § 4. zákona.)

Převody nemovitosti nebo podílů na nemovitostech nezáplatnými prvými jednáními mezi živými (§ 4. zákona) nejsou dárce podrobeny.

Za nezáplatný převod ve smyslu zákona nelze považovati, když ve spojení s ním nebo za přičinou jeho obdržel zcizitel vůbec nějaké voljenné plnění. Směřané

úplatných a neúplatných právach jednání sňkou jako první důvod osvobození od dárky nezná. Zvláště plyne z § 10. zákona, že převod na úplatu, která nedsahuje hodnoty předmětu, nemá snad za následek, že by rozdíl hodnoty byl od dárky osvobozen, ačkoliv naopak, že v takových případech jest vztít za základ výpočtu přirostu hodnoty vyšetřovací obecnou hodnotu v době zřízení.

Převody nemovitostí pozůstalostních na dědice, odkazovníky a ty, kteří mají právo na díl povinený, vzájemným vypořádáním se (dohoda dědičná, narovenání atd.) na projednatelní pozůstalosti, t. j. před odvoláním pozůstalosti (§ 819. ob. zák. obč.), nejsou předmětem dárky.

Dávce nejsou podrobeny úplatné převody mezi pěstky a potomky a mezi manžely.

„Pěstky“ rozumí jest bez rozdílu stejně všechny příbuzné v linii vzestupné a „potomky“ všechny příbuzné v linii sestupné (§ 42. ob. zák. obč.). Mezi příbuznými manželským a romančelským nezná zákon rozdíl a státním důvodu nejsou dávce podrobeny také převody mezi pěstky a romančelskými potomky.

Výhody patříají dále jest (pod bodem 4. až 6. § 4. zákona uvedená) úplatné převody učiněny na podmínku v zákoně stanovených. Předpokládá bod 4. a 5. jest straně prokazatelným předložením rozhodnutí úřadu finančního, předpokládá bod 6. předložením potvrzení úřadu státního.

II. Oddíl.

Vyměřovací základ. Výměra dárky.

Článek 6.

(K §§ 5. až 11. zákona.)

Dávka stihá přirost hodnoty, t. j. rozdíl mezi hodnotou nabývací a zizovací (§ 5. zákona).

Hodnotou nabývací jest zřetelně cena nabývací, pokud lze ji zjistiti a pokud není odůvodněně poskytována, zda zřetelně cena odpovídá obecné hodnotě nemovitosti v době nabytí. Při zjišťování ceny nabývací a zizovací jest počítáno nejen to, co v penězích, ačkoliv i to, co v jiné formě bylo poskytnuto (ocištěním vyhrazené utíky, nabývacím převzatá břemena, tedy při pološkách knižovních, není-li v listině o nich nějaké stanoveno, všechny položky knižovní, vedlejší plnění atd.). Jako k vedlejšímu plnění, jest jest započítati, hledí se ke každému plnění hodnoty přirostá, jest má nastati za přirostu převodu, a tedy i k dávce z přirostu hodnoty nemá, byla-li snad k placení převzata.

K nabývací ceně připočítají se, jsou-li ta, náklady v § 9. zákona uvedené. Naproti tomu se hodnota příslušenství nemovitosti (§ 296. ob. zák. obč.) ani při zjišťování hodnoty nabývací, ani při zjišťování ceny zcizovací vůbec nepřipočítá.

Na místo ceny nabývací, pokud se týče zcizovací, nastoupí obecná hodnota nemovitosti (§ 203. ob. zák. obč.) v době nabýti, pokud se týče zcizení vystřídání úřadem vyměrovacím:

1. nelze-li náležitě ocenit nabývací, pokud se týče zcizovací bezpečně zjistiti;

2. jsou-li pochybnosti o tom, odpovídá-li zjištěná cena obecné hodnotě nemovitosti v rozhodné době (nabýti zcizení). Podle toho bude třeba zvláště v případech, ve kterých jest polepsení, ze strany obecné ceny učinily nezpřísněná sdělení nebo viny za základ ceny vyměřené — bez úmysl právních náhodků nastoupených v §§ 23. a 24. zákona — vzíti za základ výpočtu přirosta hodnoty obecnou hodnotu;

3. nelze-li při komplexu nemovitosti určití částí přirosta hodnoty, připadající na jednotlivé podíly, ve smyslu § 11., odst. 1. a 2., zákona podle plošné výměry;

4. má-li se při prvotní převodu, k němuž dojde po počátku platnosti tohoto zákona, vzít ve smyslu § 8. zákona za nabývací hodnotu hodnota dne 1. ledna 1904, a když zcizovatel nežádá, aby vzata byla za základ prokázaná výše nabývací cena, kterou sám před touto dobou platil.

Není-li tu přijatelných cen, stanoví se hodnota ve smyslu § 18. zákona podle toho, co vyměrovací úřad za hodnotu považuje, nebo soudním odhadem.

Článek 3.

(K § 7. zákona.)

Od přirosta hodnoty, zjištěného dle ustanovení předchozího článku 3. jest především odečten úbytek hodnoty, pokud jej dle zvláštních ustanovení § 7. zákona odečtení lze.

Pro výpočet takového úbytku hodnoty platí tytéž zásady jako pro zjištění přirosta hodnoty; dle toho je započítátný úbytek hodnoty vyčtení s ohledem na rozhodovací pravidla § 11. zákona srovnáním cen nabývacích a zcizovacích a s ohledem na připočty povolené § 9. zákona; za místě cen nabývacích a zcizovacích jest za podmínek zákona započítáni ceny obecné. Na utrpěný úbytek hodnoty lze vzít úřad pouze jednorázte; může-li při částečném zcizení jen část dříve utrpěného úbytku hodnoty býti započítána, může při pozdějším částečném zcizení býti započítána pouze část, na kterou dosud nebyl vzat úřad.

Podrobný výpočet, na základě kterého vyměřující úřad při vyměřování dávky z přirosta hodnoty bez zřetel na úbytek hodnoty jako na položku odčítací, buďž platěbnou (zároční) rozbora připojen a tvoří jeho součást.

Nabyl-li, na úbytek hodnoty zřetel, nebo byl-li vypočítán jinak, než strana udala, může býti tato okolnost natkárna jediné zároček se stímatelem proti vyměření dávky z přirosta hodnoty z číselného určení, a náhod takový přirost vylučá.

Článek 8.

(K §§ 12. a 13. zákona.)

Přirost hodnoty vypočtený podle ustanovení článku 6, jest po zřícení 10%, nabývací hodnoty vůči základu pro vypočítání dávky.

Výměra dávky řídí se podle výše přirosta hodnoty a podle doby držení. Výměra odstupňována podle procenti stanovena jest v § 13. zákona.

Aby se předložilo přirostům, které by mohly povstati tím, že stupeň hodnoty rozdílný pro procentní sazbu dávky byl překročen jen o malý obnos, jest rozhodeno, že po zřícení dávky z přirosta hodnoty podle vyššího stupně nemá dávkou povinnému z přirosta hodnoty (bez zřícení 10%, dávky naznačené v § 12.) nikdy býti méně, než by bylo z přirosta hodnoty, který by nepřekročil nejvyšší obnos pro nejnižší nižší stupeň ještě přípustný.

Článek na příklad nabývací hodnota 10.000 K, zřícením cena 15.020 K, přirost hodnoty 5020 K, dávkou podrobný přirost hodnoty tedy 4020 K (15.020 K bez 10.000 K bez [10%, z 10.000 K] = 1000 K), měla by se dávka násobkem zvýšení hodnoty nad 50%, hodnoty nabývací normálně vyměřiti 7%, t. j. obnosem 361 K 80 h. Dávkou povinnému bylo by při takovém vyměření z přirosta hodnoty (5020 K bez 361 K 80 h) 4658 K 20 h. Kdyby však přirost hodnoty místo 5020 K činil jen 5000 K, t. j. 50%, ceny nabývací (10.000 K), tedy nejvyšší obnos nejnižší nižšího stupně dávky, bylo by dávkou vyměřiti jen 8%, z 5000 K po zřícení 10%, ceny nabývací 10.000 K, tedy ze 4000 K, t. j. obnosem 320 K; z přirosta byl by tedy po zřícení dávky obnos 4680 K. Podle § 13, odst. 3, zákona nemá tedy, i když přirost při nabývací ceně 10.000 K činí 5020 K, po zřícení dávky býti méně, nežli kdyby přirost činil 5000 K. V tomto případě bylo by tedy dávkou vyměřiti obnosem 5020 K — 4680 K, t. j. 340 K; jinými slovy, k dávkou vypočtené podle nejvyššího obnosu nejnižší nižšího stupně obnosem 320 K přičítati jest obnos, o který přirost hodnoty tento nejvyšší obnos převyšuje, tedy v tomto případě obnos 20 K.

III. Oddíl

Kdo dávkou platí a kdo za ni ručí.

Článek 9.

(K § 15. zákona.)

Dávku z přírosta hodnoty jest předepsati zcizitelé (pokud se týče několika zcizitelů rukou nerozdílnou) a jim zaplatiti. Nabyvatel ručí s výjimkou, plynoucí z § 15, odst. 2. a § 8, bod 2, zákona za dávku, avšak jen při její nedobytosti u zcizitele. Podle solidárního platební povinnosti několika zcizitelů (§ 15, odst. 1, zákona) ručí několik nabyvatelů rukou nerozdílnou. Nabyvatel dává jest zákonem (§ 15.) možnost, zádati za vyměření svého ručení ještě před úředním stanovením ohnosa dávky a tím se chrániti před pohledávkami dále jdoucími, zvláště i v případě dodatečných vyměření.

Nabyvatel může totiž po přívoplatném provedení převodu od vyměřovacího úřadu žádati, aby mu oznámen byl ohnos dávky, nad který jeho ručení nemá býti úřadem vyměřovacím nikdy záloženo; je-li tato žádost doložena doklady potřebnými pro předložení zjištění ohnosa dávky, má ji vyměřovací úřad vyhověti nejdříve do 4 neděl po tom, kdy došla, jinak ve stejné lhůtě, kterou jest počítati od toho dne, kdy tyto podmínky došly.

Vyměřovací úřad má dávku z přírosta hodnoty zciziteli bez prodlužení vyměřiti a od něho vybrati, aby na podpůrné ručení nabyvatelů za dávku podle možnosti nemusilo dojíti.

IV. Oddíl

O řízení ukládacím a užití dávky.

Článek 10.

(K § 16. zákona.)

Úřad vyměřovací

Dávku z přírosta hodnoty vyměřuje zemský výběrčí úřad v Brně, podřízený zemskému výboru, pokud se týče, přenesen-li zemský výbor ve smyslu § 16. zákona vyměřování dávky z přírosta hodnoty na některou obec, tato obec ve svém území.

Zemský výbor jest oprávněn, vyměřování dávky, které ve smyslu § 16. zákona obci bylo přeneseno, zase sám převzati. Přenesení vyměřování obcí, jakž i odvolání takového zařízení zemským výborem, buditi vždy v zákonech a nařízeních zemských pro Moravu a Slezsko uvatějná.

Článek 11.

(K § 17. a 18. zákona.)

Povinnost podání oznámení a vysvětlení.

Každý, kdo jest podle § 15. zákona povinen dávkou plátna, jakob i každý zcizitel v případech § 14. (mimořádné převody) a § 3., bod 1., zákona (obvyklé převody pro malý přístav hodnoty) má učiniti o převodu do 14 dní ode dne po uzavření přechůtu jednání poštaje, je-li však poslední den lhůty neděle nebo všeobecný svátek, nejpozději následujícího dne všedního, oznámení úřadu vyměřovacímu a na vysvětlení vyměřujícího úřadu ve lhůtě tímto stanovené, nejméně 14denní, přiznání k dávce z přístavu hodnoty předložiti.

Oznámení a oznámením, které se může státi písemné neb protokolární a které se má podati osobou předložiteli příměřovacího úřadu, jest ve příčině této bude vydán zemským výběrčím úřadem, v kterémžž se poprvé na osobě všechny okolnosti pro vyměření podstatné, jest předložiti listiny, o naz. tu jde, v prorpise neb ověřeném opise.

Vyvínil k předložení přiznání k dávce z přístavu hodnoty musí obsahovati výslovnou pobídku, že na okolnosti staré přiznání, v něm neuvedené, nebude brán stětel a že vyměřující úřad, nebude-li přiznání k dávce z přístavu hodnoty předloženo ve vyměřené lhůtě, vyměření dávky provede z moci úřední.

Kromě osob jmenovaných mají ve stejné lhůtě společnosti uvedené v § 1., odst. 3., zákona učiniti vyměřovacímu úřadu oznámení o změnách v osobách a v poměru podílů společníků.

Ohledně přechůtů jednání, podléhajících dle § 31., odst. 2., zákona dávce, která uzavřena byla dle před přivolením zákona, avšak po 28. únoru 1914, platí předchozí předpis, a tím ustanovením, že lhůta stanoví se na 60 dní ode dne vyhlášení prováděcího nařízení.

K žádosti úřadu vyměřovacího mají nejen osoby jmenované, nýbrž i nabyvatelé dotčených nemovitostí podati v přiměřené lhůtě vysvětlení o určitých, pro uložení dávky závazných skutečnostech.

Úzorce pro přiznání k dávce z přístavu hodnoty budou vydány zemským výběrčím úřadem.

Shora naznačená oznámení, přiznání k dávce z přístavu hodnoty, podání obsahující daná vysvětlení a protokoly jejich místa zastupující, jsou podle saz. pol. 44, lit. g), zákona ze dne 13. prosince 1903, t. z. čl. 89, kolku prosty. Rovněž opisy a ověřený listin, jichž jest pro vyměření dávky z přístavu hodnoty třeba,

jsou podle saz. par. 102, lit. d), pokud se týče 117, lit. se), sňkna se dne 9. února 1860, t. z. čís. 20, pod výmínkou kolikovní povinnosti prosty předpokládaje, že podle předpisu bodu 5. předběžných přípoček k sazbě tohoto zákona na tom místě, za němž bývá známka koliková, udán jest účel listiny a osoba, jíž k účelu tomu má sloužit.

Článek 12.

(K § 19. zákona.)

Doručení vyměření dávky.

Vyměření dávky z přirosta hodnoty jest oznámení tomu, kdo jest povinen ji platit (zadávčí), bez odkladu po doji pomůckou vyměrovacích platebních rozkazem, pokud se týče při nedobytnosti dávky u něho tomu, kdo se tu ručí, platebním rozkazem záručním.

Vyzvání, výměry a rozhodnutí, která podle zákona se vydávají, zejména však platební rozkazy, budou doručovány buďto bezprostředně osobně úřadu vyměrovacího nebo představenstvům obecním nebo počtou.

Doručení státi se má buďto de vlastních rukou adresátových nebo zmocněnců jeho na stvrzenku.

Nebýli advokát nebo notář, kterému jako plnomocníka má býti doručeno, ve své kanceláři zastaven, může doručení býti provedeno doručením každému tam přítomnému zřizenci neb služovi advokáta neb notáře, pokud je doručující orgán zná.

Těmito ustanoveními nezrušují se zvláštní zákonná nařízení, která se vztahují na provedení doručení de vlastních rukou.

Jestliže by osoba, které platné může býti doručeno, odeptala přijmouti spis doručovanýho, buďto spíše zanechán na místě doručení. Toto zanechání má účinek doručovací.

Dávkou povinným, jichž bydlitě a pobyt jsou nezdrány, jakot i adresátům, kterým by doručovaný spis ani počtou, ani slepeč při dvou pokusech doručovacích jiným způsobem nemohl býti doručen, buďto zanechán u starosty oné obce, v něž dávkou povinná státní nemovitost leží, rozprostřá-li však jednotně převedený komplex nemovitostí v několika obcích, u každého z těchto starostů na jeho stvrzenku; tyto uložení buďto od něho vyhlášeno způsobem v místě obvyklým s tím vyzváním, že adresáti, aby spis obdrželi, mají se ohlížeti u obecního starosty.

Doručení pokládá se za vykonané, když od tohoto vyhlášení prošly 4 neděle. Dokáže-li se však, že spis adresátovi bez jeho zavinění skutečně byl doručen

teprve v době pozdější, pokládá se doručení za právoplatně vykonané teprve v době tomto, nabídnou měrou však později nežli 6 měsíců po vyhlášení.

Doručení, která mají býti vykonána mimo rakousko-uherské mocnářství, mohou se státi listy doporučenými. Doručení pokládá se za vykonané, jakmile po dni, kterého list byl poslán odevzdán, uplynula dvojnásobná doba pravidelné dopravy poštovní.

K listu doporučeném na adresáta v cizině jest, pokud to podle poštovních předpisů možno, připojiti recepta zpáteční.

Jestliže dárkou povinný, kteří byli mimo království a země zastoupené na radě národné, přes učiněné výzvy opomněli státní zmocněnce tuzemského, tedy dají jim doručování buďto konána skrze starosta obecního způsobem shora zmíněným.

Článek 13.

(K § 20. zákona.)

• O opravných prostředcích.

Proti platebnímu (obručnému platebnímu) rozkazu má strana právo stížnosti.

Stížnost podati jest ve lhůtě 30 dní, počítaje ode dne následujícího po doručení, u úřadu, který předpis v odpor vzatý vydal. Je-li poslední den lhůty neděle nebo všeobecní svátek, končí lhůta následujícího dne všedního. Stížnosti plati zároveň podanou, byla-li v 30denní lhůtě odevzdána doporučeně na poštu.

Stížnost nemá účinka odkladního a nezastavuje také provedení nuceného vymáhání.

Právo státní, státní v řízení opravném provedení soudního odhady, omezeno jest na ony případy, kdy nahrané vyrovnání nestalo se již na základě soudního odhady. Naproti tomu nepřekážá okolnost, že první vyměření stalo se z moci úřední pro opožděné nebo opomenuté předložení příkazů k dárce z přirosta hodnoty na základě pomůcek, které vyrovnávající úřad měl (§ 18, odst. 3, zákona), právo strany, aby v řízení opravném žádala provedení soudního odhady.

Článek 14.

(K § 21. zákona.)

• O placení

Dávka jest zaplácena u mrazské zemské pokladny v Erně, pokud se týče v případech § 16., odst. 2, zákona u příslušné obecní pokladny do 14 dnů,

oše dne po doručení rozkazu platebního (platebního záručního) počítaje, a je-li poslední den lhůty neděle nebo všeobecný svátek, naposledy následujícího dne úředního.

Byla-li dávka zaplácena poštovní poukázkou nebo poštovní spořitelnou, platí za den placení den složení u poštovního úřadu, pokud se týče (případe-li se k dobru v řízení odúčtovacím) den přípisání u poštovní spořitelny.

Nabytí dávky v zákonné lhůtě zaplácena, vybírá se 5%, ročních úroků z procent, počítaje ode dne splatnosti.

Článek 13.

(K § 22. zákona.)

O vrácení dávky.

Dávku již zaplácenou, o níž bylo v rozhodnutí o státnosti uzneseno, že byla bezpříčinně vyměřena, vrácí vyměřovací úřad z moci úřední. Napřívem vybraný obnos jest vrácen straně z 5%, ročními náhradními úroky, po případě i z úroky z procent, jestliže je strana snad platila. Úroky náhradní platiti jest jen tehdy, když vyměření dávky bylo změněno nebo zrušeno na základě důvodů státnosti, nikoliv však v oněch případech, ve kterých vyměření dávky změněno neb zrušeno bylo síce za přičinou podání státnosti, avšak z důvodů státnosti anebo proto nikoliv proto, že se snad státnosti vyhýbalo.

Náhradní úroky jsou ode dne zaplacení, jest se napřívem stalo (článek 14.), a končí dnem, kterého vypočtení o vrácení bylo straně doručeno.

Není-li tento den doručení v době, kdy se za vrácení žádá, ještě úředně znám a stranou také prokázán, jest zaplácení náhradní úroky pozatím až do dne, kdy poukaz doběhne pokladnu.

Z obnosů, o které (vínou strany) omylem více bylo zapláceno, dále z obnosů dobrovolně placených, jakž i z obnosů, jež byly k vrácení poukázány na pouhou žádost strany nebo bez žádosti z moci úřední, pak z úroků z procent se náhradní úroky nepočítají.

Zruš-li se změna dření přívoplatného soudním rozhodnutím pro neplatnost anebo upustí-li se od ně do 3 měsíců po uzavření smlouvy, nebudí dávka z přirosta hodnoty vybírána, vybraná pak z moci úřední vrácena. Na úroky náhradní nemá strana v tomto případě nárok.

Článek 16.

(K § 23. zákona.)

O zrušení dárky.

Doplně-li ke zrušení dárky (§ 23. zákona), jest toto zrušení straně předepsané v platebním rozkase o dárce. Dokáže-li strana okolností, jest změnena podle § 23., odst. 2., zákona zrušení dárky, během státní vyměrovacího, t. j. před vydáním rozkazu platebního, buď v platebním rozkase uvedeno, pokud bylo k dárce strany přikázáno.

Číslo se strana tím, že se od ní žádá přání nebo změnena zrušení dárky, státní, může být platební rozkaz v odpor opravnými prostředky (§ 20. zákona), po případě dotazující okolnosti v § 23., odst. 2., zákona uvedené, nebo žádá u vyměrovacího úřadu za úplné promítnutí nebo změny zrušení.

Zemská výběr jen přísluší — i v případech § 18., odst. 2., zákona — právo z důvodů občanských zrušení snížit nebo úplně promítnouti.

Rušení nabývá také nevztahuje se na zrušení dárky (§ 23., odst. 3., zákona).

Článek 17.

(K § 24. a 27., poslední odstavce, zákona.)

O řízení trestním a užití pokut.

O trestním řízení podle § 24. zákona prováděném platí ministeriální nařízení ze dne 3. dubna 1885, v. z. čís. 61.

Pokuty přinášejí do chudinského fondu celé obce, v níž leží pozemek, který jest prodáván dárky. Jde-li však o komplexy nemovitostí, které leží v několika obcích v zemi Moravské, rozdělí se pokuty na jednotlivé chudinské fondy stejným způsobem, jak jest to předepsáno pro užití výnosů dárky a zrušení dárky.

Článek 18.

(K § 25. zákona.)

O nuceném vymáhání.

Nabývá-li dárka v den splatnosti zaplácena, buď vymáhána způsobem donucovacím. Vymáhání a případně nájmutí dárky jest záležitostí úřadu vyměrovacího.

Vymáhání děje se podle § 3. císařského nařízení ze dne 20. dubna 1854, č. z. čis. 96, nebo soudně. Berní úřady nemají tedy v němž exekučním spolupůsobiti.

Článek 19.

(K § 26. zákona.)

O promlčení

Právo vymáhati dávku z přirůstu hodnoty a určitého převodu promlčuje se v 3 letech. Promlčení počíná uplynutím správního roku, v němž strana veš povinnosti oznámí, pokud se tyto poslední základy pro vymáhání dosti učinila. Nebyla-li dávka vůbec nebo z části vyměřena z té příčiny, že strana povinnost svou zanedbala, jde shora uvedená lhůta promlčení teprve od uplynutí správního roku, ve kterém byl vyměřovací úřad s to, aby dávku vyměřil.

Minulo-li však, než vyměřovací úřad byl s to, aby dávku vyměřil, 30 let od uplynutí roku správního, v němž povinnost dávky vznikla, tedy se nemůže již právo vyměřovacího utíli.

Právo vyměřovací to, od pro nespěšné vyměření dávky bylo málo předepsáno, promlčuje se ve 3 letech od uplynutí roku správního, v němž dávka původně vyměřená měla se zaplatiti.

Promlčení práva vyměřovacího se přerušuje, když se za příčinou vyměření předsevzeme a straně oznámí úřední jednání. Od uplynutí roku správního, v němž bylo konáno poslední úřední jednání toho způsobu, počíná se nová lhůta promlčení.

Právo vymáhati proší dávky z přirůstu hodnoty promlčuje se v 6 letech od uplynutí roku správního, v kterém se dávka stala splatnou.

Promlčení dávek proších přerušuje se doručením výzvy poplatníka, aby dávku zaplatil, s uvedením exekuce nebo povolením lhůty k placení.

Od uplynutí roku správního, v kterém bylo poslední výzvy, že má strana placiti, doručeno, poslední krok exekuční vykonán a v němž došla poslední lhůta k placení, počíná se nová lhůta promlčení.

Pro vyřčení dávky stanovené v § 28. zákona platí též ustanovení o promlčení jako pro dávku samu.

Článek 20.

(K § 27. zákona.)

O uziti výnosu.

Rozdělení výnosu dávky starší se podle ustanovení § 27. zákona.

Je-li o komplex nemovitostí, prostírajících se v několika obcích, buďž podíl obcím připadající rozdělen jako dle § 11. zákona v poměru plošné výměry

nenovitosti v jejich obvodu ležících, při neustálé jakosti korpusem v poměru smlouvaci ceny těchto částí. Stejným způsobem mají provedena rozdělení v případech vyměření uvedených v § 1, odst. 3, zákona, je-li společnost držitelkou nemovitosti v několika obcích.

Článek 11.

(K § 29. zákona.)

Statistické výkony, stanovené v § 29. zákona, jsou vykonávány podle příloženého vzoru.

Článek 12.

Toto nařízení nabude platnosti dnem vyhlášení.

C. k. sekretářství:

Dr. Oktavian Regner svobodný pan Bleybein v. s.

Přiznání k dávce z přirostu hodnoty.

Podle § 17. m. a. v. zákona ze dne 24. prosince 1914, č. 18 z. z. ex 1915, kterým zavádí se zemská a obecní dávka z přirostu hodnoty nemovitosti, a čl. 11. vykonávacího nařízení ze dne 24. února 1915, č. 20 z. z., k tomuto zákonu vydávaného, podávám tímto o přirostu nemovitosti _____ tuto dále označen _____ na _____, provedené

smlouvou ze dne _____ 19____, přiznání k dávce z přirostu hodnoty, odpovídá na následující otázky takto:

Označení nemovitosti, čísel nemovitosti.

Soudní okres	Číslo vlistky kolářské (zemských desek)	Místní obec	Číslo parcely d. a. m.	Výměra			Označení: kultura, druh budovy atd.
				la	a	m ²	

A. Nabyvací cena.

1. Kdy a na základě jakého právního jednání nabyli jste nemovitostí Vy nebo v případě § 4. zákona Vasi předchůdkové (rodice, prarodiče, manžel, zůstavitel)?

2. Jaká cena byla při tom ujednání?

Příslušné listiny buďtež dle možnosti přiloženy. V ceně obsažená nebo mimo ni obsažená vedlejší plnění jest dle druhu, doby a hodnoty uvedena.

3. Obsahuje pod 2. uvedená cena nabyvací smlouvy jakéhokoliv druhu (příslušenství, fundus instructus a volně ocenitelné movitosti) a kolik činí jejich hodnota?

4. Kolik činila obecná hodnota nemovitosti.

- a) v době nabytí, nebyla-li za ní ujednána cena nebo vztahovalo-li se nabytí na komplex nemovitostí;
- b) 1. ledna 1904, stali se převod před touto dobou?

Údaje hodnot jest dočtení cenami a hodnotami (kupní cenou jiných nemovitostí, hodnotou výpověi a úrovním zjištěním hodnoty) porovnávání.

B. Získovací cena.

1. Kolik činí nynější cena získovací?

V ceně obsažená nebo mimo ni ujednáná vedlejší plnění buďtež dle druhu, doby a hodnoty uvedena.

2. Obsahuje pod 1. udaná sciizovací cena svršky jakéhokoliv druhu (přistavenosti, fundus instructus a volně sciizitelné movitosti) a kolik činí jejich hodnota?

3. Kdo jest povinen zaplatiti dávka a přivata hodnota za tento převod nemovitosti?

4. Čím odvodňujete nastalé snížení hodnoty nemovitosti — parcely proti ceně nabývací — hodnotě nabývací?

C. Vypočítatelné náklady sciizitele nebo jeho právního předchůdce (§ 9 zákona).

1. Jsou v době sciizení na nemovitosti stavby, novostavby nebo jiné zvláštní zlepšení, které jste k trvalému zvýšení hodnoty V_2 nebo Vaší první předchůdcové v době sciizení (od 1. ledna 1904) provedli?

2. Kolik činil náklad na tyto stavby a zlepšení?

Za každou stavbu a každé jiné zlepšení budete udán obnos nákladů a doba, v níž byly provedeny, při čemž jest doklady pokud možno uvést.

(Započítati nelze:

- a) na přestavbu budov vynaložené obnosy z pojistění, stály-li přestavěné budovy již při nabytí sciizitelem nebo právním předchůdcem;

- b) náklady na pravidelné udržování
budov a na pravidelné hospo-
dářství;
c) náklady na nákup nemovitosti (jak-
éhokoliv druhu.)

3. Ochtěl jste Vy nebo Váš
příbuzný předchůdce po nabytí (od 1. ledna
1964) na veřejné sídlo nebo náměstí
a přírodněho komplexu, k němuž náleží
sociální nemovitost — parcela — bezplatně
pomocí a v jaké výměře?

Ujistěte tímto, že jsou tyto údaje učeril dle nejlepšího vědomí a svědomí.

V _____, dne _____ 19____

Podpis

Přiznání k dávce z přírostu hodnoty.

Podle § 17. moravského zemského zákona ze dne 26. prosince 1914, č. 18 z. z. ex 1913, a čl. 11. vykonávacího nařízení ze dne 24. února 1915, č. 20 z. z., k tomuto zákonu vydaného, podávám tímto v převodu společenského podílu dle označeného, provedeném smlouvou ze dne _____ 19____ přiznání k dávce z přírostu hodnoty, odpovídaje na tyto otázky:

1. Jméno, stav a bydliště:

a) smlouvatele _____

b) nabývatele _____

2. Předmět převodu: _____

3. Den nabytí společenského podílu, vstupu do společnosti atd.: _____

4. Kursovní cena neb' hodnota společenského podílu v době jeho nabytí nebo při vstupu do společnosti atd.: _____

5. Hodnota veškerého jmění a nemovitostí, jejichž vlastníkem byla společnost v době nabytí společenského podílu, vstupu do společnosti atd.: _____

6. Den seizení společenského podílu, vystoupení ze společnosti atd.: _____

7. Kursovní cena nebo hodnota společenského podílu v den sezení společenského podílu, vystoupení ze společnosti s.r.l.:

8. Hodnota veškerého jmění a nemovitostí, jichž vlastníkem byla společnost v době sezení společenského podílu, vystoupení ze společnosti s.r.l.:

9. Běhali seznávat náklady nabytí nebo sezení a jaké?

10. Nastalo mezi dnem nabytí společenského podílu nebo vstupu do společnosti a dnem sezení společenského podílu nebo vystoupení ze společnosti snížení nebo zvýšení jmenovité hodnoty společenského podílu a jakým způsobem?

Ujistuji, že jsem tyto údaje učinil dle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

V _____ dne _____ 19__

Podpis

Příkladem rejstřík, položka 19 .

(Při všech položkách buďte tato rejstříková položka uvedena.)

Platební rozkaz.

Panu _____

k rukám _____

v _____

Na základě § _____ moravského zemského zákona ze dne 26. prosince 1914, čís. 18 z. z. ex 1915, kterým zavádí se zemská a obecní dávka z přirůstu hodnoty nemovitostí, a čl. _____ vykonávacího předpisu ze dne 24. února 1915, čís. 20 z. z., k tomuto zákonu vydaného jele povinen jakožto dávkou povinný ziskitel zaplatit z přerodu vlastnictví (_____ částí) (Věst _____) nemovitost čís. vlož. _____ (zemských desk) (katastrální obce _____, soudní okres _____) na _____ provedené kupní (společenskou) smlouvou ze dne _____ dávku z přirůstu hodnoty podle tohoto výpočtu:

1. (Někdejší nabývací cena) Podle Vastich údajů, Podle úředního ocenění hodnoty, Soudním odhadem zjištěná nabývací hodnota _____

_____ Kč _____ h

Sazba . . . _____ Kč _____ h

První část K . . . h

3. Podle § 9. zákona se připočítává:

a) K . . . h

b) K . . . h

c) K . . . h

d) K . . . h

tedy K . . . h

celkem K . . . h

3. (Zaizovací cena) (Podle Vašich údajů, podle
obdobného cenového hodnoty, zejména odhadem zjištěná
zaizovací hodnota) K . . . h

4. Podíl (§ 11. zákona)

K . . . h

Výšetřený příděl hodnoty

K . . . h

5. 10% z kritika z nabývací hodnoty K . . . h

Dávce podrobený příděl hodnoty K . . . h

6. Z tohoto obnosu jest se zvládnem na pro-
centní vyřčení nabývací hodnoty zaplatiti procentní
dávku v obnosu K . . . h

7. Tento obnos dávky snižuje se při prokázání
dobré držení občanství roků o procent, t. j. o K . . . h

8. Dávka, kterou jest zaplatiti K . . . h

9. (Pro opominuté oznámení) (Pro nesprávný údaj)
jakžto vyřčení procentní z obnosu K . . . h,
tedy K . . . h

celkem K . . . h

slavy korun haléřů.

Tento účinek jest Vám (bez újmy počva postihu na _____
 _____, rukou nerozdělnou s Vámi dárku platiti povin _____) do
 14 dnů, počítaje dnem po doručení tohoto platebního rozkazu, u _____
 _____ v _____ zaplatiti, jinak bude i s 6%ními
 úroky z prodlení po uplynutí této lhůty na Vaše útraty neprodleně exekučně
 vymáhán. (Platiti lze příloženou složenkou c. k. postovním úřadem spořitelním
 a platí jak stvrzeníka Vám vrácená za potvrzení placení.)

Proti tomuto platebnímu rozkazu lze podat ve lhůtě 30ti dnů, počítaje
 ode dne jeho doručení, sítěnost k moravskému zemskému výboru u

v _____

_____, dne _____ 19____

Příloha rejstřík, položka _____ 19____

(Tento listovník tvoří tuto rejstříkovou položku zvlášť.)

Platební rozkaz záručný.

Paro

k rakám _____

v _____

Na základě §§ _____ moravského zemského zákona ze dne 26. prosince 1914, čl. 18 z. z. ex 1915, kterým zavádí se zemská a obecní dávka z přístupu hodnoty nemovitosti, a čl. _____ vykonávacího předpisu ze dne 24. února 1915, čl. 20 z. z., k tomuto zákonu vydaného jsou povinen jednáti račiti nabyvatel dle § 15. zákona zaplatiti z převodu vlastnictví (_____ částí) (Vid _____) nemovitost _____, čl. viz _____ (zemských desk) (katastrální obec _____, soudní okres _____), na _____ (Vid provedeního kupní (společensko) smlouvy ze dne _____ dávka z přístupu hodnoty, která byla původně předepsána zvlášť, avšak na něm ani nuceným vykázaním nemohla býti dobyta, podle tohoto výpočtu:

1. (Někdejší nabyvací cena) (Podle údajů zcizovatele, podle úředního ocenění hodnoty, soudním odhadem zjištěná nabyvací hodnota) _____

_____ K _____ h

Snímek . . . K _____ h

První část . . . K . . . h

2. Podle § 9. zákona se připočítává:

a) _____ K . . . h

b) _____ K . . . h

c) _____ K . . . h

d) _____ K . . . h

tedy . . . K . . . h

celkem . . . K . . . h

3. (Získovací cena) (Podle údajů získavatele, podle úředního ocenění hodnoty, soudním odhadem zjištěná získovací hodnota) K . . . h

4. Podílý (§ 11. zákona) _____

K . . . h

Vyšetřený přírůstek hodnoty . . . K . . . h

5. 10%ní srážka z nabývací hodnoty K . . . h

Daně podrobený přírůstek hodnoty . . . K . . . h

6. Z tohoto obnosu jest se zvláštěm na _____ procentní zvýšení nabývací hodnoty zaplatiti _____ procentní částka v obnosu K . . . h

7. Tento obnos částky saháje se při prokázání době držení občestvími _____ roků o _____ procenti, t. j. o K . . . h
slovy _____ korun _____ haléřů.

Je-li obnos tento převyšuje Vám na Vaši žádost omezený obnos částky _____ K . . . h, slovy _____ korun _____ haléřů, požaduje se od Vás dle § 15, odstavce 2, zákona jen tento podíl uvedený obnos.

Tento účinek jest Vám (bez úhrny práva postihu na _____
 rukou nezodpovědnou a Vám účinku platiti povinn.) do
 14ti dnů, počtaje dnem po doručení platěbního rozkazu u _____

v _____ zaplatiti,
 jinak bude i s 5% mírně úroky a prodlení po uplynutí této lhůty na Vaše útraty
 neprodělně exekučně vymáhán. (Platiti lze přilepenou složenkou o. k. poštovním
 úřadem sporišním a platiti jak stvrzenka Vám vrácení za potvrzení placení.)

Proti tomuto platěbnímu rozkazu lze podati ve lhůtě 30 dnů počtaje
 ode dne jeho doručení stížnost k moravskému zemskému výboru u _____

v _____.

Stížnost nemá však na právození ke splacení účinku odkladacího.

V _____, dne _____ 19____

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Číslo X. IV. — Vydána a rozestána dne 29. března 1915.

obsahuje (čís. 21, 22 a 23.) 21. Nařízení, týkající se zavedení úředních výkazních listův o spotřebě chleba a mouky. — 22. Nařízení, jímž se zrušuje výzva družstva pečiva. — 23. Vyhlášení o užívání, barvě a stříhání výjev a obháňování barvenými výjevy.

81.

Nařízení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 28. března 1915,

týkající se zavedení úředních výkazních listův o spotřebě chleba
a mouky.

Na základě §§ 4. a 6. nařízení společného ministerstva ze dne 26. března 1915, t. z. čís. 78, nařizuje se toto:

§ 1.

Od 11. dubna 1915 mají se v obcích Brno, Olomouci, Jihlavě, Kroměříži, Uh. Hradišti, Znojme, Hustopešech, Bosonově, Hadšově, Dvorce, Líčavě Městě, Boskovickách, Blansku, Černošicích, Husovicích, Julišově, Komíně, Král. Polí, Kocánově, Láně, Maloměřicích, Medvicích, Bečkovickách, Židenicích, Šlapanicích, Žabovřeskách, Ivančicích (městě a židovské obci), Dolních Kounicích (městě a židovské obci), Opatovcích, Rosicích, Dazicích, Telči, Slavonicích, Kyjově (městě a židovské obci), Náměšicích, Koryčanech, Žďánicích, Vracově, Hodoníně, Breclavě (městě a židovské obci), Strážnici (městě a židovské obci), Velkému Mezíří, Záhřebo,

Krupčacha, Rudolfově, Ráječku, Melsbůrka, Švagrově (Křemáči), Holesově (město a židovské obce), Beranovicích, Debských, Kolčinské, Jankovických, Martěnicích, Pacetibáňkách, Přelépích, Rostěná, Rymíckých, Tušapech, Vietních, Praesnovicích, Zahnašovicích, Žopach, Bystřici p. H., Rychlově, Lhotě Chvalcově, Slavkově, Chvalcově, Rožňovicích (Rusové), Bratřejově, Lhotska, Vyzovicích, Zadvoticích, Trestí, Dřevěných Mlýnech, Hulíně, Lčově, Konici, Brodka, Štárpově, ve veskerých obcích politického okresu Moc. Badějovického, Moc. Krumlově, Miroslavi se židovskou obcí, Hrochovicích, Moc. Ostravě, Pivovoz, Vítkovicích, Mariánských Hořicích, Záběha a. O., Hrochovce a Vítkovic, Šumperku, Moc. Trebově, Světlavích, Brezové, Jevišku (město a židovské obce), Čtyřicetlístech, Lednově (Lednově), Hranicích (město a židovské obce), Lipínku (město a židovské obce), Řídké Drahotovicích, Potštátě, Velkém Újezdě, Čermotíně, Trčicích, Spálově, Husápečích, Mělně, Frenštátě p. Radh., Bratřejku, Paskově, Frýdlantě, Novém Jižně, Fulnecku, Suchbátě, Batovicích, Žitně, Šenově, Kameně, Bartošovicích, Jaseníci Německé, Žitvicích, Příboze, Koptivnici, Štramberku, Louče, Yose, Klokotavě, Novém Městě, Podláci, Zábě, Oletně, Nové Vsi, Petrovicích, Radňovicích, Šrikovicích, Vlachovicích, Bokytně, Martovicích, Bystřici n. P., Zlázově, Rodkově, Demanišě, Demantuku, Židanicích, Žďáře Městě, Hamrech Horních (Frenš), Najlsku, Žďáře Žánku, Vysokém, Petřicích, Boží, Vátně, Mikulově (město a židovské obce), Pohodlicích (město a židovské obce), Bělohanech, Nové Ulici, Běláček, Hejtně, Černovce, Pavlovicích (Pavlovicích), Řepčíně, Lazcích, Novosadech, Poutu (Poutu), Novém Světě, Chvalkovících, Přesově (město a židovské obce), Prostějově (město a židovské obce), Drčovicích, Krasicích, Sarricích, Vrahovicích, Čehovicích, Kostelci, ve všech obcích politického okresu Rýmskovického, Šternberku, Untově, Tánově, Karlně, Bytšově Veseráké, Nedyčvicích, Doubravniku, Lomnici se židovskou obcí, Deblíně, Předklášteří, Bradčanech, Hvozdi, Chudčicích, Čenovic, Třebetě (město a židovské obce) a Podklášteří, Uh. Brodě (město a židovské obce), Havřicích, Bánově, Brezové, Lopetřku, Těšově, Bojkovicích, Boreš, Hasištině, Křhově, Preškovících, Radimově, Val. Kloboučích, Lipíně, Krakově, Miroslavě, Smolně, Vyskové, Křečkovických, Brtanech, Nosálovicích, Novém Rousínově se židovskou obcí, Starém Rousínově, Slavkově (město a židovské obce), Batovicích, Jevišovicích, Šaldorě Starém, Šaldorě Novém, Ohákovících (Oház), Sedlečovicích, Nesečelkách, Bohumělicích, Staňkovických Malých, Suchbátělech, Hradišti sv. Hippolita, Mansberku, Příměticích, Kucharovicích prodávati chléb a mouka lidem tyto podmínky bezprostředně sprotřebujícím pouze na úřední výkazní listek o spotřebě chleba a mouky.

Pod moukou vyznačují se v tomto nařízení z obilí získané mlýnské výrobky každého druhu (mouka, krupice, kroupy a pod.) výjma otrub a pod chlebem také nezakroupané suchary (vodové suchary).

§ 2.

Ve všech místech, v nichž tyto úřední výkazní listky nejsou zavedeny, má úřad a kde úprava spotřeby byla přenesena] na obec, představený obce, určit každých 14 dní svo množství chleba a mouky, jež každý živnostník, chléb a mouku prodávající, jakož i ten, kdo se zpracováním mlýnských výrobků zaměstnává (mlýnáři, obchodníci moukou, pekaři, cukráři, hostinští a výbavní a pod.) oprávněn jest prodávati, pokud se tyto zpracovává, a to na základě počtu stálých odběratelů, dle se zřetelem na stanovené přípustné množství spotřeby připadající na jednotlivce a a připočtením průměrného procenta pro nestálé zákazníky a učiniti jiná rovná opatření na úřadem dozoru nad spotřebou, zvláště ale předchovávatí záznamní knihy, jež dlužno dle § 8. zmíněného ministerického nařízení vésti.

§ 3.

Výkazní listky o spotřebě chleba a mouky budou vydávány jako písemné a výkazy na den. Budou úředně listiny a platí pro jednu osobu.

Výkaz platí a zmenšený platí na kalendářní týden na listku uvedený. Písemný výkaz zní na 1400 g (1 kg 40 dkg) mouky anebo na 1960 g (1 kg 96 dkg) chleba, zmenšený výkaz na 975 g (975 dkg) mouky aneb na 1365 g (1 kg 36 dkg 5 g) chleba.

Mnoho mouky mohou býti na obs tyto výkazy prodány též jiné mlýnské výrobky stejného množství.

Výkaz na den zní na 175 g (17½ dkg) chleba.

Výkazní listky jsou veřejně listiny; jejich podání bude trestáno dle trestního zákona.

§ 4.

Písemné, jakož i zmenšené výkazy budou úředně vydávány okresním politickým úřadům k tomu určenou, a v obcích, na něž úprava spotřeby byla přenesena, úředně vydávány k tomu určenou vydávány přednostovi domácnosti pro něj a pro všechny ostatní příslušníky domácnosti (hospodářství). Přednost domácnosti jest povinen, orům příslušníkům domácnosti (hospodářství), kteří u něho se stravují, listky na tyto připadající vydati.

K příslušníkům domácnosti (hospodářství) dlužno ve smyslu tohoto nařízení počítati též podnájemníky.

Každou osobu v počtu příslušníků domácnosti (hospodářství) povinen jest přednost domácnosti nebo jeho zástupce oznámiti u výšejší listky.

§ 5.

Při prvním podání výkazní listky obdrží každý písemný výkaz.

S tímto výkazem bude přednostovi domácnosti současně doručena též

úřední kopie, na němž má přednost domácnosti za sebe a příslušníky své domácnosti (hospodářství) potvrdit příjem výkazů a pro přidělení dalších výkazních listků učiniti prohlášení o počtu osob, které v jeho domácnosti (hospodářství) jsou starorodiny neb přechovávány, jakož i o množství mouky a obilí v jeho domácnosti (hospodářství) se nacházejícím.

Jakmile toto prohlášení přednostem domácnosti podepsané k výdějně dojde, bude osobám, v jejichž domácnosti (hospodářství) na jednotlivce méně než 2 kg mouky neb obilí připadají se nacházeti, na ostatní týden vydán plný výkaz.

Osobám však, v jejichž domácnosti (hospodářství) nalhá se více než 2 kg mouky nebo obilí na jednotlivce připadají, obdrží, pokud jejich zísobny použitím ku krytí přípustného množství spotřeby zmenšily se pod toto množství zísobny, pouze zmenšený výkaz.

Na druhý týden bude zmenšený výkaz však jen tehdy vydán, vrátě-li tyto osoby z plného výkazu jím při prvním rozdělení vydaného ústítky, které dohromady zní na množství 425 g mouky neb 556 g chleba na jednotlivce.

Budou-li v prohlášení přednosty domácnosti zísobny zmenšeny, mohou tyto okolnosti politickým úřadem prohlášeny býti ve prospěch státního propadlé.

§ 6.

Výkazní listky o spotřebě mouky a chleba zavedené v Dolních Rakousích, Čechách a Slezsku mají též na Moravě plnou platnost.

Osobami, v jejichž místech pobytu nejsou výkazní listky o spotřebě chleba a mouky zavedeny, aneb kteří nemají takových listků na Moravě platných, mohou po dobu jejich přechodného pobytu v některé obci, ve které tyto listky jsou zavedeny, prostřednictvím jejich přechovávatele obdržeti denní výkaz.

Tento výkaz dlužno při odchodu odezvateli přechovávatele, kterýž jej má vrátiti výdějně.

§ 7.

Výkazním listkům připojeny jsou ústítky s udáním onoho množství dle váhy na chléb neb mouku, na jejíž zjednáni zní výkaz.

Zakazuje se předvádění výkazního listku nebo jeho ústítku na jiné osoby, jakož i používání výkazních listků, které úřadem byly pro jiné osoby určeny, aneb jejichž platnost již zanikla.

Rovněž zakazuje se prodáváním chleba a mouky přesaziti výkazní listek neb jeho ústítku bez současného vydání chleba nebo mouky.

§ 8.

V oněch obcích, kde výkazní listky o spotřebě chleba a mouky jsou zavedeny, smí se vydávati chléb a mouka konsumentům za peníze jen tehdy, před-

laně-li se platný výkazní listek a oddělí-li se prodávatelem tolik šetrníků, kolik jich jest přiměřeno potřebovanému množství chleba nebo mouky.

Toto ustanovení platí též pro živnosti hostinské a vřteprácké.

Nesachování těchto předpisů bude se trestati jak na prodávěti tak na kupce.

V nádezných hostincích a jídelnách vorech smí se chléb k bezprostřední osobní spotřebě potřebný po dobu jízdy personálu (vlak neb loď) provozujícímu a cestujícím, kteří vykáží se platným jídelním listkem, podávat, aniž by musel býti předložen výkazní listek.

§ 8.

Kdo po živnostenském chléb neb mouku třetím prodává, jest povinen šetrníky od výkazních listků oddělovat (§ 6.) sbírat a koncem každého týdne odvést die toho, jak jsou různé die vždy soustavně odvozeny úřadu okresním politickým úřadem k tomu určenému aneb v obcích, na něž úprava spotřeby byla přenesena, úřadu obcí k tomu určenému.

§ 10.

Potřebná bližší ustanovení vydá okresní politický úřad a v obcích, na něž úprava spotřeby byla přenesena, obec.

§ 11.

Prestupky tohoto nařízení aneb předpisů na jeho základě vydaných budou, pokud čin nespadá pod některé přísnější trestní ustanovení die § 35. císařského nařízení ze dne 21. února 1913, t. z. čís. 41, okresním politickým úřadem peněžním pokutou, do dvou tisíc korun aneb vězením do 3 měsíců, za příslušných okolností však peněžním pokutou do pěti tisíc korun aneb vězením do šesti měsíců trestány.

Při odsouzení může býti též nařazeno na základě § 36. citovaného císařského nařízení na ztrátu živnostenského oprávnění.

§ 12.

Toto nařízení nabude platnosti dnem vyhlášení.

G. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Regner svobodný pán Eleyleben r. r.

70 g chleba sůla	70 g chleba sůla
50 g mouky	50 g mouky
70 g chleba sůla	70 g chleba sůla
50 g mouky	50 g mouky
70 g chleba sůla	70 g chleba sůla
50 g mouky	50 g mouky
70 g chleba sůla	70 g chleba sůla
50 g mouky	50 g mouky
70 g chleba sůla	70 g chleba sůla
50 g mouky	50 g mouky
70 g chleba sůla	70 g chleba sůla
50 g mouky	50 g mouky
70 g chleba sůla	70 g chleba sůla
50 g mouky	50 g mouky
70 g chleba sůla	70 g chleba sůla
50 g mouky	50 g mouky

Morava.
Vykaz
gřitý
chleba a mouky
1. týden
1,4 l at sůla in F, A 85
1 kg 33 dkg chleba
sůla
95 dkg mouky
120 g chleba — 50 g mouky

První denšich jen dle sůly,
přehledně at vykaz a
sůla in se přehledně sůla in.

Společnost!
První denšich!
První denšich!

Třetní denšich.

První denšich, první denšich jen
dle sůly, přehledně at vykaz a
sůla in se přehledně sůla in.
První denšich, první denšich jen
dle sůly, přehledně at vykaz a
sůla in se přehledně sůla in.

Společnost!

Morava.
Vykaz
gřitý
chleba a mouky
1. týden
1,4 l at sůla in F, A 85
63 dkg chleba
sůla
45 dkg mouky
120 g chleba — 45 g mouky

První denšich jen dle sůly,
přehledně at vykaz a
sůla in se přehledně sůla in.

Společnost!
První denšich!
První denšich!

Třetní denšich.

První denšich, první denšich jen
dle sůly, přehledně at vykaz a
sůla in se přehledně sůla in.
První denšich, první denšich jen
dle sůly, přehledně at vykaz a
sůla in se přehledně sůla in.

Společnost!

70 g chleba sůla
50 g mouky
70 g chleba sůla
50 g mouky
70 g chleba sůla
50 g mouky
70 g chleba sůla
50 g mouky
70 g chleba sůla
50 g mouky
70 g chleba sůla
50 g mouky
70 g chleba sůla
50 g mouky
70 g chleba sůla
50 g mouky

Morava.

Denšich vykaz

společnosti

17 dkg 5 g chleba

170 g chleba

První jen dne

2011.

První denšich jen dle sůly,
přehledně at vykaz a
sůla in se přehledně sůla in.

Společnost!
První denšich!
První denšich!

Třetní denšich.

První denšich, první denšich jen
dle sůly, přehledně at vykaz a
sůla in se přehledně sůla in.
První denšich, první denšich jen
dle sůly, přehledně at vykaz a
sůla in se přehledně sůla in.

50 g chleba

50 g chleba

50 g chleba

50 g chleba

50 g chleba

Třetí B.

Potvrzení o příjmu a prohlášení.

(§ 5.)

Potvrzují příjem _____ výkazních listů o spotřebě chleba a mouky pro
 sebe a příslušky své domácnosti (nebo hospodářství) a prohlašují, že v své
 domácnosti (v mém hospodářství) starají _____ osob, jakož i ve _____ osob
 pochovávaných, aniž bych je staroval a že se v mé domácnosti (v mém hospo-
 dářství) našel nyní následující množství obilí a mouky:

Pšenice _____	kg,	Pšeničné mouky _____	kg
Žito _____	kg,	Žitné mouky _____	kg
Ječmena _____	kg,	Ječmenné mouky _____	kg
Kukurice _____	kg,	Kukuričné mouky _____	kg
Ovesné mouky _____	kg		
Jinaké mlýnské výrobky _____	kg.		

_____ dne _____ dubna 1918.

_____ Prohlášen domácností.

Adresa bytu: _____

22.

Nařízení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 28. března 1915.

Jiná se zakazuje výroba drobného pečiva.

§ 1.

Na základě odstavce 4. § 5. ministerského nařízení ze dne 30. ledna 1915, t. z. čís. 24, pozdějšího ministerského nařízení ze dne 20. března 1915, t. z. čís. 70, zakazuje se až na další na Moravě výroba drobného pečiva.

§ 2.

Toto nařízení nabude platnosti dnem vyhlášení a zrušuje se tímto místodržitelé nařízením ze dne 5. února 1915, z. z. čís. 10.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Regner svobodný pán Bleyleben v. r.

23.

Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 28. března 1915.

o zákaza, barvení slepičí vejce a obchodování barvenými vejci.

Aby se předalo příslušnému plynulé vejce, zakazuje se na základě § 7. císařského nařízení ze dne 20. dubna 1894, z. t. čís. 96, na rok 1915 v celé Moravě barvení slepičí vejce, barvená vejce (kvasiči, pomlázkové vejce) prodávati a jimi obchodovati aneb jich užívati k obvyklým hrám.

Přesný zákaz tohoto trestají se dle ustanovení uvedeného nařízení.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Regner svobodný pán Bleyleben v. r.

Ročník 1915.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Částka XV. — Vydána a rozeslána dne 26. dubna 1915.

Ostatk: člá. 24, 25 a 26.) 24. Vyhláška, týkající se přenesení vyměřování a vybírání dávek z přírosta hodnoty nemovitostí na několik obcí. — 25. Zákon, platný pro markrabství Moravské, jež se týká zřízení vady z obecního podvodu do domů v obci Kozelčích a vybírání poplatků za občerstvení vozu. — 26. Zákon, platný pro Markrabství Moravské, jež se týká vybírání dávek z nájemného v městě obci Král. Pál.

24.

Vyhláška moravského výboru zemského

ze dne 20. března 1915,

týkající se přenesení vyměřování a vybírání dávek z přírosta hodnoty nemovitostí na několik obcí.

Moravský zemský výbor přenesl ve smyslu § 16, odst. 2, zákona ze dne 26. prosince 1914, člá. 18 z. z. z roku 1915, kterým zavádí se zemská a obecní dávka z přírosta hodnoty nemovitostí, vyměřování a vybírání této dávky na tyto obce:

1. Zemské město město Brno,
2. král. město Jihlava,
3. král. město Uh. Hradiště,
4. král. město Znojmo,
5. město Mor. Ostrava,

- 6. město Prostějov,
- 7. město Přerov a
- 8. město Vítkovice.

Přenesení toto uvádí se tímto ve všeobecnou zprávu.

Zemský hejtmán:
Otto hrabě Serényi v. r.

22.

Zákon

daný dne 26. března 1915,

platný pro markrabství Moravské, jenž se týká zavádění vody z obecního vodovodu do domů v obci Rosicích a vybírání poplatků za oděbranou vodu.

K návrhu zemského sněmu Měho markrabství Moravského vidi se Mi naříditi takto:

§ 1.

Majitelé všech domů v obci Rosicích, ve kterých buď žádné studně není, nebo které mají vodu zdraví škodlivou, jakož i majitelé domů, které se přístě budou stavěti, jsou povinni za účelem odhřívání vody připojiti své domy, jakmile vodní potrubí bude v jejich třídě pokoteno, k obecnímu vodovodu obce Rosic podle ustanovení technického regulativu, jenž v té příčině bude vyhlášen.

Toto ustanovení vztahuje se také k domům, jejich voda studniční teprve později bude uznána za zdraví škodlivou.

Na technickém regulativu nebo jeho změnách se uznáše obecní výbor a uznášení tato nabudou platnosti schválením moravského zemského výboru a c. k. moravského místopředsedství.

§ 2.

Majitelé domů zapoví jen náklad na zřízení a udržování vodovodu od hlavního potrubí dovnitř svého domu a v obvodu svého majetku a mohou požádati k tomu práce dle provedení podnikatelským libovolně zvoleným, dle zřimo-

stevněho řádu k tomu způsobilým. Provedení to musí však odpovídati předpisům technického regulativu.

Velikost ostatní nákladů se zřízení a vydržováním vodovodu spojený poměru obec.

§ 3.

Majitel domů, kteří trvají na tom, aby voda v jejich studních byla uznána za zdraví neškodnou, jsou povinni ohlásiti to během 4 neděl od příslušného výzvěsi obecního představenstva u tohoto.

Představenstvo obce je oprávněno dáti vodu tuto ihned oprávněným odborníkem (chemikem, lékařem) prozkoumati.

Byla-li voda na základě odborného prozkoumání prohlášena odborníkem, jest výzvěsť obecní a tomu podle jejího znění, za zdraví škodlivou, jest majitel domu povinen dáti vodu z vodovodu do svého domu zavésti.

Majitel domu jest oprávněn do 14 dnů po doručení dotýpného nálezu obecním představenstvem u tohoto žádati, aby voda z jeho studně byla státním ústavem skutečným prozkoumána.

Nález státního skutečného ústavu vydaný na základě bakteriologického a chemického prozkoumání této vody jest pak jak pro obec, tak pro majitele domu závazný.

Výzvěsť, způsobilá prozkoumání dle odstavců 2. a 4. nese majitel domu, byla-li voda v jeho studni uznána za zdraví škodlivou; v opačném případě nese úhrady tyto obec.

Vody, která byla dle odst. 2. a 4. prohlášena za zdraví škodlivou, nesmí býti bez výslovného povolení obce používána ani jako vody užité.

Je-li toho třeba, jest obec oprávněna dáti dotýpnou studni zavřít nebo i zrušiti (zasypati).

§ 4.

Nejdříve do 4 měsíců po konečném zjištění povinnosti majitele domu dáti vodu do svého domu zavésti (§ 3, odst. 3. a 5.), musí býti zavedení vody do dotýpného domu provedeno. Když v době tohoto zjištění hlavní roční v dotýpné třídě nebylo ještě položeno, musí majitel domu zavedení vody z obecního vodovodu do domu svého do 4 měsíců po položení této hlavní osy provésti.

Mimo případy tyto musí připojení domů k vodovodu nejdříve do 6 měsíců po zřízení vodovodu, a když v době vyhlášení tohoto nálezu vodovod již byl obzřel, nejdříve do 6 měsíců po tomto vyhlášení uskatečeno býti.

Při nových stavbách a přestavbách může představenstvo obce v oněch třídách, v nichž je vodní potrubí již položeno, bez ohledu na to, jsou-li tyto domy opatřeny studní čili nic, nařídit před udělením povolení k obytí a užívání stavby připojení domu k obecnímu vodovodu.

Kdyby majitel domu do svého domu nedal v ustanovené lhůtě vodu zavést, jest obec Rožnice oprávněna provést připojení k vodovodu na náklady a nebezpečí dotyčného majitele.

Ustanovení tohoto zákona týkající se studní platí vůbec pro všechna zastavená na opatření vody, pokud se týče na zásobování vodou.

§ 5.

Za odčbrané množství vody mají majitelé domů zaplatovat do obecní pokladny poplatek připadající dle sazby, která bude vydána.

Vyměření a vybírání vodního poplatku přísluší představenstvu obce. Nedoplatky vymáhají se buď dle § 4. cit. nařízení ze dne 20. dubna 1884, č. 36 t. z., cestou politické exekuce, buď soudní cestou na základě výkazu nedoplatků, představenstvem obce potvrzeného.

Dodávání vody z domů do jiných domů a jich obyvatelům bez písemného dovolení obecního představenstva jest zapovězeno.

Na saze vodního poplatku a každé její změně usnáší se obecni výbor; k platnosti této sazby poplatkové jest však vyžadováno schválení moravského výboru zemského a c. k. nástodětitelství.

§ 6.

Zákon tento nabývá platnosti dnem vyhlášení.

§ 7.

Mým ministřem vnitra, spravedlnosti a financí se ukládá, aby tento zákon provedl.

Videa, dne 26. března 1913.

František Josef v. r.

Hochenburger v. r.

Heinold v. r.

Engel v. r.

26.

Zákon

daný dne 26. března 1913,

platný pro markrabství Moravské, jež se týká vybírání dávky z nájemného v městské obci Král. Polí.

Na návrh zemského sněmu Mého markrabství Moravského vidí se Mi varovati takto:

§ 1.

Městské obci Královu Polí se povoluje na dobu 5 let, počínaje dnem 1. ledna 1913, do konce prosince 1918 vybírat dávku z nájemného (nájemní hodnoty) z budov v městské obci se následujícími, jež k ustanovení státní domovní daně číselně byly přičteny, pokud se týče c. k. berním úřadem upraveno, až do výše 10⁰/₁₀₀.

Od této dávky jest osvobozena:

a) nájemní hodnota až do obnosu ročních 120 K obecné místnosti, jichž majitel domu (stálý podivatel) sám užívá;

b) nájemné (nájemní hodnota) placené jinými osobami dávkou povinnými (§ 3.) z místnosti v témté domě se následujícími, pokud nepřesáhne obnos ročních 100 K.

§ 2.

Za účelem stanovení výše dávky z nájemného, jež se má dle § 1. vybírat, jest v jedno pojmenování místnosti, jež v objektu domovní daně číselně podrobeném má též osoba neb osoby ve společné domácnosti s níž v nájem, neb jež jsou jim bezplatně přenechány, pokud se týče všechny místnosti, jichž majitel domu (stálý podivatel) sám užívá.

§ 3.

Kdo jest dávkou povinen.

Dávkou povinen jest:

a) každý, kdo platí za místnosti přímo majitel domu (stálému podivateli) nájemné nebo komu místnosti jsou bezplatně přenechány, pokud tu nejde o naturální byty, a majitel domu (stálý podivatel) obecné místnosti, jichž sám užívá;

b) ten, kdo má naturální byt a dle ustanovení obecních zákonů není od placení takových dávek osvobozen, pokud majitel domu (stálý podivatel) není za tímto byt přiznán nájemné neb hodnotu nájemné.

Osvobozeny jsou od dávky z nájemného ony osoby, jež na základě státních smluv nebo dle zásad práva mezinárodního obecní dávky podrobeny býti nemohou.

§ 4.

Jak vybrati a odváděti dávku majitel domu (stálý poživatel).

Majitel domu (stálý poživatel) jest povinen odváděti obecní pokladně dávku z nájemného v dobách, kdy jest splátcem státní domovní daně činovní.

Vyhrazeje se mu však právo vybrati dávku od nájemníků dle § 3. dávkou povinných v ohnosech, jež dle zákonné sazby připadají na tu kterou čítni.

§ 5.

Jak se vyměňují a pláti ohnosy dávky, jež jest odváděti.

Pokladněm dávky z nájemného, kterou majitel domů (stálý poživatel) mají odváděti, jest přiznaná, pokud se týče herním úřadem pro vyměnění domovní daně činovní na dotýčný rok upravené nájemné (hodnota nájemná) z místnosti užívajících osobami dávkou povinnými (§ 3.).

Období, po které jest dávka z nájemného pláti, stanoví se od 1. ledna 1918 až do 31. prosince 1918. Změnil se dodatečně počtem práva poříkad pro vyměňování státní domovní daně činovní, jest městská obec Králova Pole povinna z moci úřední dávku z nájemného přiměřeně opravit.

Těz jest povinností městské obce, aby v tom případě, byla-li státní domovní daň činovní odepřána proto, že byt jest neobydlen, nebo že nájemné jest nedobytno, nebo že nastanou v období pro vybrání stanovena, když již dávka byla předepsána, okolnosti, jež odvodňují osvobození od dávky dle § 3., povahou na zvláštní žádost majitele domu (stálého poživatele) přiměřený odpis dávky z nájemného.

§ 6.

Úřed. vybrání, platební rozkazy.

Vymáhání dávky z nájemného přísluší představenstvu města Králova Pole.

Za účelem určení majitelů domů (stálých poživatelů) a výsledku výpočtu dávky z nájemného, již jest pláti, vyhotoví se pro každou budovu zvláštní platební rozkazy.

§ 7.

Spravné prostředky.

Do těchto platebních rozkazů, jakož i do rozhodnutí představenstva města Králova Pole o záležitostech za odpis dávky z nájemného z důvodu, že byt jest neobydlen, nebo že nájemné jest nedobytno, mají majitelé domu (stálí poživatelé)

právo stěžovati si k obecnímu výboru a dále k zemskému výboru do 30 dnů počínaje dnem po doručení platebního rozkazu, pokud se týče v odpor vzatého rozhodnutí.

Případně-li prvý den rekursní listy na neděli neb zákonný svátek, počíná tato lhůta nejbližším dnem následním.

Stížnosti důlně podléhají u představenstva města Králova Pole.

§ 8.

Práva stížnosti nájemníků dárkou povinných.

Požádá-li se dárkou povinný nájemce za stížena vřší onoho dárkového obceou, ježt majitel domu (stálý pořizatel) na základě § 4. po něm požaduje jest oprávněn do 14 dnů po listěch, v nichž se číste vytká, požádati představenstvo města Králova Pole, aby ustanovilo vřší předložného obceou dárky.

Proti dotčenému rozhodnutí mohou obě strany požádati opravňující prostředky v § 7. naznačených.

§ 9.

Batě vytknutí.

Neslyšela-li dárka z nájemného v období, na které jest povolena, ještě předepsána pro běžný rok v době, kdy již byla splátna, buďti zapravena a vytknutou podléžného vyrovnání prostředím ve vřší roku předložného.

§ 10.

Jak se vymáhají důlní obceou dárky.

Pro vymáhání nedoplatků dárky z nájemného platí ustanovení § 4. cit. nařízení ze dne 20. dubna 1854, čís. 96 t. z.

§ 11.

Prohlášení.

Ohledně prohlášení práva dárku vymáhavati a vytknutí se pokračuje na ustanovení zákona ze dne 18. března 1878, čís. 31 t. z., aneb zákona, který případně na jeho místo bude vydán.

§ 12.

Jak se ustanovuje vřší dárky.

Vřší dárky z nájemného ustanovuje na rok nejbližší příští v mezích tohoto povolení každoročně obecní výbor při projednávání rozpočtu.

Dotyčné usnesení obecního výboru podléhá schválení zemského výboru v doběch a o. k. moravským místodržitelstvím.

§ 13.

Nariadením, jež vydá c. k. finanční zemské sdělnictví v dohodě s c. k. moravským ministrem, upraveno bude, jakým způsobem mají býti ústřední společnosti při stanovení podkladu pro vyměťování dávky z nájemného.

§ 14.

Ným ministrem vnitra a financí se ukládá, aby tento zákon provedli.

Víděň, dne 26. března 1915.

František Josef v. r.

Heinold v. r.

Engel v. r.

Ročník 1915.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Čísťka XVI. — Vydána a rozeslána dne 30. dubna 1915.

čísťka: Čís. 37 a 38, 37. Vládní příkazy pro markrabství Moravské, kterými se upravuje zavedení vody z městského vodovodu dovnitř domů v městě Budějovic, jakož i vybírání poplatků za odčerpání vody. — 38. Vyhláška, její se týče přiblížení a změny označení s. k. kávodní odbočky v Hst. ústřední.

37.

Zákon

daný dne 26. března 1915,

platný pro markrabství Moravské, jenž se týče nuceného zavedení vody z městského vodovodu dovnitř domů v městě Budějovic, jakož i vybírání poplatků za odčerpání vody.

K návrhu zemského sněmu Měho markrabství Moravského vůči se Ml. ročníku toto:

§ 1.

Pro městský vodovod, kterým obec bude budoucně domy, ulice, třídy a náměstí v tomto městě opatřovati vodou, zavádí se povinnost nuceného odčerpání vody z tohoto městského vodovodu. Jsou tudíž majitelé všech domů, které k městskému vodovodu dosud připojeny nejsou a ve kterých není buď žádných studní aneb jsou tam studně s vodou zdraví škodlivou, pak majitelé domů, jež nejsou opatřeny zařízeními, zabezpečujícími pro jich obyvatele zdraví neškodnou pitnou vodou, povinni, pokud troua vodovodu jest již v ulicích jejich

položena, nebo jáknicí bude položena, aby za účelem odebrání vody připojí své domy k tomuto městskému vodovodu podle ustanovení technického regulativu, jest v příčině té bude vydán.

Toboto ustanovením budíž užito také při takových domech, v nichž voda odebraná ze studní nebo z jiných zařízení teprve později užitna bude zhrani škodlivou.

Na regulativa nebo jeho změnách se usadí obecní výbor; k písnosti takovýchto ustanovení třeba jest schválení moravského zemského výboru a c. k. moravského místodržitelství.

§ 2.

Majitel domů hradí náklad na zřízení a udržování vodovodu uvnitř svého domu a v obvodu svého majetku, pak náklad na připojení k městskému vodovodu za jeden metr od hlavního průtoku svého domu nebo svého pozemku a možná potřebné k tomu práce dále provedené podnikatelem libovolně zvoleným, dle záměsteneckého řádu k tomu oprávněným; provedení toto musí však vyhovovat předpisům technického regulativu.

Navrhnutí hlavních rozary a zřízení připojky až po hlavní uzavírací kohouti smí býti provedeno jen orgány obcí ustanovenými.

Ostatní náklad na zřízení a udržování vodovodu hradí obec.

§ 3.

Majitel domů, kteří své domy k městskému vodovodu dosud připojeni nemají a kteří činí nárok na to, aby voda v jejich studních ne poševnědnou byla prohlášena, mají se do 4 neděl po vyhlášení tohoto zákona u obecního představenstva přihlížeti, neboť komise, skládající se ze 3 odborníků o tom rozhodne, není-li voda v jejich studních zhrani škodlivou. Umá-li tato komise po provedené chemické a bakteriologické analýzi, že voda je zhrani škodlivou, jest vlastník domu povinen, aby nejdříve do 8 neděl po rozhodnutí této komise vodu do svého domu z městského vodovodu zavést dal.

Z nákladu této komise není odvolání.

Účastí této komise nese strana, která podlehla. V případě, že by majitel domu shora zmíněné vyjádření do 4 neděl u obecního představenstva nepodal, jest povinen, aby do svého domu dal zavést vodu z městského vodovodu a to nejdříve do 8 neděl po vyhlášení tohoto zákona.

Za účelem utvoření komise odborníků zvolí obecní výbor pokadě na 3 léta ze stavy lékařů, lékárníků, farmaceutů a inženýrů 6 důvěrníků, kteří podléhají potvrzení moravského zemského výboru a c. k. moravského místodržitelství. Z těchto důvěrníků povolí obecní představenstvo v každém případě zvlášt 3 členy, kteří potřebnou zkoušku provedou.

Voň, která byla dle odstavce 1. prohibována za zřízení škodlivou nesmí býti bez výslovného povolení obce použita ani jako vody užitkové.

Je-li toho třeba, jest obec oprávněna dle dotýčené studni zavřít nebo i zrušiti (zasypat).

§ 4.

Majitelé domů, kteří studně při nich nemají a jichž domy k městskému vodovodu dosud připojeny nejsou, jsou povinni, aby nejpozději do 8 neděl po tom, kdy roury městského vodovodu v dotýčené ulici neb třídě, nebo na dotýčeném náměstí budou položeny, v případě však, že by v době, kdy zákon tento bude vyhlášen, hlavní roury již byly položeny, nejpozději do 8 neděl po vyhlášení tohoto zákona, vodu z městského vodovodu do svých domů dále zavést.

Při novostavbách a přístavbách nutno provésti připojení dříve, než dříve bude povoleno k obževání a užívání.

Kdyby majitel některého domu vodu do svého domu z veřejného vodovodu (viz § 3. a 4.) zavést nemohl, jest městská obec Radnice oprávněna provésti připojení k městskému vodovodu na nebezpečí a újmu majitele domu.

Ustanovení tohoto zákona týkající se studní platí vůbec pro všechna zařízení na opatření vody pokud se týče na zásobování vodou.

§ 5.

Zřízení vodovod v určitém domě, ani z něho odváděna býti voda jen pro tento dům a jeho obyvatle.

Dodávati vodu z tohoto domu do jiných domů a jich obyvatelům bez výslovného svolení obecního výboru jest zapovězeno.

§ 6.

Za odváznou vodu mají zaplatiti majitelé domů do obecní pokladny poplatky podle vydané sazby.

Vyměřování a vyhlášení vodní číste přísluší představenstvu obce.

Nedoplateky mají býti hrafi podle § 4. obecního nařízení ze dne 20. dubna 1854, č. 96 t. z., cestou politické exekuce nebo na základě výkazu nedoplatek představenstvem obce potvrděného soudně vymáhány.

Sazba vodní číste (vodního), jakž i každé její změny podléhá usnesení obecního výboru; k platnosti usnesené sazby a každé její změny třeba jest schválení moravského zemského výboru a c. k. moravského místodržitelství.

§ 7.

Zákon tento nabude platnosti dnem vyhlášení.

§ 8.

Mému ministru vnitra, Mému ministru financí a Mému ministru spravedlnosti se ukládá, aby zákon tento provedli.

Videa, dne 26. března 1915.

František Josef v. r.

Hohenburger v. r.

Heinold v. r.

Engel v. r.

29.

Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 15. dubna 1915,

jež se týče přeložení a změny označení c. k. hlavní celnice
v Mor. Ostravě.

Dle vyhlášky c. k. ministerstva financí ze dne 14. března 1915, r. z. čís. 88, byla hlavní celnice II. třídy v Mor. Ostravě přeložena na nádraží v Mor. Ostravě-Přivoze.

Označení této celnice bylo z té příčiny změněno v název „C. k. hlavní celnice II. třídy v Mor. Ostravě-Přivoze“.

V oprávněních celnice nezůstala změna.

Čeť se tímto uvídí ve všeobecnou známost.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Begner svobodný pán Eleyleben v. r.

Zákony a Nařízení zemská

Markrabství Moravské.

Číslo XVIII. — Vydána a zveřejněna dne 15. května 1915.

Ostatní (čís. 10—11.) 20. Návod o prozatímním dalším vybírání zemských přírážek — ve výměně
 týkající se náhradekých poplatků ve veřejných ustanoveních na Moravě na rok 1915. — II. Návod
 a 20. vylučovací důležitá dílna 4proa. moc. zemědě. péřky.

20.

Návešti moravského zemského výboru

ze dne 4. května 1915,

o prozatímním dalším vybírání zemských přírážek.

Jeho c. a. k. Apoštolské Velikarstvo ráčilo nejmnostveji schváliti usnesení zemského výboru ze dne 27. března 1915 o prozatímním dalším vybírání zemských přírážek ke státním příjmem daním na Moravě a v moravských obvodech ve Slezsku předepzaným v II. čtvrtletí 1915 v dosavadní výměře, t. j. ve výši 78%, k daní pozemkové, domovní daní třídní a domovní daní číselné a ve výši 84% k ostatním příjmem daním (vyjma osobní daň z příjmu), s výhradou definitivního stanovení těchto přírážek dle zásad ústavůch.

Nejvyšší rozhodnutí toto uvádí se tímto ve všeobecnou zkušost.

Zemský hejtman:

Otto hrabě Šerényi v. r.

Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 30. dubna 1915,

týkající se ústřevacích poplatků ve veřejných nemocnicích
na Moravě na rok 1915.

Ústřevací poplatky ve veřejných nemocnicích na Moravě byly na rok 1915 za osobu a za den takto stanoveny:

Čís. ob.	Jméno ústava	Poplatek za			Poznámka									
		I.	II.	III.										
		přihl. ústřevací												
K	h	K	h	K	h									
1	Beroun			3	20	1	90	* Ústřevací ústřevací poplatek II. třídy platí odt. ústřev. poplatek.						
2	Červená Voda			5			1	90	* Ústřevací ústřevací poplatek III. třídy platí odt. ústřev. poplatek.					
3	Hranice	10		8				2	15	* Ústřevací ústřevací poplatek III. třídy platí odt. ústřev. poplatek.				
4	Ivančice	12		8					2	20	* Ústřevací ústřevací poplatek III. třídy platí odt. ústřev. poplatek.			
5	Kroměříž ¹⁾			6						2	25	* Ústřevací ústřevací poplatek II. třídy platí odt. ústřev. poplatek.		
6	Lázně Náměštické ²⁾			4							2		* Ústřevací ústřevací poplatek III. třídy platí odt. ústřev. poplatek.	
7	Lipník ³⁾	7		5							2	20	* Ústřevací ústřevací poplatek III. třídy platí odt. ústřev. poplatek.	
8	Mor. Ostrava ⁴⁾	13		7							2	60	* Ústřevací ústřevací poplatek III. třídy a ústřev. poplatek II. třídy platí odt. ústřev. poplatek.	
9	Mor. Třebowitz ⁵⁾			6							2	20	* Ústřevací ústřevací poplatek III. třídy platí odt. ústřev. poplatek.	
10	Nový Jičín ⁶⁾	13		7							2	35	* Ústřevací ústřevací poplatek III. třídy platí odt. ústřev. poplatek.	
11	Přerov ⁷⁾	8		6							2	35	* Ústřevací ústřevací poplatek II. třídy platí odt. ústřev. poplatek.	
12	Prostějov ⁸⁾	8		6							2	35	* Ústřevací ústřevací poplatek II. třídy platí odt. ústřev. poplatek.	
13	Rybník	10		6							2	50	* Ústřevací ústřevací poplatek III. třídy platí odt. ústřev. poplatek.	
14	Šternberk ⁹⁾	10		6							2	20	* Ústřevací ústřevací poplatek III. třídy platí odt. ústřev. poplatek.	
15	Šumperk ¹⁰⁾	9		6							2	10	* Ústřevací ústřevací poplatek II. a III. třídy platí odt. ústřev. poplatek.	
16	Švitavy ¹¹⁾			5							2	10	* Ústřevací ústřevací poplatek III. třídy platí odt. ústřev. poplatek.	
17	Uh. Hradiště											2	15	
18	Ústev			5								1	85	
19	Znojmo ¹²⁾	10		8								2	15	

Ustanovení a uveřejnění oběhových poplatků za rok 1915 v ostatních veřejných nemovnostech a dobročinných ústavech stane se přísluš.

Což se tímto určí ve všeobecnou známost.

C. k. místodržitel

Dr. Oktavian Regner svobodný pán Bleyleben v. L.

31.

Návesti moravského zemského výboru

ze dne 30. dubna 1915

o 50. vylosování dlužních úpisů 4 proc. mor. zemské půjčky.

Při 50. vylosování dlužních úpisů 4 proc. mor. zemské půjčky z roku 1890, konaném dne 30. dubna 1915 v přítomnosti c. k. notáře, byly ke splacení taženy:

Dlužní úpisů po 200 K:

Čís. 306 310 674 756 758 766 816 863 1277 1326 1409 1438 1474
1608 1625 1750.

Dlužní úpisů po 2000 K:

Čís. 37 73 287 299 582 730 778 837 970 1009 1070 1090 1185
1254 1337 1389 1399 1511 1569 1638 1706 1822 1841 1901 1934 1974
2084 2151 2204 2214 2223 2278 2369 2503 2565 2507 2610 2660 2783
2865 2975 3037 3141 3143 3206 3343 3389 3470 3568 3752 3851 4000
4027 4120 4185 4189 4198 4293 4370 4566 4613 4620 4707 4733 4776
4873 4948 5067 5117 5175 5214.

Dlužní úpisů po 10.000 K:

Čís. 35 159 251 384 398 430 450 454 530 657.

Obilžec tyto vyplaceny budou za šest měsíců po vylosování, t. j. dne 1. listopadu 1915, a od tohoto dne přestane všecké další úrokování.

Za následující obligace dříve již vylosovane nebyly kapitály ještě vy-
svednuty:

po 200 K: čis. 18 23 294 295 448 656 670 781 975 1022 1025 1029
1551 1583;

po 2000 K: čis. 9 898 1020 2555 2581 2592 4210 4251 4254.

Zemský hejtman:

Otto hrabě Serényi v. r.

Zákony a Nařízení zemská

Markrabství Moravské.

Částka XVIII. — Vydána a rozeslána dne 13. května 1913.

Obsah: Člá. 40 a 41. — 13. Nařízení, jak se spravují pozemkové úpravní práce, cesty a náměstí při slavnostních příležitostech. — 13. Nařízení, jak se spravuje výhledování pozemků, přírodních úpravě nájezdů a volnatažování železnic a obchod v síti v politických obvodech Moravsko-uherského, Místního, Novojičínského a Hranického.

82.

Nařízení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 8. května 1913,

Jině se zapovídá posypávat trávou a senem ulice, cesty a náměstí při slavnostních příležitostech.

Ještě jest nevyhnutelné nutno, aby při spotřebě pícnin postupováno bylo s největší šetrností, zakazuje se na základě § 7. císařského nařízení ze dne 20. dubna 1854, t. z. č. 96, aby se v tomto roce při průvodu Božího Těla nebo při jiných slavnostních příležitostech používalo, jak rybkou, trávou a senem ku posypávání ulic, cest a náměstí.

Postupky tohoto zákazu budou trestány dle § 11. císařského nařízení ze dne 20. dubna 1854, t. z. č. 96.

Toto nařízení nabývá platnosti dnem vyhlášení.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Begner svobodný pán Eleyleben v. s.

Nariadení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 13. května 1913.

Jině omezuje se výřep a drobný prodej pálených lihových nápojů a nedenzurovaného líhu a obchod s nimi v politických okresích Moravsko-olavském, Místeckém, Novojičínském a Hranickém.

Až na další opatření se nřizuje:

1. Výřep pálených nápojů lihových a nedenzurovaného líhu se vůbec zakazuje.

Okresní úřady politické jsou spřimocněny, povoliti výjimky pro jednotlivé hosty, kavárny, cukrářství, snědárny, turistické domy, v kterých se šepají pálené nápoje lihové, vyjma sprostou kotalku, jen veče a společlivé bezvadným způsobem.

Povoleni buditi vyhlášena v provozovně.

Povoleni toto lze každé dohy odvolati.

2. Drobný prodej pálených nápojů lihových a nedenzurovaného líhu se vůbec zakazuje.

3. Drobný obchod pálenými nápoji lihovými a nedenzurovaným líhem se vůbec zakazuje.

Okresní úřady politické jsou spřimocněny, povoliti ve městech a ve venkovských obcích a obchodních střediskách jednotlivým společlivým obchodníkům drobný obchod kotalkou s vyloučením neděli, svátků a soboty jen v ostatních dnech týho dne, a to jen na dobu od 9. do 12. hodiny před polednem.

Povoleni takové, jež každého času odvoláno býti může, uděluje se však jen výjimečně a buditi v provozovně vyhlášeno.

4. Vojenským osobám mužstva dodávati pálené nápoje lihové a nedenzurovaný líh zakazuje se jak ve výřepu tak v obchodě.

Výjimky dovoleny jsou jen tehdy, odevzdá-li dotyčná osoba datované potvrzení vojenského velitelství zřejmí na určitou osobu a na jisté množství.

Majitel živnosti jest povinen, potvrzení ta dle potřeby uschovévat, a na požádání dozorním osobám předložiti.

5. V obcích, v kterých se nacházejí horní těžištna, nesmí se horníkům dodávati kotalka a nedenzurovaný líh půl hodiny před zánem sčity ani hodinu po této záně.

6. Zakazuje se podávati pálené nápoje lihové a nedenzurovaný líh osobám pochopilým.

7. Ústavení tohoto nřizení mají platiost též pro konzerní (potravní) spolky.

8. Přestupky nadřazených předpisů trestají se dle císařského řádu, po případě dle císařského nařízení ze dne 20. dubna 1884, z. č. 66, buď peněžními pokutami buď trestem vězení případně i odejmutím císařského oprávnění.

9. Nařízení toto nabývá platnosti 4. dnem po vyhlášení.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Rogner svobodný pán Bleyleben v. r.

Ročník 1915.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Číska XIX. — Vydána a rozeslána dne 19. května 1915.

Číska XIX. — Vydána a rozeslána dne 19. května 1915. — V tomto čísle jsou uvedeny všechny zákony a nařízení, které vstoupily v platnost v období od 1. května 1915 do 31. srpna 1915. — Všechny zákony a nařízení, které vstoupily v platnost v období od 1. května 1915 do 31. srpna 1915, jsou uvedeny v tomto čísle. — Všechny zákony a nařízení, které vstoupily v platnost v období od 1. května 1915 do 31. srpna 1915, jsou uvedeny v tomto čísle.

34.

Nařízení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 12. května 1915.

Jině se stanoví dny, ve kterých dovolen jest prodej masa a po živnostensku prováděné podávání masitých pokrmů.

Na základě § 2. ministerského nařízení ze dne 8. května 1915, s. z. č. 113, se stanoví:

Prodlívati masa syrové nebo připravené (vařené, pečené, uzené a pod.), jakat i po živnostensku podávati pokrmy, sestávající zcela nebo z části z masa, jest dovoleno pouze o pěti dnech v týdně, a to v neděli, v pondělí, ve středu, ve čtvrtek a v sobotu.

Masem rozumí se hovězí, telecí, vepřové a maso z kůže, a výjimkou uzené a vnitřnosti poražených zvířat, jako plíc, jater, ledvin, sleziny, mozku a pod.

Přestupky tohoto nařízení budou trestány dle § 7. ministerského nařízení ze dne 8. května 1915, s. z. č. 113.

Toto nařízení nabývá ihned platnosti.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Regner svobodný pán Bleyleben v. z.

33.

Zákon

daný dne 26. dubna 1915,

platný pro markrabství Moravské, kterým se povoluje městské obci Mariánským Horám vybírat městskou daň z důchodů služebních.

K návrhu zemského sněmu Měho markrabství Moravského vidi se M. nariázi, jak následuje:

§ 1.

Obyvatelé městské obce Mariánských Hor, kteří dostávají služné nebo mzdu, jakot i výsluhné ve výši přes 1400 K až výsluhné do 6400 K ročně, tudíž ti, kteří dostávají služné atd. částku 1600 K převyšující, avšak státní dani z důchodů služebních nepodléhající, jsou povinni odváděti městské obci Mariánským Horám městskou daň z důchodů služebních dle následujícího ustanovení:

Důchod ze služného a mzdy i z výsluhného zahrnuje v sobě zejména:

1. Služné, osobní přídatky, aktivní přídatky, remunerace a jiné jakkoliv nazvané státní důchody v penězích a naturálních úřednících, zřezencův a osob ve službě postavených;

2. všechny ostatní podílky (důchody proměnlivé), jež se dostává osobám v odstavci 1. jmenovaným, z jejich poměru služebního anebo z jejich povolání nebo vzhledem k němu;

3. podílky odpočinkové a záspovětní všeho druhu.

Náhrady za výsluhy služební nejsou důchodem dani podléhajícím.

Podílky naturální buďž die skutečných cen počítány.

Daň tato buďž však vyměřována s tou obměnou, že z plně stupně výsluhného po stránce daně nikdy nesmí méně zbývatí, nežli zbývá z nejvyšších platů nejhlíšho stupně nižšího po stránce daně naň připadající.

§ 2.

Ony osoby, které die § 73. moravského obecního řádu od přírtek obecních jsou osvobozeny, jsou, pokud tato osvobození má tam místo, též od městské daně z důchodů služebních osvobozeny.

Městská daň z důchodů služebních nemáže tudíž stáhnouti:

1. Úředníky a služebníky dvorské, státní, zemské a úředníky a služebníky veřejných fondů, učitele veřejných škol, pak osoby vojenské, dále pak i jejich

vševy a široky v příčině jejich péjmů z veřejné služby a ze svazku služebních plynoucích peněz, provází, příspěvků na vychování a potíků z míloví;

2. správce dachovní v příčině kongruy nebláde na její vřel.

Osoby, které, třeba že jejich platy převyšují 1600 K, pro své osobní poměry od placení státní osobní daně z příjmu dle zákona jsou osvobozeny, jsou též od placení městské daně z důchodů služebních osvobozeny.

Konkrétně jsou osvobozeny od placení městské daně z důchodů služebních osoby, které dle státních umír neb dle zásad práva mezinárodního nemohou býti podrobeny obecní daní ze služebního.

§ 3.

Městská dan z důchodů služebních též daní podléhajících obřím z ročního důchodu:

pta 1600 K az do	1700 K	6 K
" 1700 " " "	1900 "	7 "
" 1900 " " "	2100 "	8 "
" 2100 " " "	2300 "	9 "
" 2300 " " "	2500 "	10 "
" 2500 " " "	2700 "	11 "
" 2700 " " "	3300 "	12 "
" 3300 " " "	3700 "	13 "
" 3700 " " "	4100 "	15 "
" 4100 " " "	4500 "	17 "
" 4500 " " "	4900 "	19 "
" 4900 " " "	5400 "	21 "
" 5400 " " "	5900 "	23 "
" 5900 " " vřatně 6400 "		25 "

§ 4.

K jiným důchodům osob městské daně z důchodů služebních podléhajících nebudí býti ohled při výpočtu daně z důchodů služebních.

Státní, mezy a výřutné, které plynou z různých pramerů, třeba při výměření daně dohromady počítati.

§ 5.

Úřady při výměření státní osobní daně z příjmu sčítavě jsou zmocněny propůjčiti data ke služebním důchodům se vřahující městskému

predstavenstvu v Mariánských Horách za účelom vymáhatí městské daně z důchodů služebníků.

Podrobná ustanovení vydána budou cestou nariadení.

§ 6.

Městskému predstavenstvu náleží, každému, kdož dan platiti jest povinen, a v případech § 7. jeho zaměstnavateli každého roku platebním rozkazem oznámili městskou daň z důchodů služebníků, kteří své jmenovanému se užívají.

Předepsanou tuto daň, platí se bezprostředně osobou k dani povinnou, zaplatiti jest do 30 dnů po obdržení platebního rozkazu u městské pokladny obce Mariánských Hor. O zapravování městské daně ze služebníků důchodů sázkou z platu viz § 7. tohoto zákona.

Z platebního rozkazu lze se do 14 dní odvolati k výboru obecnímu, a z usnesení tohoto výboru ve stejné době dále k moravskému výboru zemskému, který rozhodne o konečnosti platnosti. Odvolání nemá účinku odkladného.

§ 7.

Ti, kdož vyplácejí důchody druhu v § 1. znenamčeného, pokud jim do charakteru nariadení ze dne 8. července 1898, č. 120 t. z., náleží povinnost při vyplácejí služebníka, mzdy a penzí odpočinkových sázeti státní daň z těchto penzí předepsané, jsou povinni z nich sázeti i městskou daň z důchodů služebníků, která osobě k důchodu oprávněné byla předepsána. Sázky činí se v těchto případech a v těchto poměruých splátkách, ve kterých důchod se vyplácejí; je-li však osoba ve službě se nacházející srozuměna, mohou se také sázky dříve a rychleji učiniti a daň může se rychleji zapraviti.

Ti, kdož jsou povinni sázky činiti, musí za správný výkon sázek a za to, aby sázekné účinky v příslušnou dobu byly odvedeny.

Podrobná ustanovení, kterých v příčině této jest ještě potřeba, vydána budou cestou nariadení.

§ 8.

V případě, že by se někdo zdráhal platiti, může městská daň z důchodů služebníků cestou politické exekuce býti vymáhána, i jest pak k tomu ode dne splátnosti zapraviti 5%, úrok z prodávku.

§ 9.

Prestupky tohoto zákona trestá c. k. politický úřad na vinných penziti-
tými pokutami až do 200 K aneb v případě nedobročinnosti vezmou až do 20 dnů.

Penzitié pokuty připadají městskému fondu chudobnému.

§ 10.

Zákon tento nabude platnosti prvým dnem onoho měsíce, který bude následovat po jeho vyhlášení; přesto vyhlášení této daň obzvláště se na dobu 10 let.

§ 11.

Mým ministrům vnitra a financí se ukládá, aby zákon tento provedli.

Víděň, dne 26. dubna 1915.

František Josef v. r.

Heinold v. r.

Engel v. r.

Zákony a Nařízení zemská

—

Markrabství Moravské.

Čísloka XX. — Vydána a rozestána dne 29. května 1915.

Obsah: Člá. 10 a 11.) 18. Zákon, platný pro markrabství Moravské a moravské obvody ve Slezsku, týkající se vybírání zemské hudební dávky. — 27. Nařízení, kterým se provádí zákon ze dne 18. března 1915, s. z. č. 16, o vybírání zemské hudební dávky v markrabství Moravském a v moravských obvodech ve Slezsku.

16.

Zákon

daný dne 18. března 1915,

platný pro markrabství Moravské a moravské obvody ve Slezsku,
týkající se vybírání zemské hudební dávky.

K nároku zemského soudu Náho markrabství Moravského vidi se Mi
nastříti takto:

§ 1.

Druky hudební dávky (všeobecná a zvláštní hudební dávka).

Za pořádání sňbov hudebních nebo tanečních sňbov s hudbou — pokud se nekonají v soukromých bytech — vybírá se pro moravský zemský fond všeobecná hudební dávka a za každou jednotlivou taneční sňbovu s hudbou — s hotejším obzresením — kromě toho zvláštní hudební dávka. Při tom jest lícstojno, obstará-li se hudba hudebníky nebo hudebními nástroji hracími (orchestron, polyfon, mechanický klavír atd.).

§ 2.

Předstí všeobecné hudební dávky a osoby dávku poskytá.

Všeobecnou hudební dávku má plátni půlročně předem každý hostinský a vřepník, který při provozování činnosti hostinské a vřepnické v dotyčném kalendářním půlroce zamýšlí pořádání zábavy hudební nebo taneční zábavy s hudbou, nebo pořádání jich dovolí, pokud se týče dodávky pokrmů a nápoje hostům při takových zábavách.

Všeobecnou hudební dávku jest zapraviti i v tom případě, pořádá-li se zábava pod štítem nebem (na náměstích, ulicích, v zahradách, sadech, lesích atd.).

§ 3.

Týže všeobecné hudební dávky.

Všeobecné hudební jest pro každý kalendářní půlrok stanoveno následující sazbou:

v I. třídě, totiž v zemském hlavním městě Brně, obcosem	20 K
v II. třídě, totiž v obcích, majících více než 10.000 obyvatelů, obcosem	16 K
v III. třídě, totiž v obcích, majících více než 4000 obyvatelů, obcosem	12 K
ve IV. třídě, totiž v obcích, majících více než 2000 obyvatelů, obcosem	8 K
v V. třídě, totiž v obcích, majících více než 500 obyvatelů, obcosem	6 K
v VI. třídě, totiž v obcích, majících do 500 obyvatelů, obcosem	4 K

Slovem „obec“ jest v tomto zákoně rozuměti vždy obec politickou.

Zaradění do jednotlivých tříd děje se podle výsledků posledního sčítání lidu.

§ 4.

Příhlásky ke všeobecné hudební dávce a placení této dávky.

Příhlásky ke všeobecné hudební dávce buďž učiněny nejpozdě do 30. června, po případě do 31. prosince každého roka obecní hudebních zábav, neb tanečních zábav s hudbou, jest se mají pořádati v prvním kalendářním půlroce, a to v městech s vlastním statutem u městské, pokud se má obecni rady, v ostatních městech u obecního představenstva, při čemž se má zároveň zapraviti obnos dle dotyčné třídy (§ 3.) Případěji dávka (§ 3.) buďž těmito orgány odvedena zemskému fondu způsobe, jest bude upraven vykonávacím nařízením.

Po 30. června, po případě po 31. prosinci, mohou přiblížky ke všeobecné hudební dárce býti plně účinné pouze tehdy, bylo-li každo osobě dárkou povinné opatření k provozování živnosti lepeže po uplynutí přiblíženosti řády učiněno, nebo schválil-li zemský výbor markrabství Moravského dodatečnou přiblížku ke všeobecné hudební dárce.

§ 5.

Průběh zvláštní hudební dárky a osoby dárkou povinné.

Zvláštní hudební dárku má zapřaviti každý (i spolky, společnosti atd.) za každou jednotlivou (být pod stíjnu nebo, na náměstích, ulicích, v zahradách, sadech, lesích atd.) za plát nebo bez plátu pořádanou taneční zábavu s hudbou, a vez musí osobe v § 3. uvedená místo té zapřaviti všeobecnou hudební dárku.

Z tanečních zábav s hudbou, po se pořídějí a řádně povolena po dva neb více po sobě jdoucích dní, jest zapřaviti zvláštní hudební dárku za každý jednotlivý den, třeba že jen jedno povoleni pro všechny dny bylo učiněno.

Porádějí se při svatebách taneční zábava s hudbou ve více obcích (na př. v místě, kde bydlí porádětel svatby atd., a v místě oděvěků), jest zapřaviti za každou jednotlivou zábavu zvláštní hudební dárku.

§ 6.

Výše zvláštní hudební dárky.

Zvláštní hudební dárka vybírá se v desti třídách v § 3. uvedených podle počtu hudebníků účinkujících při každé taneční zábavě s hudbou a vyměňuje se za každého hudebníka:

V I. třídě	2 K 50 h
v II. třídě	2 K — h
v III. třídě	1 K 50 h
ve IV., V. a VI. třídě	1 K — h

Porádějí se taneční zábava s hudbou při hudebním nástroji hračin (§ 1.) vyměňuje se zvláštní hudební dárka čtyřnásobnou výší horčejších ohnů.

§ 7.

Přiblížky ke zvláštní hudební dárce a její plácná.

Přiblížky ke zvláštní hudební dárce mají se učiniti před pořádním taneční zábavy s hudbou v městech a vlastním statutem u městské, pokud se týče obecní rady, v ostatních obcích u obecního představenstva; připadající dárka (§ 6.) budit tímžte současně zapřavěna a tímžte orgány zemského řádu odvědena způsobem, jest bude vykonávacím nariadením upraven.

Jestliže však den dárkou povinně uzavřít zábrvy s hudbou nebyl předem stanoven, jest dovoleno, učiniti příložku a zaplacení dárku dodatečně, nejspoději však první den po zábrvě.

§ 8.

Rozhodnutí o povinnosti placení a o výši dárky.

Rozhodnutí o povinnosti placení a o výši dárky přísluší v městech s vlastním statutem městské, po případě obecní radě, ve všech ostatních obcích občanskému představenstvu.

Dárkou povinného jest na jeho zážost uvědomiti o dárce platebním rozkazem.

§ 9.

Práva stáboraci.

Ó stáboracích, jež se týkají zemské hudební dárky, rozhoduje — mimo případy trostránného řízení (§ 13.) — zemský výbor.

Stáborací buďž podána do 14 dní po dni, kterého sirana o rozhodnutí v odpor vzájem byla zpravěna, a to u představenstva (městské rady, obecní rady) obce, jež v odpor vzájem opotřivení učinila.

§ 10.

Vymáhání dárky.

Nezaplacené dárky vymáhá vyměřovací úřad, po případě zemský výbor buďž dle § 3. císařského nařízení ze dne 20. dubna 1854, čís. 96 f. z., nebo soudně na základě výhazu nedoplacené vyměřovacím úřadem potvoreného.

§ 11.

Promlčení.

V příčině promlčení má se obdobně učiti ustanovení zákona ze dne 18. března 1878, čís. 31 f. z., jež platí pro stáborací primě dané.

§ 12.

Podpůrná řízení obcí.

Každá obec jest povinná vyhověti požadavkům zemským výšorem a prováděti tohoto zákona kladeným, jakot i orgánům povolaným k prováděni tohoto zákona poskytnouti při jich úředních úkoncích na požádání bezodkladně potřebnou pomoc.

§ 13.

Přestupky a tresty; trestní řízení.

Přestupky tohoto zákona a předpisy k provádění jeho vydaných trestů se — v každém jednotlivém přestupkovém případě — peněžitými pokutami, které se vyměřují obnosem zkrácené zemské dávky nebo zemských dávek dle dotyčné úrody (§§ 3. a 4.), nejvýše však obnosem všeobecné hudební dávky, která na dotyčnou úrodu připadá. Zejména propadá takovému trestu, kdo dávkou povinnou hudební zálohu nebo taneční zálohu a hůlkou počítá nebo ve svých nástrojích porušuje náchá, anž se ke všeobecné nebo zvláštní hudební dávce přihlíží (§§ 4. a 7.).

Peněžní pokuta připadne místnímu komu chudinskému (pokud se tyto chudinské komisy ještě staly) nebo v nich přestupek se stal. Výkon zkráceného trestu nezahrnuje od placení povinné dávky.

V právu trestního řízení má platnost ministerké nařízení ze dne 3. srpna 1908, č. 61 f. z., s odchylkou, že pro provádění trestnosti přestupků trestných podle tohoto zákona stanoví se lhůta jednoho roku.

§ 14.

Platnost zákona.

Tento zákon nabude platnosti dnem vyhlášení a počne tímto dnem zákon ze dne 7. června 1912, č. 26 z. z., platností.

§ 15.

Provedení zákona.

Název vykonávací vyhlá. z. k. moravské místodržitelství v dohodě s z. k. finančním zemským ředitelstvem v Brně a zemským výborem markrabství Moravského.

Mému ministru vnitra se ukládá, aby zákon tento ve shodě se s ústředními ministry provedl.

Videa, dne 18. března 1915.

František Josef v. r.

Heinold v. r.

Nářízení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 12. května 1911,

kterým se provádí zákon ze dne 18. března 1911, z. z. čís. 36, o vybírání zemské hudební dávky v markrabství Moravském a v moravských obvodech ve Slezsku.

§ 1.

Ku přejetí přihlášek ke všeobecné a zvláštní hudební dávce mají městské (obecní) rady, pokud se týče obecní představenstva pouhí přípojených vzorní rejstříků A. a B.

§ 2.

Najděte do 30. června, pokud se týče 31. prosince každého roku mají městské (obecní) rady, pokud se týče obecní představenstva zapasati do juxtovaného rejstříku A. (rubrika 1.) všechny v obci a v osadách k ní příslušných se nalézající hostinské a výtěpačky (majitelé koncese, zástupce, nájemce), ať se ke všeobecné hudební dávce přihlásili nebo ne, a u osob, které ve svých místnostech umístily hudební nástroj hrači, jest tuto okolnost uvést (rubrika 2.).

Městské (obecní) rady, pokud se týče obecní představenstva mají pak přihlížky ke všeobecné hudební dávce, které mohou učiniti četné nebo plesané, zaznamenati do shora uvedeného rejstříku. Za tím účelem budiz všechny rubriky rejstříku přesně vyplněny a zvláště budiz v rubrice 1. zapasati pouze ten, kdo ve skuteku provozuje živnost hostinskou a výtěpačskou. Stavenka (rubrika 5. a 6.) budiz teprve po zapasání hudební dávky dle dotýčné třídy příslušně vyplněna, oddělena a osobě dávkou povinně vydána.

Rejstřík budiz pak uzavřen a současně s vybranou všeobecnou hudební dávkou zaslán příslušnému c. k. bernímu úřadu.

Nepřihlásili-li se v uvedené lhůtě žádná stana ke všeobecné hudební dávce, jest přes to shora uvedený seznam všech hostinských a výtěpačků předloženo c. k. bernímu úřadu zaslati a při tom poznamenati, že nebyla žádná přihláška učiněna.

§ 3.

Po 30. června, pokud se týče 31. prosince každého roku může přihláška ke všeobecné hudební dávce býti přijata pouze tehdy:

a) Prokáže-li dávkou povinný, že dosáhá oprávnění k provozování živnosti teprve po uplynutí lhůty do 30. června neb do 31. prosince stanovené,

b) anebo udělil zemským výharem (§ 4. zákona) k tomu zmocněný zemský úředník (zemský výharní úředník) na žádost podanou dotčeným dávkou povinným prostřednictvím městské (obecní) rady, pokud se týče obecního představenstva převést k dodatečné přihlášce a uvést o tom městskou (obecní) radu, pokud se týče obecního představenstva.

Dodatečné přihlášky ke všeobecné hudební dávce buďto spojené do formuláře (rejstřík A.), jest buďto lístky a celým dle dotčené třídy příslušícím ohnosem zaslán zvláštním přípisem příslušnému c. k. bernímu úřadu, aby jej dále předložil.

§ 4.

Přihláška ke všeobecné hudební dávce platí jen pro osobu, která se v dávce pro příslušný kalendářní půrok přihlásila. Převzetí přihlášku tu na nástupce v provozovní živosti nepřijímá a převzatí jest proto nepřijímáno a nový živnostník musí se sám dodatečně přihlásit k všeobecné hudební dávce, chce-li v téže půroce konati hudební nebo taneční zábavy s hudbou; nový živnostník jest však osvobozen od opětovného placení všeobecné hudební dávky, pokud ji snad již za dotčený půrok při provozování živosti zapravil.

§ 5.

Všeobecnou hudební dávkou povinným při hostinských a výteprnických živnostech jest majitel koncesie, provozují-li živnost sám; provozují-li živnost nájemce nebo zástupce, jsou tyto osoby dávkou povinnými.

§ 6.

Každá dávce podléhající taneční zábava s hudbou musí býti zaplácna městskou (obecní) radou, pokud se týče obecním představenstvem do justovaného rejstříku dle vzoru B.

Za tím účelem buďto veškeré rubriky tohoto rejstříku vyplněny, a zvláště buďto v rubrice 1. a jména osob dávkou povinně poznamenána, je-li hostinským nebo výteprnickem sám, či soukromníkem (spolkem, společností a pod.), v rubrice 2. buďto přesně označena umístění, v níž se taneční zábava koná, pokud se týče buďto zde udáno jméno hostinského, jest při taneční zábavě pokrmů a nápoje podává. V rubrice 3. buďto přesně udáno, kdy se taneční zábava s hudbou koná, v rubrice 4. slovy počet hudebníků, čítaje v to i kapelníka, kteří mají účinkovati při každé taneční zábavě s hudbou.

Má-li se taneční zábava s hudbou konati při hudebním nástroji hracho, jest to uvést v rubrice 5.

V rubrice 6. jest zaplacení zvláštní hudební dávky, kterou vyměřuje městská (obecní) rada, pokud se týče obecní představenstva, v rubrice 7. datum, kdy hudební dávka byla zaplacena.

Sivronka a zaplacení zvláštní hudební dávky (rubrika 8. až 10.) buďte po zaplacení obcemi v rubrice 6. předepsaného oddělena a osobě dávkou povinně vydána.

§ 7.

Rejstřík B. buďte po uplynutí každého čtvrtletí, tedy dnem 31. března, 30. června, 30. září a 31. prosince každého roku uzavřen a bezodkladně předložen příslušnému c. k. bernímu úřadu; výhraně obcey jest současně tam odevzán.

Nekomarala-li se v některém čtvrtletí v obci vůbec žádná taneční zábava s hudbou, odpadá předložení rejstříku B. Příslušný c. k. berní úřad buďte však o tom ihned po uplynutí dotyčného čtvrtletí písemně vyrozuměn.

§ 8.

Městská, pokud se týče obecní rada měst s vlastním statutem, má zaslati rejstřík A. ihned po uplynutí dotyčného přiletí, rejstřík B. po uplynutí každého čtvrtletí přímo zemskému výběrčímu úřadu (§ 3.) a odevzati obcey na zemské hudební dávce jí vyhrané přímo moravské zemské pokladně.

§ 9.

Ve smyslu § 9. sňžona mají městská (obecní) rady, pokud se týče obecní představenstva podané stížnosti zaslati bezodkladně zemskému výboru, a sice cestou zemského výběrčího úřadu (§ 3.), při čemž v odpor vzaté opatření buďte vysvětleno.

§ 10.

Podle § 12. sňžona mají městská (obecní) rady, pokud se týče obecní představenstva dohlížeti k tomu, aby předpisy o zemské hudební dávce byly přesně zachovávány, zvláště pak o to se starati, aby přihlášky ke všeobecné a zvláštní hudební dávce byly včas podávány a dávky ty zaplaceny, a jsou také povinny dáti kontrolovati svými orgány, nepotřebují-li se snad zábavy hudební dávce podléhati, aniž by dávka byla zaplacena.

§ 11.

Trestní oznámení o přestupcích sňžona, týkajícího se vybírání zemské hudební dávky, buďte činěna u příslušných politických úřadů l. stolice anebo

a občanské představenstva svého místa, kde byl přestupek spáchán. Obecní představenstva jsou povinna trestní oznámení o přestupcích, jež mají spásovati nebo o nich jinak nabyla vědomosti, bez odkladu okresnímu úřadu politickému učiniti.

§ 12.

Vyšetřování a trestání všech přestupků hudební dávky se týkajících, pokud nespadají pod všeobecný trestní zákon, přísluší dle platných všeobecných předpisů politickému úřadu první stolice, v jehož obvodu se přestupky udály.

Tyto úřady jsou povinny řízení o těchto přestupcích jak jen možno urychlit.

§ 13.

C. k. berní úřady mají:

a) sčítati poplatky k územným hudebním a výčepním a pod.), jež obec předkládá majl. dle rejstříky B, pokud se tyto poplatky dle zprávy příslušky a zasedá je a nejvícem urychlením zemskému výběrovému úřadu (§ 1.);

b) pečovali vhodným způsobem o to, aby rejstříky A. a B., pokud se tyto seznamy a zprávy příslušky z obcí k předkládání povinných stas dostly;

c) převzati všeobecnou a zvláštní hudební dávku od obcí současně se zaskrytí rejstříky a sčítováni j ve vedlejším demisku pro zemský fond.

§ 14.

V platní povinnosti kolkovní při podáních a povoleních, týkajících se tanecních sňah s hudbou a v rejstřících k tomu účelu předepsaných, nenastane zemskou hudební dávkou žádná změna a buďte tudíž tyto rejstříky dosavadním způsobem i dále vedeny.

§ 15.

Hosťinští a výčepníci, kteří se ještě nabyla přihlásili k všeobecnému hudebnímu na celý rok 1915, mohou se dočasně přihlásiti na první půlletí 1915 až do 15. června 1915. Místní (obecní) rady, pokud se tyto obecní představenstva říše se při tom §§ 2. a 3. tohoto nařízení, jež dlužno dle smyslu použiti.

§ 16.

Toto nařízení nabude platnosti zároveň se zákonem.

C. k. místopředsed:

Dr. Octavian Egnér svobodný pán Bleyleben v. r.

Rejstřík B.

o tanečních sáhvářích s hudbou v čtvrtletí roku 1918 obilžněně.

Jméno a bydliště převládě taneční sáhvě (konstěně, kon- kromě, spolek sá.)		Osvědčení sáhvě kde se taneční sáhvě pěstě ještě sáhvě ještě sáhvě ještě sáhvě ještě sáhvě ještě sáhvě ještě sáhvě ještě sáhvě		Měsíční před- stavení v sáhvě taneční sáhvě sáhvě		Jedno a bydliště dětě taneční sáhvě (konstěně, kon- spolek sá.)		Dě, kromě sáhvě sáhvě sáhvě sáhvě sáhvě sáhvě sáhvě sáhvě sáhvě sáhvě sáhvě sáhvě sáhvě sáhvě		Srovně s sáhvě taneční sáhvě sáhvě	
		čís. pop.	čís. pop.	čís. pop.	čís. pop.						
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
čís. pop.							čís. pop.				
							čís. pop.				
							čís. pop.				
							čís. pop.				

Rejstřík B. o tanečních sáhvářích s hudbou

Ročník 1915.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Číslo XXI. — Vydána a rozeslána dne 1. června 1915.

Obsah: Člá. 25, 26, 27. Zákon, platný pro markrabství Moravské, jenž se týká vybírání dávek z nájemného v městské obci Prostějově. — 28. Vyhláška, týkající se přezkoumání vyměřovací a vyměšovací daňky a přezkoumání hodnoty na úř. Měst. úřadu Olomouce.

28.

Zákon

daný dne 6. května 1915,

platný pro markrabství Moravské, jenž se týká vybírání dávek
z nájemného v městské obci Prostějově.

Na návrh zemského sněmu Město markrabství Moravského vydá se k
naříkání takto:

§ 1.

Městské obci Prostějovu povoluje se vybírání dávek z nájemného (nájemní
hodnoty) z budov v obci se nájemnými, jež k vyměření státní domovní daně
církovní byly přičteny, pokud se týče c. k. berním úřadem upravena, na dobu
3 let od 1. ledna 1915 počínaje do 31. prosince 1918 v těchto výměších:

8%, z nájemného (nájemní hodnoty) až včetně do výše ročních 200 K
a 10%, z nájemného (nájemní hodnoty), jež převyšuje částku 200 K ročně.

§ 2.

Ze účelem stanovení výše dávky z nájemného, jež se má dle § 1. vybrati, jež v jedno pojmosu všechny místnosti, jež v objektu domovní daně čínsovní podrobeném má též osoba neb osoby žijící ve společné domácnosti v nájmu, nebo jež jsou jim bezplatně přenechány, pokud se týče všechny místnosti, jež má majitel domu (stálý poživatel) sám užívá.

§ 3.

Kdo jež dávkou povinen.

Dávkou povinen jež:

a) každý, kdo platí za místnosti přímo majitel domu (stálému poživateli) nájmem, nebo komu jsou místnosti přenechány bezplatně, pokud to neježe o naturální byty, a majitel domu (stálý poživatel) ohledně místností, jež sám užívá;

b) ten, kdo má naturální byt a podle ustanovení obecních zákonů není od placení takových dávek osvobozen, pokud majitel domu (stálý poživatel) není za tento byt přimane nájmem nebo hodnota nájmem.

Osvobozeny jsou od dávky z nájemného ony osoby, jež na základě státních smluv nebo podle zásad mezinárodního práva obecní dávky podrobeny býti nemohou.

§ 4.

Jak vybírá a odvádí dávky majitel domu (stálý poživatel).

Majitel domu (stálý poživatel) jež povinen odváděti obecní podkladně dávku z nájemného v dobách, kdy jež splatnou státní domovní daně čínsovní. Vyhraňuje se mu však přímo vybrati dávku od nájemníků podle § 3. dávkou povinných v obvosech, jež dle zákonně osoby připadají za ta kterou číná.

§ 5.

Jak se vyměrují a platí obnosy dávky, jež jež odváděti.

Podkladem dávky z nájemného, kterou majitel domu (stálý poživatel) má odváděti jež přimane, pokud se týče berním úřadem pro vyměruvání domovní daně čínsovní za dotyčný rok upravené nájmem (hodnota nájmem) z místností užívaných osobami dávkou povinnými (§ 3.).

Období, po které jež dávky z nájemného platí, stanoví se od 1. ledna 1913 do 31. prosince 1913.

Změnil se dodatečně pořadem práva podklad pro vyměruvání státní domovní daně čínsovní, jež městská obec Prostějov povinna dávku z nájemného z nové úřední přimane upravit.

Těto jest povinnost městské obce, aby v tom případě, byla-li státní domovní daň číselně odepřena proto, že byl je neobydlen, nebo že nájemné jest nedobytno, nebo nastanou-li v období pro vybírání stanoveném pro předepsání dávky okolnosti, jež odůvodňují osvobození od dávky podle § 3, povolila na zvláštní žádost majitele domu (stálého poživatelé) přiměřený odpis dávky z nájemného.

§ 4.

Úrad výběrčí, platební rozkazy.

Vymáhání dávek z nájemného přísluší obecnímu představenstvu v Prostějově.

Za účelem usdromnění majitelů domů (stálých poživatelé) o výsledku výpočtu dávek z nájemného, jež jest plátni, vyhotoví se pro každou budovu zvláštní platební rozkaz.

§ 5.

Opravné prostředky.

Do těchto platebních rozkazů, jakož i do rozhodnutí obecního představenstva v Prostějově o žádostech za odpis dávky z nájemného z důvodu, že byl jest neobydlen, nebo že nájemné jest nedobytno, mají majitelé domů (stálí poživatelé) právo stížnosti si do 30 dnů, počínaje dnem po doručení platebního rozkazu, pokud se tyto rozhodnutí v odpor vztáhnou k obecnímu výboru a dále k zemskému výboru. Případně-li prvý den lhůty rekursní na neštěh neb zákonný svátek, počíná tato lhůta nejbližším dnem vteodním. Stížností poňati jest u obecního představenstva.

§ 6.

Právo stížnosti nájemníků dávkou povinných.

Pokládá-li se dávkou povinný nájemník za stížem vší obnosu dávky, jež majitel domu (stálý poživatelé) na základě § 4. po něm požaduje, má právo do 14 dnů po lhůtách, v níž se číste vybírá, požádati obecní představenstvo v Prostějově, aby stanovilo vší tohoto obnosu dávky.

Proti dotyčnému rozhodnutí mají obě strany právo použiti opravných prostředků v § 7. namáhajících.

§ 8.

Další vybírání.

Nabyla-li dávka z nájemného v období, na které jest povolena, pro každý rok ještě předepsána v době, kdy jí byla splatna, budíž zapravena prozatím a vyřadenou pozdějšího vyrovnání ve vší předchozího roka.

§ 10.

Jak se vymáhají dlužné obnosy dávky.

Pro vymáhání nedoplatků dávky z nájemného platí ustanovení § 4. čis. nařízení ze dne 20. dubna 1854, t. z. čis. 95.

§ 11.

Promištění

V případě promištění práva dávky vyměňovací a výběrní poukazuje se na ustanovení zákona ze dne 18. března 1878, t. z. čis. 31, nebo zákona, který případně na jeho místo vydán bude.

§ 12.

Nařízení, jež vydá c. k. finanční zemská radice v dohodě s c. k. moravským národním úřadem, upraveno bude, jakým způsobem mají berní úřady spolupůsobiti při stanovení pořádku pro vyměňování dávky z nájemného.

§ 13.

Mým ministerem vnitra a finančí se skládá, aby zákon tento provedli.
Víděň, dne 6. května 1915.

František Josef v. r.

Heinold v. r.

Engel v. r.

39.

Vyhláška moravského výboru zemského

ze dne 12. května 1915.

týkající se přenesení vyměňování a výběrní dávky z přírostu hodnoty na král. hlavní město Olomouc.

Moravský zemský výbor přenesl ve smyslu § 16., odst. 2, zákona ze dne 26. prosince 1914, čis. 18 z. z. z roku 1915, kterým zavádí se zemská a obecní dávka z přírostu hodnoty nemovitostí, vyměňování a výběrní této dávky dále na král. město Olomouc.

Přenesení toto uvádí se tímto ve všeobecnou známost.

Zemský hejman:

Otto hrabě Serényi v. r.

Ročník 1915.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Částka XXII. — Vydána a rozestlána dne 4. června 1915.

Obsah: (čís. 48.) 48. Nařízení, týkající se úředních výkazních listů a spotřebě obilna a mouky.

48.

Nařízení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 27. května 1915,

týkající se úředních výkazních listů a spotřebě obilna a mouky.

Na základě §§ 4. a 6. nařízení společného ministerstva ze dne 26. března 1915, l. n. čis. 73, nařizuje se toto:

§ 1.

Od 11. dubna 1915 smí se v obcích Brně, Olomouci, Jihlavě, Kroměříži, Uh. Hradišti, Znojmě, Hustopeši, Berouně, Badišově, Dvorce, Líšavě Městě, Boskovcích, Blansku, Černošicích, Husovicích, Jaliňavě, Kottově, Král. Polé, Komárově, Látně, Maloměřicích, Medřicích, Řečkovcích, Židonicích, Šlapanicích, Zbovřeskách, Ivančicích (městě a sídlovské obci), Dolních Kounicích (městě a sídlovské obci), Oslavanech, Rosicích, Radčicích, Těšči, Slavonicích, Kyjově (městě a sídlovské obci), Kozčicích, Koryčanech, Žďánicích, Vracově, Hodoníně, Břeclavi (městě a sídlovské obci), Strážnici (městě a sídlovské obci), Třebíči Městě, Záběhlu,

Krumpacha, Rudolfova, Ráječka, Mohelnici, Švagrově (Křemáček), Holčovice (městě a židovské obci), Bezenovicích, Dobrotvicích, Kalčínské, Janovicích, Martěnicích, Pacetkovicích, Přiběpěch, Bostěni, Ryznicích, Tušapech, Větelích, Prusanicích, Zahradkovicích, Žopech, Bystřici p. H., Rychlově, Lhotě Chvalcově, Slavkově Chvalcově, Rotilovicích (Rusové), Bratřejově, Lhotka, Vyzovicích, Zadrvečích, Trestí, Dřevstajch Mlýnech, Hulíně, Litaví, Kanici, Brodka, Skřipově, ve veskerých obcích politického okresu Mor. Budějovického, Mor. Krumlově, Měvelovi se židovskou obcí, Hrobovicích, Mor. Ostravě, Přibozu, Větkovicích, Mariánských Horách, Záhroba n. O., Hrabánci a Věkovci, Šumperku, Mor. Třebové, Svítavách, Březové, Jetička (městě a židovské obci), Čtyřlístkanech, Láčnově (Láčnově), Hranicích (městě a židovské obci), Lipánku (městě a židovské obci), Keltě, Drahotovicích, Potánské, Velkém Újezdě, Čermotíně, Trčicích, Spálova, Hustopečích, Místku, Frenštátě p. Radh., Bratřejku, Paskově, Frýdlaně, Novém Jicině, Fulneku, Sachdole, Batořovicích, Žilně, Šenově, Konevaldě, Bartošovicích, Jasenici Německé, Žvočicích, Přibozu, Koptivnici, Štarnberku, Louče, Vesce, Klekotově, Novém Měste, Poláckol, Zubel, Olešně, Nové Vsi, Petrovicích, Hadčovicích, Jirkovicích, Vlachovicích, Rokytě, Martovicích, Bystřici n. P., Zlatkově, Radkově, Domaníně, Domanínku, Ždírnicích, Žďáře Městě, Hamrech Horních (Frenkl), Najdeku, Žďáře Zámku, Vysokém, Potříchách, Boš, Vatině, Mikulově (městě a židovské obci), Pohodělicích (městě a židovské obci), Bodolanech, Nové Ulici, Bělčicích, Hájčíně, Černostru, Pavlovicích (Pavlovických), Šepčíně, Lascích, Novosedech, Povlu (Povla), Novém Světe, Chvalkovicích, Pterově (městě a židovské obci), Prostějově (městě a židovské obci), Dřetovicích, Krasicích, Smrticích, Vrahovicích, Čabovicích, Kostelci, ve všech obcích politického okresu Rýnskoelského, Štarnberku, Uhřově, Těnově, Kutimí, Bytčce Verenské, Nedvědicích, Doubravánku, Lomnici se židovskou obcí, Dablině, Předklásteri, Hradčanech, Hvozdi, Chodčicích, Čáslavě, Trhávě (městě a židovské obci) a Předklásteri, Uherském Brodě (městě a židovské obci), Havřicích, Bánově, Březové, Lopeníku, Těšově, Dejčovicích, Exově, Hostětině, Křavě, Pročkovicích, Rudimově, Val Klobouckých, Lipíně, Křekově, Mirosově, Smolně, Vytčkově, Křečovicích, Bránsnech, Noslovicích, Novém Rousínově se židovskou obcí, Starém Rousínově, Slavkově (městě a židovské obci), Batořovicích, Jerávicích, Šaldově Starém, Šaldově Novém, Obškovicích (Obšaz), Sedlčovicích, Nesečlíchách, Bohumělicích, Šestčovicích Malých, Sachobedlech, Hradišti sv. Hippolita, Mansberku, Přimětčích, Kucharovicích prodávati chléb a mouka lidem tyto prodávěti nepříměděně spoteřujícíim pouze na úřední výkazně listek o spoteřě chléba a mouky.

Pod moukou vyznačívají se v tomto nařízení z obli získané mlýnské výrobky každého druhu (mouka, krupice, kroupy a pod.) vyjma otrub a pod chlébem také nezakrouvané sachary (vodové sachary).

§ 2.

Výkazní listky o spotřebě chleba a mouky budou vydávány jako přímé, změřené a výkazy na den. Budou úředně tiskány a platí pro jednu osobu. (Příloha vzorec A.)

Výkaz přímý a změřený platí na kalendářní týden na listku uvedený. Přímý výkaz má na 1400 g (1 kg 40 dkg) mouky anebo na 1960 g (1 kg 96 dkg) chleba, změřený výkaz na 800 g (96 dkg) mouky aneb na 1320 g (1 kg 32 dkg) chleba.

Místo mouky mohou být na oba tyto výkazy proctiny též jiné mlýnské výrobky stejné váhy.

Výkaz na den má na 175 g (17 0 dkg) chleba.

Náhrady za stravené neb jakýmkoliv způsobem změřené týdenní nebo denní výkazní listky není.

Výkazní listky jsou veřejně listny, jejich podělení bude tvořeno dle trestního zákona.

§ 3.

Přímé, jakož i změřené výkazy budou úředně vydávány okremním policejním úřadem k tomu určenou a v obcích, na něž úprava spotřeby byla přenesena, úředně obec k tomu určenou vydávány přednostovi domácnosti pro něj a pro všechny ostatní příslušníky domácnosti (hospodářství). Přednost domácnosti jest povinen, okrem příslušníkem domácnosti (hospodářství), kteří u něho se nestravují, listky na tyto případyž vydávati.

K příslušníkům domácnosti (hospodářství) dletoho ve smyslu tohoto nařízení počítati též podnikatelky.

Každou změna v počtu příslušníků domácnosti (hospodářství) povinen jest přednost domácnosti nebo jeho zástupce oznámiti u výdejny listků.

§ 4.

Při prvním podělení výkazními listky obdrží každý přímý výkaz.

S tímto výkazem bude přednostovi domácnosti současně doručen též úřední tiskopis (příloha vzorec B.), na němž má přednost domácnosti za sebe a příslušníky své domácnosti (hospodářství) potvrditi příjem výkazů a pro přidělení dalších výkazních listků uděliti prohlášení o počtu osob, které v jeho domácnosti (hospodářství) jsou straveny, jakož i o množství mouky a obilí v jeho domácnosti (hospodářství) se nacházejícím.

Jakmile toto prohlášení přednostou domácnosti podepsané k výdejně dojde, bude osobám, které nespadají pod ustanovení § 5. a v jejich domácnosti (hospodářství) se nachází více než 2 kg mouky nebo obilí pro každou osobu, jest se stravuje v domácnosti, na ostatní týdný vydán přímý výkaz.

Osohy, v jejichž domácnosti (hospodářství) se našla více než 2 kg a nejvýše 7 kg mouky nebo obilí, počítají pro každou osobu v domácnosti se stravující, obdrželi zmenšený výkaz a smíjí spotřebovat budoucně ze svých zásob pro každou osobu, jež v jejich domácnosti (hospodářství) se stravuje, pouze ještě rozdíl mouky nebo chleba, jenž bude vyplývati z rozdílu přípustného nejvyššího množství spotřeby po odečtení množství, na něž je již vystaven zmenšený výkazní listek. Na druhý týden bude zmenšený výkaz však jen tehdy vydán, vrátili tyto osoby z plného výkazu jim při prvním rozdělení vydaného ústředky, které dohromady mí na množství 450 g mouky nebo 630 g chleba na jednotlivce; teprve až jejich zásoby touto spotřebou po uplynutí týdne se zmenšily na 2 kg neb pod 2 kg obilí neb mouky, počítají při tom pro každou osobu, jež se v domácnosti stravuje obdrželi také tyto osoby plný výkaz.

Osohy, jež mají pro každou osobu v domácnosti (hospodářství) se stravující, dle jejich svého času odezvaného vyjádření 6. června 1915 ještě více než 7 kg mouky nebo obilí, neodrželi od tohoto dne žádného výkazního listku a mohou použiti ze svých zásob pro každou v domácnosti (hospodářství) se stravující osobu pouze 1 kg 40 dg mouky k přípravě jídel a chleba; ústa mají nárok na zmenšený listek teprve po uplynutí onoho týdne, v němž při dodržování zmíněného spotřebního množství jejich zásoby klesly na 7 kg obilí nebo mouky pro každou osobu, jež se v domácnosti stravuje; plný výkaz obdrželi tyto osoby teprve po uplynutí onoho týdne, v němž jejich zásoby klesly na 2 nebo pod 2 kg pro každou osobu v domácnosti se stravující.

Při vpleření dne 6. června 1915 v úvahu příslušejícího množství mouky neloužit běhá zřetel k pouze předchozímu vyjčení nebo zmenšení počtu v domácnosti (hospodářství) se našezjících osob.

Osohy, kteří dle shora uvedených ustanovení nesmí obdržeti vůbec žádného výkazního listku, mohou své zásoby zmenšiti na základě povolení k zřízení, které vydá politický okresní úřad.

Tyto osoby mohou zmenšený výkaz pouze tehdy dále obdržeti, bylo-li jim povoleno ku zřízení bez jejich zaváhání odepteno; jinak obdrželi zmenšený nebo plný výkaz teprve tehdy, jestliže a přituzně výdejny listku prokázali, že odezdali svůj přebytek nad 7 kg, po případě nad 2 kg pro každou osobu v domácnosti se stravující úřadovně politickým okresním úřadem ku koupi takových přebyteků obilí nebo mouky ustavovena; tento předkaz má se státi předložena povolení ku zřízení a potvrzením o příjmu úřadu přeijnacého o množství převzatých zásob.

Zásoby vzniklé v průběhu přednosti domácnosti buďtež politickým okresním úřadem prohlázeny za propadlé ve prospěch státu.

§ 5.

Podnikatelé zemědělských živností a příslušníci jejich domácností (hospodářství) včetně osob dělníků a zřizovatel, jímž přibírají za mzdu vaření strava nebo obilí na chléb a mléčné výrobky, mohou pro jednotlivce spotřebovat denně 300 g (tj. 2 kg a 10 dělg) obilí nebo z toho upravené množství mléčných výrobků nebo chleba.

Tyto osoby neodržují žádného výkazního listu, pokud mají více než 2 kg a 50 dělg obilí na chleba nebo mouky pro každého jednotlivce jejich domácnosti (hospodářství) a pokud pro domácí potřebu sami pečou potřebný chléb anebo si nechávají péci ze svých zásob upravené chlebové těsto.

V prvním odstavci zmíněné osoby, které mají v držení více než 2 kg a 50 dělg a nejvýše 30 kg obilí nebo mouky pro každou v jejich domácnosti (hospodářství) se stravující osobu, ale nepočítají se potřebného chleba nebo nedávají si péci, obdrží zmenšený výkazní listek, mohou však pro jednotlivce jejich domácnosti (hospodářství) ze svých zásob obilí nebo mouky vzít pouze takové množství, které odpovídá rozdílu jejich oprávněného nároku po odečtení množství váhy připadající na zmenšený výkazní listek.

Osoby, v jejich domácnosti (hospodářství) se nalézá více než 30 kg obilí nebo mouky pro každou v domácnosti (hospodářství) stravovanou osobu, neodržují už sami nemohou péci nebo dají si upéci chleba, 6. červnem 1915 požádají žádného výkazního listku a mohou ze svých zásob pro každou osobu v jejich domácnosti se stravující stejně spotřebovat pouze 2 kg a 10 dělg obilí nebo z toho upravené množství mouky; tyto mají nárok na zmenšený výkazní listek teprve po uplynutí osmého týdne, v němž jejich zásoby při dodržování zmíněného spotřebního množství klesnou na nebo pod 30 kg pro každou osobu, jež v domácnosti se stravuje; pokud výkaz obdrží tyto osoby teprve po uplynutí osmého týdne, v němž jejich zásoby se zmenšily na nebo pod 2 kg a 50 dělg pro každou osobu v domácnosti se stravující.

Osoby, které dle zmíněných ustanovení nesmí obdržeti vůbec žádného výkazního listku, mohou své zásoby zmenšiti na základě zvláštního povolení, jež si dle svého vyžádají u policejního okresního úřadu. Tyto osoby mohou zmenšený výkazní listek obdržeti pouze tehdy, jestliže zvláštní povolení jim bylo uděleno bez jejich svádnosti; jinak obdrží zmenšený nebo plný výkaz teprve tehdy, pokud-li a příslušné výšejší listky, se odezdaly svůj přebytek přes 30 kg, po případě 2 kg a 50 dělg pro každou osobu v domácnosti se stravující, místa policejním okresním úřadem ku kupování takových přebyteků obilí nebo mouky určenému; tento příkaz se má diti předloženiím zvláštního povolení a potvrzení o přijmu přebytečků o množství převzatých zásob.

§ 6.

Zpědují-li se osoby v § 4, 5. odst., po případě v § 5, 4. odst. tohoto nařízení označeném prodati své tam zmíněné zásoby mouky nebo obilí čítající více než 7 po případě více než 30 kg čítaje na jednotlivce dobrovolně k úřednímu vyvážení, může politický okresní úřad uznati za vyvlastnění požadovaných zásob.

Vyvlastnění mlýnských výrobků může však jen tehdy nastati, jsou-li dobrovolně úplně neobvádné.

§ 7.

Výkazní listky zavedené v Dolních Rakousích, v Čechách a Slezsku mají být na Moravě písemn platnost.

Centující, v jejichž místech pobytu nejsou výkazní listky a spotřebě chleba a mouky zavedeny, aneb kteří nemají listků na Moravě platných mohou po dobu jejich prochozího pobytu v některé obci, ve které tyto listky jsou zavedeny, prostřednictvím jejich přechovávatelů obdržeti denní výkaz; denní výkaz smí na určitý den, může však nadále denně býti obnovován vrácením zbytků listků dne předchozího přechovávateli a dlužno jej při odjezdu hosta od přechovávatelů vzíti s sebou.

Osoby přechovávatelji po zivnostenskaku mohou převzati zásobu denních listků u politického okresního úřadu na potřežení a mají nepozorně denní výkazy, jakož i hostům odbraně zbytky výkazních listků vstý na vyvážení politického okresního úřadu neprodané odevzdati výdějně.

Osoby, přechovávatelji po zivnostenskaku nebo jinak musí věsti přesný záznam o dnech listech jim vydaných, jest má obsahovali mimo jména a abychtěho bydliště dotčného ciince také datum přenesování; tento záznam bude úředním stizením na pořízení každé chvilé předložen.

Ony osoby, které aneb by opustily své stálé bydliště prodati svoji domácímoat přechodně na kelní byti nebo do jiné obce, mohou ze svých zásob mouky, vaří sehou pro své členy domácímoat případně spotřebně množství označivše to okresnímu politickému úřadu.

V oznámení bude současně udáno, zda, kolik a které druhy mouky v bytí mají zásobí a zda vlastník zásob je ochoten tento zbytek zásob za úplatu odovzdati místu politickému okresnímu úřadem k tomu určenému.

Nebrade-li se chiti vlastník k takovému dobrovolnému odovzdání těchto zbytků zásob zavázati, má v oznámení současně udeř osobu k opatrování jeho zanechaných zásob (§ 8. poslední odstavce cis. nařízení ze dne 21. dubna 1915, t. z. čís. 41) pověřenou a ponechatí svůj byt úředním orgánům kdykoliv přistupným (§ 11. sbora uvedeného cis. nařízení).

§ 8.

Výkazním listům připojeny jsou ústřížky a odměny množství dle váhy na chléb neb mouku.

Zakládá se převodní výkazní listku nebo jeho ústřížku na jiné osoby, jakž i používání výkazních listků, které úřadem byly pro jiné osoby určeny, aneb jejichž platnost je zanikla.

Kromě zakazuje se prodáváním chleba a mouky převzít výkazní listek neb jeho ústřížky bez současného vydání chleba nebo mouky.

§ 9.

Politické okresní úřady jsou zmocněny k tomu, aby dovalily, by v jednotlivých obcích správního obvodu byly upotřebeny konsumenty nepotřebované ústřížky jiných průmyslových výkazních listů nebo příloh pro dospělé osoby, které jako dělníci, výsadně nebo téměř výsadně jsou odměňováni za výkon práce nebo chleba, nebo živobytí musejí vydělati těžkou tělesnou prací, vykonávají noční práce nebo katečně se nemohou doma stravovati ješto pracují mimo své bydliště, a nespádají již pod osoby, na něž byl v § 5. vzat zřetel.

Za tím účelem budíž vyřazeni všichni majitelé výkazních listků dotýčné obce, aby ihned po uplynutí každého týdne odevzdali své neupotřebené nebo pouze částečně spotřebované výkazní listky a výdějny.

Ve výdějních sebrané listky budíž najdele každý úterek prostřednictvím příslušného obecního úřadu předloženy politickému okresnímu úřadu; výdějny jsou povinny, aby si ihned zaznamenaly každé dobrovolně trvalé ztrátní se jednotlivých osob na určitou část výkazního listku, oznámily to politickému okresnímu úřadu cestou obecního úřadu při odevzdávání zmíněných zbytků výkazních listků a braly zřetel na toto ztrátní se při vydávání nových týdenních listků.

Politický okresní úřad stanoví úhencou výši přídatků, který má pro příští týden té které obci býti přiznan.

Přidavek lze poskytnouti jedné osobě pouze ve formě jednoho výkazního listku na 450 g mouky nebo 680 g chleba; za přidavek použito budíž právě části týdenního listku.

Tyto přidavky vydávány budou současně s ostatními výkazními listky.

Politický okresní úřad a s jeho zmocněním starosta obce určuje, přihlížeje ku zřadím shora uvedeným čty osoby, které takovjto přidavek mají obdržeti. Ohledně osob, jež takovjmito přidavky budou poděleny natno větší zvláštní seznam.

§ 10.

V oněch obcích, kde výkazní listky o spotřebě chleba a mouky jsou zavedeny, smí se vydati chléb a mouka konsumentům za peníze jen tehdy, před-

kolik se platný výkazní listek a oddělil se prodávatelem tolik ústřicích, kolik jich jest přiměřeno potažovanému množství chleba nebo mouky.

Toto ustanovení platí též pro živnosti hostinské a výčepnické. Majitelé živnosti jsou povinni dovážeti, aby hosté požívali a sebou přinesený chlebě.

Nezachování těchto předpisů bude se trestati jak na prodávati tak na kupcích.

V nádracích hostincích a jídelních vazech smí se chlebě k bezprostřední osobní spotřebě potřebný po dobu jízdy personálu vlaků provázejícímu a cestujícímu, kteří vytkli se platným jízdním lístkem, podávati, auzi by musel býti předložen výkazní listek.

§ 11.

Okresní politický úřad jest zmocněn, aby stanovil v živnostenských provozárnách obmázení podávati k jiným pokrmitím možně výrobky mimo chleba. Pokrmy připravované z moučných výrobků mimo chlebě mohou v podnikách k tomu opatřených býti podávány bez odevzdání ústřicích výkazního listku.

§ 12.

Kdo po živnostensku upravuje moučné výrobky, prodává chlebě neb moučné výrobky osobám třetím, nebo podává pokrmy, jest povinen vésti zápisnou knihu, předepsanou v § 8. minist. nařízení ze dne 26. března 1915, t. z. čís. 75, běžně číselnicou a obecním razítkem opatřenoa, která musí býti stále připravena k nahlédnutí politickému okresnímu úřadu neb jejích zmocněnců a kterou nutno upravití přesně dle připojeného vzorce C.

§ 13.

Kdo po živnostensku chlebě neb mouku třetím prodává, jest povinen ústřičky od výkazních listků oddělené (§ 10) sbíratí a koncem každého týdne oddělené dle toho, jak jsou různě dle váhy označeny, odevzdati úřadu okresním politickým úřadem k tomu určenému aneb v obcích, na něž úprava spotřeby byla přenesena, úřadu obcí k tomu určenému.

§ 14.

Potřebná bližší ustanovení vydá politický okresní úřad; týž jest také zmocněn, aby učinil vhodné opatření ohledně úpravy spotřeby v útavech a závezech označených v § 7. minist. nařízení ze dne 26. března 1915, t. z. čís. 75.

§ 15.

Ve všech obcích, v nichž nejsou zavedeny výkazní listky, stanoví politický okresní úřad a kde úprava spotřeby byla přenesena obcím, obecní úřad ono množství chleba a mouky, jest jest oprávněn prodati po případě podávati, kdož

se po živnostensku zabývá prodejem chleba a mouky, zpracováním masečných výrobků (mlýnář, obchodník moukou, pekař, cukrář, hostinář, výčepník a pod.) připustně množství spotřeby pro jednotlivce, tvar na základě počtu trvalých zákazníků s připočtením přiměřené procentuální sazby pro nestálé zákazníky, každých 14 dní a učiněná i jinak nutná opatření za účelem dozoru spotřeby (rozdělením na obvody a pod.) v rámci nařízení veškerého ministerstva ze dne 29. března 1915, t. z. čís. 75.

Jinak budíž i v těchto místech obecně použito příslušných ustanovení vztahujících se na obec, v nichž úřední výkazní listky jsou zavedeny obecně ustanovení §§ 4, 5, 6, 9. a 12.

§ 16.

Příslušný úřední náležitě zveřejněn na jeho sídlo vydaných listů, pokud čin nespadá pod některé příslušné ustanovení dle § 15. ustanovení nařízení ze dne 21. února 1915, t. z. čís. 41, okresním politickým úřadem perzbílou pokutou do dvou tisíc korun aneb věznicím do třech měsíců, za příslušných okolností však perzbílou pokutou do pěti tisíc korun aneb věznicím do šesti měsíců trestány.

Při odsouzení může býti též nařazeno na základě § 36. citovaného císařského nařízení na stráž živnostenského oprávnění.

§ 17.

Toto nařízení nabývá platnosti 6. června 1915 a použije tímto dnem nařízení ze dne 29. března 1915, čís. 21 z. z. platnosti.

C. k. místodržitel

Dr. Oktavian Regner svobodný pán Kleyleben v. z.

Vzorec B.

Potvrzení o příjmu a prohlášení.

Potvrzují přejm _____ výkazních listů a spotřebě chleba a mouky pro
 sebe a příslušky své domácnosti (nebo hospodářství) a prohlašují, že v své
 domácnosti (v mém hospodářství) stravy _____ osob jísti a že _____ osob
 přeživších, aniž bych je straval a že se v své domácnosti (v mém hospo-
 dářství) málokdy nyní následující množství obilí a mouky:

Pšenice _____	Ag.	Pšeničné mouky _____	Ag
Žito _____	Ag.	Žitné mouky _____	Ag
Jčmenné _____	Ag.	Jčmenné mouky _____	Ag
Kukurice _____	Ag.	Kukuričné mouky _____	Ag
Ovesné mouky _____		Ag	
Jinaké mlýnské výrobky _____		Ag.	

_____ dne _____ dubna 1915.

 Předseda komitatu.

Adresa bytu: _____

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Částka XXIII. — Vydána a rozeslána dne 12. června 1915.

Obsah: 41. Vyhláška c. k. místodržitele se vztahující se sčítavacích poplatků ve veřejných nemocnicích v Unčově a v Hranicích na rok 1915. — 42. Vyhláška c. k. místodržitele se vztahující se sčítavacích poplatků ve veřejných nemocnicích a kuzněnách v Uherském Brodě na rok 1915. — 43. Vyhláška c. k. místodržitele se vztahující se sčítavacích poplatků ve všeobecných veřejných nemocnicích, léčebnách v ústředním ústavu a. s. k. vojenské lékařství v Kaslově pro různé a neb nemocní osoby vojenské a ústřední lékařství v letech na rok 1915. — 44. Vyhláška, již se člá 2 § 5. postuluje ustanovení zákona ze dne 4. května 1909, t. z. člá. 66, vykládáje náležitě ustanovení ze dne 13. května 1913, t. z. člá. 124, již se doplňuje § 4. nařízení velkého náčelníka ze dne 21. ledna 1914, t. z. člá. 13, kterým se vydávají ustanovení patřící k náležitosti v příslušných. — 45. Nařízení a návrh úpravy spořičky na četných postej. — 46. Vyhláška, kterou se provádějí ústřední lékařské na ústav léčebn. — Opava.

41.

Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 21. května 1915.

týkající se sčítavacích poplatků ve veřejných nemocnicích v Unčově
a v Hranicích na rok 1915.

V čestném poměrně zdáje vyhlášky ze dne 20. dubna 1915, z. z. člá. 20, stanoví se sčítavací poplatky III. třídy veřejné nemocnice v Unčově na 2 K (dvě koruny) a ve veřejné nemocnici v Hranicích na 2 K 25 š (dvě koruny 25 š) denně a platností ode dne uvatějání.

Což se tímto uvádí ve známost.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Begner svobodný pán Bleyleben v. z.

Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 21. května 1915.

**Ukazuje se ošetřovacích poplatků ve veřejných nemocnicích
a humanitních ústavech na Moravě na rok 1915.**

Ošetřovací poplatky ve veřejných nemocnicích a humanitních ústavech na Moravě byly za období a za den na rok 1915 takto stanoveny:

Čís. čis.	Jméno ústavu	Poplatek za						Poznámka
		I.			II.			
		ž	á	ž	á	ž	á	
A. Nemocnice:								
1	Yasin ^{*)}	8	6	2	25		*) Doplňkové ošetřovací poplatky III. třídy platí zde dle pořádku.	
2	Třebíč ^{*)}	10	6	2	25			
B. Zemské nemocnice:								
3	Brno	12	8	3	30			
4	Olomouc	12	8	3	30			
C. Zemské porodnice:								
5	Brno	12	8	4				
6	Olomouc	12	8	4				
D. Zemské blázince:								
7	Brno	6	4	2				
8	Jihlava (Hlávkův blázinec)	6	4	2				
9	Kroměříž (léčebný a ošetřovací ústav)	6	4	2				
10	Šternberk	6	4	2				

Což se tímto se zveřejnilo na základě vyhlášky ze dne 30. dubna 1915, z. z. čis. 30, uráží ve všeobecnou známost.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Regner svobodný pán Bleyleben a. s.

42.

Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 21. května 1915,

tykající se ošetřovacích poplatků ve všeobecných veřejných nemocničních léčicích v teritoriálním obvodu c. a k. vojenského velitelství v Krakově pro raněné neb nemocné osoby vojenské v léčebn. ústavech umístěné na rok 1915.

Ošetřovací poplatky za raněné neb nemocné osoby vojenské, pokud nejsou zatíženy do téžné třídy ošetřovací, umístěné v následujících v teritoriálním obvodu c. a k. vojenského velitelství v Krakově léčicích všeobecných veřejných nemocničních, a sice v: *Bratřovicích, Moos, Ústavní, Šumperku, Slat. Liběvících, Červené Vodě, Moos, Trebově, Lipníku, Hranicích, Novos. Janě, Přerově, Pustkovec, Rýmském, Šternberku, Světlavých a Unčově* stanoví se pro důstojníctvo na 4 K (čtyři koruny) a pro osoby ze staré matky na 3 K (tri koruny) denně pro osobu a platnosti ode dne zveřejnění.

Což se tímto uvádí ve znění.

C. k. místodržitel

Dr. Oktavian Regner svobodný pán Bleyleben v. r.

44.

Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 2. června 1915,

Již se dle § 8. poslední odstavce zákona ze dne 5. května 1909, F. z. čís. 66, vyhlášíje nařízením veškerého ministerstva ze dne 18. května 1915, F. z. čís. 134, již se doplňuje § 4. nařízením veškerého ministerstva ze dne 15. ledna 1915, F. z. čís. 11, kterým se vydávají obmezující policejní nařízení v příčině psů.

Nařízením veškerého ministerstva ze dne 16. května 1915, již se doplňuje § 4. nařízením veškerého ministerstva ze dne 15. ledna 1915, F. z. čís. 11, kterým se vydávají obmezující policejní nařízení v příčině psů.

Vzhledem k nařízením veškerého ministerstva ze dne 26. července 1914, z. z. čís. 156, kterým byly suspendovány články 8, 9, 10, 12 a 13 státního

základního zákona o všeobecných právech státních občanů ze dne 21. prosince 1867, z. ř. čis. 142, navrhuje se na základě § 8. zákona ze dne 5. května 1869, z. ř. čis. 64, toto:

§ 1.

§ 4. nařízení velkovévodského ministerstva ze dne 15. ledna 1915, z. ř. čis. 11, se doplňuje a má znít:

cestovní pas, vyhotovený cizozemským úřadem, musí opatřen býti visem c. a k. mise nebo c. a k. konzulátu k tomu zmocněného.

Cestovní pasy, které vyhotovuje cizozemci některý tuzemský zastupitelský úřad státní, k němuž náleží dle poměru svého státního občanství, potřebují visu příslušného politického okresního úřadu nebo zeměpanského policejního úřadu.

§ 2.

Toto nařízení nabude moci dnem vyhlásováním.

C. k. místopředsed:

Dr. Oktavian Regner svobodný pán Bleyleben v. z.

45.

Nařízení c. k. místopředsedy na Moravě

ze dne 2. června 1915

o vlivu úpravy spotřeby na čelední poměry.

Abys se při mimořádných poměrech, jež vlivem staré předsídi, zabránilo poruchám, které by nastali mohly následkem toho, že by se zemědělské dělnictvo a čeled vedala služby pro udržení jím dle smlouvy sjížděného množství mouky a chleba, navrhuje se na základě § 7. čl. nat. ze dne 26. dubna 1864, z. ř. čis. 96, toto:

Dává-li zaměstnavatel čeledinovi následkem nedostatku určitých potravin, zvláště mouky nebo následkem omezení stanovených zákonitou úpravou spotřební jinu stravu nebo jiné množství potravin, nežli dle smlouby nebo dle

služební smlouvy dosud dostával, nebudí to považováno za porušení plnění služební smlouvy služebníkem ve smyslu mor. trestního řádu ze dne 2. května 1894, zem. zák. a nat. zem. pro Mark. mor. čís. 53. Čeledín nesmí si to vůli za záminku, aby vykonával svoji práci ve srovnání máje nebo méně pečlivě, nebo zejména, aby vzhledem k tomu žádal za zrušení čelední smlouvy.

Nastanou-li v poměru čeledním rozspory, jelikož byla zrušena smlouva, tedy smí čeledín jenom žádati za úpravu a politického okresního úřadu, který stane se tímto nejkratším způsobem bez dalšího odvolání.

Pro ony případy, ve kterých snad smlouva byla výměrně určité množství mouky nebo chleba, důlna tu se nedostávající se chleba nebo mouky výslovně předepsati příbelski přiměřeného množství jiných potravin stejné výživnosti a hodnoty peněz nebo perzitivního obsahu, za něž v tom samém místě tyto bylo by lze odhlásiti.

Jestliže čeledín přes takovouto úpravu nebo dříve než takovouto úpravu nastala z uvedeného důvodu odpor práce komati, požaduje zrušení smlouvy čelední nebo opustí svobodně službu, bude potrestán politickým okresním úřadem podle § 11. čl. císařského nařízení.

Stejněmu trestu podléhá čeledín, který ve služební smlouvě, jež má se zmyslu uzavřeti, kladě podmínku horejším předpisům odporující, jakot i každý, kdo čeledína pomáhá k chování, jež tímto nařízením se zakazuje.

Toho nařízení nabývá mezi dnem vyhlášení.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Bogner svobodný pán Eleyleben v. z.

46.

Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 21. května 1915,

kteřou se prohlašují lázně Luhačovice za místo léčebné.

Na základě § 1. zákona ze dne 11. července 1914, z. z. čís. 49, prohlašují se ve shodě s mor. zemským výberem lázně Luhačovice za místo léčebné.

Obvod tohoto léčebného místa určuje se takto:

Od dřevěného mostku v obci Luhačovicích, který vede naproti pop. čís. 123 přes potok Ščavnici k nádraží, vede hranice obvodu nejprve směrem

západním po hranici potoka Ščavnice, pak hranici parcel za hotelem „Třebaném“ směrem k mlýnské strouze, pak k východu po této mlýnské strouze, dále po západní straně panstvího pozemku „Újezd“ zvaného až k cestě nad ním se nacházející, pak směrem východním po této cestě až k nejbližší parcelě a po západní hranici lačín „na Újezděch“ a dále rovným směrem až k cestě vedoucí z Luhačovic na Řetečov. Po této cestě vede dále až k Oborě, pak odbočuje na pravo po hranici obory až ku katastrální hranici obce Puzlovic a vede po této hranici a to jednak mezi obcí Luhačovicemi, jednak mezi obcí Ludkovicemi až k Boží muce, pak po ní cestou směrem severovýchodním k Puzlovicím až k potoku od Řetečova, pak po tomto potoku směrem východním až ke vstupu jeho do potoka Puzlovského a částečně Puzlovským potokem, pak po ní cestou přímým směrem k Boží muce u Puzlovic a odtud až k po ní cestě vedoucí po pravém břehu Ščavnice a odtud po této cestě směrem k Rudolfovu mlýnu až k cestě Petrovská, pak po cestě kolem mlýna Rudolfova a po cestě vedoucí kolem mlýnské strouhy tohoto mlýna a spojující mlýn totiž s mlýnem Sedláčkovým, dále po cestě od mlýna Sedláčkova k okresní silnici Luhačovice-Výzovice a dále po této silnici směrem jihozápadním až na hranice obce Luhačovic u Gáborky. Odtud vede po hranici katastrálních obcí Luhačovic se strany jedné a Puzlovic a dále Kladná-Žitna se strany druhé a to až k tak zvanému Blánu křiží, stojícímu při vyústění po ní cesty z Luhačovic do Žitna, vedoucí do okresní silnice. Odtud vede směrem západním po této po ní cestě z Luhačovic do Kladné-Žitna, ubývá pak od ní na pravo, a jde po hranici dotýčných parcel, pokud možno přímým směrem a k parcelě nad poštovní budovou v obci Luhačovicích l. zv. „L691“ a po jižních hranicích této parcely dále k silnici Luhačovice-Výzovice a po této k dřevěnému nástoku, na začátku tohoto popisu uvedenému, pod pop. čís. 125 v Luhačovicích.

Přesně vyměřena jest hranice úvodu tohoto červenou barvou v příslušných částech katastrálních map obce Luhačovic a Puzlovic, které jsou uloženy jak u c. k. místodržitelství jak u křižovní komise v Luhačovicích.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Regner svobodný pán Bloyleben v. r.

Oprava.

V článku VI zákonů a nařízení zemských pro markrabství Moravské z roku 1915 pod čís. 6. uveřejněném zákoně ze dne 5. července 1914, kterým se zavádí zemská a obecní divla se vstupného k představením kinematografickým má v § 2, odst. 3. uvedená věta naproti tomu přiložený, správně zníti „divce nejen podroběny vstupenky pro osoby, které správce jsou dle úředních předpisů míti dozor na představení“.

V § 3, odst. 1. jest výrazy koncese a kinematografického divadla nahraditi slovy „licence“ a „podniku kinematografického“.

Dále buďtež v této odstavci slova „nájemci nebo“ vyškrtána.

V § 9, nádeč 2 buďtež za slovem prodejně vsazeno „§ 11“.

V § 17, odst. 1, nádeč 2 buďtež slova se vstupného k představením kinematografickým nahrazena slovy „z představení kinematografických, pro případy se vstupného k nim“.

V § 20, maj se vyprávniti slova „a kterou zvláštním úřadem“ a místo slova provedli má státi „provedl“.

V Brně, dne 4. června 1915.

C. k. moravské místodržitelství.

Oprava.

V nařízení c. k. místodržitele na Moravě ze dne 27. května 1915 obsaženém v XXII. čísle zákonů a nařízení zemských pro markrabství Moravské pod číslem 40 týkajícím se úředních výkazních listků o spotřebě chleba a mouky má býti:

v § 2, odst. 4. místo slova chleba správně „chléba“,

v § 4, odst. 3. v nádeč 3. místo slova se nachází správně „se nachází“,

v § 4, odst. 5. v nádeč 7. místo slova za 7 kg správně „na 7 nebo pod 7 kg“.

v § 4, odst. 6. v nádeč 2. místo slova předchozímu správně „předchozímu“.

v § 4, odst. 8. v nádeč 6. místo slova ustanovené správně „ustanovené“,

v § 5, odst. 3. v nádeč 6. místo slova množství váhy správně „váhy“,

v § 11, v nádeč 2. místo slova podávati správně „spracovati“.

v § 15, odst. 1. v nádeč 3. místo slova podávati správně „spracovati“.

v § 15, odst. 1. v nádeč 8. místo slova spotřebny správně „spotřebny“.

v § 15, odst. 1. v nádeč 7. důrazně za slovem zákazník, vsazení v nádeč 6. uvedená slova „a přípustně množství spotřeby pro jednotlivce“,

V Brně, dne 5. června 1915.

C. k. moravské místodržitelství.

The page contains faint, illegible text that appears to be bleed-through from the reverse side of the paper. The text is scattered across the lower two-thirds of the page and is too light to transcribe accurately.

Zákony a Nařízení zemská

—

Markrabství Moravské.

Číslo XXIV. — Vydána a rozšířena dne 10. července 1915.

Obsah: Čís. 41, 42, 43 a 44 i 45. Nařízení, jímž se zrušují jednotlivá ustanovení nařízení ze dne 27. května 1915, zák. a nař. zemská čis. 40, týkajícího se úředních výkazních listůk o spotřebě chleba a mouky. — 46. Vyhláška, jíž se určuje čis. kterými pokračuje učba při spotřebování nařízení ministerska učiněna ze dne 27. června 1915, č. z. čis. 162, týkajícího spotřeby obilí a mouky. — 47. Nařízení, jímž se ukazuje náky dotyčného obilí. — 48. Vyhláška, týkající se obilívných poplatků ve veřejné nemocnici v Jihlavě na rok 1915.

47.

Nařízení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 2. července 1915,

Jímž se zrušují jednotlivá ustanovení nařízení ze dne 27. května 1915, zák. a nař. zemská čis. 40, týkajícího se úředních výkazních listůk o spotřebě chleba a mouky.

Vzhledem k nařízení ministerska učiněna ze dne 28. června 1915, č. z. čis. 162, o úpravě spotřeby obilí a mýnských výrobků, zrušují se ustanovení §§ 5, a 9. zřejmého nařízení ze dne 27. května 1915, zák. a nař. zemská čis. 40, týkajícího se úředních výkazních listůk o spotřebě chleba a mouky, pokud tato ustanovení se nezhodují s cílováním ministerským nařízením.

Toto nařízení nabývá moci dnem 11. července 1915.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Regner svobodný pán Bleyleben v. r.

48.

Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 2. července 1915,

Již se určuje den, kterýmž počínajíc může býti spotřebováno nařizením ministra vnitra ze dne 28. června 1915, t. z. čís. 182, zvýšené množství spotřeby obilí a mouky.

Nariadením ministra vnitra ze dne 28. června 1915, vyhlášeným v čís. 182 t. z., byla dosavadní úprava spotřeby pozměněna a připuštěno tím způsobem, že množství spotřeby pro osoby, které jsou zaměstnány bezprostředně při závodních pracích, se zvyšuje pro osobu na den na 500 gramů obilí nebo 400 gramů mlýnských výrobků, pro podnikatele zemědělských podniků a příslušníky jejich domácností, pokud ti nevykonávají závodní práce, na 400 gramů obilí nebo 320 gramů mlýnských výrobků a pro jiné těžkou práci konající osoby na 300 gramů mlýnských výrobků.

Na základě § 2. tohoto ministerského nariadení se vyhláší, že zvýšené množství spotřeby smí býti spotřebováno teprve ode dne 11. července 1915 počínajíc.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Regner svobodný pán Eleyleben v. z.

49.

Nariadení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 11. června 1915,

Již se zakazuje nákup dobytka obcházením.

Na základě § 4. ministerského nariadení ze dne 8. května 1915, t. z. čís. 115, zakazuje se až na další v politických okresích Hustopeč, Broun, Borkovice Brno, Dačice, Kyjov, Hodonín, Velké Meziříčí, Zábřeh, Holanov, Jihlava, Kroměříž, Litava, Mor. Budějovice, Mor. Krumlov, Mor. Ostrava, Šumperk, Mor. Třeborá, Hranice, Místek, Nové Město, Nový Jičín, Mělník, Olomouc, Přerov, Prostějov,

Hynčovce, Šternberk, Těšnov, Třebíč, Uherský Brod, Uherský Hradiště, Valašské Meziříčí, Vyskov, Veselí a Znojmo nákup dobyteka obcházením od domu k domu.

Tímto nejsem dotčena oprávnění rezníků ku krytí potřeby poštěk pro vlastní provozování obchodu nezbytně potřebných.

Přestupky tohoto zákona budou trestány dle ustanovení §§ 7. a 11. občanského zákoníku ze dne 21. dubna 1854, t. z. čís. 96.

Toto nařízení nabývá ihned platnosti.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Regner svobodný pán Bleyleben v. r.

59.

Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 19. června 1915,

týkající se ošetrovacích poplatků ve veřejné nemocnici v Jihlavě
na rok 1915.

Ošetrovací poplatky ve veřejné nemocnici v Jihlavě stanoví se za osobu a za den na rok 1915 takto:

za I. třídu ošetrovací na 10 K,

za II. třídu ošetrovací na 7 K a

za III. třídu ošetrovací na 3 K 20 h.

Zrůpňený ošetrovací poplatků III. třídy plati ode dne publikace.

Což se tímto se zřetelem na zřejší vyhláška ze dne 21. května 1915, z. z. čís. 42, uvádí ve všeobecnou známost.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Regner svobodný pán Bleyleben v. r.

Ročník 1915.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Číska XXV. — Vydána a rozestána dne 26. července 1915.

Obsah: člá. 14, 15, 16. Vyhláška, kterou se vydává řád Měčebného místa lázně Luhačovic. — 26. Nařízení, týkající se stanovení nejvyšších cen pro obchodní cukrovu ve veřejném a malém díle § 11, ministerstva národního obchodu ze dne 7. července 1915, č. z. člá. 191.

26.

Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 2. července 1915,

kterou se vydává řád Měčebného místa lázně Luhačovic.

Na základě § 2. zákona ze dne 11. července 1914, č. z. člá. 49 z. z., kterým se vydávají zvláštní ustanovení na úpravu poměrů míst Měčebných a míst pro zotavenou, jakož i pro vybírání poplatků a příspěvků pro účely takových míst, vídí se c. k. moravské místodržitelství ve shodě s moravským zemským výborem vylati pro lázně Luhačovic tento

Řád.

§ 1.

Řádem tímto upravují se, kromě k zvláštním ustanovením vyznačeným zákonem ze dne 11. července 1914, člá. 49 z. z., zvláštní poměry lázně Luhačovic, které byly vyhláškou c. k. místodržitele na Moravě ze dne 21. května 1915, člá. 46 z. z., ve shodě s moravským zemským výborem na základě tato uvedeného zákona prohlášeny za místo Měčebné.

I. Obvod léčebného místa.

(Léčebný obvod.)

§ 2.

Území léčebného místa mezi Lubačovicemi sestává z části území obce Lubačovice a z části území obce Pozlovic.

Obvod tohoto léčebného místa (léčebný obvod) určen byl přesným vymezením hranic obce uvedenou vyhláškou c. k. ministerstva na Moravě a vymezení to jest zřejmo z dotýčných částí katastrálních map obcí Lubačovice a Pozlovic, opatřených úřední doložkou, jež tvoří součást tohoto řádu a jsou vyloženy k veřejnému nahlédnutí u léčební komise.

II. Organizace léčebného místa.

§ 3.

Na správu záležitostí tohoto léčebného místa uvedených v § 3, odst. 1., zákona ustanovují se tyto orgány:

- a) komise léčebného místa (léčební komise) a
- b) představenstvo komise.

A. Komise léčebného místa.

(Léčební komise.)

§ 4.

Léčební komisi přísluší vůbec péče o vřový tohoto léčebného místa, o potřeby a pohodlí hostů, jakotž i o zamezení všeho, co by mohlo pěstičteli neb škoditi tomuto léčebnému místu a jeho účelům.

Zvláště náleží komisi péče o zajištění a správu finančních prostředků potřebných k plnění účelů jí svěřených. Při tom nesmějí býti skrácena práva majitelů stánek, lázeň a jiných léčebných prostředků a práva jiných oprávněných. (§ 5. zákona.)

§ 5.

Léčební komise má sídlo v obci Lubačovicích.
Jednací řeč komise jest česká.

a) Jak komise má byť složená a ustanovená.

§ 6.

Léčebná komise sestává z těchto členů:

a) ze čtyř členů, jmenovaných správní radou akciové společnosti lízní Láhačovic, jakouto majitelkou léčebných pramenů, pokud se týče léčebných zařízení (akciová společnost Láhačká),

b) ze dvou zástupců obce Láhačovic, zvolených obecním výborem této obce,

c) ze zástupce obce Poldavice, zvoleného obecním výborem této obce,

d) ze zástupce osob příspěvkem ve smyslu § 11, odst. 2, zákona povinných, jež zvolí obecní výbor obce Láhačovic a osob příspěvkem dle zákona povinných,

e) z lékařského inspektora,

f) z jednoho lékařského lékaře, jmenovaného c. k. moravským ústředním lékařstvem, za kteréhožto účelem podá správní rada akciové společnosti lékařské lazeňový návrh, kterým však ústřední lékařství není vázáno a

g) z ředitele lízní (l. j. ředitele ustanoveného správní radou akciové společnosti Láhačské), pokud se týče, je-li funkce ředitele lízní a lékařského inspektora spojena v jedné osobě, z náměstka ředitele lízní.

§ 7.

Funkční období komise činí tři léta a počíná vždy dnem 1. března toho kterého roku.

Období první komise, podle tohoto třídu ustanovená, počne dnem jejího ustavení se, které se má státi co nejdříve, jakmile tento řád vejde v platnost.

Komise zůstává v činnosti až do právoplatného ustavení se komise nové.

Uprázdnil-li se místo některého člena komise v době tohoto tříletí, jest komisi co nejdříve doplniti na obvyklý počet funkčního období, a to způsobem v § 6. uvedeným.

§ 8.

Léčebná komise zvolí si každoročně ze sebe představenstvo komise, které se skládá z předsedy komise a jeho náměstka, a to prostou většinou hlasů.

Kromě toho může komise jednotlivým členům svěřiti určité funkce, pokud se týče přidělení zvláštní referáty.

První ustavující schůzi komise zvolá, zahájí a za provedení volby předsedy řídí osm z členů v § 6, lit. a), uvedených, kterého k tomu určí správní rada akciové společnosti lázeňské, další ustavující schůze pak odstoupí předseda komise.

§ 9.

Schůzím léčební komise může být přitomen zástupce c. k. okresního hejtmanského v Uh. Brodě a jest komise povinna každou schůzi tohoto úřadu v čas oznámiti.

Léčební komise má právo přivítati ke svým poradám lázeňské hosty v poměry léčebního místa občanské, jakož i podle potřeby znaky neb jiné vhodné osobnosti. Tito lázeňští hosté, pokud se týče znaky neb jiné osobnosti mají však pouze poradní hlas.

b) Práva a povinnosti léčební komise.

§ 10.

Léčební komise jest uznávájícím se orgánem pro záležitosti uvedené v § 3, odst. 1, pokud se týče v § 5, zákona.

Bez újmy práv akciové společnosti lázeňské náleží jí zvláště:

a) Spravování léčební fondů (fondů taxy léčebné) (§§ 20, 21. a 25.), při čemž má pečovati o to, aby prostředky fondů tohoto postavení byly výhradně v zájmu léčebního místa.

b) Uznávaní se o rozpočtu a účetní závěrce léčebního fondu.

Léčební komise jest povinna dodati jeden exemplář rozpočtu a závěrky do 8 dnů po dotyčném usnesení správní radě akciové společnosti lázeňské a předložiti dva exempláře rozpočtu a závěrky c. k. okresnímu hejtmanskému v Uh. Brodě. K účetní závěrce léčebního fondu přiložena buď vždy zpráva o průběhu sezony.

c) Dohlíděti na vedení pokladny.

Vedení pokladny může být svěřeno zvláštnímu pokladníku, který nemusí být členem komise.

d) Stanovit v dobědě s akciovou společností lázeňskou dobu trvání sezony, jakož i dobu jednotlivých jejích oddílů, t. j. sezony jarní, hlavní a podzimní.

e) Pečovati o stavbu, udržování, čištění, osvětlování a vytápění společenských místností lázeňského domu (vyjma místností výhradně pro restaurace, kavárny a herny určené) a místností pro lázeňskou knihovnu a čítárnu.

f) Pečovatí o udržování, udržování a úpravu literárních sálů, veřejných míst, cest a procházek v obvodu literárním a v době sešlasy o jejich čištění, kropení a osvětlování, pokud není k tomu podle platných předpisů, pokud se týče podle případných zvláštních úmluv povinná obec nebo okresní úřední úřad.

Jsou-li dobytěně nemovitostí majetkem akciové společnosti literární nebo majetkem jiných osob soukromých, jest třeba vyzádati si k tomu vždy předem souhlas majitelův.

g) Obstarávání literárního hradu, odabírání novin a časopisů pro literární čtenáři, udržování a dopisování literární knihovny, vydávání a rozasílání seznamů literárních hostů, opatrování přihlášovací lístkoviny a knihy hostů; dále starati se vůbec o pohodlí hostů a pořádání zábavy, výletů a pod., a to v dohodě s akciovou společností literární.

h) Pečovatí o porovnání úmluvy literárního místa, pokud se týče o odstranění všeob, čím by jeho dohodě jméno mohlo upřít. Všeob. jde o odstranění úmluv se dohodou s akciovou společností literární.

i) Rozhodovati o odvoláních proti opatřením a rozhodnutím představenstva komise, zvláště pokud jde o vyměření poplatků a příspěvků, jakož i o sůžnostech podaných ústně neb písemně o předsedy komise v záležitostech náležejících do oboru její působnosti, v kterémto případě jest lidební komise povinná postarati se o odstranění sůžných nepřetajností. V záležitostech, jest nenáležejí do oboru působnosti komise, jest sůžnost zasáti na příslušné místo.

l) Spolupůsobiti při úpravě sázek pro dopisovní posetědky, jejich schválení vyhrazeno jest o. k. okresnímu hejtmánství v Uh. Brodě.

m) Podávati správy o. k. okresnímu hejtmánství v Uh. Brodě o všech spadajících do oboru její působnosti.

Lidební komise má s akciovou společností literární uzavirati úmlouvy v záležitostech spadajících do oboru působnosti komise a po případě vyhraziti za ni stačující poplatky i s příslušným příspěvkem, pokud se týče příslušnou a pod. Za účelem dosažení potřebné snad dohody ve věcech uvedených pod lit. b), d), f), g), h) a v § 21., poslední odstavce, možno konati společnou informační schůzi se správní radou akciové společnosti literární, kterouto schůzi svolá a řídí předseda komise.

§ 11.

Lidební komise koná schůze podle potřeby.

Pozvání ke schůzím dáje se písemně s odličto stanoveného domního postádku, a to nejméně 24 hodin napřed.

Mimotřídnou schůzí jest svolati, žádají-li to nejméně čtyři členové komise nebo c. k. okresní hejtmanské v Uh. Brodě. Schůzí takovou svolati jest nejdříve do třech dnů.

§ 12.

Aby se mohla komise plně usazeti, jest třeba přítomnosti předsedy neb jeho náhradníka a nejméně čtyř členů komise. Z přítomných musí býti aspoň dva z členů v § 6, lit. a), uvedených.

K platnému usnesení jest třeba nadpoloviční většiny hlasů přítomných členů komise. Předseda hlasuje též. Při rovnosti hlasů platí za usnesení ten návrh, k němuž se předseda svým hlasem připojí.

Hlasování děje se z pravidla svednutím ruky a jen tehdy listky, když se to většina přítomných členů komise žádá.

V jiných případech možno i bez schůze provésti hlasování písemně (per rollam), obdobně něčím platí jinak všechna ustanovení týkající se usazeni komise. Výsledek tohoto hlasování jest oznámiti ce nejdříve c. k. okresnímu hejtmanské v Uh. Brodě.

§ 13.

O návrzích, které nejsou na denním pořádku dotyčné schůze, může býti ve schůzi té jednáno a hlasováno jen tehdy, když jejich přítomnost jest uznána všemi přítomnými členy komise.

§ 14.

O každé schůzi sepsati jest protokol, který budí předsedou a jedním členem komise podepřán a v nejbližší schůzi očitěn, pokud se tak již nestalo v dotyčné schůzi samé.

§ 15.

Usnesení a opatření léčební komise řízu všeobecného nuzno v každém případě vyhláskti obdobným způsobem určeným v obecním řádu moravském. Usnesení a opatření, týkající se pouze jednotlivých osob, doručují se jim písemně.

Obdobné opavných prostředků připustných proti usnesením a opatřením léčební komise platí obdobným způsobem ustanovení moravského řádu obecního, týkající se opravných prostředků připustných proti usnesením obecního výboru, pokud shora uvedeným záležitostem není jinak stanoveno.

(odvolání z usnesení a opatření lésobní komise buďto podána do 14 dnů po vyhlášení, pokud se týče doručení dotyčného usnesení neb opatření a předsedy komise. § 6. zákona.)

§ 14.

Členové lésobní komise vykonávají své funkce jako úřed čestný osobně a bezplatně, mají však nárok na úhradu některých výloh, které jim vznikly za cesty z náležití komise podniknutí.

B. Představenstva komise.

§ 17.

Představenstvo komise, t. j. předseda komise a jeho náměstek (§ 8.) jsou povinni bydlet po dobu lesnické sněmovny v lésobním obvodu.

Funkce, příslušející představenstvu komise, vykonává předseda a jen v případě, že by byl zastupován, jeho náměstek. (§ 7. zákona.)

Práva a povinnosti představenstva komise.

§ 18.

Všeobecná náležitá představenstvu komise obstarávání běžné záležitostí, pokud k tomu není ve smyslu tohoto řádu třeba usnesení komise, a prováděti usnesení komise.

Z opatření představenstva lze se odvolati k lésobní komisi, kterážto odvolání jest podána do 14 dnů po doručení, pokud se týče odhlášení dotyčného opatření a předsedy komise. (§ 7. zákona.)

§ 19.

Předseda komise určuje den a hodinu schůzí komise, stanoví denní pořádek pro ně, opatruje poručení k nim, zahajuje a končí schůze, řídí jednání a udržuje pořádek v nich.

Předseda zastupuje lésobní komisi na venek. Právoplatně obdržené listiny lésobní komise musí však býti podepsány jím a dvěma jinými členy komise. Při všech jiných záležitostech stačí podpis předsedy a dodatkem „za lésobní komisi“.

Předseda vyměřuje a předpisuje poplatky (§ 28.), stanoví výši příspěvků (§ 30.), vyměřuje je (§§ 31., 38., 39., 40 a 42.) provádí v mezích ustanovení § 28. lésobní poplatky a sestavuje v méně důležitých záležitostech následujících do oboru působnosti komise, odstranění nepřítomnosti, do nichž si bylo stáhnuto kritickou cestou, za dodatečné odhlášení v sejmě schůzí komise.

Předseda poukazuje k výplatě úcty na léčební fond, opatruje sestavení rozpočta a účetní závěrky a má o to pečovat, aby rozpočet pro kalendářní rok následující předložen byl léčební komisi do 31. října každého roku a účetní závěrka za kalendářní rok uplynulý v prvních dvou měsících nového roku.

Uzasnění léčební komise, která překročí meze její působnosti, má předseda zastavit a vyředit si rozhodnutí c. k. okresního hejmanství v Uh. Brodě.

III. Léčební fond.

(Fond taxy léčebné.)

§ 20.

Léčební fond tvoří veškeré příjmy, které má léčební komise jako taková.

Dosavadní „fond taxy léčebné“, jehož smí být použito podle výnosu c. k. moravského místodržitelství ze dne 3. listopadu 1894, č. 24.423, pouze na stavbu a udržování léčebního domu, zůstává nedotčen a bude samostatně spravován.

§ 21.

Léčební komise jest oprávněna vybírat po dobu trvání léčebné zaisazny ze účelem opatření prostředků, jichž jest třeba k úhradě zvláštních potřeb léčebného místa, pokud není o ni jinak postaráno, poplatky a příspěvky. Zvláště jest též oprávněna vybírat na dobu potřeby příspěvek na vodovod obcí Lubatovicemi též pro léčebný obvod zřizovaný, avšak teprve ode dne, kdy vodovod tento bude uveden v činnost.

Kromě toho může léčební komise vybírat studniční poplatek akciovou společností lázeňskou stanovený i s případným příplátkem, pokud se týče přírůžkou, byla-li jí k tomu zmocněna, a to ve smyslu tohoto zmocnění po případě ode všech, kdož vůbec lázeňských zřízení používají bez ohledu na to, jsou-li povinni platit poplatek léčebný či ne.

A. Poplatky.

§ 22.

Léčebný poplatek ve smyslu zákona (§ 10, odst. 2, zákona) a studniční poplatek vybíraný pro akciovou společnost lázeňskou a to i s případným příplátkem pokud se týče přírůžkou povinen jest zaplatiti po svém přičesdu každý

host, který v době trvání léčebné sezóny chce pobýti v léčebném ohrozu a není od placení osvobozen.

Za hosty budíž považovati, bez ohledu na jejich státní či občasná práva, hosty, všechny osoby, které nanejtéž v léčebném místě stálého bydliště, se v něm zdrží přes nejméně v tomto řáde stanovenou dobu.

§ 23.

Od placení léčebného poplatku jsou osvobozeni:

a) Majitelé domů a ti, kdož se u výkonu své činnosti, povolání neb ohrozu v ohrozu léčebném celoročně zdržují, a to pro sebe, členy své rodiny a potřebné osoby stálé. Kdož se v ohrozu léčebném za uvedeným účelem nově usadí, jest povinen poplatek zaplatiti. ~~Povinen jest~~ ~~pro~~ ~~první~~ ~~léčební~~ ~~sezónu,~~ že se bude skutečně v ohrozu léčebném za uvedeným účelem ještě aspoň jednu sezónu stále zdržovati, budíž ma poplatek za první sezónu zaplacený vráten.

b) Lékáři a členové jejich rodin, jakot i potřebné osoby stálé.

c) Veřejní úředníci a jiní veřejní zaměstnanci, kteří se u výkonu veřejné služby v léčebném ohrozu dočasně neb trvale zdržují.

d) Členové správy a dozoru akciové společnosti lékařské a členové jejich rodin, jakot i potřebné osoby stálé.

Chudým hostům, prokázali-li se vyvředěním chudoby a lékařským vyvředěním o potřebě lézi, máto býti mimo hlavní sezónu předveden léčební komisí na dočasně schválení komisí léčebný poplatek částečně nebo v případech zvláštního ohledu hodných té úplně prominut.

Osvoboditi jiné osoby od léčebných poplatků může komisí jen za souhlasu akciové společnosti lékařské.

§ 24.

Hosté, kteří zdrží se v léčebném ohrozu nanejtéž tři dny, dan příjmu v tu počítaje, léčebného poplatku neplatí.

Hosté, kteří zdrží se v léčebném ohrozu déle než tyto tři dny, platí za každý započatý týden (jedna den) léčebný poplatek za osobu v ohrozu 3 K 10 h.

Hosté, kteří však platí léčebný poplatek předem na dva týdny pobytu, neplatí za dobu tu jen 6 K, za tři týdny pobytu, neplatí za dobu tu jen 8 K a za čtyři neb více týdnů, neplatí za dobu tu jen 10 K.

Rodiny, postávající z více než tři členů lůžebným poplatkem povinných, platí za každého dalšího svého člana pouze polovici poplatku.

Osoby služebné, t. j. ty, které mají čelední knížku, platí rovněž jen polovici poplatku.

Zaplacený poplatek se v žádném případě nevrací.

Děti do šesti let neplatí poplatku lůžebného.

§ 23.

Poplatek na úhradu nákladů, spojených se stavbou obecního vodovodu obci Lubačovicemi 142 pro lůžebný obvod státního, vybírá se na dobu potřeby:

a) Od osob lůžebným poplatkem povinných jako přírůstek k tomuto lůžebnému poplatku, a to ve výši 10%, a

b) od osob, které nejsou lůžebným poplatkem povinné, jako samostatný poplatek, a to v ohledu rovněžtím se 10% lůžebného poplatku, který by ta která osoba musla platit, kdyby lůžebným poplatkem byla povinna. Avšak i od tohoto poplatku jsou osvobození majitelé domů (§ 23, lit. a), osoby uvedené v § 23, lit. c) a d), a hosté chudí, jímž byl lůžebný poplatek úplně prominat.

Přírůstek tuto (lit. a) platí jest zároveň s lůžebným poplatkem a platí pro ni i pro samostatný poplatek pod lit. b) uvedený obdobně vzhledem ustanovení tohoto řádu o lůžebném poplatku.

§ 24.

Za členy rodiny ve smyslu §§ 23. a 24. se považují:

a) Manžel nebo manželka a nezletilé děti, nejsou-li ještě samostatnými nebo jinak započtenými.

b) Nezletilí a nezapočtení sourozenci, žijí-li s hlavou rodiny ve společné domácnosti.

c) Společníci, vychovatelé a vychovatelky.

§ 25.

Kde zaplatí v sazoně nejvyšší lůžebný poplatek, lůžebné místo pak opustí a v téže sazoně se vrátí, neplatí dalšího poplatku lůžebného.

§ 26.

Poplatky vyměřuje a předpisuje předseda lůžební komise na základě přihlášky, kterou jsou ubytovatelé (majitelé hostinců, pronajímatelé bytů) povinni každému hostu ihned při jeho příchodu za účelem úplného a zřejmého vyplnění

predložiti a tážné vyplácnou pak v predpísané lhůtě lékařskému inspektoru obvodní, který ji dá léčební komisi k dispozici.

Potřebné tiskopisy jest si opatřiti u léčební komise, která je vydá za náhradu nákladu výrobního.

§ 29.

Nebyli-li předepsaný poplatek do 24 hodin po doručení dotčeného předpisu tážné zaplacen, vybírá jej léčební komise vlastním orgánem sama. Za vybrání toto platí jest zvláštní poplatek v obnosu 20 k.

Léčební komise má též ubytovatelům (majitelům hostinců, pronajimatelům bytů) uložiti za povinnost, aby poplatky, ručíc za ně, vybrali a léčební komisi odvěsti.

Léčební komise má též poňati ubytovatele (majitele hostinců, pronajimatelů bytů) též jenm avěřiti vybrání poplatků od hostů u něho bydlících, ve kterémžto případě jest ubytovatel povinen poplatky, které vybral, ihned do pokladny léčební komise odvésti a ručí za jejich řádné vybrání a odvedení.

Kdyby poplatek v případech odstavce 2. a 3. nebyl v čas zaplacen, jest ubytovatel povinen jej nahraditi, máže se však této povinnosti sprostiti tím, že ihned oznámí léčební komisi hosty, kteří poplatku v čas nezaplátili.

B. Příspěvky.

§ 30.

Příspěvky (léčebné příspěvky) jest platiti z příjmu fyzického z pronájmu domů, obchodních místností a bytů v léčebném obvodu, jakož i z výsledných podniků svého druhu, podléhajících dani a provozovaných v léčebném obvodu, dále z představení a záhrn, které se patříají v obvodu léčebném, pokud tento příjem má svůj původ přímo nebo nepřímou v návštěvě léčebného místa hosty. Nejvyšší výměra těchto příspěvků nesmí obrážití více než 3%, uvedeného příjmu (§ 11., odst. 3., zákona).

Při vymětrování příspěvků počítají se zlomky nad 0,5 k za celé haléře.

Výši příspěvků v léčbo mezech stanoví předně komise, a to každoročně při sdělování rozpočtu pro příští správní rok, avšak s výhradou jejich schválení léčební komisi a dále zemským výborem.

uj Příspěvek z pronájmu domů, obchodních místností a bytů a z výdělečných podniků.

§ 81.

Předseda komise zdělá každoročně v první polovině měsíce května seznam těch, kdož jsou příspěvkem povinni, a vyloží jej po 14 dnů v kanceláři komise k všeobecnému nahlédnutí. Začátek a konec této lhůty jest veřejně vyhlášen.

Zároveň budiz ti, kdož jako příspěvkem povinni byli do seznamu pojedí-
plečně vyvěšeni, aby v této lhůtě 14 dnů podali případně námítky proti tomu, že do seznamu byli pojeti, neb proti tomu, že do něho nebyl pojet někdo, kdo jest příspěvkem povinen, a to plečně u předsedy komise.

V této lhůtě jest každý příspěvkem povinný povinen předložiti přimání příjmu příspěvku podrobeného, jehož v posledním uplynulém správním roce došlo.

Prokázáním příjmu, jenž vzal byl za základ pro vyměření dotýčné státní daně, pokud se týče přírůstek veřejných fondů, jest této povinnosti vyhověno.

Všechny údaje vztahující se na příjem příspěvku podrobený jsou důvěrné a jest s nimi jako s takovými nakládáno.

Po uplynutí uvedené 14denní lhůty rozhodne předseda komise o podaných námítkách, odhadne příjem příspěvkem povinných, kteří v čas přimání nepodali opravu, je-li toho třeba, seznam příspěvkem povinných a příjem jejich, jenž má býti vzat za základ pro vyměření příspěvku, vyjave ty, kdož dodatečně do seznamu mají býti pojeti, aby šred své přimání zastali, doplní seznam a vyměří pak pro každého příspěvkem povinného, i když přimání nepodal, příspěvek, který má platiti.

Pro nové podniky, jakož i při prvním vyměřování příspěvků za platnosti tohoto řádu vyznačuje se příspěvek podle příjmu, jezt bo ve správním roce očekávali, po slyšení příspěvkem povinného.

Vyměřený příspěvek oznámí jest povinnému platebním rozkazem, který jest doručiti na státníku s vyzváním, aby dotýčný obnos do 14 dnů zaplatil.

8) Příspěvky z představení a záhau.

§ 82.

Příspěvky, jež jest platiti z příjmu plynoucího z představení a záhau, vy-
hrazují se ze vsápuného při všech veřejných, uzavřených nebo spolkových záhauích (záhauích, výstavách a podobných podnikách) v léčebném období pořádaných

jakéhokoli druhu, pokud se pořádají v místnostech veřejných, spolkových neb na veřejných místech.

Při určování příjmu sbírek uvedeného jest bráti zřetel na výdaje a jeho dezerterem spojené, jest se stanoví pravidelným obnosem rovnajícím se jedné třetině vstupného, tak že příspěvek jest vyměřiti pouze ze dvou třetin vstupného.

Tyto příspěvky vybírají se zvláště ze vstupného:

- a) ke všem divadelním představením,
- b) do koncertů, hudebních a deklamáčních podniků,
- c) do plesů, vědeckých a všech jinakých tanečních sbírek,
- d) ke všem představením varietním a cirků,
- e) k představením v divadlech speciálních (elektrických, loutkových divadlech, kinematografích, zpěvních sítích atd.),
- f) do všech výstav ze vstupné (ročníkové, panovník, kabinetů a voskovými figurami atd.),
- g) do všech podniků podobného druhu a z jakýchkoli obnosů pořádaných na veřejných místech (kolotočí, houpáček atd.).

Vypočtení toto není taxativní, rybník jest uvedeno jen příkladně.

§ 33.

Od příspěvků osvobozeno jest vstupné do všech podniků recitací, přednášek a výstav k účelům vědeckým, postranným a vzdělávacím, pokud to nejsou podniky jednotlivců neb společností, které pořádají se ziskem, jakož i do sbírek pořádaných léčební komisí samou.

§ 34.

Příspěvek jest pláti pořadatel podniků příspěvkem postranním. Je-li podnik pořádán několika osobami, ručí za příspěvek rukou nerozdílnou.

§ 35.

Příspěvek vybírá se buď ve formě dávky ze vstupného nebo ve formě dávky paušální.

§ 36.

Dávka ze vstupného vybírá se z pravidla při všech podnicích, při nichž se od účastníků vybírá vstupné, avšak i v těchto případech může býti ve smyslu

§ 37. paušalována, dohodne-li se na tom komise s pořadatelem podniku.

Při předplátném poplatku se dávka podle ceny předplátného.

Do vstupného se započítá, pokud se týče přípočítá též každý obnos, který se z jakéhokoliv důvodu vybírá při vstupu. Totéž platí i pro ten případ, když kromě vstupného se vybírají ještě jiné poplatky z nějaké sňahy podnikatelem zvláště pořádané.

Dávku jest platiti také za osoby, jímž se povoluje návštěva sňahy neb výstav stl. bez placení vstupného, bez rozdílu, zda mají volné listky nebo stlilé poukázky na volný vstup anebo zda bez volných listků podnik navštěvují.

Jen tak ovšem stláženi místa, t. j. místa přidělená z úředního rozkazu osobám stlážu konjunkt, jsou dávky prasta.

§ 37.

Pausální dávka vybírá se při takových sňahách, při nichž se ode všech účastníků, pokud se týče od části jich nepočítáje určitě vstupné, pak při podnikách pro obecní pořádaných na veřejných místech (kolotoč, hoopačky a pod.), při nichž se za účast na obecní vybírají zcela malé obnosy.

Zvláste podrobeny jsou pausální dávce také sňahy spolků a uzavřených společností, při nichž náklad se opatruje z prostředků spolkových, pokud se týče jest hrazen dobrovolnými příspěvky členů nebo pořadatelů.

Tato pausální dávka činí 1 K až 50 K za každý den.

Pausální dávka vybírá se z pravidla místo dávky ze vstupného, výjimečně také vedle st. Vedle dávky ze vstupného vybírá se pausální dávka v takových případech, v nichž se pouze od části účastníků počítáje určitě vstupné.

§ 38.

K představením, pokud se týče sňahám, podrobeným dávce ze vstupného, smí býti vstup dovolen jen na vstupenky komisi označené, t. j. opatřené značkou (razítkem a pod.), a jsou navštěvovatelé takových představení, pokud se týče sňahy povinni vstupenky tyto až do konce představení, pokud se týče sňahy uschovat a je kontrolním orgánům na pořádní ukázat.

Předatel takového podniku má proto pořádní každého představení, pokud se týče sňahy nejpozději 24 hodin napeřed písemně předzodati komisi oznámiti a zároveň předložiti seznam vstupenek, jest mají býti komisi označeny a mají býti vydávány, sestavený dle různých kategorií, jest to snad jsou, i vstupenky samy, aby mohly býti komisi označeny, a to zejména v takovém počtu, jehož jest pro jeden den třeba.

Vstupenky musí býti opatřeny kontrolním kuponem a mají obsahovati: Běžné číslo, jméno podnikatele, označení kategorie místa, pro které listky platí (křeslo, 1. místo atd.), vstupné, z něhož se dávkou počítá i s úbrosem dávky, délka den a hodina představení, pokud se týče zábavy a konečné posvědku, že listek má býti po dobu představení, pokud se týče zábavy uschováni a kontrolním orgánem na pozdější ukázkou.

Vstupenky jsou prodávány v celých jastorých svazcích, které musí býti postupně číslovány a číly serií označeny. Jastory musí míti takový formát, aby na nich a to jak na číslu, která má ve svazku jastorově zůstati, tak i na vstupence bylo dosti místa pro razítko komise nebo jiný komisi zvláštní znak.

Listky stále (předplatní atd.) musí býti razené, a to za souhlasného zaplacení dávky, jež jsou a slouží souz vstupného plátní, předloženy komisi k označení dávky, než jak bude později ustanováno, a musí býti i listky volné.

Jiné vstupenky, než komisi označené, nemají býti vydávány a jsou pořadatelé podniku dávky podrobnějším postiním osobně nebo svým zvláštním lidem nad tím, aby se používalo jen vstupenek komisi označených a aby výjma pořadatele, jeho personál při představení pokud se týče zábavy zaměstnaný, jakož i orgány kontrolní nikde bez takového listku k představení pokud se týče zábavy nebyjí připuštěni.

Pokud jde o placení dávky ze vstupného má pořadatel podniku dávkou posvědku odváděti předsedovi komise, nebyli-li k tomu komisi určen orgán zvláštní, zpravidla ihned po uzavření pokladny, nejpozději však do třech dnů po dni představení, pokud se týče zábavy osobam výhradně vstupného sestavený podle kategorií, které ta snad jsou, a obnos připadající ze vstupného na dávku.

§ 39.

Pro pravidelná představení pokud se týče zábavy, které trvají delší dobu, může předsedá komise místo denního účtování povoliti týdenní, musí však podnikatel v tomto případě složit předem kauci příslušnou předvidaným nebo skutečným výdejnám příslušným příjmům.

Dávku, jež dlužno zapraviti z předplatného, musí podnikatel zaplatiti nejpozději do 8 dnů po splatnosti předplatného.

§ 40.

Při zábavách, za něž má býti výhradně dávka posvědku a jest jest rovněž nejpozději 24 hodin naspřed předsedovi komise oznámiti, předepíše se podnikatel

poslední částka úhrady a on jest povinen ji zaplatiti u předsedy komise ještě před zřizováním.

§ 41.

Léčební komise jest oprávněna dohlížeti svými orgány na zachování předpisů stanovených v §§ 32. až 40. a kontrolovati jimi pořadatele podniků příspěvku podrobených se do správnosti jejich údajů, a pořadatelé jsou povinni těmto orgánům, vykážiti se legitimaci, dovoliti podrobnou prohlídku představení pokud se týče zábrany a přihlížeti do seznamů o příjmech ze vstupného, pokud je to pro příměrnou kontrolu nutno, a dáti jim všechna potřebná vysvětlení.

Taková kontrola je přípustná také při představeních podnikcích.

§ 42.

O tom, zda pořádané představení pokud se týče zábrany podléhá příspěvku nebo jest od něho osvobozeno, rozhoduje a paušální částky předpisuje předseda komise.

§ 43.

Příspěvek z představení kinematografických bude vyhlášen vzhledem k zákonu ze dne 3. července 1914, čis. 6 z. z. r. 1915, kterým se zavádí zemská a obecní částka ze vstupného k představením kinematografickým ta která obec a to stejným způsobem a zároveň se zemskou a obecní částkou z těchto představení a odpadne následkem toho v takových případech povinnost pořadatele oznamovati písemně pořádateli těchto představení, předkládati pokud se týče odváděvaní seznam vstupného i s obsahem částky předsedovi komise, stanovená v § 38.

O odvádění vybraných příspěvků obci komisi stane se mezi nimi zvláštní úmluva. Kdyby k úmluvě takové nedošlo, rozhodne zemský výbor.

C. Vymáhání nezapravených poplatků a příspěvků.

§ 44.

Nezapravené poplatky a příspěvky vymáhají se buď ve smyslu § 4. civilního nařízení ze dne 20. dubna 1854, čis. 96 z. z., politickou exekucí nebo soudně.

D. Zjednotění výpůjček.

§ 45.

Zjednotění výpůjček komisi podléhá schválení moravského zemského výboru. (§ 10, odst. 3. zákona.)

IV. Odkladací účinek opravných prostředků.

§ 46.

Opravné prostředky, určené v §§ 15. a 16., mají účinek odkladací, vyjma případ předepsané poplatků a příspěvků stanovených v §§ 29., 31., 38., 39., 40. a 42.

V. Jinaká ustanovení.

Právo vyvlastňovací.

§ 47.

Účební komise může ve případech, kdy jí vznikne pochybnost se o právo vyvlastňovací ve smyslu § 363. ob. zák. obč. O tom, zda-li a v jakých případech toto právo má být přikrááno, rozhoduje o. k. zemský politický úřad po slyšení zemského výboru. (§ 16. zákona.)

Práva jiných oprávněných.

§ 48.

Ustanovením tohoto řádu se nezkracují práva majitelů státek, lícní a jiných kácích prostředků a práva jiných oprávněných na případné výběrání zvláštního poplatku za užívání těchto opatření.

VI. Právo dozorcí.

§ 49.

Stran práva dozorcího nad veřejnou činností Účební komise pokud se týče ostatních orgánů tohoto účebního místa platí obdobným způsobem příslušná ustanovení moravského řádu obecního (§§ 96., 98., 99., 102., 103., 104., 105., 106. a 107.), pokud není shora uvedeným zákonem jinak ustanoveno.

Za tím účelem buďto Účební komisi stanoveny rozpočet pro příští kalendářní rok každoročně nejpozději do 30. listopadu i s případnými návrhky (návržnostmi, odvoláními) a účtová závěrka za kalendářní rok uplynulý nejpozději do 1. dubna roku následujícího předloženy moravskému zemskému výboru ke schválení.

VII. Vyhlášení ustanovení tohoto řádu.

§ 50.

Každý majitel hotela, hostince a domu počíná se této pronajímání bytu, který pronajímá byty lázeňským hostům, má si opatřit úplný výtisk tohoto řádu a dáti jej ke přímé lázeňským hostům k nahlédnutí.

Ustanovení tohoto řádu budíť v každém domě, v němž se byty lázeňským hostům pronajímají, na dobře osvětlených a lehce přístupných místech, chodeb a společných místnostech (chůběch, jídelnách a pod.) vyvěsena a tím vyhlášena. Těm dlužno ve jmenovaných domech k veřejnému nahlédnutí vystaviti též výstavky a seznamy pro dopravní prostředky.

Potřebné výtisky jest si opatřiti u lázeňské komise, která je vyřídí za náhradu nákladu výrobního.

VIII. Počátek platnosti.

§ 51.

Tento řád vstoupí v platnost dnem jeho vyhlášení v „Zemských zřizováních a nařízeních“.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Regner svobodný pán Bleyleben v. s.

32.

Nariadení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 23. července 1913.

(řkažet se stanoví nejvyšších cen pro obchod cukrem ve velkém a malém dle § 11. ministerského nariadení ze dne 7. července 1913, t. z. čís. 195.

Na základě § 11. ministerského nariadení ze dne 7. července 1913, t. z. čís. 195, o úpravě obchodování cukrem nastupuje se toto:

§ 1.

Pro určení ceny cukru v obchodu ve velkém a v malém jsou rozhodny frankoceny, stanovené v oficiálním seznamu poplatků pro různé množství cukerních stanice nakládací (stanice přejímací); (základní ceny pro velké homole na podkladě 79 K a na podkladě 88 K 50 h za 100 kg včetně dostavěho z rafinerie do stanice spotřeby).

U jiných druhů cukru než velkých homol budou vybírany poplatky odstupňované dle druhu a způsobu balení a uvedené v oficiálním seznamu rozpětí druhů rafinadý.

Do těchto poplatkových tabulek a seznamů rozpětí druhů rafinadý možno u každého politického úřadu nahlednouti.

§ 2.

Pro obchod cukrem ve velkém na Moravě stanoví se nejvyšší cena velkých homol z moravské stanice nakládací na základě frankocen, uvedených v § 1. tohoto nariadení, a případných přírůtek dle seznamu rozpětí druhů rafinadý s poplatkem nejvýš 1 K 50 h za 100 kg.

§ 3.

Jako obchod ve velkém dle tohoto nariadení platí obchodní styk mezi osmí velkoobchodem, který spotřební cukr přijímá z továrny kupuje, a malooobchodem, který spotřební cukr za účelem dalšího prodeje od velkoobchodníka v původním tvárném balení kupuje.

§ 4.

Při obchodu v drobném míře k cenám pro velkoobchod platíto, jak dle uvedeného způsobu od případu k případu byly stanoveny, přičtena býti další přírůtky nejvýš 6 K za 100 kg.

§ 5.

Pro obchod v drobném předkládají se s platností pro všechny mosavské nakládací stanice a pro místa ležící v okruhu těchto na 5 km do 31. prosince 1915 tyto nejvyšší ceny za připustné:

a) 1 K za 1 kg kabišého rafinovaného cukru, pokud není prodáván v původním balení s výjimkou kostkového cukru, pro nějž stanoví se nejvyšší cena na 1 K 2 h za 1 kg.

b) Pro prodej v malém v původním balení za 1 kg:

1. velká homole a krystalový cukr	90	h
2. malá homole přes 3 kg	94	h
3. malá homole pod 3 kg	98	h
4. kostkový cukr v krabčích	97	h
5. kostkový cukr v bednách	98-50	h
6. moučka rafinovaná v pytlích po 25 a 50 kg, jakat i v bednách po 50 kg	98	h
7. krupičný cukr v pytlích po 25 a po 50 kg	97	h
8. piléncakr v pytlích	96	h
9. kokosakr v pytlích	97	h
10. segmenty, prima	97	h

V místech, které víc jak 5 km od nejbližší telegrafní nakládací stanice jsou vzdáleny, ani při obchodu v drobném k nejvyšším cenám ad a) a b) uvedeným připočítati bŕi připlátek 2 h za 1 kg.

Politickým úřadím se nařizuje, aby tato místa zjistily a pak pro každou obec v okresu stanovily nejvyšší ceny veřejně vyhlásily.

§ 6.

Kdyby ještě jiné než v § 5 b) tohoto nařízení uvedené druhy cukru v původním balení v obchodu v drobném měly býti prodávány, platí pro stanovení jejich cen ustanovení §§ 1.—4.

§ 7.

Cenová ustanovení, uvedená v §§ 1.—6., platí pouze pro ona výšejmí místa nově do prodeje uvedená a zvýšeným cenám ve smyslu citovaného ministerického nařízení podrobena množství cukru, která při výdeji z výroby označena budou úředními závěracími známkami šlité barvy. Naproti tomu staré zásoby cukru, které mají úřední závěrací známku červenou, ve všech případech stejně v obchodu ve velkém jako v obchodu drobném o 8 h za 1 kg pod nejvyšší cenou, jaká stanoví se v §§ 1.—6. tohoto nařízení pro cukr se šlitou závěrací známkou, musí býti prodávány.

§ 8.

Vyhlaseny politických úradů, vydané dle § 6, poslední odstavce, musí býti v každé místnosti, kde cukr se prodává, na místě každému stejnému vyvěšeny.

§ 9.

Dosavadní, na některých místech platné nejvyšší ceny pro obchod cukrem v drobném poskytují po vyhlášení tohoto nařízení platnosti.

§ 10.

Prestupky tohoto nařízení a každá spolupráce směřující ke zmaření povinnosti tímto nařízením vybraných, trestají se, pokud nepodléhají soudní trestní pravomoci, politickými úřady I. instance peněžními tresty až do 5000 K nebo do jejich celkové výše trestem věznicím do 6 měsíců.

§ 11.

Toto nařízení nabývá ihned platnosti.

C. k. ministrův:

Dr. Octavian Regner svobodný pán Běyleben a. s.

Ročník 1915.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Číska XXVI. — Vydána a rozeslána dne 21. srpna 1915.

Obsah: Čís. 10—10.) 10. Nařízení, týkající se prodeje mouky a drobné mouky v obchodě veřejně a soukromě. — 11. Vyhlášení, týkající se výroby národních, křesťanských a jiných výrobků. — 12. Vyhlášení, týkající se výroby národních, křesťanských a jiných výrobků. — 13. Vyhlášení, týkající se výroby národních, křesťanských a jiných výrobků. — 14. Vyhlášení, týkající se výroby národních, křesťanských a jiných výrobků.

22.

Nařízení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 16. srpna 1915,

týkající se prodeje mouky v drobném.

Na základě § 19. císařského nařízení ze dne 21. června 1915, t. z. č. 167, nařizuje se toto:

§ 1.

Pro obchod moukou v drobném stanoví se za kilogram tyto prodejní ceny:

Jemná pšeničná mouka pro pečivo, pšeničná kroupice, pšeničná šrotová mouka (mouka na výrobu Grahamova chleba)	76 š
pšeničná mouka na vaření	65 š
pšeničná chlebová mouka	48 š
pšeničná mouka jednosložná	58 š
žitná mouka jednosložná	48 š

Pro město Brno vztahují se tyto ceny vzhledem na městskou potravinářskou daň o jeden haléř na každý kilogram.

§ 2.

Každý prodávac mouky jest povinen mouku, kterou má ve své prodejné na skladě, označiti zřetelně viditelným nápisem dle jednotlivých druhů a pod tímto označením současně ceny jednotlivých druhů mouky dle váhy zřetelně vyznačiti.

§ 3.

Každé měření neb jiné měření jakosi jednotlivých, ku prodeji určených druhů mouky jest přísně zakázáno.

§ 4.

Každý prodávac mouky jest povinen jedem výtisk tohoto nariadení ve své prodejné na nápadném, ihned viditelném místě vyvěsiti.

§ 5.

Politické úřady I. instance jakož i policejní úřady jsou oprávněny, svými orgány a k tomu zvlášť ustanovenými znalci v prodejních knihkách prohlédky kerati a dle své volby trochu mouky za účelem přezkoumání odobratí.

Prodavaci mouky a jejich zástupci jsou povinni, úředním orgánům a znalcům každé jimi požadované vysvětkení dáti.

Politické úřady I. instance jakož i policejní úřady jsou zmocněny, k tímto úředním jednáním také orgány finanční stráže, policie nad potravinami a obecní tržní komise přihřati.

§ 6.

Prestupky tohoto nariadení trestají se — pokud nepodléhají trestní soudní pravomoci — na základě § 35. císařského nariadení ze dne 21. června 1915, t. z. čís. 167, politickými okresními úřady peněžitou pokutou až do 2000 K neb věznicím až do 3 měsíců, za přetěžujících okolností však peněžitou pokutou až do 5000 K neb věznicím do 6 měsíců.

§ 7.

Tímto nariadením pozbudou platnosti ceny stanovené na základě § 51. zrušeného řádu v jednotlivých obcích pro drobný prodej mouky.

§ 8.

Toto nariadení nabývá platnosti dnem vyhlášení.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Regner svobodný pán Bleyleben v. a.

Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 17. srpna 1915,

kterouž se upravuje výroba a prodej chleba.

U provedení § 2. ministerského nařízení ze dne 11. srpna 1915, r. z. čís. 231, a ve smyslu § 19. císařského nařízení ze dne 21. června 1915, r. z. čís. 167, vidí se mi natklti toto:

1. Po dobu mimořádných poměrů válkou vyvolaných musí se péči po živnostensku vyrábět pouze v bezobalových a jednotlivě váze 1 kg 40 dg. Za živnostenskou výrobu máno považovati rovněž výrobu, pokud výrobce jest plně splněn předepisání osobním úctm.

2. Po živnostensku vyrobený chléb musí mít váhu v době 1. stanovenou bezprostředně po vypečení.

3. Pro chléb zhotovený z mouky pšeničné a jednodrné mouky žitné stanoví se jednotná cena 48 h za 1 kg.

4. Obsahuje-li po živnostensku vyrobený chléb mimo v době 3. uvedené druhy mouky i přísady močůných surovin (močůn bramborová, ječmenová, kukuričnā) musí okolnost ta předavačem vyznačena býti. Týž jest tedy povinen, aby poměr, v jakém jest mouka míchána, a tím tedy sníženou prodájí cenu za kilogram na místě v obchodním lokále, které mohou strany dobře viděti, a stejnē čitelným písmem vyznačil.

5. Pekaři, obchodníci a jiní prodavači chleba jsou povinni prodati kupujícímu chleba i skrojený na kusy a v každém zřídáném množství.

6. Pěstupky tohoto nařízení, pokud nespodají pod soudní pravomoc, trvají politické úcty 1. instance peněžní pokoutu az do 5000 K aneb věznicm do 6 měsíců.

Dopustí-li se pěstupky toho živnostník, může býti naiteno odněti živnostenského oprávnění, pokud jsou to směr předpoklády § 133b), odstavce 1. kl. a), živnostenského řádu.

7. Tato vyhláška vstupuje ihned v platnost.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Begner svobodný pán Eleyleben v. z.

55.

Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 17. srpna 1915,

týkající se zrušení nařízení, kterým stanoveny byly maximální ceny
pro velkoobchod obilím a moukou.

Na základě § 1. posledního odstavce ministerského nařízení ze dne
11. srpna 1915, t. z. čís. 230, uvádí se tímto ve všeobecnou známost, že vyhláškou
c. k. místodržitele na Moravě ze dne 7. prosince 1914, zemského zákoníka
čís. 89, uveřejněné ustanovení maximálních cen pro velkoobchod obilím a moukou
pochývá dnem 15. srpna 1915 platnosti.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Regner svobodný pán Bleyleben v. r.

56.

Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 17. srpna 1915,

týkající se zákazu výroby drobného pečiva.

Vzhledem k § 3. odstavci 2. ministerského nařízení ze dne 11. srpna 1915,
t. z. čís. 231, uvádí se tímto ve všeobecnou známost, že zvláštní nařízení c. k. místo-
držitele na Moravě ze dne 28. března 1915, zemského zákoníka čís. 22, týkající
se zákazu výroby drobného pečiva až na další v platnosti.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Regner svobodný pán Bleyleben v. r.

Ročník 1915.

Zákony a Nařízení zemská

Markrabství Moravské.

Číslo XXVII. — Vydána a rozeslána dne 21. srpna 1915.

Obsah: (Čís. 17—20.) 17. Zákon, [platný] pro markrabství Moravské a moravské obvody ve Slezsku, kterým se doplňuje zemské zřízení pro markrabství Moravské ze dne 26. února 1861. — 18. Vyhlášení, týkající se výměry obecních poplatků III. třídy ve vlnobraně valašské okresní ve Znojmu ze dne 1915. — 19. Nařízení, o provedení dále vyhlášených zemských právních.

57.

Zákon

daný dne 29. června 1915,

platný pro markrabství Moravské a moravské obvody ve Slezsku, kterým se doplňuje zemské zřízení pro markrabství Moravské ze dne 26. února 1861.

K návrhu zemského sněmu Máje markrabství Moravského vůči se má nařídit takto:

Článek I.

K dosavadním ustanovením § 26. zemského zřízení markrabství Moravského ze dne 26. února 1861 připojují se tato nová ustanovení:

a to, pokud jde o zřízení neb zastavení, jen v tom případě, když hodnota, pokud se týče ceny jistiny, jež se má zřídit, nebo nárok, jež se má zastavením převem zajistit, převyšuje částku 10.000 K.

Článek II.

Zákon tento nabude platnosti dnem vyhlášení.

Článek III.

Němu ministru vnitra se ukládá, aby zákon tento provedl.

Vídeň, dne 29. června 1915.

František Josef v. r.

Reinold v. r.

28.

Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 14. července 1915,

týkající se zvýšení ošetrovacích poplatků III. třídy ve všeobecné veřejné nemocnici ve Znojmě za rok 1915.

V částečném pozdější vyhlášky ze dne 29. dubna 1915, z. z. čís. 20, stanoví se ošetrovací poplatky III. třídy všeobecné veřejné nemocnice ve Znojmě za rok 1915 na 3 K 50 h za osoba a za den s platností ode dne uvedeného.

Což se tímto uvádí ve známost.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Regner svobodný pán Hleyleben v. r.

29.

Návěští moravského zemského výboru

ze dne 2. srpna 1915,

o prozatímním dalším vybírání zemských příspěvků.

Jeho c. a k. Apostolské Velikarstvo ráčho nejrukostivěji schváliti usnesení zemského výboru ze dne 14. června 1915 o prozatímním dalším vybírání zemských

přírůbek ke státním příjmem daním na Moravě a v moravských obvodech ve Slezsku předepsaným v III. číselní 1915 v dosavadní výměře, t. j. ve výši 78% k dani pozemkové, domovní dani třídní a domovní dani číselní a ve výši 84% k ostatním příjmem daním (výjma sociální daně z příjmu) s výhradou defalcitního stanovení těchto přírůbků dle zásad ústavních.

Nejvyšší rozhodnutí toto uvádí se tímto ve všeobecnou známost.

Moravský zemský výbor.

Ročník 1915.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Číska XXVIII. — Vydána a rozeslána dne 28. srpna 1915.

Období: (Čís. 28.) 28. srpna 1915. — Vydána a rozeslána dne 28. srpna 1915.

—

Nařízení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 26. srpna 1915,

jež se týče dleň při překročení západní hranice širšího válečného území na severu.

Na základě § 4. nařízení veřejného ministerstva ze dne 17. srpna 1915, t. z. č. 243, jež se týče nuceného přechodu osobním pasem ve válečném území, nařizuje se v dohodě s c. k. vojenským veličstvím krakovským v Mor. Ostravě a předsednictvem c. k. zemské vlády ve Slezsku tato:

1. V zájmu nerušeného hospodářského styku vydávány budou známy a spolehlivým obyvatelům okresních hejmanství ležících po obou stranách západní hranice širšího válečného území na severu a to Hranic, Valdešského Městečku a Mětku ze strany jedné, pak Bezova, Olomouce včetně městského území, Pterova, Holstova a Vavřina ze strany druhé na odřezané čtce částečně osídlení totožnosti dle připojeného vzoru A. Osvědčení tato platí na dobu jednoho měsíce, opouští výhradně ke vstupu do okresu sousedního bezprostředně s druhé strany hranice válečného území. K vystavení povolány jsou úřady, které udělují osobní pasy a veličství četnických stanovišť.

2. Nemí-li pro nepřekrošené překážky některému obyvateli Moravy možno, opatřit si cestovní pas ku překročení západní hranice tohoto vícečetného území pro jednu cestu, vyřadí se mu na odškodnostnou žádost úředem jeho pobytu, který vydává cestovní pasy, cestovní legitimace dle příloženého vzoru B. V legitimaci té, která zní na určitý počet dní a opravňuje k případnému návratu, jest uveden cíl a účel cesty.

Zkoušení a padělení průkazů, totožnosti nebo cestovních legitimací se sáhá soudně.

Toto nařízení nabývá ihned platnosti.

C. L. místopředsed:

Dr. Oktavian Begner svobodný pán Bleyleben v. z.

Form. A.

(Tato úřední úprava,
přijata 13. srpna 1913, č. 20 000.)

Ústředí: Vídeň,
Zemské úřady.

_____ / Vydávající
/ úřadník

Pr.) _____
Čís.) _____

Identitätsbescheinigung Průkaz totožnosti

politisch Rechtsgültigkeit für den Befehlverleiher
zároveň právní důstojnost legitimace

Pr.) _____
pro) _____

Erklärungsgang) _____
ausweisend) _____

_____ / Zaken při, veřejně in)
/ bei staats(ou), týtem v)

Ich erkläre hiermit bezeugt, daß bei (der) Benannte politisch und moralisch einwandfrei ist
Potvrzuji se tímto, že jmenovaný(á) je politicky i morálně bez úhony.

Diese Legitimation gilt bis) _____ 191

Tato legitimace platí až do) _____

mit bezeugt: nur zum Identität von politischer Seite) _____
a upovídá pouze ke přechodu a politické stráně) _____

in der politischer Seite) _____
do politické stráně) _____

_____ / am) _____ 191
/ das) _____

Historische bei Legitimationsfähigkeit.
Podle mající legitimace.

Entwickelt bei Vordruck.
Podle výtisků.

Ročník 1915.

Zákony a Nařízení zemská

Markrabství Moravské.

Číslo XXXV. — Vydána a rozšířena dne 7. září 1915.

Označ. (Čís. 41—42.) 41. Nařízení, kterým se pozměňuje nařízení ze dne 27. května 1915, z. z. čís. 40, týkající se úředních výkazních lístků o spotřebě chleba a mouky. — 42. Vyhláška, jej. se týká Nejvyšším rozhodnutím schváleného výběru státních příslušek v osobě státních úředníků.

41.

Nařízení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 21. srpna 1915,

kterým se pozměňuje nařízení ze dne 27. května 1915, z. z. čís. 40, týkající se úředních výkazních lístků o spotřebě chleba a mouky.

Aby bylo umožněno trestnicím a soudním věznicím kráti potřebu chleba a mouky pravidelně na delší období, aniž by bylo nutno odvolávat se každého jednotlivého trestance ústřední chlebovny, nařizuje se ve smyslu § 7. minister-
ského nařízení ze dne 26. března 1915, z. z. čís. 75, a pozměňuje zdejší nařízení ze dne 27. května 1915, z. z. čís. 40, následující:

1. Trestnice a soudní vězení nepotřebují ku oděbními míšanských výrobků a chleba výkazních lístků.

2. Trestnice, jakož i soudní vězení, kteréž samy připravují stravu pro vězně a pekou chleba, budou poháněti potřebné k tomu míšanské výrobky, jakož i surovinu kakulici na základě zmocnění, které vystaví pro trestnice představený vrchní státní nádvědní, pro soudní vězení představený soudní a kteréž budou opatřeny úřední pečeti vrchního státního nádvědní, případně soudní. Zmocnění

to oděratí buďte druh a množství mlýnských výrobků (surové kukurice); že do-
dávka byla splněna, nebo na tomto zmocnění potvrditi.

3. Je-li stravování trestanců soudního vězení přeneseno nájemci, máte
nájemce mlýnské výrobky natně ku přípravě stravy, a dodá-li též chleba-
i tento oděratí, odváděje při tom zmocnění vyhotovené představeným soudu
znějíci na den nebo týden, a opatřené razítkem soudu. Toto má obsahovati druh
a množství mlýnských výrobků, jakož i chleba, na něž je vystaveno; nájemce
má potvrditi prováděti příjem na zmocnění.

4. Oděratí soudní věznice chléb pro trestance a pečate aneb do-
dávatele chleba, má se dít oděratí na vyřízení zmocnění vyhotovené představeným
soudu a opatřené soudním razítkem; ve zmocnění natně však množství chleba;
splnění dodávky potvrdí se na zmocnění.

5. Veliké oddělení trestanců, kteří jsou zaměstnáni při polních aneb
jiných pracích mimo trestnici aneb soudní vězení, mohou oděratí potřebné
mlýnské výrobky a chleba na potřezení, které oni sami vyhotoví, pokud nekrývají
potřebu z vlastního ústavu. V tomto potvrzení buďte udány druh a množství
mlýnských výrobků a chleba.

6. Dodavatelé, jakož i obchodníci, kteří dodali mlýnské výrobky neb chléb
na základě úředního potvrzení včasně státního nádeřelního aneb představeného
soudu nebo na základě potvrzení o příjmu od veliké oddělení trestanců, naletí
s tímto zmocněním a s výkazem o příjmu stejného způsobem jako odděleními
účetníky výkazních listů o spotřebě chleba a mouky.

Toto nařízení vstupuje ihned v platnost.

C. k. místodržitel

Dr. Oktavian Begner svobodný pán Bleyleben v. z.

62.

Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 19. srpna 1915,

jež se týká Nejvyšším rozhodnutím schváleného výběrání sílničních
přírátků v několika sílničních okresích.

Učesáním ze dne 13. února 1915 moravský zemský výbor pozatímne
povolil tímto okresním sílničním výborům vybrání v roce 1915 zvyčené přírátky
ze všech přírátých daní, vyjmaže daně z příjmu, a to:

1. Blazenskámu 70⁰/₁₀₀
2. Bojkovickámu 75⁰/₁₀₀
3. Boskovickámu 70⁰/₁₀₀
4. Uh.-Brodskámu 180⁰/₁₀₀
5. Buzovickámu 80⁰/₁₀₀
6. Bystřickámu (Jihlavský kraj) 100⁰/₁₀₀
7. Bystřickámu p. H. 80⁰/₁₀₀
8. Vel-Bystřickámu 80⁰/₁₀₀
9. Dažickámu 70⁰/₁₀₀
10. Holešovskámu 68⁰/₁₀₀
11. Hranickámu 80⁰/₁₀₀
12. Hrobovickámu 70⁰/₁₀₀
13. Jevickámu 70⁰/₁₀₀
14. Klobouckému v Brně 107⁰/₁₀₀
15. Vel-Klobouckému 80⁰/₁₀₀
16. Kojetickámu 75⁰/₁₀₀
17. Konickámu 80⁰/₁₀₀
18. Kroměřížskámu 80⁰/₁₀₀
19. Litovickámu 65⁰/₁₀₀
20. Vel-Měřickámu 80⁰/₁₀₀
21. Vel-Měřickámu 75⁰/₁₀₀
22. Městskámu 64⁰/₁₀₀
23. Mělnickámu 65⁰/₁₀₀
24. Námětskámu 70⁰/₁₀₀
25. Napačickámu 80⁰/₁₀₀
26. Novo-Městskámu 100⁰/₁₀₀
27. Pánskámu 100⁰/₁₀₀
28. Peřovskámu 74⁰/₁₀₀
29. Rožnovskámu 80⁰/₁₀₀
30. Slavonickámu 75⁰/₁₀₀
31. Slavkovskámu 80⁰/₁₀₀
32. Táborskému 88⁰/₁₀₀
33. Třebickámu 65⁰/₁₀₀
34. Uhovskámu 65⁰/₁₀₀
35. Vysvětickému 100⁰/₁₀₀
36. Vranovskámu 90⁰/₁₀₀
37. Vsetínskámu 100⁰/₁₀₀
38. Žďárskámu 70⁰/₁₀₀
39. Žďárskámu 80⁰/₁₀₀, ke všem daním přináje výjma daň z pšenič.

40. Kyjovskému 85¹/₂ k všeobecné dani výdělkové a 75¹/₂ k ostatním příjmovým daním výjma osobní daň z příjmů.

41. Uh-Hradčinskému 105¹/₂ k všeobecné dani výdělkové a 92¹/₂ k ostatním příjmovým daním výjma osobní daň z příjmů.

42. Uh-Ostrovskému 84¹/₂ k všeobecné dani výdělkové a 64¹/₂ k ostatním příjmovým daním výjma osobní daň z příjmů.

43. Zlunovskému 103¹/₂ k všeobecné dani výdělkové a 97¹/₂ k ostatním příjmovým daním výjma osobní daň z příjmů.

Jako cta a král Apostolské Velikostvo oběle Nejvyšším rozhodnutím ze dne 29. července 1915 toto usnesení zemského výboru nejnikostěji schválili.

Což se tímto dle výnosu ministerstva vnitř ze dne 2. srpna 1915, č. 25.121, uvádí ve všeobecnou známost.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Regner svobodný pán Bleyleben v. z.

Zákony a Nařízení zemská

—

Markrabství Moravské.

Číslo XXX. — Vydána a rozeslána dne 13. září 1915.

Obsah: (Čís. 68 až 65.) 63. Vyhláška, týkající se zvýšení obštopovacích poplatků III. třídy všeobecné veřejné nemocnice v Ivančicích za rok 1915. — 64. Vyhláška, týkající se obštopovacích poplatků ve všeobecných veřejných obecních nemocnicích, léčebnách v teritoriálním obvodu n. a. k. vojenského velitelství ve Vídni pro raněné neb nemocné vojáků v léčebnách datovacích umístěných za rok 1915. — 65. Vyhláška, týkající se přivolení vyšetřování a výběrů dávek a přívratů bohosy za místo Svitavy.

68.

Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 26. srpna 1915.

týkající se zvýšení obštopovacích poplatků III. třídy ve všeobecné veřejné nemocnici v Ivančicích za rok 1915.

V ústředním posmrtném zdejším vyhlášky ze dne 30. dubna 1915, n. z. čís. 30, stanoví se obštopovací poplatky III. třídy všeobecné veřejné nemocnice v Ivančicích za rok 1915 na 2 K 35 h za nocleh a za den s platností od 1. září 1915.

Čas se tímto uvádí ve známost.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Begner svobodný pán Eleyleben v. r.

64.

Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 26. srpna 1915,

týkající se ošetrovacích poplatků ve všeobecných veřejných obecních nemocnicích, léčebnách v teritoriálním obvodu c. a k. vojenského velitelství ve Vídni pro raněné neb nemocné osoby vojenské v těchto ústavech umístěné na rok 1915.

Ošetrovací poplatky za raněné neb nemocné osoby vojenské, pokud nejsou zařazeny do téžné třídy ošetrovací, umístěné v ústavových v teritoriálním obvodu c. a k. vojenského velitelství ve Vídni katedr. všeobecných veřejných obecních nemocnicích, a sice: v Ivančicích, Kroměticích, Uh. Hradci, Třebíči, Vsetíně a ve Znojmě, stanoví se pro důstojníky na 4 K a pro osoby se starou službou na 3 K denně a pro osobu s platností od 1. září 1915.

Čas se tímto určí ve známost.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Regner svobodný pán Bleyleben v. r.

65.

Vyhláška moravského výboru zemského

ze dne 19. srpna 1915,

týkající se přenesení vyměřování a vybírání dávky z přirosta hořinaty na město Svitavy.

Moravský zemský výbor přenesl ve smyslu § 16., odst. 2. zákona ze dne 26. prosince 1914, čís. 18 z. z. z roku 1913, kterým zavádí se zemská a obecní dávka z přirosta hořinaty nemovitostí, vyměřování a vybírání této dávky na město Svitavy.

Přenesení toto určí se tímto ve všeobecnou známost.

Zemský hejtmán:

Otto hrabě Serényi v. r.

Ročník 1915.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Číska XXXI. — Vydána a rozeslána dne 17. září 1915.

Obsah: Zákon č. 127/15. Zákony, které pro markrabství Moravské, týkající se vybírání dávek ze zábrav v královském městě Znojmo, platí pro markrabství Moravské, týkající se vyhlášení krasobídných poplatků v královském městě Znojmo.

—•—

Zákon

daný dne 12. srpna 1915,

platný pro markrabství Moravské, týkající se vybírání dávek ze zábrav
v královském městě Znojmo.

K návrhu zemského sněmu. Jeho markrabství Moravského vůlí se M
zakládá takto:

§ 1.

Městské obci Znojmo povoluje se vybírání dávek ze zábrav ze vstupného při všech v jejím území pořádaných veřejných, uzavřených nebo spolkových zábravách (zábravách, výstavách a podobných podnikách) jakéhokoliv druhu, pokud se pořádají ve veřejných, spolkových místnostech a na veřejných místech.

Tato dávka vybírá se zvláště ze vstupného:

- a) ke všem divadelním představením,
- b) ke všem představením varietního a cirků,
- c) k představením v divadlech speciálů (elektrických, loutkových divadlech, spěvních sítích atd.),

d) do všech výstav za vstupné (zastřínacích, panoram, kabíněch s veskovými figurami),

e) z obveselení pořádaných na veřejných místech (kolotočů, hospoděk atd.),

f) do plavů, výměstů a všech ostatních tanečních zábav,

g) do koncertů, hudebních a deklamatických podniků,

h) k dostihům, závodům v jízdě, na kolech a motorech,

i) do všech podniků podobného druhu.

Vypočítání toto není konativním, výběr jest uveden jen příkladně.

Kinematografické podniky neplatí vzhledem k zemské a obecní dárce ze vstupného k představením kinematografickým dárky ze záloh.

§ 2.

Od dárky osvobozeno jest vstupné:

1. do všech podniků, recitací, přednášek a výstav k účelům vědeckým, poučným a vzdělávacím, pokud to nejsou podniky jednotlivců nebo společností, které počítají se zálohami,

2. do všech výstav ve veřejném muzeu a obrazárnách.

§ 3.

Dárku jest platiti pořadatel podniku dárkou povinného — obci.

Je-li podnik pořádán několika osobami, ručí za dárku rukou nerozdělnou.

§ 4.

Dárka vybírá se buď ve formě dárky ze vstupenek nebo ve formě dárky peněžní.

§ 5.

Dárka ze vstupenek vybírá se z pravidla při všech podnicích, při nichž od účelůvků vybírá se vstupné, a čírně:

a) při vstupném až včetně 20 k 2 k

b) při vstupném přes 20 k až včetně 50 k 5 k

c) při vyšším vstupném za každých dalších, třeba i za celých 50 k rovněž 5 k

Při předplatném počítá se dárka dle ceny předplatného. Do vstupného se započítá, pokud se týče předplatitě též každý obrok, který se z jakéhokoli závodu vybírá při vstupu. Totéž platí i pro ten případ, když kromě vstupného se vybírají ještě jiné poplatky z nějaké zábavy podnikatelem zvlášť pořádané.

Dávka jest plátni také za osoby, jimž se povoluje návštěva zářav neb vystav má, bez placení vstupného, bez rozdílu, zda mají volné listky neb volné poukázky. Tyto dávky řídí se podle vstupného nejdražší kategorie sedadel (míst), k jejunuz použiti volný listek neb volná poukázka opravňuje.

Jen tak zvaná služební místa, t. j. místa přidělená v úředního národní osobám službu konajícím, jsou dávky prosta.

§ 6.

Pausální dávka vybírá se při takových zářavách, při kterýchž se ode všech účastníků, pokud se tyto od části jich nepostavuje zájného užitného vstupného.

Zvláště podrobeny jsou pausální dávce také zářavy spolků, uzavřených společeností, při nichž účel se opatřuje a prostředků spolkových, pokud se tyto jest hrazen dobrovolnými příspěvky členskými osobami.

Tato pausální dávka činí 1 K až 50 K, při představených cirkó 20 K až 100 K za každý den.

Pausální dávka vybírá se z pravidla místo dávky ze vstupenek, výjimečně také vedle ní. Vedle dávky ze vstupenek vybírá se pausální dávka v takových případech, v nichž se pouze od části účastníků postavuje užitné vstupné.

§ 7.

Při všech zářavách, které podrobeny jsou dávce ze vstupenek, smí se používat pouze vstupenek městskou obcí vydaných.

§ 8.

Každý pořadatel pořádku, který podroben jest dávce ze vstupného, má to nejpozději 24 hodin náped písemně oznámiti obecní radě a při tom předložiti seznam vstupného, jež se má vybrati, upravený dle různých kategorí i s nejvyšším počtem listků, jež mají pro každou kategorii býti vydány, a dávkami z nich připadajícími. Po uzavření pokladny musí ihned sestaviti dle kategorí vstupného upravený seznam skutečně vybraného vstupného a obnosu připadajícího na dávku ze vstupného a pokud možno ihned, nejpozději však do 3 dnů po pořídní zářavy odevzdati obecní pokladně.

§ 9.

Na oznámení poukázce se pořadatel vykázaný nejvyšší počet vstupenek různých kategorí, kteréž se mu vydají u městské pokladny, stažiti přiměřenou v poukázce udanou kauci.

§ 10.

Vstupenky neupotřebené jest vrátiti se účtováním o skutečně vybraném vstupném, uvedeným v § 8., městské pokladně, načet se ze složené kauce srať dávkou připadající na záhavy, zbytek kauce se vrátí podnikateli.

Kdyby kauce byla menší nežli dávkou připadající z vybraného vstupného, má podnikatel zároveň se účtováním dotýčným věsti obec u pokladny odvoděti.

§ 11.

Pro pravidelné záhavy, které trvají delší dobu, máte obecni rada místo denního účtování povolit týdenní, musí však podnikatel v tomto případě složit předem kauce, přiměřenou předvidaným nebo skutečným týdenním průměrným příjmům.

Dávka, již dlužně zapraviti z předplatného, musí podnikatel zaplatiti nejpozději do 8 dnů po splácnosti předplatného.

§ 12.

Při záhavách, za něž má býti vybírána dávka paušální, předepíše se podnikateli na základě oznámení předepsaného v § 8. paušální dávka ihned a má ji ještě před záhovou zaplatiti u městské pokladny.

§ 13.

Městská obec jest oprávněna kontrolovati svými orgány pořadatele podniků dávkou podrobených co do správnosti jejich účtů, a pořadatelé jsou povinni obecním úředníkům, kteří se vykaží legitimací, dovoliti podrobnou prohlídku záhavy, nahlédnutí do záznamů o příjmech ze vstupného nutné pro přiměřenou kontrolu a jin. věci na potřebnou vysvětliti díti.

Taková kontrola jest přípustnou také při paušalovaných podnicích.

§ 14.

Opomenutí dávkou povinný podati oznámení jemu dle § 8. a § 12. předepsané, nebo učinil-li při jednání úhaje, které jsou s to dávkou zadržeti, nebo zamklil-li při podávání vysvětlení podstatné věci, máte mu býti předepsáno bez zavedení trestního řízení zvýšení dávky v největší výměře 100%, zálohového nebo zálohovní výplatného ohledu dávkového.

Dokáže-li však dárkou povinný, že neoprávně údajně nebo zaměnění se stala z omylelného omylu, nebo proto bez úmyslu dárkou skrátkiti, jest uložiti na místo zvýšení dárky o 100%, menší zvýšení dárky, které 10%, dárky a 200 K menší převýšovati.

§ 13.

Ve příčině prosvědčení dárky použitii jest obdobně ustanovení zákona ze dne 18. března 1878, čís. 31 r. z., týkajících se přímých daní. Právo obce vyměřiti zvýšení dárky (§ 14.) však vyprší koncem 3. roku po uplynutí onoho správního roku, ve kterém uspořádán byl podnik, tvořící základ povinnosti dárkové.

Neslyeli-li dárka ve lhůtách v §§ 8, 10, a 11. uvedených zaplacen, může býti i o 5% dárky o prodáván se dlužníkem vymáhána neprodleně politickou exekucí.

§ 14.

O tom, zda podání záhava podléhá dárce nebo jest od ní osvobozena, rozhoduje a paušální dárky předpisuje obecní rada.

O stížnostech dárkou povinného proti takovému rozhodnutí nebo proti platebnímu rozkazu rozhoduje obecní výbor, o stížnostech proti rozhodnutím obecního výboru rozhoduje zemský výbor.

Stížnosti hodit podány u obecní rady do 14 dnů, počínaje dnem následujícím po doručení v odpor vzátného platebního rozkazu, nebo v odpor vzátného rozhodnutí. Stížnosti tyto však nemají odkládajícího účinku.

Býlo-li stížností proti vyměření dárky vyhověno, vráti se neprávem zaplacený obnos dárky i s 5% ročními úroky náhradními od doby zaplacení až do dne, kdy strana o vyřízení stížnosti byla vyrozuměna.

§ 17.

Provdávci ustanovení k tomuto zákonu vydá obecní výbor ve smyslu ustanovení § 108. posledního odstavce statutu města Znojma.

§ 18.

Prostupy tohoto zákona a předpisů vydaných obecním výborem k jeho provedení trestají se parafiskálními tresty až do výše 200 K.

Dotyčné úřední jednání přísluší obecní radě města Znojma jakožto politickému úřadu.

Ukázané pokuty přinocí do charitativního fondu města Znojma.

§ 19.

Tento zákon nabude platnosti dnem 1. toho měsíce, jenž po jeho vyhlášení bude následovati.

§ 20.

Mému ministru vnitra se ukládá, aby zákon tento provedl.

Víděn, dne 12. srpna 1915.

František Josef v. r.

Heinold v. r.

67.

Zákon

daný dne 12. srpna 1915,

platný pro markrabství Moravské, týkající se vybírání kancelářských poplatků v královském městě Znojme.

Na návrh zemského sněmu Mého markrabství Moravského vidí se Mi zřídit takto:

§ 1.

Městské obci Znojma povoluje se vybírání kancelářské poplatky.

§ 2.

Tyto kancelářské poplatky se vybírají za níže uvedené úřední výkony orgánů obce, jakož i za poskytnuté tiskopisy a podobně v následující věci:

I. Za úřední výkony vzájemnostech stálého přehledu obyvательства, pokud nejde o nabytí nebo přislíbení domovského práva na základě zákonného nároku:

1. za sestrují konaná na žádost strany za přislíbení neb propůjčení domovského práva v případě propůjčení 5 K — k

2. za doručení výměru o přislíbení neb propůjčení domovského práva — K 25 k

3. za seřízení konarů na zádech strany za propůjčení městského práva v případě propůjčení	5 K — h
4. za doručení městského listu	— K 35 h
5. za doručení rodného nebo úmrtního listu	— K 35 h
6. za seřízení za příčinou vyšetření úředního vysvědčení o majetkových poměrech stá. strany, výjma vysvědčení chudoby, jeť jsou alarm	5 K — h
7. za doručení takového úředního vysvědčení	— K 35 h
8. za seřízení u příležitosti vyšetření vysvědčení o původu občianského zboží:	
a) při jednotlivém zboží	2 K — h
b) při přešikání	5 K — h
9. za doručení takového vysvědčení	— K 35 h
10. za obháňovací listky	K 35 h

II. V záležitostech policie zvěrolékařské a nad potravinami.

Za zvěrolékařské ohledání za účelem vydání dobytčích pasů a certifikátů pro odhon:

A. V městském území výjma trh a určením z městského území:

1. za jednokopytníka neb hovzai dobytče	8 K — h
za každý další kus současně k ohledání předvedený, témuz majiteli náležející	2 K — h
2. za ovcí, kozu neb prase	1 K — h
za každý další kus témuz majiteli náležející	— K 50 h
3. za drůbež bez ohledu na počet kusů	1 K — h

B. V městském území s určením na trh:

1. za jednokopytníka neb hovzai dobytče	2 K — h
2. za ovcí, kozu neb prase	— K 50 h

C. V městském území, avšak z trhu:

1. za hovzai dobytče přes 350 kg	1 K — h
za hovzai dobytče pod 350 kg	— K 50 h
2. za jednokopytníka	1 K — h
3. za ovcí, kozu neb prase	— K 50 h

D. V městském území s určením na jatky:

1. za jednotkovýáka	1 K — h
2. za havířský dobytek	— K 50 h
3. za ovce, kosa neb prase	— K 50 h

III. Šetření a doručování vůbec:

1. za všechna šetření v bodech I a II neuvedená, konaná mimo úřední místnosti na žádost strany za účelem povolení nebo potvrzení, jež se jí má udělit v záležitostech samostatného oboru působnosti obec, udělil se skutečně žádané povolení neb potvrzení	2 K — h
2. za doručení dotčených výměr neb potvrzení	K 15 h

IV. Za intervenci úředních orgánů při představeních, plesích, dražbách atd.

1. Za intervenci straněho orgánu, je-li tato podmínkou povolení k pořádání plesu nebo představení, nebo pokládá-li se z moci úřední a důvodů policejní bezpečnosti, potření nebo stavění za nutnou, nebo kdežto je-li stranou výslovně žádáno:

a) za dozor na plesích a jiných veřejných a soukromých tanečních zábavách až do 6 hodin	2 K — h
pres 6 hodin až do 12 hodin	4 K — h

b) za dozor při koncertech, divadelních, cirkusových a jiných veřejných představeních a hrách, za intervenci při veselích, věčích pohárkách a pod. až do 4 hodin	1 K — h
pres 4 až do 6 hodin	2 K — h
pres 6 až do 12 hodin	4 K — h

Poplatky uvedené pod a) a b) jsou zapraviti jak za příčinou služebních výkonů v uniformě, tak i na ulici za účelem udržení pořádku, a to nejen je-li intervence pořádkem požadována, nýbrž i nařídl-li se městským policejním úřadem;

c) za strážní službu až do 6 hodin	3 K — h
od 6 až do 12 hodin	4 K — h
od 12 až do 18 hodin	6 K — h
od 18 až do 24 hodin	8 K — h

2. Mělo-li by z téhož důvodu býti žádáno služby inspekcí stráže neb jiného úředníka, jest zapraviti poplatky pod 1. uvedené v dvojnásobné míře.

3. Za intervenci úředníka jako komisaře při dobrovolné dražbě:

- a) třetí dle $\frac{1}{2}$ dne (rovná se 3 hodinám), za každý den 8 K — k
- b) při kratším trvání 4 K — k

V. Doručení úředních opisů ač.

Za doručení úředních opisů, duplikátů, výtahů z úředních spisů na žádost strany v záležitostech samostatného oboru působnosti obce:

- 1. za kus nanejvýše o 1 archu — K 30 k
- 2. při větším rozsahu za arch — K 35 k

VI. Za účetní formuláře — K 64 k

VII. Piacení poplatků spoličelnou.

Při placení stranou a. k. poštovním spoličelním úřadem:

- 1. až do výše 6000 K za každých 200 K — K 15 k
 - 2. přes 4000 K mimo poplatků stanovený pod 1. za každých dalších 400 K — K 15 k
- Poštové obnosy platí za celé.

§ 3.

Od placení těchto poplatků mohou být osvobozeny osoby, které dokáží hodnověrným způsobem svoji chudoba.

O žádostech se taková osvobození rozhoduje obecní rada města Znojma. Proti rozhodnutím obecní rady lze si stěžovat k obecnímu výboru města Znojma, proti rozhodnutím obecního výboru k nadřazenému zemskému výboru.

Stížnost jest podána u obecní rady ve 14 dnech, počínaje dnem následujícím po doručení v odpor vztáého rozhodnutí. Stížnost nemá však odkladného účinku.

Proti dvěma stejným rozhodnutím není další stížnost přípustnou.

§ 4.

Hlídky ustanovení o vybírání těchto poplatků vydá obecní výbor města Znojma.

§ 5.

Přestupky tohoto zákona, jakož i předpisů, vydaných k provádění zákona obecním výborem, trestají se pořádkovými tresty až do 200 K.

Dotyční úřadní jednání přísluší obecni radě města Znojma jako politickému úřadu.

Ukázané pokuty přijmou do občanského fondu města Znojma.

§ 6.

Tento zákon vstoupí v platnost prvním dnem měsíce následujícího po jeho vyhlášení.

§ 7.

Provedením zákona se pověřuje Můj ministr vnitra.

Vídeň, dne 12. srpna 1915.

František Josef v. r.

Heinold v. r.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Číslo XXXII. — Vydána a rozeslána dne 29. září 1915.

Obsah: Čís. 65—69.) 65. Zákon, platný pro markrabství Moravské, jež upravuje vodovodní sítě v obcích vedoucí do domů v obci Gránsdorfu a vybírání poplatků za vodu z vodovodu toho obcebrana. — 66. Zákon, platný pro markrabství Moravské, týkající se zřízení veřejné vody z městského vodovodu do domů Bělské obce Jeviška a oblibití vybírání poplatků za obcebrana vodu.

65.

Zákon

daný dne 12. srpna 1915,

platný pro markrabství Moravské, jež se týká zavedení vody z obecního vodovodu do domů v obci Gránsdorfu a vybírání poplatků za vodu z vodovodu toho obcebrana.

K návrhu zemského úřadu Jeho markrabství Moravského vidi se Mí naříditi takto:

§ 1.

Majitelé všech domů v obci Gránsdorfu jsou za předpokladů v tomto zákoně stanovených povinni připojit své domy k obecnímu vodovodu za účelem braní vody.

Povinnost stanovená v odstavci 1. nastane, jakmile veřejní potrubí bude v dotyčné ulici položeno, a vztahuje se na majitele cizích domů, kteří nemají vlastní studně nebo jiné takové studně mají, avšak voda v nich je zdraví škodlivou, jakot i na majitele domů, které budou přístě vystavěny, a to bez ohledu na to, budou-li opatřeny studněmi či nic.

Podrobné ustanovení o připojení domů k obecnímu vodovodu jest pojmuto do technického regulativu, jenž v příště této bude vydán.

Na regulativu tom nebo jeho změnách usmíří se obecní výbor, kterážto usnesení podléhá schválení zemského výboru a o. k. moravského místopředsední.

§ 2.

Nariadení k připojení jednotlivých domů k obecnímu vodovodu vydává obecní představenstvo.

Majitelé domů, kteří mají za to, že nejsou povinni připojit podle tohoto zákona své domy k obecnímu vodovodu proto, že podle jejich názoru jest voda v jejich studních zdraví neškodnou, mají právo poslati proti dotyčnému nariadení do 14 dnů odpor u obecního představenstva.

V případech těchto děl obecní představenstvo dotyčnou vodu laborně a bakteriologicky prokoumáti státním neb zemským ústavem zkušebním, jenž jest k provádění takových zkoušek povolán.

Nález zkušebního ústavu vydaný na základě bakteriologického a chemického prokoumání vody jest pro obec a pro majitele domu závazný, a jest tedy majitel domu v tom případě, že voda podle tohoto nálezu shledána byla zdraví škodlivou, povinen připojit k vyvání obecního představenstva svůj dům k obecnímu vodovodu.

Obec jest i neohledíc k případu v předchozích odstavcích stanovenému oprávněna kdykoliv z moci úřední zařídit prokoumání vody ve studních při jednotlivých domech se nacházejících, a to způsobem stanoveným v odstavci 3.

Byla-li voda při tomto prokoumání shledána zdraví škodlivou, platí ustanovení odstavce 4.

Proti nariadením, pokud se týče vyvání obecního představenstva ve smyslu ustanovení odstavce 1. až 6. tohoto paragrafu vydaným není, neohledíc k odporu v odstavci 2. uvedenému, opavný prostředek připustný.

Výlohy způsobené prokoumáním vody nese majitel domu, byla-li voda z jeho studně shledána zdraví škodlivou, v opačném případě nese úhraty tyto obec.

Ve všech případech, ve kterých byla voda sledována zdravotně škodlivou, jest obec oprávněna dáti dotyčnou studni na náklad majitelův zrušiti (zasypati).

§ 3.

Připojení domů k vodovodu musí býti provedeno nejdříve do 6 měsíců po tom dni, kdy vodovod uveden byl v činnost, kterého den budí úředně stanovou příslušným okresním politickým úřadem.

V případech uvedených v § 2., odst. 2. až 6., musí býti zavedení vody do dotyčného domu provedeno nejdříve do 6 neděl po konečném zjištění povinnosti majitele domu dáti vodu z obecního vodovodu do svého domu zavěsti, není-li to děláno dříve ve smyslu ustanovení předcházejícího odstavce.

Neslyšev v době, kdy vodovod uveden byl v činnost (odst. 1.), potrubí v té věci níže ještě položeno, počítati jest tímto ustanovením v odstavci 1. od doby položení tohoto potrubí.

Při všech nových stavbách a přestavbách musí býti v oněch ulicích, v nichž jest vodní potrubí již položeno, připojení provedeno před odlicením povolení k obvyklé a ústřední stavbě ve smyslu stavebního řádu.

Kdyby majitel domu nedal v ustanovené lhůze vodu do svého domu zavěsti, jest obec oprávněna provésti připojení jeho domu k vodovodu na jeho náklad a nebezpečí.

§ 4.

Majitelé domů nesou pouze náklad na zřízení a udržování vodovodu uvnitř svého domu a v obvodu svého majetku a mohou přiče k tomu potřebné věci provésti podnikatelsky, jež si libovolně zvolí, jest však musí býti k tomu oprávněny podle živnostenského řádu. Provedení prací těch musí odpovídati předpisům technického regulativu.

Všetky ostatní náklady se zřízením a udržováním vodovodu spojený nesou obec.

§ 5.

Obec jest povinna položit potrubí ve veřejných ulicích a náměstích svým nákladem podle potřeby.

Je-li o novou část obce (ulice, náměstí atd.), platí tato povinnost jen pro tu část nové ulice (náměstí atd.), která souvisí bezprostředně a přímo již zastavěnou částí obce, v níž potrubí jest již položeno, a pokud, pokud ulice tato

(námetní sít.) jest již pravidelně zastarána, hledě při tom ke způsobu starby pro tuto část obce podle starobního řádu průvratné stanovenému.

§ 6.

Za odebranou vodu jest platiti majitelům domů do obecní pokladny poplatek (vodný) dle sazby, která bude vydána.

Vyměřování a vybírání vodného poplatku představenstvu obce.

Nesporované účnosy vyměřující se buď podle § 4. českého nařízení ze dne 20. dubna 1854, čís. 95 z. z., neb rovněž na základě výkazu redogladně potvrzeného úřadem, jest přímo vyměřuje.

Dodávání vody z jednoho domu do druhého nebo obyvatelům jiného domu bez povolení obecního představenstva jest zapovězeno.

Na sazbě vodného a každé její změně usnáší se obecní výbor; k platnosti této sazby a každé její změny jest však třeba, aby byla schválena zemským výborem a t. k. moravským místodržitelstvím.

§ 7.

Ustanovení tohoto zákona, týkající se studní, platí vůbec pro všechny zařízení na opatrování vody.

§ 8.

Zákon tento nabývá platnosti dnem vyhlášení, ne však dříve, než uvezení vodovodu v činnost bude podle § 3. úředně stanoveno.

§ 9.

Mým ministrům vnitra, financí a spravedlnosti se ukládá, aby zákon tento provedli.

Víděň, dne 12. srpna 1915.

František Josef v. r.

Hochenburger v. r.

Heinold v. r.

Engel v. r.

69.

Zákon

daný dne 12. srpna 1915,

platný pro markrabství Moravské, týkající se nuceného zavádění vody z městského vodovodu do domů židovské obce Jeviška a ohledně vybírání poplatků za odebranou vodu.

Na návrh zemského sněmu Město markrabství Moravského vidí se Mi rozhodli takto:

§ 1.

Pro obvod židovské obce Jeviška se zavádí ohledně městského vodovodu, který trvá od roku 1898 společně v křesťanské i v židovské obci Jevišku a z kterého obec vodou zásobuje domy, ulice, tržní a náměstí obce z velké části a budoucně bude zásobovati, povinnost nuceného brání vody z tohoto městského vodovodu.

Majitelé všech domů v obvodu židovské obce Jeviška, které ještě nejsou připojeny k městskému vodovodu a ve kterých buď není studní nebo jsou studně s vodou zdraví škodlivou, dále majitelé domů, které nejsou opatřeny zařízeními, zajišťujícími zdravou pitnou vodu pro obyvatele domu, jsou tudíž povinni, pokud potrubí v jejich ulicích již jest položeno nebo jakmile bude položeno, k účelu brání vody připojit své domy k tomuto vodovodu dle ustanovení technického regulativu, který v příčině té bude vydán.

Novostavby a přestavby, provedené po vyhlášení tohoto zákona, jest přijati, předpokládaje, že potrubí v dotýčné ulici jest položeno, k obecnímu vodovodu i kdyby měly bezvadnou studňovou vodu.

Takoto ustanovení použiti jest také na takové domy, při kterých voda braná ze studní nebo z jinakých zařízení teprve později uznána bude za zdraví škodlivou.

Na regulativa nebo jeho změnách usnáti se obecni výbor židovské obce Jeviška; k právoplatnosti regulativu nebo jeho změn bude třeba schválení moravského zemského výboru a c. k. moravského místodržitelství.

§ 2.

Majitelé domů hradí náklad spojený se zřízením a udržováním vodovodu ve vnitřku svého domu a v obvodu svého majetku, dále náklad spojený s připo-

jením k městskému vodovodu na jeden metr od hlavního průtoku svého domu nebo pozemku a mohou k tomu nutně zřizovací práce dle své volby dání provéstí potřebným opatřením dle tisku živnostenského. Tato provedení musí však vyhovovati ustanovením technického regulativu.

Ostatní stavění a udržovací náklad vodovodu nese židovská obec.

§ 3.

Majitelé domů, kteří své domy dosud nepřipojili k městskému vodovodu a činí na to nárok, aby voda jejich studní byla prohlášena za pitvatelnou, mají to oznámiti do čtyř týdnů po vyvání, vydaném obecním představeným židovské obce Jeruzálské ohledně připojení k vodovodu, u představeného obce, načež komise, sestávající ze 3 odborníků rozhodne o tom, zdali voda v jejich studních není zdraví škodlivou. Nalezne-li tato komise po provedeném chemickém a bakteriologickém rozboru, že voda jest zdraví škodlivou, jest majitel domu povinen zavést vodu z vodovodu do svého domu.

Proti nálezu této komise není žádného odvolání.

Náklady této komise nese židovská obec.

Za přičinou utvození komise volí obecní výbor židovské obce potažiti na dobu 3 roků ze stavu lékařů, lékárníků, farmaceutů a chemiků 6 důvěrníků, které potvrzuje moravský zemský výbor a c. k. moravské místodržitelství. Z těchto důvěrníků povolí představenstvo obce v každém případě zvlášť any 3 členy, kteří potřebné průzkoušení mají provéstí.

V komisi má potažiti býti alespoň jeden lékař a jeden chemik (lékárník, farmaceut).

§ 4.

V případě, že voda v studni při domě byla uznána komisionálním nálezem (§ 3.) zdraví škodlivou, má majitel domu dání zavést vodu do dotyčného domu do 8 neděl po vyrozumění o rozhodnutí komise.

Při novostavbách a přestavbách musí připojení provedeno býti před udělením povolení k obývání a užívání.

Ve všech ostatních případech povinnosti k připojení (§ 1.), jmenovitě také v případě, že oznámení uvedené v § 3., odstavec 1., nebude v čas podáno, má majitel domu provéstí připojení domu do 8 týdnů po vyvání, vydaném obecním představeným.

Kdyby majitel domu nezaváděl vodu ve stanovené lhůtě do svého domu, jest židovská obec oprávněna provéstí připojení k vodovodu na nebezpečí a náklad majitele domu.

Vody, která byla dle odstavce 1. uznána zdraví škodlivou, nesmí být bez výslovného povolení říšské obce použita ani jako vody užitkové.

Obec je oprávněna dle dotyčnou studni, je-li toho třeba, zavřít nebo uzavřít (zastavit).

§ 5.

Dodávati vodu ochráněnou z obecního vodovodu z jednoho domu do jiných domů a jejím obyvatelům jest bez výslovného svolení obecního výboru říšské obce zakázáno.

Ustanovení zákona toho, týkající se studní patří vůbec ohledně všech zařízení na opatření vody, pokud se týče zásobování vodou.

§ 6.

Za ochráněné množství vody mají majitelé domů zapravovati do obecní pokladny říšské obce částku určenou obecním úřadem, která bude stanovena.

Sazba vodného, jakou i každá její změna postihne celou obecní vodou výboru říšské obce; k právoplatnosti nanesené sazby a každé její změny jest si vyžádati schválení moravského zemského výboru a z. k. moravského místodržitelství.

Vyročení a vybírání vodného náleží obecnímu představenstvu.

Nezaplacené obnosy buďtež buďte dle § 4. císařského nařízení ze dne 20. dubna 1854, čís. 96 f. z., nebo na základě vřázu o nedoplatcích, potuzeného obecním představenstvem, vymáhány soudně.

§ 7.

Tento zákon nabývá platnosti dnem vyhlášení.

§ 8.

Mým ministrům vnitra, financí a spravedlnosti se ukládá, aby zákon tento provedli.

Víděň, dne 12. srpna 1915.

František Josef v. r.

Hochenburger v. r.

Heinold v. r.

Engel v. r.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Číska XXXIII. — Vydána a rozedlána dne 29. září 1915.

Číska: (Čís. 56.) 70. Nařízení, týkající se stanovení nejvyšších cen pro obchod výrobků cukru ve velkém a malém.

70.

Nařízení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 25. září 1915.

týkající se stanovení nejvyšších cen pro obchod výrobními druhy cukru ve velkém a malém.

Dodatkem ku nařízení ze dne 23. července 1915, z. a n. z. čís. 52, týkajícímu se nejvyšších cen pro obchod cukrem ve velkém a malém, nařizuje se toto:

§ 1.

Pro určení ceny následujících druhů výrobního cukru ve velkém a malém jsou rozhodny frankoceny, stanovené v oficiálním seznamu příplatků pro všechny moravské železniční stanice nákladní (stanice přejezdní), na podkladě 88 K 50 š.

U jiných druhů výrobního cukru než velkých hamolů budou vybírány příplatky odstupňované dle druhu a způsobu balení a uvedení v oficiálním seznamu respěti druhů výrobních.

Do tohoto seznamu respěti druhů výrobního cukru možno u každého policejního úřadu přihlídnouti.

§ 2.

Pro určení nejvyšší ceny ve velkém vývozním cukru platí ustanovení § 2. a 3. nademinentního nařízení.

§ 3.

Pro obchod v drobném vývozním drubý cukru probíhající se s platností pro všechny moravské nákladní stanice a pro místo letiště v okruhu těchto na 5 km tyto nejvyšší ceny za přípustné:

a) 1 K 2 A za 1 kg každého nademinentního vývozního cukru, pokud není prodáván v původním balení a vyjímkou kostkového cukru, pro nějž stanoví se nejvyšší cena za 1 K 4 B za 1 kg.

b) Pro prodej v malém v původním balení za 1 kg:

1. Malé bonole à 5 kg	} balové kartonované, zabalené v běžném papíru	96 A
2. Malé bonole à 3 kg		97 A
3. Ia kostkový cukr	} v bednách à 49 kg netto, účelá váha à 50 kg	} 98 A
Moučka		
Moučka v krabících à 5 kg brutto za netto		98 A
Kostkové tyče v pytlích à 100 kg brutto za netto		
Písk v pytlích à 100 kg brutto za netto		
Písk v pytlích à 80 kg brutto za netto		
4. Jemnozrnkový cukr pytlový v pytlích à 30 kg a 65 kg brutto za netto		} 98 A
Kostkové odpadky v pytlích à 30 kg brutto za netto		
Chips v pytlích à 90 kg, 100 kg a 102½ kg brutto za netto		
Nibs v pytlích à 102½ kg brutto za netto		
5. Ia kostkový cukr	} v bednách à 24½ kg netto, účelá váha 25 kg	} 98 A
Moučka		
6. Malé bonole (tak zv. Parské a Moravské) jemno- a ostrozrnkové à cca 1½ až 2 kg		} 98 A
Konkassé (Maličké) ostrozrnkové v jednoduchých pytlích à 84 kg brutto za netto		
Písk v jednoduchých pytlích à 84 kg brutto za netto		
7. Cubes v pytlích à 100 kg brutto za netto		} 98 A
Chips-moučka v pytlích à 30 kg brutto za netto		
Ia kostkový cukr v pytlích (sát z kalíka) à 50 kg brutto za netto		

8. Konkové (Malajské) ostrouzníkové v pytlích dvojitých à 84 kg brutto za netto	} 99 š
Ple v pytlích dvojitých à 84 kg brutto za netto	
9. Cubes v jednoduchých pytlích à 84 kg brutto za netto	99 š
10. Cubes v bednách à 50 kg a 50 ¹ / ₄ kg netto	99 š
11. Cukr krystalový v pytlích dvojitých à 101 ¹ / ₂ kg	94 š
12. Ple v bednách à 49 kg netto, čistá váha 50 kg	90 š

V místech, které víc jak 5 km od nejbližší železniční nákladní stanice jsou vzdáleny a které politický úřad okresní zjistí již na základě naduvedeného nařízení, smí při obchodu v drobném k nejvyšším cenám od a) a b) uvedeným připočtem býti přírůstek 2 š za 1 kg.

§ 4.

Předměty tohoto nařízení a také spotřebitel směřující ke změně povinnosti tímto nařízením vyčerpaných, trestají se pokutou nepřesahující součet čistých právomocí politickými úřady I. státní peněžními tresty až do 5000 K nebo do jejich volného uvážení věznicí do 6 měsíců.

§ 5.

Toto nařízení nabývá ihned platnosti.

C. k. místopředsedl:

Dr. Oktavián Regner svobodný pán Bleyleben v. r.

Ročník 1915.

Zákony a Nařízení zemská

—

Markrabství Moravské.

Číslo XXXIV. — Vydána a rozestána dne 2. října 1915.

Oznámk: (Čís. 71 a 72.) 71. Vyhláška, týkající se zvýšení ošetrovacích poplatků III. třídy ve veřejných nemocnicích v Mor. Ostravě, v Mor. Třebové a v Novém Jičíně za rok 1915. — 72. Vyhláška, týkající se ošetrovacích poplatků ve všeobecné veřejné nemocnici v Jihlavě pro rozšířené oddělení souběžné služby vyještěné v tomto datově uplatňují se za rok 1915.

71.

Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 17. září 1915,

týkající se zvýšení ošetrovacích poplatků III. třídy ve veřejných nemocnicích v Mor. Ostravě, v Mor. Třebové a v Novém Jičíně za rok 1915.

V záležitosti posměšně vyhlásky ze dne 30. dubna 1915, n. z. Čís. 30, stanoví se ošetrovací poplatky III. třídy ve veřejné nemocnici v Mor. Ostravě na 2 K 80 h, ve veřejné nemocnici v Mor. Třebové na 2 K 30 h a ve veřejné nemocnici v Novém Jičíně na 2 K 30 h za osobu a za den za rok 1915 a platnosti od 1. října 1915.

Což se tímto svádí ve zřetel.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Begner svobodný pán Bleyleben v. r.

72.

Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 17. září 1915,

týkající se ošetrovacích poplatků ve všeobecné veřejné nemocnici v Jihlavě pro raněné neb nemocné osoby vojenské v tomto ústavě umístěné za rok 1915.

Ošetrovací poplatky za raněné neb nemocné osoby vojenské, pokud nejsou zahrnuty do žádné třídy ošetrovací umístěné ve všeobecné veřejné nemocnici v Jihlavě, stanoví se pro důstojníky na 4 K a pro osoby stavu mužstva na 3 K denně a pro osobu za rok 1915 s platností od 15. září 1915.

Což se tímto uvádí ve zřetel.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Regner svobodný pán Bleyleben v. r.

Ročník 1915.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Číslo XXXV. — Vydána a rozeslána dne 9. října 1915.

Obsah: (Čís. 75—77.) 75. Zákon, platný pro markrabství Moravské, týkající se odvodnění pozemků v obci Ločnově. — 76. Zákon, platný pro markrabství Moravské, týkající se úpravy potoka Klonky a odvodnění pozemků v obci Hlází a Chrástěch. — 77. Zákon, platný pro markrabství Moravské, týkající se odvodnění pozemků v obci Víravě. — 78. Nařízení, týkající se dřevěných vykazovacích listů v spojitosti oběhů a mozeky. — 79. Nařízení, týkající se ústavování nových brankar v družstevu průběh.

78.

Zákon

daný dne 2. září 1915,

platný pro markrabství Moravské, týkající se odvodnění pozemků
v obci Ločnově.

K návrhu zemského sněmu Měho markrabství Moravského vidí se Mi
náříditi takto:

§ 1.

Odvodnění pozemků v obci Ločnově, okres Svitavy, provede vodní družstvo
v Ločnově za přispění mor. zemského fondu a státního fondu melioračního ve smyslu
zákonu ze dne 4. ledna 1900, t. z. čl. 4.

§ 2.

Technickým podkladem tohoto zřízení jest projekt, jež dal mor. zemský výbor vypracovati svými technickými orgány a jest byl c. k. ministerstvem orby schválen.

Nejvyšší náklad na provedení tohoto projektu stanoví se na	83.600 K
a křečhoště obnosu případů na desáte	78.600 K
a na opatření odpadu	4.000 K

Změny projektu toho mohou býti povoleny c. k. ministerstvem orby ve shodě s mor. zemským výborem, pokud tím nebude překročen celkový náklad.

§ 3.

K nákladu na desáte rozpočtenému na	79.600 K
dává ve smyslu § 8. zákona obora uvedeného mor. zemský fond neoplatný příspěvek ve výši 20%, tohoto nákladu, t. j. až	15.920 K
státní fond meliorační s výhradou ústavního schválení takový příspěvek ve výši 30%, tohoto nákladu, t. j. až do nejvyššího obnosu	23.880 K
a k nákladu na opatření odpadu rozpočtenému na	4.000 K
dává zemský fond mor. příspěvek rovněž neoplatný ve výši 30%, tohoto nákladu, t. j. až	1.200 K
a státní fond meliorační s uvedenou výhradou takový příspěvek 40%, t. j. až do nejvyššího obnosu	1.600 K

Účnem dává tedy zemský fond mor. příspěvek až do nejvyššího obnosu 17.120 K
 státní fond meliorační takový až do nejvyššího obnosu 25.480 K
 k čemuž obyčej úhledí vodní družstvo z vlastních prostředků.

Nedostátno-li skutečný náklad nejvyššího obnosu	79.600 K
pokud se liší	4.000 K

sníti se poměrně příspěvky zemského fondu i státního fondu melioračního.

§ 4.

Doba, ve které má býti stavba provedena a splatnost příspěvků fondu zemského a státního fondu melioračního, jak podrobněji ustanovení o tom, jak má býti podnik proveden, jakoz i jak jeho provedení má postopovati a vliv, jest jest vyhrazen státní správě a zemskému výboru při tom výbor, jakoz i obzvláště na případné změny projektu (§ 2.), budou stanoveny úmluvou, jež má býti o tom uzavřena mezi vodním družstvem, zemským výborem a státní správou.

§ 5.

Vodní družstvo jest povinně zřízeno po jeho dohodování v řídném stavu udržování.

Podrobnější ustanovení o tom obsazena budou v úmluvě, jež bude ve smyslu

§ 4. uzavřena.

§ 6.

Rozšíří se vodního družstva neb vyloučení jednotlivých pozemků z družstevního svazku jest jen počín přípustno, pokud tomu státní správa ve shodě se zemským výborem mor. souhlasí uděl.

§ 7.

Nyní ministrem orbý a francí se uhládá, aby zákon tento provedli.

Ve Vídni, dne 2. září 1915.

František Josef v. r.

Zenker v. r.

Engel v. r.

74.

Zákon

daný dne 2. září 1915,

platný pro markrabství Moravské, týkající se upravení potoka Romzy a odvodnění pozemků v obcích Blatci a Charvátích.

K návrhu zemského sněmu Mého markrabství Moravského vidi se Mi naříká takto:

§ 1.

Úprava potoka Romzy a odvodnění pozemků v obcích Blatci a Charvátích, okres olomoucký, provede vodní družstvo v Blatci a Charvátích za přispění mor. zemského fondu a státního fondu melioračního ve smyslu zákona ze dne 4. ledna 1909, t. z. čís. 4.

§ 2.

Technickým podkladem tohoto zařízení jest projekt, jež dal mor. zemský výbor vypracováti svými technickými orgány a jenž byl schválen c. k. ministerstvem úřby.

Nejvyšší náklad na provedení tohoto projektu stanoví se	
na	67.050 K
a kteréhožto obnosu připadá	18.200 K
na drenáže a	48.850 K
na úpravu potoka Romny, pokud se týče na opatření odpadu.	

Změny projektu toho mohou býti povoleny c. k. ministerstvem úřby ve shodě s moravským zemským výborem, pokud tím nebude překročen celkový náklad.

§ 3.

K nákladu na drenáže, rozpočtenému na 18.200 K, dává ve smyslu § 8. zákona shora uvedeného mor. zemský fond nezaplněný příspěvek ve výši 30% tohoto nákladu, t. j. až	3.440 K
státní fond meliorační s výhradou ústavního schválení takový příspěvek ve výši 30% tohoto nákladu, t. j. až do nejvyššího obnosu a k nákladu na úpravu potoka Romny, pokud se týče na opatření odpadu rozpočtenému na	5.460 K
dává ve smyslu § 8. zákona shora uvedeného mor. zemský fond mor. příspěvek rovněž nezaplněný ve výši 30% tohoto nákladu, t. j. až a státní fond meliorační s uvedenou výhradou takový příspěvek 40% t. j. až do nejvyššího obnosu	48.850 K
Členským dává tedy zemský fond mor. příspěvek až do nejvyššího obnosu	14.655 K
státní fond meliorační takový až do nejvyššího obnosu	19.540 K
kolikto zbytek uhradí vodní družstvo a vlastníků prostředků.	18.200 K
státní fond meliorační takový až do nejvyššího obnosu	25.000 K

Nedostane-li skutečný náklad nejvyššího obnosu 18.200 K, pokud se týče 48.850 K, sníží se poměrně příspěvky zemského fondu i státního fondu melioračního.

§ 4.

Doba, ve které má býti stavba provedena a splatnost příspěvků fondu zemského a státního fondu melioračního, pak podrobnější ustanovení o tom, jak má býti podnik proveden, jakž i jak jeho provedení má postupovati a vůči, jenž jest vyhrazen státní správě a zemskému výboru při tom vůbec, jako i ob-

zvláště na případně změny projektu (§ 2), budou stanoveny úmluvou, jež má být o tom uzavřena mezi vodním družstvem, zemským výborem a státní správou.

§ 3.

Vodní družstvo jest povinno zařízení po jeho dohotovení v téžném stavu udržovati.

Podrobnější ustanovení o tom obsahena budou v úmluvě, jež bude ve smyslu § 4. uzavřena.

§ 4.

Rozšíří se vodního družstva neb vyloučení jednotlivých pozemků z družstevního svazku jest jen potud přípustno, pokud k tomu státní správa ve shodě se zemským výborem moravským souhlasí udělit.

§ 5.

Mým ministrem obce a finanční se ukládá, aby zákon tento provedli.

Ve Vídni, dne 2. září 1915.

František Josef v. r.

Zenker v. r.

Engel v. r.

74.

Zákon

daný dne 2. září 1915,

platný pro markrabství Moravské, týkající se odvodnění pozemků v obci Vícevě.

K návrhu zemského sněmu Měho markrabství Moravského vidí se Mi nastíhí takto:

§ 1.

Odvodnění pozemků v obci Vícevě, okres Prostějov, provede vodní družstvo ve Vícevě za příspění moravského zemského fondu a státního fondu melioračního ve smyslu zákona ze dne 4. ledna 1909, t. z. čís. 4.

§ 2.

Technickým podkladem tohoto zařízení jest projekt, jež dal moravský zemský výbor vypracovati svým technickým orgánem a jest byl c. k. ministerstvem orby schválen.

Nejvyšší náklad na provedení tohoto projektu stanoví se

na	78.100 K
z kteréhožto obnosu připadá	68.700 K
na dřevěte a	14.400 K

na opatření odpadu. Změny projektu toho mohou býti provedeny v souhlase s c. k. ministerstvem orby a moravským výborem zemským, pokud se tím nepřekročí schválený rozpočet nákladu.

§ 3.

K nákladu na dřevěte rozpočtenému na	68.700 K
dává ve smyslu § 8. zákona ošera uvedeného moravský zemský fond neplatný příspěvek ve výši 30%, tohoto nákladu, t. j. až	12.740 K
státní fond meliorační s výhradou ústavijního schválení takový příspěvek ve výši 30%, tohoto nákladu, t. j. až do nejvyššího obnosu	19.110 K
a k nákladu na opatření odpadu rozpočtenému na	14.400 K
dává zemský fond moravský příspěvek rovněž neplatný ve výši 30%, tohoto nákladu, t. j. až	4.320 K
a státní fond meliorační a uvedenou výhradou takový příspěvek 40%, t. j. až do nejvyššího obnosu	5.760 K
Úhrnem dává tedy zemský fond moravský příspěvek až do nejvyššího obnosu	17.060 K
státní fond meliorační takový až do nejvyššího obnosu	24.870 K
kdežto zbytek úhradí vodní družstvo z vlastních prostředků.	
Nedostane-li skutečný náklad nejvyššího obnosu	68.700 K
pokud se týče	14.400 K
uzří se poměrné příspěvky zemského fondu i státního fondu melioračního.	

§ 4.

Doba, ve které má býti stavba provedena a splatnost příspěvků fondu zemského a státního fondu melioračního, pak podrobnější ustanovení o tom, jak má býti podnik proveden, jakoz i jak jeho provedení má postupovati a vliv, jest vyloučen státní správě a zemskému výboru při tom vůbec, jakoz i obcí a

na případné změny projektu (§ 2.) budou stanoveny úmluvou, jež má být o tom uzavřena mezi vodním družstvem, zemským výborem a státní správou.

§ 5.

Vodní družstvo jest povinně zařizení po jeho dohotovení v řídném stavu udržovati.

Podrobnější ustanovení o tom obsažena budou v úmluvě, jež bude ve smyslu § 4. uzavřena.

§ 6.

Rozšíří se vodního družstva neb vyloučení jednotlivých pozemků z družstevního svazku jest jen počtem přípustné, pokud tomu státní správa ve shodě se zemským výborem nezakazujícím učiní.

§ 7.

Nyně ministrem obce a financí se ukládá, aby zákon tento provedl.

Ve Vídni, dne 2. září 1915.

František Josef v. r.

Zenker v. r.

Kugel v. r.

76.

Nařízení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 2. října 1915,

týkající se úředních výkazních listků o spotřebě chleba a mouky.

Doplňuje § 10. obecního nařízení ze dne 27. května 1915, z. z. čís. 49, nařizují jak následuje:

Ve všech místech, v nichž jsou zavedeny úřední výkazní listky o spotřebě chleba a mouky, mají míti prodávací, tudíž obzvláště pekari, obchodníci moukou, hostinští a výteprníci atd. ve svých obchodních místnostech snadno viditelně a čitelně nápisy vyznačující, že je dovoleno prodávati chleba a mouku pod uvaro-

vímím se trestu pouze na odezdání výkazního listku. Prestupky tohoto nařízení trestají se dle § 33. cís. nařízení ze dne 21. června 1915, t. z. čís. 167, pokudom až do 3000 K aneb větším do 3 měsíců, jsou-li tu však příšřující okolnosti, pokudom až do 5000 K aneb větším až do 6 měsíců.

Toto nařízení nabývá ihned platnosti.

C. k. místopřítel:

Dr. Oktavian Regner svobodný pán Bleyleben v. r.

77.

Nařízení c. k. místopřítelie na Moravě

ze dne 5. října 1915,

týkající se stanovení cen brambor v drobném prodeji.

Na základě § 5. ministerského nařízení ze dne 22. srpna 1915, t. z. čís. 276, týkajícího se stanovení nejvyšších cen brambor, nařizuje se:

§ 1.

Při prodeji brambor v drobném, t. j. při prodeji množství až do 10 q. na spotřebovatele stanovens na základě cen ve velkoobchodu (§ 1. a 2. uvedeného ministerského nařízení) pro brambory k používání (rostrákové, slaté, bílé, růžové) při prodeji nejméně 50 kg až 10 q. cena na 11 (jedenzácl) halířů a při prodeji množství pod 50 kg na 12 (dvanzácl) halířů se 1 kg na dobu měsíců října a listopadu 1915.

§ 2.

Prestupky nařízení tohoto stihají se na prodávacích poliřických úřadech I. instance peněžitémi pokutami až do 5000 K nebo větším až do 6 měsíců.

§ 3.

Toto nařízení nabývá ihned moci.

C. k. místopřítel:

Dr. Oktavian Regner svobodný pán Bleyleben v. r.

§ 2.

Technickým podkladem tohoto zařízení jest projekt, jež dal mor. zemský výbor vypracovati svými technickými orgány a jež byl e. k. ministerstvem orby schválen.

Nejvyšší náklad na provedení tohoto projektu stanoví se na	64.410 K
z kteréhožto účtceu připadá	56.570 K
na dražbu a	7.840 K
na opětné odpuštění.	

Znaší projekt toho strohu býti povolený e. k. ministerstvem orby, ve shodě s mor. zemským výborem, pokud tím nebude překročen celkový náklad, zákonem stanovený.

§ 3.

K nákladu na dražbu rozpočtenému na 56.570 K dává ve smyslu § 3. zákona obora uvedeného mor. zemský fond nezaplatný příspěvek ve výši 20%, tohoto nákladu, t. j. až 11.314 K, státní fond meliorační s výhradou ústavního schválení takový příspěvek ve výši 20% tohoto nákladu, t. j. až do nejvyššího účtceu 16.970 K a k nákladu na opětné odpuštění, rozpočtenému na 7.840 K dává zemský fond moravský příspěvek rovněž nezaplatný ve výši 30% tohoto nákladu, t. j. až 2.352 K a státní fond meliorační s uvedenou výhradou takový příspěvek 40%, t. j. až do nejvyššího účtceu 3.136 K. Účtem dává tedy zemský fond moravský příspěvek až 13.666 K, státní fond meliorační takový až 20.106 K, kdežto zbytek úhrady vodní družstvo z vlastních prostředků.

Nedokážne-li skutečný náklad nejvyššího účtceu 56.570 K, pokud se týče 7.840 K, měl se poměrné příspěvky zemského fondu i státního fondu melioračního.

§ 4.

Doba, ve které má býti stavba provedena a splatnost příspěvků fondu zemského a státního fondu melioračního, pak podrobnější ustanovení o tom, jak má býti podnik proveden, jakož i jak jeho provedení má postupovati a vůle, jež jest vyhrazen státní správě a zemskému výboru při tom vůle, jakož i občanské na případné změny projektu (§ 2.), budou stanoveny ústavem, jež má býti o tom uzavřena mezi vodním družstvem, zemským výborem a státní správou.

§ 5.

Vodní družstvo jest povinné zařízení po jeho dokončení v řídném stavu udržovati.

Podrobnější ustanovení o tom obsažena budou v ústavě, jež bude ve smyslu § 4. uzavřena.

§ 6.

Rozejít se vodního družstva neb vykoupení jednotlivých pozemků z družstevního svazku jest jen pokud přípustno, pokud tomu státní správa ve shodě se zemským výborem moravským souhlasí oděk.

§ 7.

Nyní ministrům orby a financí se ukládá, aby zákon tento provedli.

Ve Vídni, dne 2. září 1915.

František Josef v. r.

Zenker v. r.

Engel v. r.

79.

Zákon

daný dne 2. září 1915,

platný pro markrabství Moravské, týkající se odvodnění pozemků
v obci Perné.

K návrhu zemského sněmu Město markrabství Moravského vůči se Mi
nařídil takto:

§ 1.

Odvodnění pozemků v obci Perné, okres Mikulov, provede vodní družstvo
v Perné za přispění mor. zemského fondu a státního fondu národného ve
smyšlu zákona ze dne 4. ledna 1909, t. z. č. 4.

§ 2.

Technickým podkladem tohoto zařízení jest projekt, jež dal mor. zemský
výbor vypracovati veřejní technickými orgány a jenž byl c. k. ministerstvem orby
schválen.

Návýše náklad na provedení tohoto projektu stanoví se na 50.790 K.

Změny projektu tohoto mohou býti povoleny c. k. ministerstvem orby ve shodě s moravským zemským výborem, pokud tím nebude zrušen celkový náklad.

§ 3.

K nákladu rozpočtenému na 50.790 K dává ve smyslu § 8. zákona obora uvedeného mor. zemský fond neplatitelný příspěvek ve výši 20%, tohoto nákladu, t. j. až 10.158 K, státní fond meliorační s výhradou ústavního schválení takový příspěvek ve výši 30%, tohoto nákladu, t. j. až do nejvyššího obnosu 15.237 K, kdežto zbytek uhradí vodní družstvo z vlastních prostředků.

Nedostře-li skutečný náklad nejvyššího obnosu 50.790 K, smí se poměrné příspěvky zemského fondu i státního fondu melioračního.

§ 4.

Doba, ve které má býti stavba provedena a splácnost příspěvků fondu zemského a státního fondu melioračního, pak podrobnější ustanovení o tom, jak má býti podnik proveden, jakož i jak jeho provedení má postupovati, a vše, jest jest vyhrazen státní správě a zemskému výboru při tom vůbec, jakož i obzvláště na případné změny projektu (§ 2.), budou stanoveny úmluvou, jest má býti o tom uzavřena mezi vodním družstvem, zemským výborem a státní správou.

§ 5.

Vodní družstvo jest povinno udržovati po jeho dokončení v řídném stavu udržovati.

Podrobnější ustanovení o tom obsažena budou v úmluvě, jest bude ve smyslu § 4. uzavřena.

§ 6.

Kazejší se vodního družstva neb vyloučení jednotlivých pozemků z družstevního svazku jest jen pokud přirozeno, pokud k tomu státní správa ve shodě s mor. zemským výborem souhlasí učiti.

§ 7.

Mým ministrům orby a financí se ukládá, aby zákon tento provedli.

Ve Vídni, dne 2. září 1915.

František Josef v. r.

Zenker v. r.

Engel v. r.

88.

Zákon

daný dne 2. září 1913,

platný pro markrabství Moravské, týkající se odvodnění pozemků v obcích Šternově, Mor. Lošvicích, Chomoutově a Bohušovicích.

K návrhu zemského sněmu Měho markrabství Moravského vidi se Mě nastiňti takto:

§ 1.

Odvodnění pozemků v obcích Šternově, Mor. Lošvicích, Chomoutově a Bohušovicích, okres Šternberk, pokud se týče ústavou povolené vodní dráhy ve Šternově za příspěvi mor. zemského fondu a státního fondu melioračního ve smyslu zákona ze dne 4. ledna 1908, t. z. č. 4.

§ 2.

Technickým podkladem tohoto zařízení jest projekt, jež dal mor. zemský výbor vypracovati svými technickými orgány a jenž byl c. k. ministerstvem orby schválen.

Nejvyšší náklad na provedení tohoto projektu stanoví se na	253.700 K
z kteréhožto obnosu připadá	88.000 K
na drenáže a	165.700 K

na opatření odpaďu, pokud se týče na úpravu potočků.

Značky projektu toho mohou býti povoleny c. k. ministerstvem orby ve shodě s mor. zemským výborem, pokud tím nebude překročen celkový rozpočet zákonem tímto stanovený.

§ 3.

K nákladu na drenáže rozpočtenému na 88.000 K dává ve smyslu § 8. zákona shora uvedeného mor. zemský fond nezaplatný příspěvek ve výši 20%, tohoto nákladu, t. j. až 17.600 K, státní fond meliorační s výhradou ústavního schválení takový příspěvek ve výši 30%, tohoto nákladu, t. j. až do nejvyššího obnosu 26.400 K a k nákladu na opatření odpaďu, pokud se týče na úpravu potočků rozpočtenému na 165.700 K dává zemský fond mor. příspěvek rovněž nezaplatný ve výši 30%, tohoto nákladu, t. j. až 49.710 K, a státní fond meliorační s uvedenou výhradou takový příspěvek 40%, t. j. až 66.280 K. Úhrnem dává tedy zemský fond mor. příspěvek až do nejvyššího obnosu 67.310 K, státní fond

mělostatní takový až do nejvyššího obnosu 92.680 K, kdežto zbytek uhradí vodní družstvo z vlastních prostředků.

Nedostane-li skutečný náklad nejvyššího obnosu 88.000 K, pokud se tyto 165.700 K, rozdělí se poměrně příspěvky zemského fondu i státního fondu mělostatního.

§ 4.

Doba, ve které má být stavba provedena a splácnost příspěvků fondu zemského a státního fondu mělostatního, pak podrobnější ustanovení o tom, jak má být práce provedena, jakou i jak jeho provedení má postupovati a vše, jestli jest vyhrazen státní správě a zemskému výboru při tom všeob. jakou i obzvláště na případně svébytný projekt (§ 2.), budou stanoveny ústředně, jest má být o tom uzavena mezi vodním družstvem, zemským výborem a státní správou.

§ 5.

Vodní družstvo jest povinno zastaviti po jeho dohotovení v řídném stavu náklady.

Podrobnější ustanovení o tom obsažena budou v ústředí, jest bude ve smyslu § 4. uzavena.

§ 6.

Rozšíří se vodního družstva neb vykořčení jednotlivých posezků z družstevního svazku jest jen pokud připustno, pokud tomu státní správa ve shodě se zemským výborem touto souhlas udělí.

§ 7.

Mým ministrům orby a financí se ukládá, aby zákon tento provedli.

Ve Vídni, dne 2. září 1915.

František Josef v. r.

Zenker v. r.

Engel v. r.

84.

Nařízení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 11. října 1915,

tykající se stanovení nejvyšší ceny škrobu bramborového a mouky z bramborového škrobu.

Na základě ministerického nařízení ze dne 1. října 1915, z. č. 295, týkajícího se stanovení nejvyšší ceny pro bramborový škrob (suchý) a mouku z bramborového škrobu, nařizuje se toto:

§ 1.

Nejvyšší cena bramborového škrobu a mouky z bramborového škrobu v drobném prodeji na Moravě stanoví se na základě nejvyšších cen ve velkoobchodu (§ 1 až 3 uvedeného ministerického nařízení) na 88 (osmaosmdesát) haléřů za 1 kilogram.

§ 2.

Přestupky tohoto nařízení trestají se na prodevatcích policejními úřady první instance peněžitými pokutami až do 5000 K nebo vězením až do 6 měsíců.

§ 3.

Toto nařízení nabývá ihned moci.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Regner svobodný pán Eleyleben v. r.

82.

Nařízení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 12. října 1913,

jinž se zakazuje vyhlášovat přehnané ceny při nákupu nezbytně potřebných předmětů.

Na základě § 7. cis. nařízení ze dne 20. dubna 1894, čís. 96 f. z., zakazuje se obchodníkům a producentům nezbytně potřebnými zejména s masem, vejci a jinými hospodářskými výrobky, jakož i jejich agentům (obratelům) jakýmkoliv způsobem, obzvláště vyhláškami vnitř nebo vně obchodních místností vyhlášovat, že nabízejí vyšší ceny než dosud byly obvyklé za tím účelem, aby sobě výrobce přikládal a tím si zboží zajistil.

Prestupky tohoto zákazu trestají se dle ustanovení § 11. cis. nařízení ze dne 20. dubna 1894, čís. 96 f. z., pokud se smáá v takových případech nejedná o trestné vyhlášení cen do výše akupovaním ve smyslu § 17, bod 2, cis. nařízení ze dne 7. srpna 1913, čís. 228 f. z.

Toto nařízení nabývá platnosti dnem vyhlášení.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Regner svobodný pán Bleyleben v. z.

Nejvyšší náklad na provedení tohoto projektu stanoví se na	158.400 K
z kteréhožto obnosu připadá	108.700 K
na ² území a	59.700 K

na opatření odpadu, pokud se týče na úpravě horského potoka Suchého Jarku.

Změny tohoto projektu mohou býti povoleny o. k. ministerstvem orby v dohodě s moravským zemským výborem, pokud tím nebude překročen celkový náklad zákonem tímto stanovený.

§ 3.

K nákladu na území, rozpočtenému na 108.700 K dává ve smyslu § 8. zákona shora uvedeného moravský zemský fond neplatný příspěvek ve výši 20%, tohoto nákladu, t. j. až 21.740 K, státní fond meliorační s výhradou ústavního schválení takový příspěvek ve výši 30%, tohoto nákladu, t. j. až do nejvyššího obnosu 32.610 K a k nákladu na opatření odpadu, pokud se týče na úpravě potoka rozpočtenému na 59.700 K dává zemský fond moravský příspěvek rovněž neplatný ve výši 30%, tohoto nákladu, t. j. až 17.910 K, a státní fond meliorační s uvedenou výhradou takový příspěvek 40%, t. j. až do nejvyššího obnosu 23.880 K.

Územím dává tedy zemský fond moc. příspěvek až do nejvyššího obnosu 36.950 K, státní fond meliorační takový až do nejvyššího obnosu 52.890 K, kdežto zbytek uhradí vodní družstvo z vlastních prostředků.

Nedosažne-li skutečný náklad nejvyššího obnosu 108.700 K, pokud se týče 59.700 K, sníží se poměrně příspěvky zemského fondu i státního fondu melioračního.

§ 4.

Doba, ve které má býti stavba provedena a splatnosti příspěvků fondu zemského a státního fondu melioračního, pak podrobnější ustanovení o tom, jak má býti podnik proveden, jakou i jak jeho provedení má postopovati a vše, jest jest vyhrazen státní spešvé a zemskému výboru při tom vůbec, jakou i obzvláště na případné změny projektu (§ 2.), budou stanoveny úmluvou, jest má býti o tom uzavřena mezi vodním družstvem, zemským výborem a státní spešvou.

§ 5.

Vodní družstvo jest povinné zařízení po jeho dokončení v téžém stavu udržovati.

Podrobnější ustanovení o tom obsahu budou v úmluvě, jest bude ve smyslu § 4. uzavřena.

§ 6.

Práceji se vodního družstva neb vyloučení jednostrých pozemků z družstevního svazku jest jen pokud přípustna, pokud k tomu státní správa ve shodě se zemským výborem moravským souhlasí udělí.

§ 7.

Ným ministrům orby a financí se ukládá, aby zákon tento provedli.

Ve Vídni, dne 2. září 1915.

František Josef v. r.

Zemker v. r.

Engel v. r.

84.

Zákon

daný dne 2. září 1915,

platný pro markrabství Moravské, týkající se odvodnění pozemků v obcích Kalšiči, Hor. Dubenkách, Bejkovci a Jihlávce.

K návrhu zemského sněmu Máho markrabství Moravského vidí se Mi nařídití takto:

§ 1.

Odvodnění pozemků v obcích Kalšiči, Hor. Dubenkách, Bejkovci a Jihlávce, okres Datice, pokud se týče Jihlava, provede vodní družstvo v Kalšiči ze příspěvku moravského zemského fondu a státního fondu melioračního ve smyslu zákona ze dne 4. ledna 1909, z. z. čís. 4.

§ 2.

Technickým podkladem tohoto zařízení jest projekt, jejž dal mor. zemský výbor vypracovati svým technickým orgánům a jenž byl c. k. ministerstvem orby schválen.

Nejvyšší náklad na provedení tohoto projektu činí se na	55.950 K
z kteréhožto obnosu připadá	40.250 K
na drenáže a	15.700 K
na opatření odpaďu, pokud se týče na úpravy.	

Zoňný projektů toho mohou býti povolány c. k. ministerstvem aby ve shodě s mor. zemským výborem, pokud tím nebude překročen schválený rozpočet.

§ 3.

K nákladu na územní rozpočtenému na 40.250 K dává ve smyslu § 2. nákos stora uvedeného mor. zemský fond neplný příspěvek ve výši 20% tohoto nákladu, t. j. až 8050 K, státní fond meliorační s výhradou četavního schválený takový příspěvek ve výši 30% tohoto nákladu, t. j. až do nejvyššího obnosu 12.075 K a k nákladu na opatření odpadu, pokud se týče na úpravy, rozpočtenému na 15.700 K dává zemský fond mor. příspěvek rovněž neplný ve výši 30% tohoto nákladu, t. j. až 4710 K a státní fond meliorační s uvedenou výhradou takový příspěvek 40% t. j. až do nejvyššího obnosu 6280 K. Úhrnem dává tedy zemský fond mor. příspěvek až do nejvyššího obnosu 12.760 K, státní fond meliorační takový až do nejvyššího obnosu 18.355 K, kdežto zbytek uhradí vodní družstvo z vlastních prostředků.

Nedokládá-li skutečný náklad nejvyššího obnosu 40.250 K, pokud se týče 15.700 K, sníží se poměrně příspěvky zemského fondu i státního fondu melioračního.

§ 4.

Úkna, ve které má býti stavba provedena a splatnost příspěvků fondu zemského a státního fondu melioračního, pak podrobnější ustanovení o tom, jak má býti podnik proveden, jakož i jak jeho provedení má postupovati a vliv, jest výhradně státní správy a zemskému výboru při tom všude, jakož i obzvláště na případné změny projektu (§ 2.), budou stanoveny úmluvou, jest má býti o tom uzavřena mezi vodním družstvem, zemským výborem a státní správou.

§ 5.

Vodní družstvo jest povinno zastupí po jeho dokončení v řídném stavu udržovati.

Podrobnější ustanovení o tom obsahem budou v úmluvě, jest bude ve smyslu § 4. uzavřena.

§ 6.

Rozšíří se vodního družstva neb vyloučení jednotlivých pozemků z družstevního svazku jest jen pokud přípustno, pokud tomu státní správa ve shodě se zemským výborem mor. souhlas udělí.

§ 7.

Mým ministrům obrů a financí se ukládá, aby zákon tento provedli.

V_e Vídni, dne 2. září 1915.

František Josef v. r.

Zenker v. r.

Engel v. r.

85.

Zákon

daný dne 2. září 1915,

platný pro markrabství Moravské, týkající se odvodnění pozemků
v obci Brušperka.

K návrhu zemského sněmu Měho markrabství Moravského vidi se Mi na-
kládá takto:

§ 1.

Odvodnění pozemků v obci Brušperka, okres Místek, provede vodní družstvo
v Brušperce za přispění mor. zemského fondu a státního fondu melioračního ve
smyslu zákona ze dne 4. ledna 1909, čís. 4. z. z.

§ 2.

Technickým podkladem tohoto návrhu jest projekt, jež dal mor. zemský
výbor vypracovati svými technickými orgány a janz byl c. k. ministerstvem obrů
schválen.

Nejvyšší náklad na provedení tohoto projektu stanoví se na 172.800 K.

Změny projektu toho schváleného mohou býti povoleny c. k. ministerstvem
obrů ve shodě s mor. výborem zemským, pokud tím nebude zvýšen celkový rozpočet.

§ 3.

K nákladu, rozpočtenému na 172.800 K, dává ve smyslu § 8. zákona chová
urečeného mor. zemský fond neplatný příspěvek ve výši 20%, tohoto nákladu,
t. j. az 34.560 K, státní fond meliorační s výhradou ústavního schválení takový

příspěvek ve výši 30% tohoto nákladu, t. j. až do nejvyššího obnosu 51.840 K, k čemuž zbýtek uhradí vodní družstvo z vlastních prostředků.

Nedostane-li skutečný náklad nejvyššího obnosu 172.800 K, utíká se poměrně příspěvek zemského fondu i státního fondu melioračního.

§ 4.

Doba, ve které má být stavba provedena a splácnost příspěvků fondu zemského a státního fondu melioračního, pak podrobnější ustanovení o tom, jak má být podnik proveden, jakoz i jak jeho provedení má postupovati a vůči, jest jest vyhrazen státní správě a zemskému výboru při tom výbor, jakoz i občanské na případně změny projektu (§ 2), budou stanoveny úmlouvou, jest má být o tom uzavřena mezi vodním družstvem, zemským výborem a státní správou.

§ 5.

Vodní družstvo jest povinno zachovati po jeho dokončení v řídném stavu udržovati.

Podrobnější ustanovení o tom obsažena budou v úmlouvě, jest bude ve smyslu § 4. uzavřena.

§ 6.

Rozepí se vodního družstva neb vykočení jednotlivých pozemků z družstevního svazku jest jen potud přípustno, pokud tomu státní správa ve shodě se zemským výborem moravským souhlasí udělí.

§ 7.

Ným ministrem obcí a financí se ukládá, aby zákon tento provedl.

Ve Vídni, dne 2. září 1915.

František Josef v. r.

Zenker v. r.

Engel v. r.

86.

Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 12. října 1915,

kterou se zatímně zastavuje zákaz o poskytování školou povinných dětí za nadháněče při horech.

Platnost zákazu, který vyhláškou c. k. místodržitele na Moravě ze dne 17. listopadu 1896, čís. 88 z. z., byl vydán na základě § 7. císařského nařízení ze dne 30. dubna 1854, čís. 96 f. z., aby nebylo poskytnuto školních dětí mladších 12 roků vůbec, starších pak školou povinných dětí ve dne, ve kterých nejsou přírodním školám k službě nadháněče při horech, se tímto na dobu výšejší válny zastavuje.

C. k. místodržitel

Dr. Oktavian Regner svobodný pán Hleyleben a. z.

87.

Nařízení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 18. října 1915,

jímež omezuje se výtep a drobný prodej pálených lihových nápojů a obchod s nimi, jakož i s nedennaturovaným lihem v politických okresích Mor.-Ostravském, Místeckém, Novojičínském a Hranickém.

Zdejší nařízení ze dne 13. května 1915, z. a n. z. čís. 53, se zrušuje a vydávají se na místo něho až do odvolání tato nařízení platná pro politické okresy Mor.-Ostravský, Místecký, Novojičínský a Hranický:

1. Drobný prodej pálených nápojů lihových se vůbec zakazuje.
2. Výtep pálených nápojů lihových se vůbec zakazuje.

Okresní úřady politické jsou zmocněny udělit hostinským, kteří vedle oprávnění k výčepu pálených nápojů lihových (§ 16, lit. d), živnostenského řádu) též oprávnění jsou podávati pokrmy, káva, čokoláda a jiné teplé nápoje a občerstvení (§ 16, lit. e) a f) živnostenského řádu), pakli v jejich hostincích pálené lihové nápoje způsobilé úplně bezvadným se čepují, udělit každého času odvola-

lébné povolání, ve všedních dnech — tedy s výjimkou neděl a svátků — v době od 11. do 1. hodiny v pokladně a od 5. do 8. hodiny veškeré čepování ve sklenicích pálené lihové nápoje.

Pro jednotlivé hotely, kavárny, cukrárny, snídařny, turistické domy může politický úřad dáti výjimku povoliti.

Svolení budít v provozovně vyvěšeno. Nemá-li vyvěšeno, nesmí býti vůbec tento výčep provozován.

3. Drobný obchod pálenými nápoji lihovými a nedemasturovaným lihem se vůbec zakazuje.

Okresní politické úřady jsou zmocněny, v městech a ve venkovských obcích na obchodních střediskách jednotlivým obchodníkům povoliti drobný prodej pálenými lihovými nápoji a nedemasturovaným lihem, avšak s výjimkou neděl a svátků, v ostatních všedních dnech omezené na dobu od 8. do 12. hodiny dopoledna.

Takové povolení uděluje se jen výjimečně, máče každého času býti odvoláno a musí býti vyvěšeno v provozovně. Nemá-li vyvěšeno, nesmí obchod ten býti provozován.

4. Ve velkoobchodu smají pálené lihové nápoje a nedemasturovaný lih pouze živnostníky, kteří k obchodu s těmito tekutinami nebo k jejich výčepu jsou oprávněni, býti prodávány.

Prodej jiným osobám jest zakázán.

5. Osobám, které ani živnostenského oprávnění k obchodu pálenými lihovými nápoji nebo nedemasturovaným lihem ani k výčepu těchto tekutin nemají, jest nákup těchto tekutin povolen pouze jen u živnostníků k výčepu oprávněných ve výčepu po sklenicích (2. odstavce bodu 2.) nebo u oprávněných obchodníků v drobném (bod 3.), jinak jest však zakázán.

Zakázáno jest takovým osobám dále prostředkovati odběr pálených lihových nápojů a nedemasturovaného lihu třetím osobám, jakož i odběr takových tekutin z krajin, kde neplatí toto nařízení, pokud k tomu nebylo zvláštní výjimečné povolení politického okresního úřadu.

6. Vojenským osobám mužstva nesmí pálené lihové nápoje a nedemasturovaný lih býti prodáván.

Výjimky dovoleny jsou jen tehdy, odezdá-li dotyčná osoba datované potvrzení vojenského velitelství znějící na určitou osobu a na jisté množství.

Majitel živnosti jest povinen, potvrzení ta dle pořádku uchováti a na patřičně dozorčím osobám předložiti.

7. V obcích, ve kterých se nacházejí horní těžištna, nesmí se horníkům dodávati kořalka půl hodiny před zánovou sčítý, ani hodinu po této zánově.

8. Zakazuje se, podávati plněné lihové nápoje a nedanaturovaný líh osobám podružným, jakož i mladistvým osobám mladším šestnácti let.

9. Hostinští a obchodníci, kteří dle tohoto nařízení ku prodeji plněných lihových nápojů a nedanaturovaného líhu nejsou oprávněni, nesmějí takové inkontingy v provozovnách, které zákazníkům jsou přístupny, míti na skladě.

Hostinští, kteří dle tohoto nařízení mají oprávnění k výčepu po sklenicích, smají ve svých zákaznickém přístupných provozovnách plněné lihové nápoje v nádobách, které nejsou uzavřeny dle obchodního zvyku, míti na skladě pouze v hodinkách, kdy výčep jest dovolen.

10. Ustanovení tohoto nařízení platí též pro konzumní spolky.

11. Zakázáno jest udělení příkaz, ježto provedením by byl spáchán přestupek tohoto nařízení.

12. Přestupky nadřazených předpisů trestají se dle živnostenského řádu případně dle občanského trestního se dle 29. dubna 1894, z. č. 115, 116, na živnostních vztazích i odnětím živnostenského oprávnění.

13. Zakazuje se prodávati všemohá mladiství plněných nápojů lihových a nedanaturovaného líhu, která bezprostředně jsou ve spojení se spáchaným přestupkem.

Proti živnostníkům použije se také ostatně donucovacích prostředků § 153. živnostenského řádu.

14. Nařízení toto nabývá platnosti 4. dne po svém vyhlášení.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Regner svobodný pán Eleyleben v. r.

Zákony a Nařízení zemská

—

Markrabství Moravské.

Čísťka XXXVIII. — Vydána a rozestřána dne 9. listopadu 1915.

Oznámk: (Čís. 38—39) 38. Zákon, který pro markrabství Moravské stanoví způsob zřízení potoka Okluky v obcích Slavkově a Horněmči a potoka Boršického v obci Boršicích. — 39. Zákon, který pro markrabství Moravské, týkající se ústřední úpravy řeky Svratavy v obci Doubravě. — 40. Vyhláška, týkající se vyřízení oděrovacích poplatků III. třídy ve všeobecné veřejné nemocnici v Kroměvěži ze rok 1915.

—

Zákon

daný dne 2. září 1915,

platný pro markrabství Moravské, jenž se týče hrzení potoka Okluky v obcích Slavkově a Horněmči a potoka, Boršického v obci Boršicích.

K návrhu zemského sněmu Měho markrabství Moravského vidí se Ml nadržiti takto:

§ 1.

Zahrazení potoka Okluky v obcích Slavkově a Horněmči, jak potoka Boršického v obci Boršicích prohlašuje se ve smyslu § 4. zákona ze dne 4. ledna 1909, čís. 4 t. z., za podnik zemský a buditi provedeno podle tohoto zákona.

§ 2.

Za náklad pro tyto zahrazovací práce slouží projekt, který vypracovalo c. k. inženýrsko-technické oddělení pro hrzení bystrin, expozitura v Brně.

Nejvyšší náklad na provedení těchto prací stanoví se částkou 188.000 K.

§ 3.

Na úhradu nákladu podniku tohoto poskytné mor. zemský a státní fond meliorační, tento s výhradou dočasněho schválení, příspěvek, a sice zemský fond 40%, nákladu až do nejvyššího obnosu 78.200 K, státní fond meliorační 60%, nákladu až do nejvyššího obnosu 118.800 K.

Zálohy, které snad ku provedení tohoto podniku již dříve než nákon tento platností nabyl, ze zemského fondu a ze státních prostředků byly poskytnuty, buďte do úmístných příspěvků vpočítány.

V případě, že by skutečný náklad nedosáhl nejvyšší rozpočtové sumy, buďte příspěvky zemského fondu a státního fondu melioračního poměrně sníženy.

§ 4.

Zahrazovací práce provede o. k. lesnicko-technické oddělení pro hrázání bystrin, expositura v Brně.

Podrobná ustanovení o provedení zahrazovacích prací, o stavební době a o splacení příspěvků, jakož i o budoucím udržování provedených staveb zahrazovacích obsažena budou v úmluvě, která bude uzavřena mezi vládou a zemským výborem.

§ 5.

Další udržování zahrazovacích staveb přísluší obcím, v jejich obvodu se nachází.

§ 6.

Nyní ministrům orby a financí se ukládá, aby nákon tento provedli.

Ve Vídni, dne 2. září 1915.

František Josef v. r.

Zenker v. r.

Engel v. r.

88.

Zákon

daný dne 2. září 1915,

**platný pro markrabství Moravské, týkající se částečné úpravy řeky
Švarcavy v obci Uherčicích.**

K zápisu zemského sněmu Měho markrabství Moravského vidí se Mi
narůdi takto:

§ 1.

Částečnou úpravu řeky Švarcavy v Uherčicích provede země za přispění
státního melioračního fondu a obce Uherčic dle zákona ze dne 4. ledna 1909,
čís. 4 t. z.

§ 2.

Technickým podkladem tohoto podniku jest projekt, jest dle moravský
zemský výbor svými technickými orgány vypracoval a jejž schválilo c. k. mini-
sterstvo orby.

Nejvyšší náklad na provedení tohoto projektu stanoví se na 163.000 K.

Zemský výbor tohoto projektu může povolit c. k. ministerstvo orby v dohodě
s moravským zemským výborem, pokud jím nebude překročen celkový náklad
zákonem stanovený.

§ 3.

K uvedenému nákladu poskytne moravský zemský sněm ve smyslu § 7,
lit. B), zákona ze dne 4. ledna 1909, čís. 4 t. z., příspěvek 50%, tohoto nákladu
až do výše 81.500 K a státní meliorační fond s výhradou ústavního schválení
příspěvků ve stejné výši.

Obec Uherčice přispěje k částečné úhradě zemského příspěvku po ukončení
stavby 15%, schváleného nákladu stavěbního. Obecní příspěvek tento zapraven
bude k výhradě zemského výboru mor. zemské pokladně, pokud nebyl snad
uhrazen bezplatným přeměňáním pozemků pro regulaci polírobných, jakož i pro ve-
dění projektovaného brodu, který obec sama převzít má.

Nadostře-li skutečný náklad nejvyššího obnosu 163.000 K, sníží se poměrně
příspěvky zemského fondu a státního fondu melioračního.

§ 4.

Stavění bude a platnost příspěvků fondu zemského, pak státního fondu
melioračního a obce, dle podrobnější ustanovení o provedení podniku, jakož
i o vlivu státní správy a obce na podnik ten upraveny budou úmluvou, jež bude
mezi obcí, zem. výborem a státní správou uzavřena.

§ 5.

Obec jest povinna, stavbu regulační, jakmile bude dohotovena, v řídném stavu udržovati.

Podrobnější ustanovení o tom obsažena budou v úmluvě, uzavřené dle § 4. tohoto zákona.

§ 6.

Mým ministram obrby a finanční se ukládá, aby zákon tento provedli.

Ve Vídni, dne 2. srpna 1915.

František Josef v. r.

Zenker v. r.

Engel v. r.

90.

Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 30. října 1915,

týkající se zvýšení ošetrovacích poplatků III. třídy ve všeobecné veřejné nemocnici v Rymatově za rok 1915.

V ústředním pozemkové úřadě vyhlášky ze dne 30. dubna 1915, z. n. č. 30, stanoví se ošetrovací poplatky III. třídy všeobecné veřejné nemocnice v Rymatově za rok 1915 na 3 K 35 h za osobu a za den o platnosti od 1. listopadu 1915.

Čas se tímto uvádí ve zvlášti.

C. k. místodržitel:

Dr. Octavian Regner svobodný pán Bleyleben v. r.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Číslo XXXIX. — Vydána a rozšířena dne 29. listopadu 1915.

Obsah: (Čís. 91—94.) 91. Zákon, platný pro markrabství Moravské, jenž se týká zavádění vody z obecního vodovodu do domů v obci Čtyřiceti Lánech a vybírání poplatků za vodu z vodovodu toho obcechránou. — 92. Zákon, platný pro markrabství Moravské, jenž se týká zavádění vody z obecního vodovodu do domů v obci Lubčovicích a vybírání poplatků za vodu z vodovodu toho obcechránou. — 93. Nařízení o provedení dalšího výběru zemských příloh. — 94. Nařízení o kl. výměrných částech úpatí špec. nov. zemědě. půdy.

91.

Zákon

daný dne 20. října 1915,

platný pro markrabství Moravské, jenž se týká zavádění vody z obecního vodovodu do domů v obci Čtyřiceti Lánech a vybírání poplatků za vodu z vodovodu toho obcechránou.

K návrhu zemského sněmu Mého markrabství Moravského vidí se Mí nařídit takto:

§ 1.

Majitelé všech domů v obci Čtyřiceti Lánech jsou za předpokladů v tomto zákoně stanovených povinni připojit své domy k obecnímu vodovodu za účelem brání vody.

Povinnost stanovená v odstavci 1. nastane, jakmile vodní potrubí bude v dotyčné ulici položeno, a vztahuje se na majitele oněch domů, kteří nemají

závěsné studně nebo sice takové studně mají, avšak voda v nich jest zdraví škodlivou, jakož i na majitele domů, které budou přístře vystavěny, a to bez ohledu na to, budou-li opatřeny studněmi čili nik.

Podrobná ustanovení o připojení domů k obecnímu vodovodu jest pojmouti do technického regulativa, jenž v příčině této bude vydán.

Na regulativu tom nebo jeho změnách usoudí se obecní výbor, kterážto usazení podléhají schválení zemského výboru a č. k. místodržitelství.

§ 2.

Narizení k připojení jednotlivých domů k obecnímu vodovodu vydává obecní představenstvo.

Majitel domů, kteří mají za to, že nejsou povinni připojiti podle tohoto zákona své domy k obecnímu vodovodu proto, že podle jejich mínění jest voda v jejich studních zdraví neškodnou, mají právo poštati proti dotyčnému narizení do 14 dnů odpor u obecního představenstva.

V případech těchto dá obecní představenstvo dotyčnou vodu látkově a bakteriologicky prozkoumati státním neb zemským ústavem zkušebním, jenž jest k provádění takových zkoušek povolen.

Nález zkušebního ústavu vydaný na základě bakteriologického a chemického prozkoumání vody jest pro obec a pro majitele domu závazný, a jest tedy majitel domu v tom případě, že voda podle tohoto nálezu shledána byla zdraví škodlivou, povinen připojiti k vyvážení obecního představenstva svůj díl k obecnímu vodovodu.

Obec jest i nehladiv k případu v předchozích odstavcích stanovenému oprávněna kdykoliv a moči úřední mřížkou prozkoumání vody ve studních při jednotlivých domech se nacházejících, a to způsobem stanoveným v odstavci 3.

Byla-li voda při tomto prozkoumání shledána zdraví škodlivou, platí ustanovení odstavce 4.

Proti narizením, pokud se týče vyvážení obecního představenstva ve smyslu ustanovení odstavce 1. až 6. tohoto paragrafu vydaným není, nehladiv k odporu v odstavci 2. uvedenému, opravavý prostředek připustný.

Výlohy způsobené prozkoumáním vody nese majitel domu, byla-li voda a jeho studně shledána zdraví škodlivou, v opačném případě nese úhrady tyto obec.

Ve všech případech, ve kterých byla voda shledána zdraví škodlivou, jest obec oprávněna dáti dotyčnou studň na náklad majitelův zrušiti (zastpati).

§ 3.

Připojení domů k vodovodu musí býti provedeno nejdříve do 4 měsíců po tom dni, kdy vodovod uveden byl v činnost, kterého den bude úředně stanoven příslušným okresním politickým úřadem.

V případech uvedených v § 2, odst. 2. až 6., musí býti zavedení vody do dotyčného domu provedeno nejdříve do 6 neděl po konečném zjištění povinnosti majitele domu dání vodu z obecního vodovodu do svého domu zavěsti, není-li tu další lhůta ve smyslu ustanovení předcházejícího odstavce.

Nabylo-li v době, kdy vodovod uveden byl v činnost (odst. 1.), potrubí v té které ulici ještě položeno, počítati jest lhůtu stanovenou v odstavci 1. od doby položení tohoto potrubí.

Při všech nových stavbách a přestavbách musí býti v oněch ulicích, v nichž jest vodní potrubí již položeno, připojení provedeno před udělením povolení k obývání a užívání stavby ve smyslu stavebního řádu.

Kdyby majitel domu nedal v ustanovené lhůtě vodu do svého domu zavěsti, jest obec oprávněna provésti připojení jeho domu k vodovodu na jeho náklad a nebezpečí.

§ 4.

Majitelé domů hradí pouze náklad na zřízení a udržování vodovodu uvnitř svého domu a v obvodu svého majetku a mohou přiče k tomu potřebné části provésti podnikatelsky, jež si libovolně zvolí, jest však musí býti k tomu opatřena podle zřízení stavebního řádu. Provedení prací těch musí odpovídati předpisům technického regulativu.

Vetškerý ostatní náklad se zřízením a udržováním vodovodu spojený nesé obec.

§ 5.

Obec jest povinna položit potrubí ve veřejných ulicích a náměstích svým nákladem podle potřeby.

Je-li o novou část obce (ulice, náměstí atd.), pláti tato povinnost jen pro tu část nové ulice (náměstí atd.), která souvisí bezprostředně s jinou již zastavěnou částí obce, v níž potrubí jest již položeno, a potud, pokud ulice tato (náměstí atd.) jest již pravidelně zastavěna, hledě při tom ke způsobu stavby pro tuto část obce podle stavebního řádu průvčetně stanovenému.

§ 6.

Za odměnou voda jest platit majitelům domů do obecní pokladny poplatek (vodné) dle sazby, která bude vyhlášena.

Vyměřování a vyhlášení vodného přísluší představenstvu obce.

Nezpravené stroje vodného vyměřují se buď podle § 4. císařského nařízení ze dne 20. dubna 1874, č. 96 t. z., nebo rovněž na základě výjazy nedoplatků povoleného úřadem, jenž dávka vyměřuje.

Dodávati voda z jednoho domu do druhého nebo obyvatelům jiného domu bez povolení obecního představenstva jest zapovězeno.

Na sazbě vodného a každé jeho změně usnáší se obecní výbor; k platnosti této sazby a každé její změny jest však třeba, aby byla schválena senátním výborem a t. k. moc. místodržitelstvem.

§ 7.

Ustanovení tohoto zákona týkající se státní platí vůbec pro všechna zastavená na opatření vody.

§ 8.

Zákon tento nabývá platnosti dnem vyhlášení, ne však dříve, než uvedení vodovodu v činnost bude podle § 3. úředně stanoveno.

§ 9.

Mým ministram vnitř, financí a spravedlnosti se ukládá, aby zákon tento provedli.

Vídě u, dne 20. října 1915.

František Josef v. r.

Hochenburger v. r.

Heinold v. r.

Engel v. r.

92.

Zákon

daný dne 20. října 1914.

platný pro markrabství Moravské, jenž se týká zavádění vody z obecního vodovodu do domů v obci Luhačovicích a vybírání poplatků za vodu z vodovodu toho odebranou.

K návrhu zemského sněmu Město markrabství Moravského vidí se již ustálen takto:

§ 1.

Majitelé oněch domů v obci Luhačovicích, které jsou v obvodu městského města Město Luhačovic, jsou za předpokladů v tomto zákoně stanovených povinni připojit své domy k obecnímu vodovodu obce Luhačovic za účelem brání vody.

Obvodem městského města Město Luhačovic rozumí se obec určená na základě zákona ze dne 25. července 1911, č. 65 z. n., pokud se týče na základě zákona, jenž po případě na jeho místo bude vyplán.

Povinnost stanovená v odstavci 1. nastane, jakmile vodní potrubí bude v dotyčné ulici položeno, a vztahuje se na majitele oněch domů, které nemají vlastní studně nebo jiné takové studně mají, avšak voda v nich je zdraví škodlivá, jakož i na majitele domů, které budou přístře vystavěny, a to bez ohledu na to, budou-li opatřeny studněmi či nik.

Podrobná ustanovení o připojení domů k obecnímu vodovodu jest pojmoucí do technického regulativu, jenž v příčině této bude vyhlášen.

Na regulativu tom nebo jeho změnách oznámí se obecní výbor, kterážto oznámení podléhá schválení zemského výboru a t. k. moc místodržitelství.

§ 2.

Nařízení k připojení jednotlivých domů k obecnímu vodovodu vydává obecní představenstvo.

Majitelé domů, kteří mají za to, že nejsou povinni připojit podle tohoto zákona své domy k obecnímu vodovodu proto, že podle jejich mínění jest voda v jejich studních zdraví neškodná, mají právo podat po dotyčném nařízení do 14 dnů odpor u obecního představenstva.

V případech těchto dá obecni představenstvo dotýčenou vodu chemicky a bakteriologicky prozkoumatí státním neb zemským ústavem skutečným, jest
ještě k provádění takových zkoušek povolen.

Nález skutečného ústavu vydaný na základě chemického a bakteriologického prozkoumání vody jest pro obec a pro majitele domu závazný, a jest tedy majitel domu v tom případě, že voda podle tohoto nálezu shledána byla zdraví škodlivou, povinen připojití k vyprávění obecního představenstva svůj díl k obecnímu vodovodu.

Obec jest i odpovědná k případu v předchozích odstavcích stanovenému, opatřena, kdykoliv z mezi úřední zařízení prozkoumání vody ze státních při jednotlivých domech se nacházejících a to způsobem stanoveným v odstavci 3.

Byla-li voda při tomto prozkoumání shledána zdraví škodlivou, platí ustanovení odstavce 4.

Při natizení, pokud se týče vyprávění obecního představenstva ve smyslu ustanovení odstavce 1. až 6. tohoto paragrafu vydaným není, odpověď k odporu v odstavci 2. usazená, opravu prostředek připustit.

Výšky způsobené prozkoumáním vody hraje majitel domu, byla-li voda z jeho studně shledána zdraví škodlivou, v opačném případě hraje útraty tyto obec.

Ve všech případech, ve kterých byla voda shledána zdraví škodlivou, jest obec opatřena dáti dotýčenou studni na náklad majitelův zrušiti (zasypati).

§ 3.

Připojení domů k vodovodu musí býti provedeno nejdříve do 6 měsíců po tom dni, kdy vodovod uveden byl v činnost, kterýto den buďti úředně stanoven příslušným okresním politickým úřadem.

V případech v § 2, odst. 2. až 6., musí býti zavedení vody do dotýčeného domu provedeno nejdříve do 6 neděl po konečném zjištění povinnosti majitele domu dáti vodu z obecního vodovodu do svého domu zavésti, není-li tu další líhý ve smyslu ustanovení předcházejícího odstavce.

Něbýlo-li v době, kdy vodovod uveden byl v činnost (odst. 1.), potrubí v té které ulici ještě položeno, počítati jest líhý stanovenou v odstavci 1. od doby položení tohoto potrubí.

Při všech nových stavbách a přestavbách musí býti v oněch ulicích, v nichž jest vodní potrubí již položeno, připojení provedeno před udělením povolení k obývání a užívání stavby ve smyslu stavěbního řádu.

Kdyby majitel domu vedl v ustanovení lidše vodu do svého domu zveřejně, jest obec oprávněna pověsti připojení jeho domu k vodovodu na jeho náklad a nebezpečí.

§ 4.

Majitelé domů hradí pouze náklad na zřízení a udržování vodovodu uvnitř svého domu a v obvodu svého majetku a mohou práce k tomu potřebné dleí provést podnikatelem, jež si libovolně zvolí, jest však musí býti k tomu oprávněným podle živnostenského řádu. Provedení prací těch musí odpovídati předpisům technického regulativu.

Vodovody ostatní náklad se zřízením a udržováním vodovodu spojený hradí obec.

§ 5.

Obec jest povinna pokládati potrubí ve veřejných ulicích a náměstích svému nákladem podle potřeby.

Jde-li o novou část obce (ulice, náměstí atd.), platí tato povinnost jen pro tu část nové ulice, náměstí atd., která souvisí bezprostředně s jinou již zastavěnou částí obce, v níž potrubí jest již položeno, a pokud, pokud tato ulice, náměstí atd. jest již pravidelně zastavěna, hledě při tom ke způsobu stavby pro tuto část obce podle stavebního řádu právoplatně stanovenému.

§ 6.

Za odbranou vodu jest platiti majitelům domů do obecní pokladny poplatek (vodný) dle sazby, která bude vydána.

Vyměřování a vybírání vodního příplatku představenstva obce.

Nezapravené obnosy vyměřují se buď podle § 4. císařského nařízení ze dne 20. dubna 1854, č. 96 r. z., nebo soudně na základě výkazu nedoplatků potvrděného úřadem, jest dátku vyměřuje.

Dodávání vodu z jednoho domu do druhého nebo obyvatelům jiného domu bez povolení obecního představenstva jest zapovězeno.

Na sazbě vodného a každé jeho změně usnáší se obecní výbor; k platnosti této sazby a každé její změny jest však třeba, aby byla schválena zemským výborem a c. k. max. úředním úřadem.

§ 7.

Ustanovení tohoto zákona týkající se úrodné plati vůbec pro všechna zařízení na opatrování vody.

§ 8.

Stran zavedení vody do domů ležících v obci Lahačovicích mimo okres Mělnického újezdu (§ 1, odst. 2) plati toto:

Obec jest oprávněna nastiňti majitelům jednotlivých domů, aby své domy dala připojiti k obecnímu vodovodu, avšak majitelům takových domů, které mají vlastní studně, jen tehdy, byla-li voda v těchto studních při prozkoumání, jež jest ve smyslu § 2, odst. b., provedena, shledána zdraví škodlivou.

Jakmile nastizní takové nabude právní moci, plati i pro tyto případy dotčená ustanovení tohoto zákona, avšak s tím, že výlohy způsobené případným prozkoumáním vody hraji v každém případě obec.

Naproti tomu jsou však iž majitelé domů opatření požadováni, aby jim bylo povoleno připojiti své domy k obecnímu vodovodu, v kterémžto případě může obec od nich žádati, aby jí nahradili celý náklad spojený se zřízením potrubí, jež musí býti položeno od dotčeného domu až k nejbližšímu bodu potrubí již položeného.

V případech stanovených v tomto paragrafu přípustny jsou opravné prostředky podle obecního řádu.

§ 9.

Zákon tento nabývá platnosti dnem vyhlášení, ne však dříve, než uvedení vodovodu v činnost bude podle § 3. úředně stanoveno.

§ 10.

Mým ministrem vnitra, financí a spravedlnosti se ukládá, aby zákon tento provedl.

Víděň, dne 29. října 1915.

František Josef v. r.

Hechenburger v. r.

Heinold v. r.

Engel v. r.

93.

Návěští moravského zemského výboru

ze dne 20. října 1915,

o prozatímním dalším vybírání zemských přírážek.

Jeho c. a k. Apoštolské Velčenstvo rádo nejmilostivěji schválilo usnesení zemského výboru ze dne 25. září 1915 o prozatímním dalším vybírání zemských přírážek ke státním přírým daním na Moravě a v moravských obcích ve Slezsku předepsaným v IV. číselní 1915 v desavádní výměře, t. j. ve výši 78%, k daní pozemkové, domovní daní třídní a domovní daní číselní a ve výši 84%, a ostatním přírým daním (výjma osobní daně z příjmu) a výhradou definitivního stanovení těchto přírážek na země desavádní.

Nejvyšší rozhodnutí této věci se tímto ve všeobecnou známost.

Moravský zemský výbor.

94.

Návěští moravského zemského výboru

ze dne 30. října 1915

o 31. vylosování dlužních úpisů 4 proc. mor. zemské půjčky.

Při 51. vylosování dlužních úpisů 4 proc. mor. zemské půjčky z roku 1890, konaném dne 30. října 1915 v přítomnosti c. k. notáře, byly ku splacení taženy:

Dlužní úpisů po 200 K:

Čís. 159 169 188 211 217 297 342 375 418 450 687 722 809 1000 1145
1420 1476 1511 1538 1673.

Dlužní úpisů po 2000 K:

Čís. 615 697 765 845 882 1107 1166 1201 1215 1270 1277 1353 1368
1368 1374 1612 1741 1765 1967 1994 2172 2210 2218 2293 2306 2362
2374 2406 2455 2461 2500 2576 2600 2696 2703 2750 2843 2861 2890
2928 2984 3017 3132 3212 3220 3365 3441 3450 3505 3532 3548 3673
3778 3838 3840 3945 4007 4097 4142 4178 4318 4377 4382 4465 4543
4544 4597 4674 4701 4800 4878 5084 5171.

Dlužní úpisů po 10.000 K:

Čís. 189 202 273 279 308 405 474 482 639 681.

Obligace tyto vyplašeny budou za šest měsíců po vylosování, t. j. dne 1. května 1918, a od tohoto dne přestane vstřebat další úrokování.

Za následující obligace dříve již vylosovane nebyly kapitály ještě vyvedeny:

po 200 K: čís. 13 23 294 295 448 670 781 975 1022 1025 1029
1551 1563;

po 2000 K: čís. 898 948 1077 1903 2056 2081 2562 4210 4351 4354;

po 10.000 K: čís. 490.

Zemský hejtmán:

Otto hrabě Serényi s. r.

Zákony a Nařízení zemská

—*—

Markrabství Moravské.

Číslo XL. — Vydána a rozšířena dne 2. prosince 1915.

Obzvlášť (čís. 95) Národní, týkající se prodeje krup v drobném.

95.

Nařízení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 22. listopadu 1915.

týkající se prodeje krup v drobném.

Na základě § 19. císařského nařízení ze dne 21. června 1915, z. t. čís. 107, nařizuje se toto:

§ 1.

Pro obchod kroupami v drobném stanoví se za 1 kilogram tyto nejvyšší prodejní ceny:

Kroupy číslo 10	44 haléřů
„ „ 9	66 „
„ „ 8	68 „

§ 2.

Každý prodávavé krup jest povinen kroupy, které má ve své prodejně na skladě, označiti zřetelně viditelným nápisem do jednotlivých druhů a vedle tohoto označení současně ceny jednotlivých druhů krup do váhy zřetelně označiti.

§ 3.

Každé město neb jiné obce znamená jakosi jednotlivých ku prodeji určených druhů krap jest právně zakázána.

§ 4.

Každý prodávat krap jest povinen jeden výřisek tohoto nařízení ve své prodejně na nápadném místě viditelném místě vyvěsit.

§ 5.

Politické úřady I. instance, jakož i policejní úřady jsou oprávněny svými orgány a k tomu zvlášť ustanovenými úřady v prodejních lokality prohlédly komati a dle své volby trochu krap na účelem prokoumání oděbrat.

Prodávat krap a jejich zástupci jsou povinni, úředním orgánům a úřadům každé jimi požadované vysvětlění dáti.

Politické úřady I. instance, jakož i policejní úřady jsou zmocněny k této úředním jednáním také orgány finanční stráž, policie nad potravinami a obecní tržní komitatu přilíci.

§ 6.

Přestupky tohoto nařízení trestají se — pokud nepodléhají trestní soudní pravomoci — na základě § 35. císařského nařízení ze dne 21. června 1915, n. l. čís. 167, politickými okresními úřady peněžitou pokutou až do 2000 K neb vězením až do 3 měsíců, za přitěžujících okolností však peněžitou pokutou až do 5000 K neb vězením 6 měsíců.

§ 7.

Toto nařízením pochodem platnosti nejvyšší ceny krap, stanověné na základě § 31. císařského řádu v jednotlivých obcích pro drobný prodej krap.

§ 8.

Toto nařízení nabývá platnosti dnem vyhlášení.

C. k. místodělitel

Dr. Oktavian Egner svobodný pán Bleyleben v. z.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Číska XL. — Vydána a rozeslána dne 7. prosince 1915.

Obsah: Čís. 94—95.) 94. Vyhláška, kterou se provádějí tato nařízení vlády: 1. schválení a provedení zákona ze dne 26. října 1915, čis. 46.573, z. z., týkajícího se odvodnění pozemků v obci Vícevě ve smyslu § 4. zmíněného zákona mezi státní správou, zemským výborem a vodním družstvem ve Vícevě sčítaná dluha. — 95. Vyhláška, kterou se provádějí tato nařízení vlády: 1. schválení a provedení zákona ze dne 2. září 1915, čis. 75 z. z., týkajícího se odvodnění pozemků v obci Láhoreč ve smyslu § 4. zmíněného zákona mezi státní správou, zemským výborem moravským a vodním družstvem v Láhoreč sčítaná dluha. — 96. Vyhláška, týkající se sčítání obšeráckých poplatků III. třídy ve víceobecních veřejných nemoženkách v Písečném a Prostějově za rok 1915.

94.

Vyhláška c. k. ministodržitele na Moravě

ze dne 7. listopadu 1915,

kteou se prohlášeje tato na základě schválení c. k. ministerstva orby ze dne 26. října 1915, čis. 46.573, k provedení zákona ze dne 2. září 1915, čis. 75 z. z., týkajícího se odvodnění pozemků v obci Vícevě ve smyslu § 4. zmíněného zákona mezi státní správou, zemským výborem a vodním družstvem ve Vícevě sčítaná dluha.

Úmluva,

kteří byla učiněna mezi státní správou, moravským zemským výborem a vodním družstvem ve Vícově ve smyslu § 4. zákona ze dne 2. září 1915. z. z. čís. 75.

§ 1.

Technickým podkladem pro meliorační podnik, který v katastrální obci Vícově, okres Poustýjov, má se provést, jest projekt vypracovaný zemským výborem.

Nejvyšší náklad na provedení tohoto podniku stanoví se na 78.100 K, z kteréhožto obnosu připadá 68.700 K na dvanácte a 14.400 K na opatření odpadu.

§ 2.

K nákladu na dvanácte, rozpočtenému na 68.700 K, dává moravský zemský fond s výhradou schválení prostředků neplacený příspěvek ve výši 30%, nákladu až do nejvyššího obnosu 12.740 K a státní fond meliorační s výhradou ústavněho schválení takový příspěvek ve výši 30%, nákladu až do nejvyššího obnosu 19.110 K, dále k nákladu na opatření odpadu rozpočtenému na 14.400 K zemský fond moravský s uvedenou výhradou takový příspěvek 50%, nákladu až do nejvyššího obnosu 4320 K a státní fond meliorační s výhradou shora uvedenou takový příspěvek 40%, nákladu až do nejvyššího obnosu 5760 K; zbytek uhradí vodní družstvo z vlastních prostředků.

§ 3.

Pokud, že by se při provádění podniku ukázala nutnost projektu podstatným způsobem pozměnit, jest nutno pro tyto změny, pokud se týče doplňky neb i zmenšení opatření schválení státní správou a moravského zemského výboru.

Schválení toto bude učiněno jen pokud, pokud těmito změnami nebude zvýšen celkový rozpočet.

Vyskytla-li by se při provádění zařízení šporek oproti nejvyššímu nákladu stanovenému zákonem, sníží se příspěvky státu a země dle poměru § 2. stanověného.

§ 4.

Povolení státní a zemský příspěvek vyplácí se dle provedených prací ve 8 letech, splátných v letech 1915—1917, na příslušnou žádost vedního družstva, při čemž jest pro vyplacení poslední splátky třeba, aby dříve bezvadně provedena byla kolonizační zařízení.

§ 5.

Všechné práce mají se prováděti v letech 1915—1917.

§ 6.

Prováděti meliorační zařízení náleží vednímu družstvu, při čemž se však vyhraduje státní správě a moravskému zemskému výboru vše v následujících ustanoveních vytkeno.

§ 7.

Práce a dodávky, ježž bude třeba ku provedení podniků, žádá vední družstvo obstaráváním řízení a výhradou schválení zemského výboru moravského.

§ 8.

Vyprocovati potřebné znad ještě plány náleží zemskému výboru, ježž obstará svými technickými orgány včetně řízení staveb.

Náklad, spojený s obstaráváním včetně řízení staveb, jest zemskému fondu vedním družstvem nahrazen. Je-li toho třeba, může býti omezen tento sradek při vyplacení poslední splátky zemského příspěvku.

§ 9.

Státní správa jest odpovědná, kdykoli se provedějí svými orgány o pokroku a jakosti prací.

§ 10.

Výlohy a poplatky státních orgánů na příčinou komisí a jednání politických úřadů zapraví vední družstvo.

§ 11.

Po dokončení všech zařízení má vodní družstvo předložit sčítovací operát, opatřený příslušnými doklady, z něžž musí být přesně seznána provedení zařízení, rovněž i úhrny zatínovací nákladů. Na základě tohoto sčítovacího operátu provede se kolaudace delegovanými k tomu orgány státní správy, moravského zemského výboru a vodního družstva. Výsledek kolaudace, který dlezná zapati do protokolu, podléhá schválení moravského zemského výboru a státní správy.

§ 12.

Vliv, který dle této úmluvy státní správa na provedení podniku přičiní, vykonává c. k. moravské místodržitelství.

C. k. ministerstvo orby si však vyhradzuje díli též same prohlídce práci orgány k tomu cíli vyslanými a delegovati je též ku kolaudaci, jejíž řádu z té příčiny ministerstvu orby včas dlezná oznámí.

Každým způsobem dlezná předložiti jak výsledky kolaudace a konečných účtem stavěcího fondu, tak i případně návrhy na podstatné změny schváleného projektu (§ 3.) c. k. ministerstvu orby ku schválení.

§ 13.

Rozpuštění se vodního družstva neb vyloučení jednotlivých osobníků z družstevního svazku jest jen počíná přípustno, pokud tomu státní správa ve shodě se zemským výborem moravským souhlasí udělit.

§ 14.

Udělovati zařízení, když byla ukončena, náleží dle § 5. zákona shora uvedeného vodnímu družstvu.

Zemský výbor provede každoročně aspoň jednou prohlídku zařízení svými technickými orgány a přesvědčí se o řádném jich udržování.

Což se tímto určí ve všeobecnou známost.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Egner svobodný pán Eleyleben v. z.

97.

Vyhláška e. k. místopředsedy na Moravě

ze dne 7. listopadu 1915.

kterou se prohlašuje tato na základě schválení e. k. ministerstva orby ze dne 27. října 1915, č. s. 16.919, k provedení zákona ze dne 2. září 1915, č. s. 73 z. z., týkajícího se odvodnění pozemků v obci Ločnově, ve smyslu § 4. tohoto zákona mezi státní správou, zemským výborem moravským a vodním družstvem v Ločnově učiněná úmluva.

Úmluva,

která byla učiněna mezi státní správou, moravským zemským výborem a vodním družstvem v Ločnově ve smyslu § 4. zákona ze dne 2. září 1915, z. z. č. s. 73.

§ 1.

Technickým podkladem pro meliorační podnik, který v katastrální obci Ločnově, okres M. Třeborá, má se provést, jest projekt, vypracovaný zemským výborem.

Nejvyšší náklad na provedení tohoto podniku stanoví se na 83.600 K, z kteréhožto obnosu připadá 79.600 K na drenáže a 4000 K na opatření odpadu.

§ 2.

K nákladu na drenáže, rozpočtenému na 79.600 K, dává moravský zemský fond s výhradou schválení prostředků neplacený příspěvek ve výši 20% nákladu až do nejvyššího obnosu 15.920 K a státní fond meliorační s výhradou ústavního schválení takový příspěvek ve výši 30% nákladu až do nejvyššího obnosu 23.880 K, dále k nákladu na opatření odpadu rozpočtenému na 4000 K zemský fond moravský s uvedenou výhradou takový příspěvek 30% nákladu až do nejvyššího obnosu 1200 K a státní fond meliorační s výhradou obnosu uvedenou takový příspěvek 40% nákladu až do nejvyššího obnosu 1600 K, k čemuž zbytek úhradí vodní družstvo z vlastních prostředků.

§ 3.

Pak-li, za by se při provádění podniku ukázala nutnost projekt podstatným způsobem pozměnit, jest nutno pro tyto změny, pokud se týče doplňky neb i omezení, opatřit schválení státní správy a moravského zemského výboru.

Schválení toto bude uděleno jen pokud, pokud těmito změnami nebude zvýšen celkový rozpočet.

Vyskytla-li by se při provádění zařízení úspora oproti nejvyššímu nákladu stanovenému zákonem, smíjí se příspěvky státu a země dle poměru § 2. stanoveného.

§ 4.

Povolený státní a zemský příspěvek vyplati se dle provedených prací ve 3 částech, splatných v letech 1915 a 1916 na příslušnou žádost vodního družstva, při čemž jest pro vyplacení poslední splátky třeba, aby dříve bezvadně provedena byla kolaudace zařízení.

§ 5.

Veškeré práce mají se provést v letech 1915 a 1916.

§ 6.

Provešti malicezná zařízení náleží vodnímu družstvu, při čemž se však vyhrazuje státní správě a moravskému zemskému výboru vliv v následujících ustanoveních vyjádřený.

§ 7.

Práce a dodávky, jichž bude třeba ku provedení podniku, žádá vodní družstvo sčertným řízením a výhradou schválení zemského výboru moravského.

§ 8.

Vypracovati potřebné snad ještě pětiny náleží zemskému výboru, jenž obstará svými technickými orgány všechny řízení staveb.

Náklad, spojený s obstaráváním vodního řízení staveb, jest zemskému fondu vodním družstvem nahrazen. Je-li toho třeba, může býti částečně tento snížen při vyplacení poslední splátky zemského příspěvku.

§ 9.

Státní správa jest oprávněna, kdykoli se přesvědčí veřejní orgány o pokroku a jakosti prací.

§ 10.

Výlety a poplatky státních orgánů za příčinou komisi a jednání politických úřadů zapraví vodní družstvo.

§ 11.

Po dokončení všech zařízení má vodní družstvo předložiti sčítovací operaci, sčítacímu příslušnému úřadu, a sčítat musí býti přitom seznati provedení zařízení, rovněž i úhrnův sčítávacího náklad. Na základě tohoto sčítávacího operátu provede se kolaudace delegovanými k tomu orgány státní správy, moravského zemského výboru a vodního družstva. Výsledek kolaudace, který dlužno zapřísti do protokolu, podléhá schválení moravského zemského výboru a státní správy.

§ 12.

Vliv, který dle této úmluvy státní správa na provedení podniku přísluší, vykonává e. k. moravské ústřednířství.

C. k. ministerstvo obcí si však vyhrazuje dle též samo prohlášenosti práce orgány k tomu dle vplacení a delegovat je též ku kolaudaci, jejíž lhůtu z 16 přičiny ministerstvu obcí včas dlužno oznámiti.

Každým způsobem dlužno předložiti jak výsledky kolaudace s konečným účtem stavebního fondu, tak i případné návrhy na podstatné změny schváleného projektu (§ 8.) e. k. ministerstvu obcí ku schválení.

§ 13.

Rozšířiti se vodního družstva neb vyloučení jednotlivých pozemků z družstevního svazku jest jen potaž přípustno, pokud tomu státní správa ve shodě se zemským výborem moravským souhlasí učiti.

§ 14.

Údržbati zařízení, když byla ukončena, náleží dle § 6. zákona shora uvedeného vodnímu družstvu.

Zemský výbor provede každoročně aspoň jednou prohlídku zařízení veřejné technické školy a přesvědčí se o řádném jich udržování.

Čas se tímto uráží ve všeobecnou známost.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Regner svobodný pán Bleyleben v. r.

—

Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 8. listopadu 1915.

Užijí se zvýšení ošetrovacích poplatků III. třídy ve všeobecných veřejných nemocnicích v Pterově a Prostějově za rok 1915.

V následném posměšném zdejší vyhlášky ze dne 30. dubna 1915, z. z. čís. 30, stanoví se ošetrovací poplatky III. třídy ve veřejné nemocnici v Pterově na 2 K 40 h a ve veřejné nemocnici v Prostějově na 2 K 50 h za osobu a za den s platností od 1. října 1915.

Čas se tímto uráží ve všeobecnou známost.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Regner svobodný pán Bleyleben v. r.

Ročník 1915.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Číslo XLII. — Vydáno a rozesláno dne 9. prosince 1915.

Obsah: Čís. 77. Nařízení, týkající se stanovení cen v drobném obchodu zemědky.

77.

Nařízení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 28. listopadu 1915,

týkající se stanovení cen v drobném obchodu zemědky.

Ceny, stanovené nařízením ze dne 5. října 1915, z. z. čís. 77, na měsíce říjen a listopad 1915 v drobném obchodu zemědky, stanoví se také na měsíce prosinec 1915 a leden 1916.

Toto nařízení nabývá dnem 1. prosince 1915 platnosti.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Begner svobodný pán Hleyleben v. z.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Čísloka XLIII. — Vydána a rozaslána dne 15. prosince 1915.

Obsah: (Čís. 180—190.) 188. Zákon, platný pro markrabství Moravské, týkající se zahrazení Podolského potoka v Rymařově. — 181. Zákon, platný pro markrabství Moravské, týkající se uložení pozemků v statech Podolském a Bělském.

180.

Zákon

daný dne 16. října 1915,

platný pro markrabství Moravské, týkající se zahrazení Podolského potoka v Rymařově.

Na návrh senátu Jeho markrabství Moravského vidi se Mě nařízí, jak následuje:

§ 1.

Zahrazení Podolského potoka v Rymařově prohlašuje se ve smyslu § 1. zákona ze dne 4. ledna 1909, čís. 4, t. z., za podnik zemský a bude provedeno dle tohoto zákona.

§ 2.

Podkladem pro zahrazovací práce budou projekty, vypracované z. k. inženýrsko-technickým oddělením pro hrazení bystrin, expositura Brno.

Nejvyšší náklad na provedení těchto prací stanoví se částkou 288.720 K.

§ 3.

Na úhradu nákladu na tento podnik poskytnou moravský zemský fond a státní meliorační fond, tento s výhradou ústavního schválení, příspěvek, a to zemský fond 33%, nákladu až do nejvyššího obnosu 83.562 K a státní meliorační fond 66%, nákladu až do nejvyššího obnosu 155.168 K.

V případě, že by úhratečný náklad nedosáhl nejvyššího rozpočítaného obnosu, buďtež příspěvek zemského fondu a státního melioračního fondu poměrně sníží.

§ 4.

Zahrázovací práce provede c. k. inženýrsko-technické sdružení pro hrázování bystrin, expositura Brno.

§ 5.

Podrobná ustanovení o provedení prací, o trvání stavěbní doby, o vlivu c. k. vlády a moravského zemského výboru na postup zahrázovacích prací vyhrazení se dohodě, která bude uzavřena mezi c. k. vládou a moravským zemským výborem.

§ 6.

Další udržování zahrázení po jeho provedení přislíbí městské obci Rymasova.

§ 7.

Nýma ministrům obce a financí se ukládá, aby zákon tento provedli.

Ve Vídni, dne 16. října 1915.

František Josef v. r.

Zenker v. r.

Engel v. r.

101.

Zákon

daný dne 10. října 1915,

platný pro markrabství Moravské, týkající se odvodnění pozemků
v obcích Podivíně a Bilovicích.

K návrhu zemského sněmu Měho markrabství Moravského vidí se Mi
nistrův takto:

§ 1.

Odvodnění pozemků v obcích Podivíně a Bilovicích, okresu hodoňského,
povodně vodní družstvo v Podivíně za přispění moravského zemského fondu
a státního fondu melioračního ve smyslu zákona ze dne 4. ledna 1910,
č. z. čis. 4.

§ 2.

Technickým podkladem tohoto zřízení jest projekt, jež dal moravský
zemský výbor vypracovati svým technickým orgánem a jež byl c. k. ministerstvem
orby schválen.

Nejvyšší náklad na provedení tohoto projektu stanoví se na 50.370 K.
Změny projektu toho mohou býti c. k. ministerstvem orby ve shodě
se zemským výborem moravským povoleny, pokud se tím nepřekročí celkový
náklad.

§ 3.

K nákladu rozpočítanému na 50.370 K dává ve smyslu § 8. zákona
shora uvedeného moravský zemský fond neplacený příspěvek ve výši 20%,
tohoto nákladu, t. j. až 10.074 K, státní fond meliorační a výhradou ústavního
schválení takový příspěvek ve výši 30%, tohoto nákladu, t. j. až do nejvyššího
obnosu 15.111 K, kdežto zbytek uhradí vodní družstvo z vlastních prostředků.

Nedosáhne-li skutečný náklad nejvyššího obnosu 50.370 K, sníží se
poměrně příspěvky zemského fondu i státního fondu melioračního.

§ 4.

Doba, ve které má býti stavba provedena a splatnost příspěvků fondu
zemského a státního fondu melioračního, pak podrobnější ustanovení o tom, jak
má býti podnik proveden, jakou i jak jeho provedení má postupovati a vše,
jež jest vyhrazen státní správě a zemskému výboru při tom vůbec, jakou
i obzvláště na případné změny projektu (§ 2.) budou stanoveny úmluvou, jež má
býti o tom uzavřena mezi vodním družstvem, zemským výborem a státní správou.

§ 5.

Vední družstvo jest povinno zúčtovat po jeho dohotovení v řídném stavu udržovati.

Podrobnější ustanovení o tom obsahem budou v úmluvě, jež bude ve smyslu § 4. uzavřena.

§ 6.

Rozepí se vední družstvo neb vyloučení jednotlivých pozemků z družstevního svazku jest jen počtů přípustno, pokud tomu státní správa ve shodě se zemským vřbozem moravským souhlasí uděti.

§ 7.

Mým ministrům obcy a financí se ukládá, aby zákon tento provedli.

Ve Vídni, dne 16. října 1913.

František Josef v. r.

Zenker v. r.

Engel v. r.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Čísťka XLIV. — Vydána a rozeslána dne 20. prosince 1915.

Obsah: 103. Zákon, platný pro markrabství Moravské, týkající se odvodnění pozemků v obci Ivaná. — 104. Zákon, platný pro markrabství Moravské, týkající se odvodnění pozemků v obci Popoň. — 105. Zákon, platný pro markrabství Moravské, týkající se odvodnění pozemků v obci Káňov. — 106. Zákon, platný pro markrabství Moravské, týkající se melioračních pozemků v obcích Velkému Týšči, Václavě, Dřepčíně, Hněbě a Kozalovicích. — 107. Zákon, platný pro markrabství Moravské, jest se týká odvodnění potoků Velký a Lučňov v území obce Ústí a území úpavců Štěpka v pramenité potoky sláta. — 108. Zákon, platný pro markrabství Moravské, jest se týká regulace krmelického a dlouholetého potoka v Hst. Těšově.

1092.

Zákon

daný dne 16. října 1915,

platný pro markrabství Moravské, týkající se odvodnění pozemků
v obci Ivaná.

K návrhu zemského sněmu Měho markrabství Moravského vidí se Mi
nistrům takto:

§ 1.

Odvodnění pozemků v obci Ivaná, okres Píseň, převede vodní družstvo
v Ivaná, za přispění moravského zemského fondu a státního fondu melioračního
ve smyslu zákona ze dne 4. ledna 1909, t. z. čís. 4.

§ 2.

Technickým podkladem tohoto zařízení jest projekt, jejt dal moravský
zemský výbor vypracovati seřmí technickými orgány a jejt býj e. k. ministerstvem
orbý schválen.

Nejvyšší náklad na provedení tohoto projektu stanoví se na 125.700 K, z kteréhožto obnosu připadá 97.230 K na dřevě a 28.470 K na opatření odpadu, pokud se týče zřízení betonového potrubí.

Změny schváleného projektu mohou být povoleny o. k. ministerstvem orby ve shodě s moravským zemským výborem, pokud tím nebude prokázán celkový náklad.

§ 3.

K nákladu na dřevě rozpočtenému na 97.230 K dává ve smlouvě § 3. nákosu sbora uředného moravský zemský fond nezpětný příspěvek ve výši 30% tohoto nákladu, t. j. až 29.448 K, státní fond meliorační a výhradou státního schválení takový příspěvek ve výši 30% tohoto nákladu, t. j. až do nejvyššího obnosu 29.169 K, a k nákladu na opatření odpadu, pokud se týče betonového potrubí rozpočtenému na 28.470 K, dává zemský fond moravský příspěvek rovněž nezpětný ve výši 30% tohoto nákladu, t. j. až 8541 K a státní fond meliorační s uvedenou výhradou takový příspěvek 40%, t. j. až do nejvyššího obnosu 11.388 K. Úmrem dává tedy zemský fond moravský příspěvek až do nejvyššího obnosu 27.987 K, státní fond meliorační takový až do nejvyššího obnosu 40.557 K, kdežto obyčej uhradí vodní družstvo z vlastních prostředků.

Nedosažené skutečný náklad nejvyššího obnosu 97.230 K, pokud se týče 28.470 K, sníží se poměrně příspěvky zemského fondu i státního fondu melioračního.

§ 4.

Doba, ve které má být stavba provedena, a splnění příspěvků fondu zemského a státního fondu melioračního, pak podrobnější ustanovení o tom, jak má být podnik proveden, jakož i jak jeho provedení má postupovati a vše, jest jest vyhrazen státní správě a zemskému výboru při tom výbor, jakož i obecně na případné změny projektu (§ 2.) budou stanoveny úmlouvou, jest má být o tom uzavřeno mezi vodním družstvem, zemským výborem a státní správou.

§ 5.

Vodní družstvo jest povinno zařízení po jeho dokončení v řídném stavu udržovati.

Podrobnější ustanovení o tom obsahu budou v úmluvě, jest bude ve smlouvě § 4. uzavřena.

§ 6.

Rozepíti se vodního družstva neb vyloučení jednotlivých pozemků z družstevního svazku jest jen pociťt připustno, pokud k tomu státní správa ve shodě se zemským výborem moravským souhlas učiní.

§ 7.

Mým ministrům orby a finanč se ukládá, aby zákon tento provedli.

Ve Vídni, dne 16. října 1915.

František Josef v. r.

Zenker v. r.

Engel v. r.

193.

Zákon

daný dne 16. října 1915,

**platný pro markrabství Moravské, týkající se odvodnění pozemků
v obci Topolné.**

K návrhu zemského sněmu Měho markrabství Moravského vidi se Ml naričil takto:

§ 1.

Odvodnění pozemků v obci Topolné, okres Uh. Hradiště, provede vodní družstvo v Topolné za příspění moravského zemského fondu a státního fondu melioračního ve smyslu zákona ze dne 4. ledna 1909, č. z. čís. 4.

§ 2.

Technickým podkladem tohoto zařízení jest projekt, jejt' dal moravský zemský výbor vypracovati svými technickými orgány a jezt' byl c. k. ministerstvem orby schválen.

Nejvyšší náklad na provedení tohoto projektu stanoví se na 41.850 K, z kteréhožto obnosu připadá 40.000 K na dřevěné a 11.850 K na opoštění odpadu.

Změny projektu toho mohou býti povoleny c. k. ministerstvem orby ve shodě s moravským zemským výborem, pokud tím nebude překročen celkový rozpočet.

§ 3.

K nákladu na územní rozpočtenému na 40.600 K dává ve smyslu § 8. zákona shora uvedeného moravský zemský fond neplatný příspěvek ve výši 30%, tohoto nákladu, t. j. až 8120 K, státní fond meliorační s výhradou ústavního schválení takový příspěvek ve výši 30%, tohoto nákladu, t. j. až do nejvyššího obnosu 12.180 K, a k nákladu na opatření odpadu rozpočtenému na 11.350 K dává zemský fond moravský příspěvek rovněž neplatný ve výši 30%, tohoto nákladu, t. j. až 3405 K, a státní fond meliorační s uvedenou výhradou takový příspěvek 40%, t. j. až do nejvyššího obnosu 4540 K. Účnem dává tedy zemský fond moravský příspěvek až do nejvyššího obnosu 11.525 K, státní fond meliorační takový až do nejvyššího obnosu 16.720 K, včetně obnosu státní vodní družstvo z vlastních prostředků.

Nedostane-li skutečný náklad nejvyššího obnosu 40.600 K, pokud se výše 11.350 K, sníží se poměrně příspěvky zemského fondu i státního fondu melioračního.

§ 4.

Doba, ve které má být stavba provedena a splatnost příspěvků fondu zemského a státního fondu melioračního, pak podrobnější ustanovení o tom, jak má být podnik proveden, jakou i jak jeho provedení má postupovat a vše, jest jest vyřazen státní správě a zemskému výboru při tom všeob, jakou i obzvlášť na případné změny projekce (§ 2.), budou stanoveny úmluvou, jest má být o tom uzavřena mezi vodním družstvem, zemským výborem a státní správou.

§ 5.

Vodní družstvo jest povinně zřízeno po jeho dohotovení v téžém stavu udržováno.

Podrobnější ustanovení o tom obsažena budou v úmluvě, jest bude ve smyslu § 4. uzavřena.

§ 6.

Rozejíti se vodního družstva neb vylovení jednotlivých pozemků z družstevního svazku jest jen pokud přípustno, pokud tomu státní správa ve shodě se zemským výborem moravským souhlasí udělit.

§ 7.

Mým ministřím orby a financí se ukládá, aby zákon tento provedli.

Ve Vídni, dne 16. října 1915.

František Josef v. r.

Zenker v. r.

Fagel v. r.

104.

Zákon

daný dne 16. října 1915,

platný pro markrabství Moravské, týkající se odvodnění pozemků
v obci Lovčičkách.

K návrhu zemského sněmu Město markrabství Moravského vidi se Mi
nisterství takto:

§ 1.

Odvodnění pozemků v obci Lovčičkách, okres Píseň, provede vodní
družstvo v Lovčičkách ze příspěvků zemského sněmu a státního fondu
melioračního ve smyslu zákona ze dne 4. ledna 1909, t. z. čís. 4.

§ 2.

Technickým podkladem tohoto zařízení jest projekt, jehož dal moravský
zemský výbor vypracovati svými technickými orgány a jemuž byl c. k. ministerstvem
orby schválen.

Nejvyšší náklad na provedení tohoto projektu stanoví se na 64.000 K.

Změny projektu toho mohou býti povoleny c. k. ministerstvem orby ve
shodě s moravským zemským výborem, pokud tím nebude překročen celkový
rozpočet zákonec tímto stanovený.

§ 3.

K nákladu rozpočtenému na 64.000 K dává ve smyslu § 8. zákona
shora uvedeného moravský zemský sněm nezaplatný příspěvek ve výši 30%,
tohoto nákladu, t. j. až 19.200 K, státní fond meliorační a výhradou ústavního
schválení takový příspěvek ve výši 30%, tohoto nákladu, t. j. až do nejvyššího
obnosu 19.200 K, kdežto zbytek uhradí vodní družstvo z vlastních prostředků.

Neokládně-li skutečný náklad nejvyššího obnosu 64.000 K, sněm se
poměrně příspěvkem zemského sněmu i státního fondu melioračního.

§ 4.

Doba, ve které má býti stavba provedena a splatnost příspěvků sněmu
zemského a státního fondu melioračního, jak podrobněji ustanovení o tom, jak
má býti podnik proveden, jakoz i jak jeho provedení má postupovati a vliv, jest

ještě vyhrazen státní správě a zemskému výboru při tom vůbec, jakož i občanské na případně změny projektu (§ 2.) budou stanoveny úmluvou, jež má být o tom usazena mezi vedním družstvem, zemským výborem a státní správou.

§ 3.

Vední družstvo ješř povimno zařízení po jeho dohotovení v řádném stavu udržovati.

Podrobnější ustanovení o tom obsahena budou v úmluvě, ješř bude ve smyslu § 4. uzavřena.

§ 4.

Rozepřil se vedního družstva neb vyřoučení jednotlivých pozemků z družstevního svazku ješř jen potaš přípustno, pokud tomu státní správa ve shodě se zemským výborem moravským souhlas oděš.

§ 7.

Mým ministřim obry a financí se ukládá, aby zřizen tento provedli.

Ve Vídni, dne 16. října 1915.

František Josef v. r.

Zenker v. r.

Engel v. r.

195.

Zákon

daný dne 14. října 1915,

platný pro markrabství Moravské, týkající se odvodnění pozemků v obci Kokorčích.

K návrhu zemského sněmu Měho markrabství Moravského vidi se Mě narděti takto:

§ 1.

Odvodnění pozemků v obci Kokorčích, okres Přerov, provede vední družstvo v Kokorčích za přispění moravského zemského fondu a státního fondu melioračního ve smyslu zákona ze dne 4. ledna 1909, t. z. č. 4.

§ 2.

Technickým podkladem tohoto zařízení jest projekt, jež dal moravský zemský výbor vypracovali svými technickými orgány a jenž byl c. k. ministerstvem obcí schválen.

Nejvyšší náklad na provedení tohoto projektu stanoví se na 59.300 K, z kteréhožto obnosu připadá 79.200 K na dražbu a 17.150 K na opatření odpadu.

Změny projektu toho mohou býti povolány c. k. ministerstvem obcí ve shodě s moravským zemským výborem, pokud tím nebude překročen celkový náklad.

§ 3.

K nákladu na dražbu rozpočtenému na 79.200 K dává ve smyslu § 8. zákona shora uvedeného moravský zemský fond nezaplatný příspěvek ve výši 30% tohoto nákladu, t. j. až 23.760 K, státní fond meliorační s výhradou ústavního schválení takový příspěvek ve výši 30% tohoto nákladu, t. j. až do nejvyššího obnosu 23.760 K, a k nákladu na opatření odpadu rozpočtenému na 17.150 K dává zemský fond moravský příspěvek rovněž nezaplatný ve výši 30% tohoto nákladu, t. j. až 5.145 K a státní fond meliorační s uvedenou výhradou takový příspěvek 40% t. j. až do nejvyššího obnosu 6860 K. Úhrnem dává tedy zemský fond moravský příspěvek až do nejvyššího obnosu 29.905 K, státní fond meliorační takový až do nejvyššího obnosu 30.620 K, kdežto zbytek úhradí vodní družstvo z vlastních prostředků.

Nedostáhně-li skutečný náklad nejvyššího obnosu 79.200 K, pokud se týče 17.150 K, sníží se poměrně příspěvky zemského fondu i státního fondu melioračního.

§ 4.

Doba, ve které má býti stavba provedena, a splatnost příspěvků fondu zemského a státního fondu melioračního, pak podrobnější ustanovení o tom, jak má býti podnik proveden, jakož i jak jeho provedení má postupovati a tlv. jenž jest výhradou státní správy a zemskému výboru při tom výbor, jakož i složení té na případné změny projektu (§ 2.), budou stanoveny úmluvou, jež má býti o tom uzavřena mezi vodním družstvem, zemským výborem a státní správou.

§ 5.

Vodní družstvo jest povinné zařízení po jeho dokončení v náležitém stavu udržovati.

Podrobnější ustanovení o tom obsažena budou v úmluvě, jež bude ve smyslu § 4. uzavřena.

§ 6.

Rozejí se vešního družstva neb vyloučení jednotlivých pozemků z družstevního svazku jest jen povolen připustno, pokud tomu státní správa ve shodě se zemským výborem moravským souhlasí udělí.

§ 7.

Ným ministrem orbě a lesů se stává, aby zákon tento provedl.

Ve Vídni, dne 16. října 1913.

František Josef v. r.

Zenker v. r.

Eugel v. r.

106.

Zákon

daný dne 16. října 1913,

platný pro markrabství Moravské, týkající se meliorace pozemků v obcích Velkém Týnci, Vsišku, Grygově, Hošici a Kožušanech.

K návrhu zemského sněmu Něho markrabství Moravského vůči se Ml. radě učiněného takto:

§ 1.

Meliorace pozemků v obcích Velkém Týnci, Vsišku, Grygově, Hošici a Kožušanech, okres olomoucký, převede se do volací výbor ve Velkém Týnci a Vsišku za příspění moravského zemského fondu a státního fondu melioračního ve smyslu zákona ze dne 4. ledna roku 1909, t. z. čís. 4.

§ 2.

Technickým podkladem tohoto zařízení jest projekt, jež daly c. k. úřady pro agrární operace vypracovati svými technickými orgány a jež byl c. k. ministerstvem orbě schválen.

Nejvyšší náklad na provedení tohoto projektu stanoví se na 147.000 K, z kteréhožto ohnosa připadá 66.000 K na meliorace a 101.000 K na úpravy.

Změny projektu toho mohou býti povoleny c. k. ministerstvem orby ve shodě se zemským výborem moravským, pokud tím nebude vyřšen celkový rozpočet.

§ 3.

K nákladu na melioraci rozpočtenému na 66.000 K dává ve smyslu § 8. zákona ohrazeno uvedeného moravský zemský fond s výhradou schválení prostředků neplatný příspěvek ve výši 20%, tohoto nákladu, t. j. až 13.200 K, státní fond meliorační s výhradou ústavního schválení takový příspěvek ve výši 30%, tohoto nákladu, t. j. až do nejvyššího ohnosa 19.800 K, a k nákladu na úpravy rozpočtenému na 101.000 K dává zemský fond s uvedenou výhradou příspěvek rovněž neplatný ve výši 30%, tohoto nákladu, t. j. až 30.300 K, a státní fond meliorační s uvedenou výhradou takový příspěvek 40%, t. j. až do nejvyššího ohnosa 40.400 K. Úhrnem dává tedy zemský fond moravský příspěvek až do nejvyššího ohnosa 43.500 K, státní fond meliorační takový až do nejvyššího ohnosa 60.200 K, kdežto zbytek uhradí sešlovací výbor z vlastních prostředků.

Nedosažne-li skutečný náklad nejvyššího ohnosa 60.200 K, pokud se týče 101.000 K, sníží se poměrně příspěvky zemského fondu i státního fondu melioračního.

§ 4.

Doba, ve které má býti stavba provedena, a spjatnost příspěvků fondu zemského a státního fondu melioračního, pak podrobnější ustanovení o tom, jak má býti podnik proveden, jakož i jak jeho provedení má postupovati a vliv, jest vyhrazen státní správě a zemskému výboru při tom vůbec, jakož i obecnostě na případně změny projektu (§ 2), budou stanoveny úmluvou, jež má býti o tom uzavřena mezi sešlovacím výborem, zemským výborem a státní správou.

§ 5.

Sešlovací výbor jest povinen nastítni po jeho dohodování v téžném stavu udržovati.

Podrobnější ustanovení o tom obsažena budou v úmluvě, jež bude ve smyslu § 4. uzavřena.

§ 6.

Mým ministrem celky a finanční se ukládá, aby zákon tento provedl.

Ve Vídni, dne 16. října 1915.

František Josef v. r.

Zenker v. r.

Engel v. r.

107.

Zákon

daný dne 16. října 1915,

platný pro markrabství Moravské, jenž se týče zahrazení potoků Veličky a Ludiny v území obce Hranice a zřízení lapačů štěrku v prameništi potoků těchto.

K návrhu zemského sněmu Měho markrabství Moravského vidí se Mi naříziti toto:

§ 1.

Zahrazení potoků Veličky a Ludiny v obvodu obce Hranice, pak zřízení lapačů v prameništi těchto bystrin prohlašuje se ve smyslu § 1. zákona ze dne 4. ledna 1903, čis. 4 z. z., za podnik zemský a bude provedeno podle tohoto zákona.

§ 2.

Podkladem pro tyto zahrazovací práce jest projekt, který vypracoval c. k. inženýrsko-technické oddělení pro hrazení bystrin, expozitura v Brně.

Nejvyšší náklad na provedení těchto prací stanoví se ohledem 698.200 K.

§ 3.

Na úhradu nákladu podniku toho poskytne státní fond meliorační a výhradou ústavního schválení nezaplatitelný příspěvek 50%, až do nejvyššího ohledem 381.200 K, kdežto zbývající potřeba ve výši 45%, nákladu až do nejvyššího ohledem 311.940 K úhradí se z fondu zemského po odečtení výloh, spojených s výkupem pozemků k hrazení potřebných, kteréžto výlohy zapraví obec Hranice z vlastních prostředků.

V případě, že by skutečný náklad nedosáhl nejvyšší rozpočtové sumy, buďtež příspěvky zemského fondu a státního fondu melioračního poročně sníženy.

§ 4.

Abý se opatřily potřební prostředky, potřebné k zpravení stavebního nákladu (§ 3.), sjedná země výpůjčku pro stavební fond v patřičné výši.

Z nákladu, spojeného s úrokováním a umetováním půjčky, ponese 55%, státní meliorační fond a 45%, fond zemský.

§ 5.

Zahrázovací práce provede c. k. lesnicko-technické oddělení pro hrzení bystrů, expositura v Brně.

Podrobná ustanovení o tom, která zahrázovací práce mají se provést, pak o době stavění a o vyplácení příspěvků obházena budou v úmluvě, která bude uzavřena mezi vládou a zemským výborem.

§ 6.

Další udržování zahrázovacích staveb přináleží obci Hranické.

§ 7.

Mým ministrům orby a financí se ukládá, aby zákon tento provedli.

Ve Vídni, dne 16. října 1918.

František Josef v. r.

Zenker v. r.

Engel v. r.

108.

Zákon

daný dne 16. října 1918,

platný pro markrabství Moravské, jenž se týká regulace kunčinského a dlouho-loučského potoka v Mor. Třebové.

K návrhu zemského sněmu Měho markrabství Moravského vidí se Mě rozšířit, jak následuje:

§ 1.

Regulace kunčinského a dlouho-loučského potoka v území města Mor. Třebové pojtraje v to rozšíření profilu kunčinského potoka v trati od km 6-770

sč po 7-058, jež nařízeno bylo vodopěvním nálesem z. k. okresního hejtmanství v Mor. Trebové ze dne 9. května 1911, čís. 13.020, provedena bude městskou obcí Mor. Trebovou za příspěvní moravského zemského fondu a státního melioračního fondu ve smyslu § 7. zákona ze dne 4. ledna 1909, čís. 4 t. z.

§ 2.

Jakožto technický základ pro tuto regulaci sloužiti má projekt zemským výborem prostřednictvím jeho technických orgánů vypracovaný a z. k. ministerstvem obce schválený.

Nejvyšší náklad na provedení tohoto projektu stanoven jest obnosem 148.200 K.

§ 3.

K nákladu na tuto regulaci rozpočtenému v obnosu 148.200 K poskytno ve smyslu § 7. sbora jmenovaného zákona moravský zemský fond nezaplatný příspěvek 30%, tohoto nákladu v nejvyšším obnosu 44.460 K a státní meliorační fond s výhradou četavního schválení příspěvek 40%, v nejvyšším obnosu 59.280 K, kdežto zbytek uhraditi jest městské obci Mor. Trebové z vlastních prostředků.

V případě, že by skutečný náklad nedosáhl nejvyššího obnosu 148.200 K, buďtež příspěvky zemského fondu a státního melioračního fondu poměrně sníženy.

§ 4.

Stavební doba a splatnost příspěvků zemského fondu a státního melioračního fondu, pak podrobná ustanovení o zptěchu, jakož i o průběhu provedení podniků a o výsu, jaký při tom máti budeu státní správa a zemský výbor, stanovena budeu v úmluvě, která za tím účelem uzavřena bude mezi městskou obcí Mor. Trebovou, zemským výborem a státní správou.

§ 5.

Městská obec Mor. Trebové jest povinna udržovati regulaci po jejím dokončení v téžném stavu.

§ 6.

Mému ministru obce a Mému ministru financí se ukládá, aby tento zákon provedli.

Ve Vídni, dne 16. října 1913.

František Josef v. r.

Zenker v. r.

Engel v. r.

Zákony a Nařízení zemská

—

Markrabství Moravské.

Číslo 111. Vydána a rozedlána dne 30. prosince 1915.

Obsah: Čís. 109 109. Vyhláška, již se rozšiřuje působnost nařízení ze dne 27. května 1915, s. z. čís. 40, týkajícího se středních výkazních listků a spotřebě chleba a mouky na všechny obce moravské.

109.

Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 15. prosince 1915,

již se rozšiřuje působnost nařízení ze dne 27. května 1915, s. z. čís. 40, týkajícího se středních výkazních listků o spotřebě chleba a mouky na všechny obce moravské.

Na základě §§ 4. a 6. nařízení velkovévodského ministerstva ze dne 26. března 1915, s. z. čís. 75, nařizuje se toto:

§ 1.

§ 1. zdejšího nařízení ze dne 27. května 1915, s. z. čís. 40, jež se týká středních výkazních listků o spotřebě chleba a mouky, podléhá ve svém nynějším znění platnosti a má zníti:

Ve všech obcích markrabství moravského smí se prodávati chléb a mouka. Idem tyto předměty bezprostředně spotřebujícím pouze na střední výkazní listek.

Pod značkou vyrovnávají se v tomto nařízení z obilí získané mlýnské výrobky každého druhu (mouka, krupice, kroupy a pod.) výjma otravy a pod chlébem také nezakrované suchary (vodové suchary).

§ 2.

Toto nařízení nabývá platnosti dne 2. ledna 1913.

C. k. ministrův:

Dr. Karel svobodný pán Heindol v. r.

Ročník 1915.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Číslo XLVI. — Vydána a rozedána dne 24. prosince 1915.

Obsah: (Čís. 118.) 118. Nařízení, kterým vydávají se prováděcí ustanovení k ministerskému nařízení ze dne 29. listopadu 1915, z. r. čís. 348, týkajícímu se stanovení nejvyšších cen vepřového sádla, vepřové slaniny a vepřového masa.

118.

Nařízení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 22. prosince 1915,

kterým vydávají se prováděcí ustanovení k ministerskému nařízení ze dne 29. listopadu 1915, z. r. čís. 348, týkajícímu se stanovení nejvyšších cen vepřového sádla, vepřové slaniny a vepřového masa.

Na základě §§ 2, 3, a 4. ministerského nařízení ze dne 29. listopadu 1915, z. r. čís. 348, nařizuje se takto:

§ 1.

Prodává-li výrobce připravenou (tabulkovou a křesťovou slaninu) solenou, uzenou, paprikovanou a spálenou slaninu, jakož i jiné desertní druhy slaniny prodávacům z druhé ruky smí činit nejvyšší cena za 100 kg čisté váhy v době až včetně do 15. ledna 1916:

Za připravenou (solenou neb nesolenou) slaninu a sice:

za tabulkovou slaninu se škvárou (tak zvaný vídeňský los) . . . 450 K — k
za tabulkovou slaninu bez škváry (tak zv. slaninový vrátní tuk) . 700 K — k

za hrškovou slaninu	703 K — h
za solenou syrovou slaninu	689 K — h

Za uzenou slaninu a sice:

za uzenou syrovou slaninu (tak zv. uherskou venkovskou slaninu)	699 K — h
za uzenou tabulkovou slaninu se škvářou	702 K — h
za uzenou hrškovou slaninu	719 K — h

Za paprikovanou slaninu (ohřebovou aneb pásmovou), a sice:

za neuzenou pásmovou slaninu	671 K — h
za uzenou aneb paprikovanou slaninu	724 K — h
za spatenou tabulkovou slaninu	724 K — h

za desertní druhy slaniny (jako snídaňovou, Tyrolskou, Hamburskou,

Sedmihradskou, masovou slaninu atd.) 8.0 K — h

§ 2.

Nejvyšší cena stanovená v § 1. tohoto nařízení rozumí se pro případ prodeje za hotové bez obzvu a pro dodávku se koloniální nebo kolní stanicí prodávateli.

Uvěří-li se kupní cena, sníží se nad nejvyšší cenu pořadová toliko úroky, které při sjednání obchodu nepřevyšují plátnou směněnou eskamptní úrokovou míru rakousko-uherské banky o více než $2\frac{1}{2}\%$.

§ 3.

Prodává-li se vepřové sádlo a vepřové slanina v drobném, t. j. bezprostředně spotřebovatelném a lhostejno, prodává-li je výrobce neb prodává z druhé ruky, sní činí nejvyšší cena za jeden kilogram v době až včetně do 20. ledna 1916:

za přepracované sádlo	8 K — h
za nepřepracované syrové sádlo (plack, vnitřní tuk)	7 K 70 h
za syrovou slaninu	7 K 08 h
za (solenou aneb nesolenou) tabulkovou slaninu se škvářou	7 K 20 h
za (solenou aneb nesolenou) tabulkovou slaninu, (slaninový vnitřní tuk) bez škváry	7 K 40 h
za (solenou aneb nesolenou) hrškovou slaninu	7 K 70 h
za solenou syrovou slaninu	7 K 08 h
za uzenou syrovou slaninu (uherskou venkovskou slaninu)	7 K 60 h
za uzenou tabulkovou slaninu se škvářou	7 K 70 h
za uzenou hrškovou slaninu	8 K 30 h
za neuzenou pásmovou slaninu	7 K 40 h

za uzenou aneb paprikovanou pšeničnou slavinu	8 K — A
za sputanou slavinu	8 K — A
za desertní druhy slaviny (jako smídačovou, Tyrolskou, Hamburskou, Sedmihradskou, masovou slavinu atd.)	8 K 80 A

Zlanky polovice haléře aneb přes to, které vycházejí při rozpočítávání nejvyšších cen na základě ceny za kilogram, za množství pod jeden kilogram počítají se za celý halér.

Nejvyšší ceny pro cenově obdobi následující po 30. lednu 1918 budou v čas vyhlášeny.

§ 4.

Všechny stanovené ceny prodejni jsou nejvyšší ceny, t. j. takové ceny, které při prodeji nesmí být překročeny, avšak prodej zboží za nižší ceny nepřekračují.

§ 5.

Kdo za zboží, pro něž je v tomto nařízení stanovena nejvyšší cena, pro sebe nebo pro třetí osobu poskytl, smlouje, dává neb přijímá vyšší cenu nebo jakákoliv vedlejší plnění, jež nelze podle tohoto nařízení vypočítati, bude potrestán, pokud čin nepodléhá příslušnému trestu, politickým úřadem. I instance peněžními pokutami až do pěti tisíc korun aneb věznicí až do šesti měsíců.

§ 6.

Těmž trestu podléhá, kdo vědomě aneb opomenutím příslušně péče nějak k tomu spolupůsobil, aby zřízence prodejem postraný neb osoba prodej zprostředkující jednala proti tomuto nařízení, kdo kýmkoliv a jakýmkoliv způsobem podporuje nebo smlouje jednání proti ustanovením tohoto nařízení.

§ 7.

Toto nařízení nabývá moci v den jeho vyhlášení.

C. k. místopředsed:

Dr. Karel Svobodný pán Heindol v. z.

Ročník 1915.

Zákony a Nařízení zemská

pro

Markrabství Moravské.

Číslo XLVII. — Vydána a rozeslána dne 31. prosince 1915.

Obsah: (Čís. 111—114.) 111. Vyhláška, kterou se prohlašuje tato na základě schválení c. k. ministerstva orby ze dne 3. listopadu 1915, čís. 46.946, k provedení zákona ze dne 2. září 1915, čís. 85 z. z., týkající se odvodnění pozemků v obci Brušperku ve smyslu § 4. tohoto zákona mezi státní správou, zemským výborem moravským a vodním družstvem v Brušperku učiněná úmluva. — 112. Vyhláška, kterou se prohlašuje tato na základě schválení c. k. ministerstva orby ze dne 3. listopadu 1915, čís. 46.946, k provedení zákona ze dne 2. září 1915, čís. 85 z. z., týkající se odvodnění pozemků v obcích Klesově a Šuchově ve smyslu § 4. tohoto zákona mezi státní správou, zemským výborem moravským a vodním družstvem v Klesově a Šuchově učiněná úmluva. — 113. Nařízení, týkající se stavebního sejeřádku sem pro obce od zářezí v malém. — 114. Nařízení, týkající se zářezí bý. Rakáňstouka.

111.

Vyhláška c. k. mistodržitele na Moravě

ze dne 22. listopadu 1915,

kterou se prohlašuje tato na základě schválení c. k. ministerstva orby ze dne 3. listopadu 1915, čís. 46.946, k provedení zákona ze dne 2. září 1915, čís. 85 z. z., týkající se odvodnění pozemků v obci Brušperku ve smyslu § 4. tohoto zákona mezi státní správou, zemským výborem moravským a vodním družstvem v Brušperku učiněná úmluva.

Úmluva,

kteří byla učiněna mezi státní správou, moravským zemským výborem a vodním družstvem v Brušperku ve smyslu § 4. zákona ze dne 2. září 1915, t. j. č. 85.

§ 1.

Technickým podkladem pro meliorační podnik, který v katastrální obci Brušperku, okres Mělník, má se provést, jest projekt, vypracovaný zemským výborem.

Nejvyšší náklad na provedení tohoto podniku stanoví se na 172.800 K.

§ 2.

K nákladu, rozpočtenému na 172.800 K, dává moravský zemský fond s výhradou schválení prostředků nezaplatný příspěvek ve výši 20%, nákladu až do nejvyššího obnosu 34.560 K a státní fond meliorační s výhradou četavního schválení takový příspěvek ve výši 30%, nákladu až do nejvyššího obnosu 51.840 K, kdežto zbytek uhradí vodní družstvo z vlastních prostředků.

§ 3.

Pak-li, že by se při provádění podniku ukázala nutnost projekt podstatným způsobem pozměnit, jest nutno pro tyto změny, pokud se týče doplnky neb i omezení opatření schválení státní správou a moravského zemského výborem.

Schválení toto bude uděleno jen pokud, pokud těmito změnami nebude zvýšen celkový rozpočet.

Vyskytla-li by se při provádění zařízení úspora oproti nejvyššímu nákladu stanovenému zákonem, sníží se příspěvky státu a země dle poměru § 2. stanověného.

§ 4.

Povinný státní a zemský příspěvek vyplácí se dle provedených prací ve 3 letech splatných v letech 1915—1917 na přislíbenou žádost vodního družstva, při čemž jest pro vyplacení poslední splátky třeba, aby dříve barvačně provedena byla kolaudace zařízení.

§ 5.

Veškeré práce mají se provést v letech 1915 a 1916.

§ 8.

Provedení meliorační zařízení náleží vodnímu družstvu, při čemž se však vyhraňuje státní správě a moravskému zemskému výboru vliv v následujících ustanoveních vyčíslený.

§ 7.

Práce a dodávky, ježž bude třeba ku provedení podniku, zadá vodní družstvo veřejným řízením a výhradou schválení zemského výboru moravského.

§ 8.

Vypracování potřebné musí ježž plány náleží zemskému výboru, ježž obstará veřejné technickými orgány veřejné řízení staveb.

Náklad spojený s obstaráváním veřejného řízení staveb ježž zemskému řádu vodním družstvem nahraditi. Je-li toho třeba, může býti obec tento sradek při vyplacení poslední splátky zemského příspěvku.

§ 9.

Státní správa ježž oprávněna kdykoliv se přesvědčí veřejné orgány o pokroku a jakosti prací.

§ 10.

Výlohy a poplatky státních orgánů za péčiinou komise a jednání politických úradů zapraví vodní družstvo.

§ 11.

Po dokončení všech zařízení má vodní družstvo předložití účtovací operátí opatřený příslušnými doklady, a něhod musí býti přesně oznámi provedení zařízení, rovněž i úhrnný zatřovací náklad. Na základě tohoto účtovacího operátu provede se kolaudace delegovanými k tomu orgány státní správy, moravského zemského výboru a vodního družstva. Výsledek kolaudace, kterýž důžno zapsati do protokolu, podléhá schválení moravského zemského výboru a státní správy.

§ 12.

Vliv, kterýž die této úmluvy státní správě na provedení podniku přísluší, vykonává o. k. moravské místodržitelství.

C. k. ministerstvo orby si však vyhraduje dále též samo prohlášenou práce orgány k tomu cíli vyslati a delegovati je též ku kolaudaci, jejíž účel z té příčiny ministerstvu orby včas důtko oznámí.

Každým způsobem důtko předloží jak výsledky kolaudace a konečným účtem stavbašho řádu, tak i případné návrhy na podstatné změny schváleného projektu (§ 3.) c. k. ministerstva orby ku schválení.

§ 13.

Rozepí se vodního družstva neb vylovení jednoúčelých pozemků z družstevního svazku jest jen potud přípustno, pokud tomu státní správa ve shodě se zemským výborem moravským souhlasí.

§ 14.

Údrževní zařízení, když byla ukončena, náleží dle § 5. zákona shora uvedeného vodním družstvu.

Zemský výbor provede každoročně sepoř jednou prohlídku zařízení orby technickými orgány a provede se o národním jich udržování.

Což se tímto určí ve všeobecnou zmluvu.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Egner svobodný pán Bleyleben v. z.

112.

Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 22. listopadu 1915.

kteou se prohlašuje tato na základě schválení c. k. ministerstva orby ze dne 3. listopadu 1915, čís. 46.948, k provedení zákona ze dne 2. září 1915, čís. 78 z. z., týkající se odvodnění pozemků v obcích Křenové a Šnekové ve smyslu § 4. tohoto zákona mezi státní správou, zemským výborem moravským a vodním družstvem v Křenové a Šnekové ušlněná úmluva.

Úmluva,

kteří byla učiněna mezi státní správou, moravským zemským výborem a vodním družstvem v Křenově a Šnekově ve smyslu § 4. zákona ze dne 2. září 1915, z. z. čís. 76.

§ 1.

Technickým podkladem pro meliorační podnik, který v katastrálních obcích Křenově a Šnekově, okres Moč. Třeborá, má se provésti, jest projekt vypracovaný zemským výborem.

Nejvyšší náklad na provedení tohoto podniku stanoví se na 64.410 K, z kteréhožto obnosu připadá 36.550 K na drenáže a 7840 K na opatření odpadu.

§ 2.

K nákladu na drenáže, rozpočtenému na 56.570 K, dává moravský zemský fond s výhradou schválení prostředků nezaplatný příspěvek ve výši 20%, nákladu až do nejvyššího obnosu 11.314 K a státní fond meliorační s výhradou ústavního schválení takový příspěvek ve výši 30%, nákladu až do nejvyššího obnosu 16.970 K, dále k nákladu na opatření odpadu, rozpočtenému na 7840 K, zemský fond moravský s uvedenou výhradou takový příspěvek 50%, nákladu až do nejvyššího obnosu 3920 K a státní fond meliorační s výhradou shora uvedenou takový příspěvek 40%, nákladu až do nejvyššího obnosu 3136 K, kdežto zbytek uhradí vodní družstvo z vlastních prostředků.

§ 3.

Pokud, že by se při provádění podniku ukázala nutnost projektu podstatným způsobem pozměnit, jest nutno pro tyto změny, pokud se týče doplnky neb i omezení opatření schválení státní správou a moravského zemského výбору.

Schválení toto bude uděleno jen pokud, pokud těmito změnami nebude zvýšen celkový rozpočet.

Vyskytl-li by se při provádění zařízení úspora epesti nejvyššímu nákladu stanovenému zákonem, sníží se příspěvky státní a země dle poměru § 2. stanověného.

§ 4.

Povolaný státní a zemský příspěvek vyplati se dle provedených prací ve 3 částech splatných v letech 1915 a 1916 na příslušnou část vodního družstva.

při čemž jest pro vyplacení poslední splátky třeba, aby dříve bezvadně provedena byla kolaudace zařízení.

§ 5.

Všecké práce mají se provésti v letech 1915 a 1916.

§ 6.

Provésti meliorační zařízení náleží vodnímu družstvu, při čemž se však vyhraňuje státní správě a moravskému zemskému výboru vliv v následujících ustanoveních vyřčených.

§ 7.

Práce a dodávky, ježž bude třeba ku provedení podniku, udělí vodní družstvo obecním řízením a výhradou schválení zemského výboru moravského.

§ 8.

Vypisování potřebné snad jsou plány náleží zemskému výboru, jenž obstará svými technickými orgány vrchol řízení staveb.

Náklad spojený s obstaráváním vrcholného řízení staveb jest zemskému fondu vodního družstevní nahrazen. Je-li toho třeba, může býti ohnos tento srázen při vyplacení poslední splátky zemského příspěvku.

§ 9.

Státní správa jest opatřována, kdykoli se přerobí svými orgány o pokroku a jakosti prací.

§ 10.

Výlohy a poplatky státních orgánů za přičinou komisí a jednání politických úřadů zapraví vodní družstvo.

§ 11.

Po dokončení všech zařízení má vodní družstvo předložiti účelovací operátu opatřený příslušnými doklady, z něhož musí býti přesně seznati provedení zařízení, rovněž i úhrnný zatřívovací náklad. Na základě tohoto účelovacího operátu provede se kolaudace delegovanými k tomu orgány státní správy, moravského zemského výboru a vodního družstva. Výsledek kolaudace, kterýž důlně zapraví do protokolu, podléhá schválení moravského zemského výboru a státní správy.

§ 12.

Vše, který dle této úmluvy slíží správě na provedení podniku přislání, vykonává c. k. moravské místodržitelství.

C. k. ministerstvo orby si však vyhrazuje dle též samo prohlášením práce orgány k tomu cíli vyslanými a delegovatí je též ku kolaudaci, jejíž lhůta z té příčiny ministerstvu orby včas dlužno oznámiti.

Každým způsobem dlužno předložiti jak výsledky kolaudace a konstruým účtem stavěbního fondu, tak i případně návrhy na podstatné změny schváleného projektu (§ 8.) c. k. ministerstvu orby ku schválení.

§ 13.

Průběh se vodního družstva neb vykonání jednotlivých pozemků a družstevního svazku jest jen počíná přípravně, počíná tímto směřuje se shodě se zemským výborem moravským souhlas udělit.

§ 14.

Udržování zařízení, když byla ukončena, náleží dle § 5. zákona shora uvedeného vodnímu družstvu.

Zemský výbor provede každoročně aspoň jednou prohlídka zařízení svými technickými orgány a přesvědčí se o náležitém jich udržování.

Což se tímto uvádí ve všeobecnou znalost.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Regner svobodný pán Bleyleben v. z.

113.

Nariadení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 21. prosince 1915,

týkající se stanovení nejvyšších cen pro obchod cukrem v malém.

Nejvyšší ceny pro obchod cukrem v malém, stanovené nariadením ze dne 23. července 1915, z. a n. z. čis. 51, a ze dne 25. září 1915, z. a n. z. čis. 70, stanoví se tím na měsíc leden 1916.

Toto nariadení nabývá dnem 1. ledna 1916 platnosti.

C. k. místodržitel:

Dr. Karel svobodný pán Heindl v. r.

114.

Nariadení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 4. prosince 1915,

týkající se zákazu hry Bukdomino.

V doplnění zdejšeho nariadení ze dne 11. března 1856, čis. 1205, věstník vlády zemské, oddělení druhé, čis. 13, prohlašuje se také hra „Bukdomino“ výslovně jako zapovězená hra.

C. k. místodržitel:

Dr. Karel svobodný pán Heindl v. r.